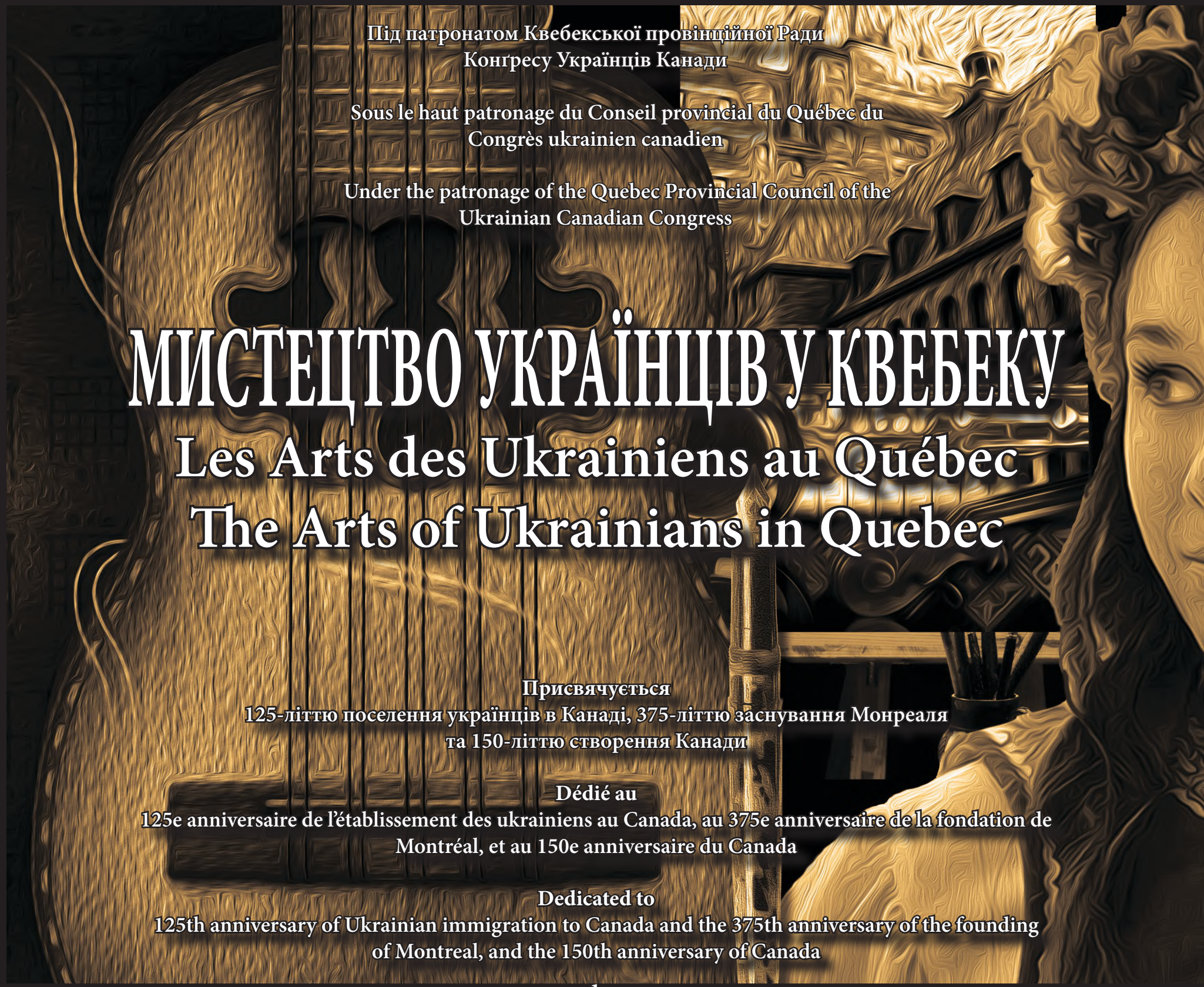
Мистецтво українців у Квебеку

The Arts of Ukrainians in Quebec

Під патронатом Квебекської провінційної Ради
Конґресу Українців Канади

Sous le haut patronage du Conseil provincial du Québec du
Congrès ukrainien canadien

Under the patronage of the Quebec Provincial Council of the
Ukrainian Canadian Congress

МИСТЕЦТВО УКРАЇНЦІВ У КВЕБЕКУ
Les Arts des Ukrainiens au Québec
The Arts of Ukrainians in Quebec

Присвячується
125-літтю поселення українців в Канаді, 375-літтю заснування Монреаля
та 150-літтю створення Канади

Dédié au
125e anniversaire de l'établissement des ukrainiens au Canada, au 375e anniversaire de la fondation de
Montréal, et au 150e anniversaire du Canada

Dedicated to
125th anniversary of Ukrainian immigration to Canada and the 375th anniversary of the founding
of Montreal, and the 150th anniversary of Canada

Редакційна колегія:
Головний редактор: Оксана Сеньків-Харидчак, упорядник і українська мова
Перекладачі: Марта Білик, англійська і французька мови
Карл Шапделен, французька мова
Редактори: Марта Білик, англійська і французька мови
Оксана Шак, українська мова
Фото: Олег Ґиба, зйомки та опрацювання
Дизайн: Олег Ґиба

Comité de rédaction
Rédacteur en chef: Oxana Senkiv-Charydczak, compilation et langue ukrainienne
Traducteurs: Marta Bilyk (anglais, français); Carl Chapdelaine (français)
Réviseurs: Marta Bilyk (français, anglais); Oksana Shak (ukrainien)
Photo, prise et traitement : Oleh (Alex) Gyba
Conception: Oleh (Alex) Gyba

Editorial board
Editor in chief: Oxana Senkiv-Charydczak, compilation and Ukrainian language
Translation: Marta Bilyk (English, French); Carl Chapdelaine (French)
Editing: Marta Bilyk (English, French); Oksana Shak (Ukrainian)
Photo editing and graphics: Oleh (Alex) Gyba
Design: Oleh (Alex) Gyba

ПОЯСНЕННЯ І ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

1. Книга не є науковою працею і може бути використана як основа для академічного видання (монографії, енциклопедії, дослідження тощо).
2. Інформація в кожному розділі подається в хронологічному порядку щодо діяльності у Квебеку
3. Твори в пропонованому для прослуховування компакт-диску є музично-ілюстративним посиланням до тексту в розділі “Музика” і не претендують на високоякісний музичний продукт. Записи 1940-х - 1980-х років було укомплектовано з різних джерел і перероблено з платівок і касет у формат mp3. Музичний трек для прослуховування позначено зіркою в кінці тексту і номером запису на компакт-диску.
4. Відсутність назв і дат виконання художніх робіт у розділах “Живопис”, “Графіка і графічний дизайн” і “Декоративно-прикладне мистецтво” пояснюється неможливістю отримати необхідну інформацію у використаних джерелах.
5. Імовірність неточної транслітерації українських імен та прізвищ англійською та французькою мовами зумовлені розбіжностями в різних джерелах або неможливістю перевірити їхню достовірність.
6. Редакція не несе відповідальності за достовірність хронологічних даних.

EXPLICATION ET PRÉCAUTIONS:

1. Ce livre n’est pas un travail scientifique mais peut servir de base pour une étude plus approfondie pour les publications universitaires (monographies, encyclopédies, recherche, etc.)
2. Les informations contenues dans chaque section est présentée dans l’ordre chronologique.
3. Les oeuvres musicales proposées sur le CD-ROM ajouté en Appendice servent de référence musicale et d’illustration pour le texte dans la section «Musique», et ne prétend aucunement d’être de haute qualité. Les morceaux choisis proviennent d’entregistrements faits depuis les années 1940 jusqu’aux années 1980, et se trouvaient sur 78 tours, microsillon et cassette. La piste musicale pour l’écoute est marquée d’un astérisque à la fin de l’inscription et d’une note de bas de page avec le numéro de l’enregistrement sur le CD.
4. Plusieurs œuvres d’art dans les sections «Peinture», «Graphisme et Design Graphique» et «Les Arts décoratifs et appliqués» sont sans titre et sans date car il nous a été impossible d’obtenir ces informations.
5. Bien que le plus grand soin ait été utilisé pour la cohérence tout au long du livre, il est possible que l’orthographe des noms et prénoms en ukrainien puisse différer des versions légales réelles dans les versions française et anglaise. Ceci est dû à la nature et aux différences entre les alphabets romain et cyrillique. Il y a eu aussi beaucoup de différences entre les sources anglaises et celles françaises. Dans bien des cas nous étions incapables de vérifier leur exactitude.
6. Nous déclinons toute responsabilité en cas d’inexactitudes et d’incohérences dans les données chronologiques.

EXPLANATIONS AND WARNINGS:

1. This book is not a scientific work. It can, however, serve as the basis for a more extensive study (monographs, encyclopaedias, research, etc.).
2. The information in each section is organized in chronological order.
3. The musical selections on the CD-ROM included in the Appendix are for illustrative purposes and serve as a musical reference to the text in the “Music” section. They do not claim to be of high quality. The selected pieces are from recordings made from the 1940s through the 1980s, and were taken from 78 rpm, LPs and cassette formats. The music track for listening is marked with an asterisk at the end of the entry and a footnote with the number of the recording on the CD.
4. In certain cases there are no titles nor dates under the artistic works found in the sections “Painting”, “Graphics and Graphic Design” and “Arts and Crafts”. This is due to the inability of obtaining the necessary information from the different sources used.
5. Although the utmost care was used for consistency throughout the book, it is possible that Ukrainian name and surname spellings may differ from the actual legal versions in the French and English versions. This is due to the nature of and differences between Roman and Cyrillic alphabets. There were also many differences found between the English and French sources used. In many cases we were unable to check for accuracy.
6. The editorial staff declines any responsibility in the case of inaccuracies or inconsistencies in the chronological data.

ПЕРЕДМОВА

Канада, Квебек, Монреаль...Кінець 19-го століття...

У пошуках кращої долі, покинувши рідні домівки та подолавши тисячі кілометрів бурхливих хвиль Атлантичного океану, на благодатну канадську землю ступили перші українські емігранти. Розпочалась нова сторінка української нації — її канадська діаспора, яка, з гідністю пройшовши більш ніж столітній шлях, кожен день крок за кроком приймала закони нового світу і самоствердувалась в ньому, залишаючи за собою право на самоідентичність.

Одним з головних аспектів самовияву українців були їхні давні культурні традиції, які гармонійно співіснували з культурами десятків народів і піднялись не тільки на новий рівень свого розвитку, але й стали вагомим здобутком багатокультурної спадщини Квебеку та цілої Канади.

До Вашої уваги книга, яка є першою спробою створити цілісну картину і розкрити широку панораму мистецького життя українців Квебеку в її різнобарвній палітрі, починаючи від періоду перших поселень до теперішнього часу. В основі цього видання — архівні фотографії та ювілейні книги церков і громадських організацій, матеріали з приватних колекцій, розповіді довголітніх та новоприбулих мешканців Монреаля та околиць.

Ви будете мати змогу познайомитися з творчістю не тільки тих українських митців, які були чи є корінними жителями провінції, а й тих, кого з Квебеком пов'язали короткочасні життєві обставини. Також отримаєте можливість довідатись багато цікавого з культурно-мистецького калейдоскопу української громади.

І найголовніше. Ви зможете відкрити для себе безмежний і невичерпний творчий талант української нації, яка завдяки глибокому національному корінню і незалежно від часу та умов існування змогла зберегти і продовжує зберігати свій найціннійший дар - українську душу!

Ласкаво запрошуємо у світ "Мистецтва українців у Квебеку"!

З повагою,

Оксана Сеньків-Харидчак

INTRODUCTION

Canada, Québec, Montréal... La fin du 19e siècle...

À la recherche d'une vie meilleure, ils ont quitté leurs foyers et ont traversé l'immensité de l'Océan Atlantique, pour finalement mettre le pied sur le sol fertile canadien. Ainsi a commencé un nouveau chapitre dans la vie de la nation ukrainienne — sa diaspora canadienne. Tout au long du siècle dernier, avec dignité et autodétermination, ils se sont adaptés à un nouveau mode de vie tout en conservant leur identité.

Les anciennes traditions culturelles ukrainiennes, en tant qu'éléments clés de l'expression et de l'identité, ont trouvé un terrain fertile pour s'épanouir ici et coexister harmonieusement parmi la myriade de cultures et de traditions apportées par d'autres à ce pays. Non seulement cela, elles ont atteint de nouveaux sommets et sont devenues un acquis important pour le patrimoine multiculturel du Québec et dans l'ensemble du Canada.

Ce livre représente une première tentative de créer une image cohérente et révéler un large panorama de la vie artistique ukrainienne au Québec, dans sa palette des plus colorée, de la période des premières colonies de peuplement jusqu'à nos jours. C'est grâce aux archives des églises et des organismes communautaires et culturels, des photos et des livrets commémoratifs, des documents provenant de collections privées, d'histoires et de souvenirs recueillis auprès des membres les plus âgés de la communauté, des Montréalais de longue date et des nouveaux venus.

Vous vous familiariserez non seulement avec le travail des artistes ukrainiens qui ont été et sont originaires de la province, mais aussi avec ceux dont les circonstances de la vie les ont liés ici pendant une courte durée. Vous aurez l'occasion de découvrir de nombreux faits intéressants, du kaléidoscope qu'est la vie culturelle et artistique de la communauté ukrainienne montréalaise et québécoise.

Et, la chose la plus importante, vous pourrez découvrir le talent créatif illimité et inépuisable de la nation ukrainienne qui, grâce aux racines nationales profondes et indépendamment du temps et des conditions de son existence, a pu conserver et continuer à préserver son don le plus précieux: l'âme ukrainienne!

Bienvenue dans le monde des Arts des Ukrainiens au Québec!

Sincèrement,

Oxana Senkiv - Charydczak

PREFACE

Canada, Quebec, Montreal... The end of the 19th century...

In search of a better life, they left their homes and crossed the mighty Atlantic Ocean, to set foot on fertile Canadian soil. Thus began a new chapter in the life of the Ukrainian nation—its Canadian diaspora. And through this last century, with dignity and self-determination, they adapted themselves to a new way of life while maintaining their identity.

Age-old Ukrainian cultural traditions, as key aspects of self-expression and identity, found fertile ground to flourish here and coexist harmoniously among the myriad of cultures and traditions brought by others to this country. Not only that, they reached new heights, and brought strong gains to the multicultural heritage in this province and the country as a whole.

Thus we bring to your attention this book. As a first, our goal was to create a coherent picture and reveal a wide panoramic view of the artistic life of Ukrainians living in Quebec, with its colourful palette, from the period of first settlements to the present day. At the heart of this publication are carefully gleaned archival photographs and jubilee booklets of churches and civic organizations, materials from private collections, collected stories and memories shared by older members of the community, the long-time residents of Montreal, and recent arrivals.

You will be able to get acquainted with the work of not only those Ukrainian artists who were or are native to this province, but also those who were connected with Quebec for a short while due to life's circumstances. You will also have the opportunity to discover many interesting facts about the cultural and artistic kaleidoscope that is the Ukrainian community.

And, most importantly, you will be able to discover the boundless and inexhaustible creative talent of the Ukrainian nation, which, due to its deep national roots undampened by time and the conditions of its existence, was able to save and continue to preserve its most valuable gift - the Ukrainian soul!

Welcome to the world of the Arts of Ukrainians in Quebec!

Yours truly,

Oxana Senkiv - Charydczak

в на_шім дво_
ци ти, Ян_
про_ кви_ та,
з ро_ ки_ ти.
ой
Ей,
і_шов Ян_
лем си ви_ чік
пом

МУЗИКА
LA MUSIQUE
MUSIC
1

Солісти - інструменталісти / Les Solistes - instrumentalistes / Soloists - instrumentalists

Любка Колесса (1902—1997)

Піаністка, викладач. Народилась у Львові. Після закінчення Віденської Академії мистецтва концертувала по Європі, де виступала з найкращими оркестрами і диригентами. На початку 1930-х років Л. Колесса давала близько 150 концертів на рік. У 1940 році переселилася з Англії до Канади, де почала викладати фортепіано. Завідувала фортепіанним відділом Королівської консерваторії в Торонто, викладала в Монреалі - в музичній школі Vincent-d'Indy, університеті McGill і Квебекській консерваторії, а також в Українському музичному інституті в Нью-Йорку. До репертуару Л. Колесси входило 38 концертів для фортепіано з оркестром та численні сольні твори світової класики, а також твори українських композиторів. Мистецтво Л. Колесси збереглося у звукозаписах фірм Німеччини, Англії, США. Серед її учнів відомі піаністи та викладачі, такі як Люба та Іреней Жуки - Євген Плавутський та багато інших. У 2003 році була заснована Премія ім. Л. Колесси для піаністів, яку в 2014 році було перетворено в стипендіальний фонд.*

Lubka Kolessa (1902—1997)

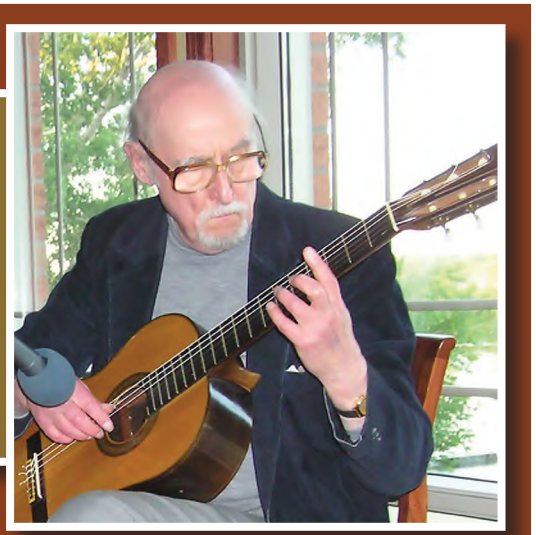
Pianiste et enseignante. Elle est née à Lviv, sous l'empire austro-hongrois (aujourd'hui l'Ukraine). Après avoir été diplômée de l'Académie des Arts de Vienne, elle participe à des concerts à travers l'Europe et joue régulièrement avec les meilleurs orchestres et chefs d'orchestre. Au début des années 1930, Kolessa donna environ 150 concerts par an. En 1940, elle quitte l'Angleterre pour le Canada, où elle commence à enseigner le piano. Elle dirige le département piano, au Conservatoire royal de musique de Toronto; elle a enseigné à Montréal, à l'École de Musique Vincent-d'Indy, à l'Université McGill, au Conservatoire de musique du Québec, ainsi qu'à l'Institut ukrainien de la musique, à New York. Le répertoire de Kolessa comprend 38 concertos pour piano et orchestre et de nombreuses œuvres solos de grands classiques, ainsi que des œuvres de compositeurs ukrainiens. L'art de Kolessa est sauvegardé dans des enregistrements sonores en Allemagne, en Angleterre, aux États-Unis. De nombreux pianistes et enseignants célèbres sont parmi ses étudiants, dont Luba et Ireneus Zuk — Eugene Plawutsky et d'autres. Le Prix pour le piano Lubka Kolessa a été créé en 2003 et transformé en fonds de bourses d'études en 2014.*

Lubka Kolessa (1902—1997)

Pianist and teacher. She was born in Lviv, Austro-Hungarian Empire (now Ukraine). Graduated from the Vienna Academy of Arts. From 1920 she performed at concerts regularly around Europe with the best orchestras and conductors. In the early 1930s Kolessa gave about 150 concerts. In 1940 she moved from England to Canada, where she began teaching piano. She headed the piano department of the Royal Conservatory in Toronto, taught in Montreal at the École de Musique Vincent-d'Indy, McGill University, the Conservatoire de musique du Québec as well as at the Ukrainian Music Institute in New York. Kolessa's repertoire included 38 concertos for piano and orchestra and numerous solo works of world classics, along with works by Ukrainian composers. Kolessa's artistry is preserved in sound recordings from Germany, England, USA. Among her students are famous pianists and teachers, including Luba and Ireneus Zuk - Eugene Plawutsky and others. The Lubka Kolessa Piano Award was established in 2003 and turned into a scholarship fund in 2014.*

*** - audio #1**

Стефан Фенток (Фантух) (1930—2016)

Гітарист, викладач. Народився в Монреалі. У 14 років розпочав навчання на електричній гітарі, після чого приєднався до аматорської групи, де зацікавився джазовою імпровізацією, і в майбутньому став одним з перших канадських професійних класичних гітаристів. Починаючи з 1950 року, брав участь у багатьох радіо- та телепрограмах. Згодом продовжив навчання в літній міжнародній Академії в Ніцці та музичній академії Chigiana в м. Сієна (Італія). Виступав із сольними концертами та брав участь в концертах камерної музики в США, Торонто і Квебеку, написав аранжування для Олімпійського павільону для виставки Експо-67. Багато років викладав у середніх та вищих музичних навчальних закладах Монреаля і серед своїх учнів мав багато відомих гітаристів.*

Stephen Fentok (1930—2016)

Guitariste, professeur de musique. Il a commencé à étudier la guitare électrique à 14 ans au YMCA de Montréal. Il a nalement rejoint un groupe amateur où il a développé un intérêt pour l'improvisation jazz. Il est devenu l'un des premiers Canadiens à poursuivre une carrière professionnelle en tant que guitariste classique. À partir de 1950, il a participé à de nombreuses émissions de radio et de télévision pour la Société Radio-Canada. Il a étudié à l'Académie internationale d'été, à Nice, et à l'Accademia Chigiana, à Sienne. Il a joué dans de nombreux récitals et concerts de musique de chambre, apparaissant aux États-Unis, à Toronto et au Québec. Il a écrit des arrangements pour le Pavillon olympique à l'Expo 67. Il a enseigné à l'École Vincent d'Indy, à l'Université McGill et au Conservatoire de musique de Québec. Michel Cardin, Robert Lemieux et Peter McCutcheon sont parmi ses étudiants.*

Stephen Fentok (1930—2016)

Guitarist, music teacher. He began studying electric guitar at 14 at the Montreal YMCA. He eventually joined an amateur group where he developed an interest for jazz improvisation. He became thereafter one of the first Canadians to pursue a professional career as a classical guitarist. Beginning in 1950, he took part in numerous radio and television broadcasts for the CBC. He studied at the Académie internationale d'été in Nice and at the Accademia Chigiana in Siena. He performed in many recitals and chamber music concerts, appearing in the USA, in Toronto and in Québec. He wrote arrangements for the Olympic Pavilion at Expo 67 and taught at the École Vincent d'Indy, McGill University, and at the Conservatoire de Musique de Quebec. Michel Cardin, Robert Lemieux and Peter McCutcheon were among his students.*

*** - audio #2**

Люба Слюзар-Поп (1930—2014)

Піаністка, народилась в Монреалі, де закінчила з відзнакою Квебекську консерваторію та університет McGill. Продовжила навчання в Австрії та Італії, після чого присвятила багато часу викладанню і виступам на радіо. Як соліст, дуетний та камерний виконавець виступала з концертами в країнах Європи, Африки, Близького Сходу, в Канаді та США. У м. Ґвелф (Онтаріо) Л. Слюзар розробила музичні програми для більш ніж 50 шкіл. У 1995 році отримала нагороду "Видатна жінка" за заслуги в мистецтві та культурі м. Оттава. Була наставником Канадського духового оркестру. Проживаючи в Оттаві, Л. Слюсар як волонтер розробила лекції, що читалися перед концертами в Центрі національного мистецтва, розвинула музичні серії в Музеї природознавства та Національній галереї Канади.

Luba Sluzar-Pope (1930—2014)

Pianiste. Née à Montréal, musicienne reconnue et professeure bien-aimée. Diplômée avec distinction du Conservatoire de Musique et d'Art dramatique du Québec et de 'Université McGill. Après avoir poursuivi ses études en Autriche et en Italie, où elle a été sous tutorat du pianiste de renommée internationale Maestro Arturo Benedetti Michelangeli, elle a consacré une grande partie de sa vie à l'enseignement et à l'exécution. Elle a joué en tant que soliste, duettiste et chambriste en Autriche, en Italie, en France, en Égypte, en Syrie, en Israël, en Jordanie, aux États-Unis et au Canada. À Guelph, en Ontario, elle a bonifié le programme de musique de plus de 50 écoles. En 1995, elle a remporté le prix «Women of Distinction Award for Arts and Culture» pour la Ville d'Ottawa. Elle a encadré le Canadian Brass. Depuis qu'elle habite Ottawa, elle a bénévolement créé des préconcerts au Centre national des Arts, ainsi que développé une série musicale au Musée de la nature et au Musée des beaux-arts du Canada.

Luba Sluzar-Pope (1930—2014)

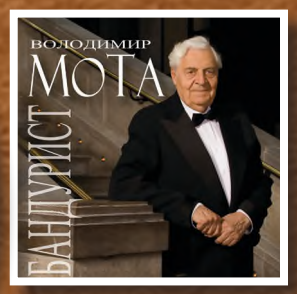
Pianist. Montreal-born prominent musician and beloved teacher. Graduate with honours from the Conservatoire de Musique et d'Art Dramatique du Québec and from McGill University. After pursuing her studies in Austria and Italy, where she received tutoring from the internationally renowned pianist Maestro Arturo Benedetti Michelangeli, she dedicated much of her life to teaching and broadcasting. She has performed as a soloist, duettist and chamber player in Austria, Italy, France, Egypt, Syria, Israel, Jordan, United States and Canada. In Guelph, Ontario, she took to new heights the music program for over 50 schools. In 1995 she won the "Women of Distinction Award for Arts and Culture" for the City of Ottawa. She mentored the Canadian Brass. Living in Ottawa, as a volunteer she created pre-concerts at the National Arts Centre, developed a music series at the Museum of Nature and National Gallery of Canada.

Володимир Мота

Бандурист, бас-профундо. Народився у Львові в 1927 році. Проживаючи в Канаді з 1952 року, взяв участь у чисельних відзначеннях і концертах в Монреалі, включаючи Експо-67, а також у різних містах Канади та США. У 1992 році, під час святкування 350-ліття Монреаля, В. Мота виступав на офіційній церемонії з нагоди 100-ліття поселення українців у Квебеку. У 1998 році був запрошений виконувати твори під час виставки "Скарби степів" у монреальському археологічно-історичному музеї "Pointe-Au-Callière". Виступав у 2002 році в Оттаві на офіційному святкуванні 10-ліття встановлення дипломатичних відносин Канади та України. Понад 50 років був відданим членом церковного хору української греко-католицької парафії Успення Божої Матері та майже 20 років брав участь у монреальському Українському фестивалі. Записав два компакт-диски. Заслужений діяч мистецтв України.*

Wolodymyr Mota

Bandouriste, basso profundo. Né en 1927, en Ukraine. Depuis 1952, il a participé à de nombreuses célébrations et concerts ukrainiens à Montréal, dans d'autres régions du Canada et aux États-Unis, ainsi qu'à l'Expo 67 de Montréal. En 1992, lors des célébrations du 350e anniversaire de Montréal, il a guré à la cérémonie officielle reconnaissant le 100e anniversaire de l'établissement ukrainien au Canada. En 1998, il a joué lors du vernissage de l'exposition «Trésors des Steppes» venant de l'Ukraine à Pointe-à-Callière le Musée de l'archéologie et de l'histoire, dans le Vieux-Montréal, et, en 2002, à Ottawa lors des célébrations officielles du 10e anniversaire de l'instauration des relations diplomatiques entre le Canada et l'Ukraine. Pendant de plus de 50 ans, il a été chanteur dans le chœur de l'Église catholique ukrainienne de l'Assomption-de-la-Vierge-Marie et a participé pendant presque 20 ans au Festival ukrainien de Montréal. Wolodymyr Mota a deux enregistrements sonores sur disque compact. Artiste honoré de l'Ukraine.*

Wolodymyr Mota

Bandurist, basso profundo. Born in 1927 in Ukraine. Since 1952, Wolodymyr Mota has participated in numerous Ukrainian celebrations and concerts in Montreal, in other parts of Canada and in the United States, as well as at Montreal's Expo 67. In 1992, during Montreal's 350th anniversary celebrations, he performed at the official ceremony acknowledging the 100th anniversary of Ukrainian settlement in Canada. In 1998, he performed at the vernissage of the "Treasures of the Steppes" exhibit from Ukraine at the Pointe-à-Callière Archaeology and History Museum in Old Montreal; and in Ottawa, in 2002, at the official 10th anniversary celebrations of the establishment of diplomatic relations between Canada and Ukraine. For over fifty years he has sung in the choir of the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church and performed almost 20 years at the Montreal Ukrainian festival. Recorded two CDs. Honoured Artist of Ukraine.* *

- audio #3

Люба та Іреней Жуки

Фортепіанний дует сестри і брата був сформований в 1977 році. Люба та Іреней Жуки здобули освіту в монреальському університеті McGill, Квебекській консерваторії, в музичній академії Mozarteum м. Зальцбург та в Школі мистецтв в м. Банф при Альбертському університеті. З 1966 року Л. Жук розпочала викладати в університеті McGill і одночасно виступати як концертуюча солістка по Канаді, США та Європі. Як лектор і піаністка брала участь в Українському тижні під час виставки Експо-67. Доктор філософії, музикознавець, Заслужена артистка України. Конґрес Українців Канади нагородив Л. Жук медаллю Т. Шевченка за заслуги в популяризації канадських та українських композиторів. Іреней Жук додатково здобув освіту в музичних закладах Європи та Америки. З 1974 року почав викладати в університеті Queen's в м. Кінґстон в Онтаріо. Багато концертував як сольний піаніст і виступав як соліст з оркестрами. Доктор філософії, музикознавець, Заслужений артист України. Створивши дует, Люба та Іреней Жуки виступали в Канаді, Америці, Європі, на Далекому Сході, в Україні, брали участь у багатьох радіопрограмах Канади, Австрії та Польщі. До репертуару дуету входять популярні та маловідомі твори не тільки канадських, але й українських класиків і сучасних композиторів, які писали спеціально для дуету. У 1982 році під егідою Міністерства зовнішніх справ Канади дует здійснив велике європеуське турне, де виступав із творами виключно канадських авторів. У 1986 році, який був Міжнародним роком канадської музики, Л. та І. Жуки дали концерти в університетах по всій Канаді.*

Luba et Ireneus Zuk

Duo de pianistes, frère et sœur, formé en 1977. Que ce soit au piano à quatre mains ou à deux pianos, en récital ou avec orchestre, le duo a joué au Canada, aux États-Unis, en Europe et en Extrême-Orient ainsi que pour des émissions de radio au Canada, en Autriche et en Pologne. Le duo a activement promu des œuvres canadiennes et ukrainiennes. Sous les auspices du Ministère des A aires extérieures du Canada, le Duo Zuk a entrepris une vaste tournée européenne en 1982, jouant de la musique exclusivement par des compositeurs canadiens. En 1986, les Zuk ont fait une tournée canadienne, visitant plusieurs universités, et ont joué à Paris dans le cadre de l'Année internationale de la musique canadienne. Le duo a été invité à la 10e conférence européenne de l'European Piano Teachers Association tenue à Londres, en 1988. Luba et Ireneus ont étudié à l'Université McGill, au Conservatoire de Musique du Québec, au Mozarteum de Salzbourg et au Centre d'arts de Ban (Ban SFA). Luba a commencé à enseigner à l'Université McGill en 1966 et a poursuivi une carrière de récitaliste au Canada, aux États-Unis et en Europe; elle sut montrer une préférence marquée pour la musique ukrainienne, avec de nombreuses œuvres dont elle a donné une première Nord-Américaine. En tant que conférencière et pianiste, elle a participé à la semaine ukrainienne lors de l'Expo 67. Le Congrès canadien ukrainien a conféré à Luba Zuk la Médaille Chevtchenko en reconnaissance de sa promotion des œuvres de compositeurs canadiens et ukrainiens. Ireneus a commencé à enseigner à l'Université Queen's à Kingston en 1974 et a également joué à travers le Canada, les États-Unis et l'Europe, en récital et comme soliste dans des orchestres.*

Luba and Ireneus Zuk

Piano duo, brother and sister, formed in 1977. Playing four hands or on two pianos, in recitals or with orchestras, the duo has performed in Canada, in the USA, in Europe, the Far East, and for radio broadcasts in Canada, Austria, and Poland. the duo has actively promoted Canadian works as well as Ukrainian. Its 1982 European tour was entirely devoted to Canadian composers, as it was under the auspices of Canada's Department of External Affairs. In 1986, the Zuks made a tour playing at universities across Canada, and performed in Paris as part of the International Year of Canadian Music. The duo was invited to participate at the 10th European conference of the European Piano Teachers Association held in London in 1988. Both, Luba and Ireneus Zuk, studied at McGill University, the Conservatoire de Musique du Quebec, the Salzburg Mozarteum and at the Ban SFA. Luba began teaching at McGill University in 1966, and has pursued a career as recitalist in Canada, the USA, and in Europe, showing a marked preference for Ukrainian music, many works of which she has premiered in North America. As a lecturer and pianist, she took part in the Ukrainian week during Expo 67. The Ukrainian Canadian Congress bestowed on Luba Zuk the Shevchenko Medal in recognition of her promotion of music by Canadian and Ukrainian composers. Ireneus has been teaching at Queen's University in Kingston since 1974 and has also performed in Canada, the USA, and in Europe, in recital and as a soloist with orchestras.*

* - **audio #4**

Ірена Ковбуз-Бубнюк (1928—2016)

Піаністка, викладач фортепіано і вокалу. Народилась в провінції Саскатун. Обдарована музичним талантом І. Бубнюк вже в 10-річному віці почала виступати на сцені та по радіо. У 15 років отримала стипендію від Королівського музичного коледжу в Лондоні, де навчалася грі на фортепіано, вокалу, гармонії та композиції. Після закінчення коледжу з відзнакою І. Бубнюк повернулася до Канади, де поєднувала кар'єру концертного виконавця та викладача. Очолювала вокальне відділення музичного факультету в університеті Acadia в Східній Канаді, виступала на радіо CBC. У Монреалі викладала вокал і фортепіано в коледжі Vanier, школі Vincent-d'Indy, в університетах McGill і Concordia. Використовуючи українську музичну спадщину, І. Бубнюк написала 7-томний навчальний матеріал для гри на фортепіано від початкового до концертного рівнів, який базується виключно на українських народних піснях. Також була автором підручників з вокалу і допомагала музичним та культурним організаціям.

Irena Kowbuz-Bubniuk (1928—2016)

Pianiste de concert, professeure de piano et de chant, elle est née à Saskatoon. À l'âge de dix ans, elle a commencé à jouer sur scène et à la radio. À l'âge de 15 ans, elle a reçu une bourse du Royal College of Music de Londres, en Angleterre, où elle a étudié le piano, la voix, l'harmonie et la composition. Après avoir obtenu son diplôme avec distinction, I. Bubniuk est revenue au Canada pour commencer sa carrière d'enseignante, tout en continuant à se produire sur scène. Dans les Maritimes, elle était directrice du Département de la voix de la Faculté de musique de l'Université Acadia et pianiste vedette à la Radio CBC. À Montréal, elle a enseigné le piano et la voix au Collège Vanier, à l'École Vincent-d'Indy, aux universités McGill et Concordia. Professeure privée, I. Bubniuk a puisé dans son héritage musical ukrainien pour écrire quantité de pièces d'enseignement pour le piano qui s'étend du niveau débutant à avancé. Elle a également écrit des livres sur le travail de la voix et a soutenu des organisations musicales et culturelles.

Irena Kowbuz-Bubniuk (1928—2016)

Concert pianist, piano and singing teacher, was born in Saskatoon. At age ten, she began performing on stage and on radio. At age 15, she received a full scholarship from the Royal College of Music in London, England, where she studied piano, voice, harmony and composition. After graduating with honour, I. Bubniuk returned to Canada to begin her teaching career, while maintaining her performing career. In the Maritimes, she was head of the Voice Department in the Faculty of Music at Acadia University, and featured pianist on CBC Radio. In Montreal, she taught piano and voice at Vanier College, the Vincent d'Indy School of Music, McGill and Concordia Universities. As a private teacher, I. Bubniuk drew upon her Ukrainian musical heritage to write a wealth of piano teaching material that spans from beginner to advanced concert level. She also wrote books on voice production and supported musical and cultural organizations.

Євген Гусарук

Скрипаль, диригент. Народився в 1932 році у Варшаві. Після приїзду до Канади, навчався в консерваторії університету McGill в Монреалі, продовжив здобувати освіту у Віденській академії та академії Chigiana в м. Сієна (Італія). У 1973 році приєднався до Монреальського симфонічного оркестру і в 1968 році як його соліст виступав у прем'єрі "Divertimento Concertante" українського канадського композитора з Монреаля Юрія Фіали. Був концертмейстром Монреальського симфонічного оркестру, брав участь в концертах різних музичних компаній і записах творів канадських композиторів. Грав у перших скрипках в оркестрах радіо та телебачення, член багатьох відомих канадських ансамблів і камерних оркестрів.

Eugène Husaruk

Violoniste, chef d'orchestre. Né en 1932 à Varsovie. Arrivé au Canada en 1949, il étudie la musique au Conservatoire de musique de McGill, à Montréal; ensuite à l'Académie de Vienne et à l'Accademia Chigiana de Sienne, en Italie. En 1963, il rejoint l'Orchestre symphonique de Montréal (OSM) et, en 1968, comme soliste, il donne la première du Divertimento Concertante du compositeur montréalais G. Fiala. À la n des années 1970, il fut premier violon au sein de l'OSM. Il a joué en tant que violon solo sur les enregistrements de Mythos II, de S. Gellman. Il a été premier violon pour plusieurs orchestres de radio et de télévision, ainsi que membre de plusieurs ensembles et orchestres de chambre canadiens de premier plan.

Eugène Husaruk

Violinist, conductor. Born in 1932 in Warsaw. After arriving in Canada in 1949, he studied music at the McGill Conservatory of Music in Montreal, followed by the Vienna Academy and the Accademia Chigiana of Sienna, Italy. In 1963, he joined the Montreal Symphony Orchestra (MSO) and, in 1968, as its soloist, he premiered G. Fiala's Divertimento Concertante. At the end of the 1970s, he served as MSO concertmaster. He played principal violin on the recordings of S. Gellman's Mythos II. He has also appeared as concertmaster with several radio and television orchestras and as a member of a number of prominent Canadian ensembles and chamber orchestras.

Едвард Кудлак

Народився в Монреалі в 1936 році. У віці 15 років став концертмейстром симфонічного оркестру університету McGill і виступав на запрошення як соліст з Монреальським симфонічним оркестром. Після завершення освіти в університеті продовжив навчання у Віденській академії музики, грав у перших скрипках Віденського ансамблю барокової музики, виступав з оркестром Philharmonia Hungar- іса. Повернувшись до Канади, грав у перших скрипках симфонічного оркестру Монреаля. У 1967 році перейшов на альт і викладав обидва інструменти в університеті McGill і у Квебекській консерваторії. Після повернення до Відня працював в оркестрах Віденської філармонії та Віденської державної опери. Е. Кудлак заснував два колективи: Seifert Quartett і Biedermeier Ensemble, з яким він зробив чотири записи. Нагороджений двома медалями за заслуги від м. Зальцбург та Австрійської республіки.

Edward Kudlak

Né à Montréal en 1936. Après avoir terminé ses études à l'Université McGill, où, à l'âge de 15 ans, il a été au pupitre de l'orchestre symphonique de l'université. Il a joué comme soliste invité avec l'Orchestre symphonique de Montréal. Puis, il a continué ses études à l'Académie de musique de Vienne; a joué comme premier violon avec l'Ensemble baroque viennois et s'est produit avec la Philharmonia Hungarica. À son retour au pays, il prend le poste de premier violon avec l'Orchestre symphonique de Montréal. Il passe à l'alto en 1967, et enseigne le violon et l'alto à l'Université McGill et au Conservatoire de musique du Québec. Après son retour à Vienne, il a pris des postes à l'Orchestre philharmonique de Vienne et à l'Opéra de Vienne. Il a été fondateur du Seifert Quartett et du Biedermeier Ensemble, avec lesquels il a réalisé quatre enregistrements. Récipiendaire de la médaille d'or de l'ordre du Mérite de la ville de Salzbourg, Edward Kudlak a également reçu la médaille d'argent de l'ordre du Mérite de la République d'Autriche.

Edward Kudlak

Born in Montreal in 1936. After completion of his education at McGill University, where at the age of 15 years he had become concert master of the university symphony orchestra, and where he had performed numerous times as guest soloist with the Montreal Symphony, he came to Vienna to continue his violin study at the Vienna Academy of Music. He played first violin with the Viennese Baroque Ensemble and was engaged with the Philharmonia Hungarica. He later returned to Canada for an engagement as first violin with the Montreal Symphony Orchestra. Switching to viola in 1967, he taught both violin and viola at McGill University and at the Conservatoire de la Musique du Québec. After his return to Vienna, he took up posts with the Vienna Philharmonic and Vienna State Opera Orchestras. Founder of the Seifert Quartett and the Biedermeier Ensemble, with whom he made four recordings. Recipient of the Distinguished Service Medal in gold from the city of Salzburg, Edward Kudlak was also awarded the silver Distinguished Service Medal from the Republic of Austria.

Христина Мельник

Народилася в Монреалі, отримала дипломи Квебекської консерваторії та консерваторії м. Труа-Рів'єр. Продовжила своє навчання в Торонто, Нью-Йорку та Європі. Протягом 20 років активноїмузичної діяльності працювала в багатьох колективах Квебеку та Онтаріо, у тому числі в оркестрах Канадського балету, Товариства сучасної музики Квебеку, у Монреальському симфонічному оркестрі, з яким брала участь у численних концертах в Північній Америці та Європі, а також в багатьох записах фірми "London Decca". Протягом майже 25 років Х. Мельник викладала в різних навчальних закладах, включно з консерваторією при університеті McGill та музичною школою Vincent-d'Indy, а також на музичному відділенні Оттавського університету.

Kristina Melnyk

Née à Montréal, Kristina Melnyk est diplômée des conservatoires de musique de Montréal et de Trois-Rivières. Elle poursuit ses études à Toronto, à New York et en Europe. Violoncelliste active pendant une vingtaine d'années, elle a œuvré au sein de plusieurs ensembles au Québec et en Ontario, notamment pour l'orchestre des Grands Ballets Canadiens, la Société de musique contemporaine du Québec et l'Orchestre symphonique de Montréal. C'est avec ce dernier qu'elle participera à de nombreux concerts sur la scène internationale nord-américaine et européenne, ainsi qu'à plusieurs enregistrements sur étiquette London Decca. Pédagogue pendant près de vingt-cinq ans, Kristina Melnyk a enseigné dans plusieurs institutions, dont le McGill Conservatory, l'École de musique Vincent-d'Indy, au niveau collégial, et au département de musique de l'Université d'Ottawa.

Kristina Melnyk

Born in Montreal, Kristina Melnyk graduated from the Conservatoire de Musique et d'Art Dramatique du Québec and pursued her studies in Toronto, New York, and in Europe. As a professional cellist, she participated in numerous ensembles within Québec and notably the orchestre des Grands Ballets Canadiens, the ensemble de la Société de musique contemporaine du Québec, and the Orchestre Symphonique de Montréal with which she performed in concert halls throughout North America and Europe, and in numerous recordings under the London-Decca label. A dedicated pedagogue, Kristina Melnyk has taught in numerous institutions and music camps for almost twenty five years.

Ванесса Гусарук

Закінчила Монреальську консерваторію. Виступала солісткою з оркестрами Канадського балету, Філармонічного товариства, Монреальської консерваторії, з Монреальським симфонічним оркестром та іншими колективами. Брала участь у престижних конкурсах, зокрема у фестивалі-конкурсі музики Квебеку, була фіналісткою конкурсу CIBC. Зробила відеозаписи своїх багатьох сольних концертів, де виконувала твори Шостаковича, Стравінського, Баха та інших композиторів, грала в перших скрипках оркестру Канадського балету. Викладає скрипку в коледжі Stanislas в Монреалі.

Vanessa Husaruk

Vanessa Husaruk est diplômée du Conservatoire de Musique de Montréal. Elle fut soliste avec l'Orchestre Symphonique de Montréal (OSM), l'orchestre des Grands Ballets Canadiens, l'orchestre de la Société Philharmonique de Montréal, l'orchestre du Conservatoire de Montréal, un orchestre de chambre de l'OSM et d'autres. Lauréate du Festival-Concours de Musique du Québec et finaliste du concours CIBC. Elle a enregistré plusieurs DVD en direct: Concerto No.1 de Chostakovitch, Concerto de Stravinsky, Concerto No.1 de Bach et autres. Elle fut membre de l'orchestre des Grands Ballets Canadiens, section des premiers violons. Elle enseigne le violon au conservatoire de musique du Collège Stanislas, à Montréal.

Vanessa Husaruk

Vanessa Husaruk graduated from the Montreal Conservatory of Music. She was a soloist with the Orchestre Symphonique de Montréal (OSM), the orchestra of Les Grands Ballets Canadiens, the orchestra of the Montreal Philharmonic Society, the Conservatoire de Montréal Orchestra, an OSM chamber orchestra and others. She won the Quebec Music Competition and was a finalist in the CIBC competition. She recorded LIVE DVDs: Shostakovich concerto No. 1, Stravinsky concerto, Bach concerto No. 1 and others. She was a member of the first violin section of the Grands Ballets Canadiens orchestra. She teaches violin at the Music Conservatory of Stanislas College in Montreal.

Пол Меркело

Головний трубач Симфонічного оркестру Монреаля з 1985 року. Виступав з оркестрами і як соліст в США, Канаді, Росії, Китаї, Японії, Португалії, Бразилії, Венесуелі, Перу, Франції та Таїланді. Перший запис музиканта "A Simple Song" був визнаний найкращим серед класичних льбомів у Квебеку за 2000 рік, другий альбом "Baroque Transcriptions" був також номінований на кращий класичний альбом 2004 року. А кінчив Іллінойськии університет і музичну школу Eastman в США, де був нагороджений стипендією як визначний оркестровий музикант. Викладач у Music Academy of the West у м. Санта-Барбара (США) і в університеті McGill в Монреалі. Засновник стипендійного фонду П. Меркело.

Paul Merkelo

Trompette principale avec l'Orchestre symphonique de Montréal depuis 1995. Il a été présenté avec des orchestres et des récitals à travers les États-Unis, le Canada, la Russie, la Chine, le Japon, le Portugal, le Brésil, le Venezuela, le Pérou, la France et la Taïlande. Le premier enregistrement solo de Merkelo, «A Simple Song», a été classé numéro un dans le classement de l'enregistrement classique québécois en 2000. En 2004, Analekta a sorti un deuxième CD hautement loué, Transcriptions baroques, nommé par ADISQ pour le meilleur album classique de l'année. Paul Merkelo a fait ses études à l'Université de l'Illinois et à l'Eastman School of Music, où il a reçu la bourse Speth pour musiciens d'orchestre exceptionnels. P. Merkelo est membre de la faculté de l'Académie de musique de l'Ouest de Santa Barbara et de l'Université McGill. Il est au conseil d'administration de l'Orchestre des jeunes des Amériques (Canada) et est fondateur de la bourse d'études Paul Merkelo.

Paul Merkelo

Principal trumpet with the Orchestre symphonique de Montréal since 1995. He has been featured with orchestras, and in recital, throughout the United States, Canada, Russia, China, Japan, Portugal, Brazil, Venezuela, Peru, France and Tailand. Mr. Merkelo's first solo recording, "A Simple Song" was ranked #1 in Quebec's classical recording chart in 2000. In 2004, Analekta released a highly praised second CD, Baroque Transcriptions, which was nominated by ADISQ for Best Classical Album of the Year. Paul Merkelo attended the University of Illinois and Eastman School of music, where he was awarded the Speth Scholarship for outstanding orchestral musicians. P. Merkelo is on the faculty at the Music Academy of the West in Santa Barbara, and McGill University. He is on the board of directors for the Youth Orchestra of the Americas (Canada), and is the founder of the Paul Merkelo scholarship.

Роман Боцюрків (1960—2002)

Бандурист. Перед тим як стати мандрівним музикантом, якими були кобзарі, Роман пов'язував своє майбутнє з українською церквою і планував стати греко-католицьким священиком. Народжений в Едмонтоні, він здобув освіту в малій семінарії коледжу Св. Володимира в Манітобі, продовжив навчання в семінарії Св. Духа в Оттаві. У 1980-х — 1990-х роках був частим гостем альтернативних фестивалів і виступав по всій Канаді — від Британської Колумбії до Квебеку. У Монреалі брав участь у записах декількох музичних проектів і загалом записав шість альбомів, в яких унікально поєднались українські народні пісні, класичні твори і популярна музика.

Roman Bociurkiw (1960—2003)

Banduriste. Né à Edmonton, en Alberta, en 1960, Roman s'est vu comme musicien voyageur dans la tradition du kobzar ukrainien qui, dans l'ère pré-moderne, par- courait les steppes de l'Ukraine apportant des nouvelles, de la poésie et de la musique pour tous. Avant de devenir musicien ambulant à temps plein, Roman s'était orienté vers une vie de prêtre catholique ukrainien. Après trois ans de séminaire mineur au Collège de Saint-Vladimir, au Manitoba, il a continué ses études religieuses au séminaire du Saint-Esprit, à Ottawa. Dans les années 1980 et 1990, il apparaissait régulièrement dans les festivals Fringe canadiens et sur Main Street Canada; il a joué de Vancouver à Montréal. Il a fait partie de quelques projets musicaux à Montréal et a enregistré grosso modo six albums, qui dépeignent sa mouture unique de chan- sons folkloriques ukrainiennes, de pièces classiques et de musique pop traditionnelle.

Roman Bociurkiw (1960—2003)

Bandurist. Born in Edmonton, Alberta, Roman saw himself as a travelling musician in the tradition of the Ukrainian kobzar, who, in the pre-modern era, journeyed the steppes of Ukraine bringing news, poetry and music to the common person. Before becoming a full-time busker, Roman was headed for a life as a Ukrainian Catholic priest. After three years of minor seminary at St.Vladimir's College in Manitoba, he continued religious studies at Holy Spirit Seminary in Ottawa. In the 1980s and 1990s, he was a frequent visitor at Canada's fringe festivals and performed from Vancouver to Montreal. He contributed to a few musical projects in Montreal and overall recorded six albums, that represent his unique blend of Ukrainian folk songs, classical pieces and mainstream pop music.

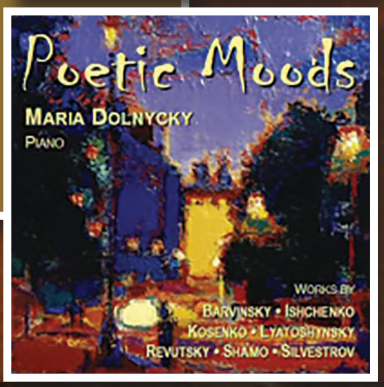

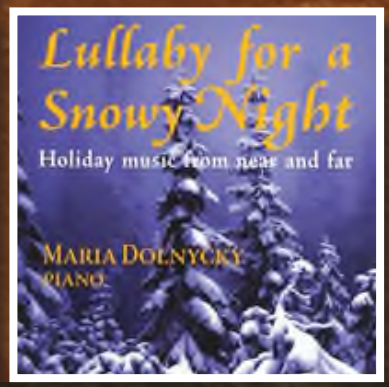
Марія Дольницька

Піаністка. Народилась у Монреалі, де закінчила університет McGill з дипломами бакалавра і магістра музики як піаніст-виконавець. Продовжила своє навчання у Hochschule für Musik у Відні. Переможець конкурсу молодих виконавців, чиї сольні виступи транслювалися на музичних радіостанціях Монреаля та Канади. Під час проживання в Монреалі брала активну участь в культурно-мистецькому житті української громади. Після переїзду до Торонто розпочала викладацьку діяльність і продовжила виступати як соліст, камерний виконавець і акомпаніатор. Організувала серію концертів "Music on Canvas" і записала два компакт-диски, один з яких - "Poetic Moods" - включає твори сімох українських композиторів 20-го століття.*

Maria Dolnycky

Pianiste. Née à Montréal, elle obtient ses diplômes de baccalauréat et de maîtrise en musique (performance de piano) de l'Université McGill. Elle a poursuivi ses études à Vienne, en Autriche, à la Hochschule für Musik. Elle est lauréate du concours Debut Young Concert Artists Series et ses récitals ont été di usés sur CBC Radio Music de Montréal et Radio-Canada Jeunes Artistes. Pendant son séjour à Montréal, elle s'est impliquée dans la vie culturelle de la communauté ukrainienne. Présentement, elle demeure à Toronto. Enseignante, Maria Dolnycky interprète régulièrement en tant que soliste, chambriste et artiste collaborative. Elle a enregistré deux albums, comprenant «Poetic Moods»—une collection de sept compositeurs du 20e siècle d'Ukraine, et «Lullaby for a Snowy Night—Holiday music from near and far». Une fascination pour les arts visuels l'a amenée au lancement de «Music on Canvas», une série de concerts dynamiques à Toronto.*

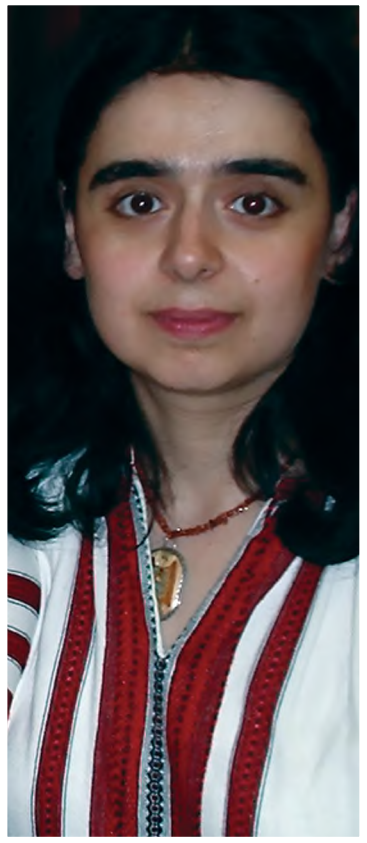

Maria Dolnycky

Pianist. Born in Montreal, graduated with Bachelor and Master of Music degrees from McGill University, Montreal, in piano performance. She furthered her postgraduate studies in Vienna, Austria at the Hochschule für Musik. She won the Debut Young Concert Artists Series competition and her recitals have been broadcast on CBC Radio Music from Montreal and Radio-Canada Jeunes Artistes. During her stay in Montreal, she was actively involved in the cultural live of the Ukrainian community. Presently lives in Toronto. A dedicated teacher, Maria Dolnycky performs regularly as soloist, chamber musician and collaborative artist. CD recordings include, "Poetic Moods"—a collection of seven 20th century composers from Ukraine, and "Lullaby for a Snowy Night—Holiday music from near and far". A fascination with the visual arts led her to the launch of "Music on Canvas", a dynamic concert series in Toronto.*

* - **audio #5**

Ашхен Мінасян

Піаністка, акомпаніатор, камерний музикант і викладач. Народилась у Львові, де в 6 років розпочала своє музичне навчання у спеціалізованій музичній школі для обдарованих дітей. З відзнакою закінчила Львівську державну музичну Академію ім. М. Лисенка. Після переїзду в 1996 році до Монреаля працювала в декількох камерних ансамблях і здобула ступінь магістра виконавського мистецтва в Монреальському університеті. Виступала у відомому в Монреалі культурно-мистецькому комплексі "Place des Arts" з монреальським оркестром "I Musici" та акомпанувала Канадському балету. Із 2002 року працює як піаніст-репетитор в Монреальському університеті та в музичній школі Vincent-d'Indy. Активна в українській громаді, 15 років акомпанувала хору "Відлуння" і брала участь в Українському фестивалі з моменту його заснування. Як соліст і камерний музикант виступала на багатьох українських заходах і концертах, як викладач пропагує український репертуар серед молодого покоління музикантів.

Ashkhen Minasyan

Pianiste, accompagnatrice, chambriste et pédagogue. Ashkhen Minasyan commence ses études musicales à l'âge de six ans à l'École de musique pour les enfants surdoués de Lviv en Ukraine. Elle poursuit sa formation à l'Académie nationale de musique de Lviv d'où elle sort diplômée avec haute distinction. Après son arrivée au Canada en 1996, elle obtient sa Maîtrise en interprétation à l'Université de Montréal et œuvre en tant que membre au sein de plusieurs ensembles de musique de chambre en se produisant régulièrement avec eux. On la trouve à la Place des Arts avec l'orchestre I Musici de Montréal et en tant qu'accompagnatrice du Grand ballet canadien. Dès 2002, elle travaille comme pianiste répétitrice à l'Université de Montréal et à l'École de musique Vincent-d'Indy. Etant active dans la communauté ukrainienne, depuis quinze ans, elle a accompagné le Chœur Vidlunnya et s'est impliquée au Festival Ukrainien de Montréal à toutes les années depuis sa fondation. En tant que soliste et chambriste, elle participe aux divers événements et concerts culturels ukrainiens, et en tant qu'enseignante, elle a à cœur de promouvoir le répertoire ukrainien auprès de la jeune relève de musiciens.

Ashkhen Minasyan

Pianist, accompanist, chamber musician and educator. Starting her musical studies at the age of six at the Lviv Music School for Gifted Children, she graduated with distinction from e National Academy of Music in Lviv, Ukraine. After her arrival in Canada in 1996, she has worked as a member of several chamber ensembles and performed with them in and around Montreal; she also completed her Master degree in Performing Arts at the Université de Montréal. She performed at the Place des Arts with the I Musici de Montréal orchestra and served as an accompanist for the Grand ballet canadien. Since 2002, she has been working as a rehearsal pianist at the Université de Montréal and at the École de musique Vincent-d'Indy. For the last fifteen years Ashkhen Minasyan has been active in the Ukrainian community: she has accompanied the Vidlunnya Choir and is involved in the Ukrainian Festival in Montreal. As a soloist and chamber musician, she performs at various Ukrainian cultural events and concerts; as a teacher, Ashkhen Minasyan is keen to promote the Ukrainian repertoire to a new generation of musicians.

Ганна Спіріна-Христюк

Народилася в Полтаві, де закінчила музичне училище ім. М. Лисенка за класом фортепіано і викладала в музичній школі. У 2010 році переїхала до Канади, де проживає в м. Леві (Квебек). Закінчила музичний факультет університету Laval в м. Квебек як піаніст-виконавець. Створила домашній дитячий театр, який виступав на міжнародному фестивалі казок "Jos Violon" з оперою-казкою "Коза-Дереза" на музику М. Лисенка в перекладі французькою мовою. Керує та акомпанує декільком французьким хорам, до репертуару яких включає україномовні пісні. Як викладач і піаніст пропагує українську народну, класичну і сучасну музику у власній музичній школі та виконує на концертах твори українських композиторів. У 2013 році разом з українською громадою міст Квебек і Леві Г. Спіріна була ініціатором та однією з провідних організаторів першого українського міні-фестивалю "Козачок" в м. Леві, а в 2014 році була ведучою на відкритті пам'ятника Т. Шевченку на Алеї поетів в м. Квебек.

Anna Spirina-Khrystiuk

Née à Poltava, en Ukraine, elle est diplômée en piano du collège de musique Mykola Lyssenko et a enseigné dans une école de musique. En 2010 elle immigré au Canada, et s'établit dans la ville de Lévis, au Québec. Elle obtient un diplôme de maîtrise en interprétation au piano de l'Université Laval. Son théâtre pour enfants à domicile participe au Festival international des contes Jos Violon de Lévis avec l'opéra-conte «Koza-Dereza» écrit par M. Lyssenko, et traduit en français. Depuis plusieurs années elle accompagne plusieurs chœurs francophones, dont le répertoire comprend aussi des chansons en ukrainien. Elle a créé sa propre école de musique pour piano, qui fait la promotion de la musique ukrainienne folklorique, classique et moderne. Comme pianiste, elle popularise la musique ukrainienne, en donnant des concerts d'œuvres de compositeurs ukrainiens. En 2013, en collaboration avec la communauté ukrainienne du Québec et de la ville de Lévis, Anna a été l'initiatrice et l'un des principaux organisateurs du premier mini-festival ukrainien «Kozachok» à Lévis, et l'année suivante fut l'animatrice au dévoilement du monument à Taras Chevtchenko sur l'Allée des Poètes à la ville de Québec.

Anna Spirina-Khrystiuk

Born in Poltava, Ukraine, where she graduated in piano from the Mykola Lyssenko college of music and taught in a music school. In 2010 she immigrated to Canada, settling in the city of Lévis, Quebec. She obtained a master's degree in piano performance from Université Laval. Her home-based Children's theatre took part in the Festival international des contes Jos Violon de Lévis with the children's opera "Koza-Dereza" written by M. Lyssenko, and translated into French. For several years she has been accompanying several French choirs, the repertory of which also includes Ukrainian songs. She founded a music school for piano, which promotes Ukrainian folk, classical and modern music. As a pianist, she popularizes Ukrainian music, giving concerts of works by Ukrainian composers. In 2013, in collaboration with the Ukrainian community of Quebec and the city of Lévis, Anna was the initiator and one of the main organizers of the first Ukrainian mini-festival "Kozachok" in Lévis, and in 2014 hosted the unveiling of the monument to Taras Shevchenko on the Allée des Poètes in Quebec City.

Сергій Салов

Піаніст. Народився в 1979 році в Донецьку. Дебютував у 11 років, інтерпретуючи Концерт Ґріґа для фортепіано в супроводі Національного симфонічного оркестру України. Після закінчення спеціальної музичної школи в Донецьку продовжив навчання в Musikhochschule Freidburg у Німеччині, де отримав бакалаврат, та в музично-драматичній школі Guildhall в Лондоні, яку закінчив зі ступенем магістра. Сергій брав участь у багатьох престижних міжнародних конкурсах, де здобув багато нагород. У червні 2004 року виграв Перший приз і Перший приз глядацьких симпатій Міжнародного музичного конкурсу в Монреалі, після чого розпочав активну концертну діяльність в різних країнах світу.*

Serhiy Salov

Pianiste. Né à Donetsk, Ukraine. Il a débuté comme soliste à l'âge de 11 ans, en jouant le Concerto pour Piano de Grieg avec l'Orchestre symphonique national d'Ukraine. Après ses études à l'École spéciale de musique de Donetsk, il étudie à la Musikhochshule de Fribourg-en-Brisgau, en Allemagne (Baccalauréat en 1999), puis il poursuit ses études supérieures au Guildhall School of Music and Drama, à Londres (Maîtrise en 2002). Il est le récipiendaire de plusieurs prix prestigieux remportés dans le cadre de diverses compétitions internationales. Serhiy Salov a gagné le Premier Grand Prix du Concours musical international de Montréal et le Prix du public en juin 2004. À la suite de ce succès, Serhiy Salov entreprendra une tournée bien remplie de concerts internationaux.*

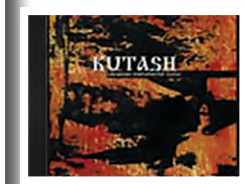
Serhiy Salov

Pianist. Born in Donetsk, Ukraine, in 1979. He was eleven years old when he made his musical debut playing Grieg's Piano Concert with the National Symphony Orchestra of Ukraine. After Donetsk's Special Music School, he continued his studies at the Musikhochschule Freidburg in Germany (BA 1999) and then undertook postgraduate studies at the Guildhall School of Music and Drama in London (MA 2002). He has participated in numerous international piano competitions where he has gained an impressive list of prizes and awards. In June 2004, Serhiy Salov won the First Grand Prize as well as the Audience Award at the Montreal International Musical Competition. Following his recent success Serhiy Salov has launched a busy international concert schedule.*

*** - audio #6**

Андрій Куташ

Талановитий гітарист з Монреаля, який випустив три професійні альбоми в 1998-2014 роках під назвою "Kutash". Його інструментальна музика захоплююче поєднує традиційні українські мелодії зі стилем фламенко. Андрій виступав на багатьох фестивалях по всій Канаді, а також на заходах української громади в Монреалі.*

Andrey Kutash

Un guitariste talentueux de Montréal. Il a produit trois enregistrements professionnels de 1998 à 2014, sous le nom de "Kutash". Sa musique instrumentale est un pot-pourri de mélodies traditionnelles ukrainiennes dans un style Flamenco. Kutash a joué dans de nombreux festivals partout au Canada et dans divers événements culturels de la communauté ukrainienne montréalaise.*

Andrey Kutash

A talented guitarist from Montreal. He has released three professional recordings from 1998–2014 under the name, "Kutash". His instrumental music is an exciting blend of traditional Ukrainian melodies in a Flamenco-style. Kutash has performed at many festivals throughout Canada and various cultural events of the Ukrainian community in Montreal.*

*** - audio #7**

Артисти Симфонічного оркестру Монреаля

Данило Якимишин
Народився в Гамільтоні (Онтаріо), закінчив музичний факультет університету McGill, грає в перших скрипках з 1985 року.

Катерина Палига
Народилась в Саскачевані, закінчила музичну школу Juilliard, грає в перших скрипках з 1986 року

Леслі Мальована
Народилась в м. Тандер-Бей (Онтаріо), виростала у Вінніпезі, музичну освіту здобула в Торонто, альтистка соло та викладач в Монреальському університеті.

Пол Меркело
Головний трубач оркестру з 1995 року.

Les membres de l'Orchestre symphonique de Montréal (OSM)

Daniel Yakymyshyn
Né à Hamilton, Ontario; est diplômé de la faculté de musique de l'Université McGill, membre des premiers violons à l'OSM depuis 1985.

Katherine Palyga
Originaire de la Saskatchewan, diplômée du Juillard School of Music, membre des premiers violons à l'OSM depuis 1986.

Leslie Malovany
Née à Thunder Bay, Ontario; a grandit à Winnipeg; a terminé ses études à Toronto; alto — solo à l'OSM et enseignante à l'Universite de Montréal.

Paul Merkelo
Trompette principale avec l'OSM depuis 1995.

Members of the Orchestre symphonique de Montréal (OSM)

Daniel Yakymyshyn
Born in Hamilton, Ontario, a graduate of the Faculty of Music at McGill University, a member of the first violins with the OSM since 1985.

Katherine Palyga
Native of Saskatchewan, graduated from the Juillard School of Music, a member of the first violins with the OSM since 1986.

Leslie Malovany
Born in Thunder Bay, Ontario, grew up in Winnipeg, completed her studies in Toronto, alto—solo with the OSM and a teacher at the Université de Montréal.

Paul Merkelo
Principal trumpet with the OSM since 1995.

Солісти-вокалісти / Les Chanteurs-Solistes / Soloists - Vocalists

Михайло Бойко (1931—2011)

Народився в Монреалі в родині нащадків еміґрантів з України. У молодому віці почав співати в церковних хорах. Виконував пісні різними мовами, але перевагу віддавав українській музиці. Здобув популярність і став бажаним співаком на різноманітних святкових заходах української громади в Канаді. Тривалий час виступав з монреальськими оркестрами Олександра Шеремети і “ The Ukes Orchestra”, з якими гастролював по Канаді та записав пісні на платівках “Folk songs and dances of the Ukraine”, “Echoes of the Ukraine”, “Romantic songs of Ukraine”.

Michael Boyko (1931—2011)

Chanteur. Né à Montréal dans une famille de descendants d’immigrants en provenance d’Ukraine. À un jeune âge, il a commencé à chanter dans les chœurs d’église. Il pouvait chanter dans n’importe quelle langue, mais privilégiait la musique ukrainienne. Il est devenu tellement populaire et en demande que sa participation aux célébrations dans la communauté ukrainienne au Canada en garantissait leur succès. C’est un vétéran des ensembles montréalais d’Alexander Sheremeta et de l’Orchestre The Ukes. Il les a accompagnés dans leurs tournées à travers le Canada et dans leurs enregistrements: «Folk songs and dances of the Ukraine», «Echoes of the Ukraine», «Romantic songs of Ukraine».

Michael Boyko (1931—2011)

Singer. Born in Montreal into a family of the descendants of immigrants from Ukraine. At a young age began singing in church choirs. He performed songs in any language, but gave preference to Ukrainian music. Eventually, Boyko became very popular and was much in demand within the Ukrainian-Canadian community; no celebration was a complete success without him. For a long time he played with the Montreal ensembles of Alexander Sheremeta and The Ukes Orchestra. Together they toured Canada and released musical albums: “Folk songs and dances of the Ukraine,” “Echoes of the Ukraine,” “Romantic songs of Ukraine.”

Мирослава Вербицька (1934—2014)

Народилась в Монреалі в родині українських еміґрантів із Західної України. Музичну освіту здобула у Квебекській консерваторії в Монреалі, навчалась вокалу в студії відомої співачки та педагога Сари Фішер. Успішно виступала на багатьох місцевих музичних конкурсах та фестивалях. У 17 років почалась її активна творча співпраця з композитором Богданом Весоловським. У 1952 році на студії “RCA Victor” були записані пісні “Всі мої мрії” та “Як тебе не любити”, які здобули велику популярність у Північній Америці і звучали на різних розважально-відпочинкових подіях, а також в радіопрограмах. Виступала під час українського тижня на Експо-67. Окремі пісні у виконанні М. Вербицької увійшли до 10 музичних альбомів, виданих в Канаді.*

Myroslava Verbytska (1934—2014)

Née à Montréal dans une famille d’immigrants ukrainiens de l’Ukraine occidentale. Diplômée du Conservatoire de musique du Québec à Montréal, elle étudie le chant dans le studio de la célèbre chanteuse et professeure Sarah Fisher. Elle participe avec succès à de nombreux concours locaux de musique et à des festivals. C’est à l’âge de 17 ans que commence une collaboration créatrice couronnée de succès avec le compositeur Bohdan Wesolowsky. En 1952, elle enregistre au studio de la RCA Victor les chansons «Vsi moyi mriyi» et «Yak tebe ne lyubyty» («Tous mes rêves» et «Comment pouvez-vous ne pas aimer»), des chansons qui ont obtenu une très grande popularité en Amérique du Nord et ont été jouées lors de soirées, dans des bals, des mariages et des émissions de radio. Les chansons interprétées par elle ont été incluses sur dix albums musicaux. Elle a aussi chanté lors de la Semaine Ukrainienne durant l’Expo 67.*

Myroslava Verbytska (1934—2014)

Born in Montreal to Ukrainian immigrants from Western Ukraine. Graduated from the Conservatoire de musique du Québec in Montreal, she studied singing at the studio of famous singer and teacher Sarah Fisher, and performed at many local music competitions and festivals. At the age of 17 began her extremely successful creative collaboration with composer Bohdan Wesolowsky. In 1952, RCA Victor Studios released the songs “Vsi moyi mriyi” and “Yak tebe ne lyubyty” (“All my dreams” and “How can you not love”), which became very popular in North America and were performed at parties, balls, weddings and radio programs. She also performed during Ukrainian Week at Expo 67. Her interpretations of the individual songs were included on ten musical albums.*

*** - audio #8**

Анна Чорнодольська (1946—2012)

Сопрано. Народилась у Відні, закінчила університет McGill і Квебекську консерваторію в Монреалі. Як солістка брала участь в Українському тижні під час Експо-67. Дебютувала в 1970 році з Монреальським симфонічним оркестром у Четвертій симфонії Малера, а після успішного турне Канадою і Францією виступала у відомому Carnegie Recital Hall у Нью-Йорку. У 1970-х роках співпрацювала з багатьма канадськими компаніями, серед яких Opéra du Québec. У 1973 році разом із Віннніпезьким симфонічним оркестром вперше представила публіці "П'ять українських пісень" Юрія Фіали, які композитор присвятив співачці особисто. Виступала з відомими оркестрами Монреаля, Торонто, Мексики. У доробку співачки декілька альбомів. Запис з її голосом включений до серії музичних альбомів "Great Canadian singers / L'Art Lirique au Canada. 1950-1990".*

Anna Chornodolska (1946—2012)

Soprano. Née à Vienne; elle est venue au Canada en 1948. Elle obtient un Baccalauréat ès arts à l'Université McGill et étudie la voix au Conservatoire de Musique du Québec à Montréal. Elle a participé à la Semaine ukrainienne durant l'Expo 67. En 1970, Chornodolska a fait ses débuts avec l'Orchestre Symphonique de Montréal, dans la Quatrième Symphonie de Mahler. Elle a fait des tournées au Canada et en France. Après une première à New York en 1972, au Carnegie Recital Hall, elle joue dans l'opéra «Carmen», à la Place-des-Arts, suivi par des rôles avec d'autres compagnies canadiennes durant les années 1970. Dédicataire des «Cinq chansons ukrainiennes» de George Fiala, elle en donne la première en 1973, avec l'Orchestre symphonique de Winnipeg. Elle a chanté avec d'autres grands orchestres canadiens, incluant le Toronto Symphony, et l'Orchestre national du Mexique. En 1978, elle a enregistré «Les Clartés de la nuit», de Jacques Hétu, et des chansons de Schubert et Spohr avec le pianiste John York. Des enregistrements de sa voix sont inclus dans une série d'albums de musique classique: «Great Canadian singers / L'art lyrique au Canada 1950-1990».*

Anna Chornodolska (1946—2012)

Soprano. Born in Vienna, she came to Canada in 1948. Graduated from McGill University with the degree of Bachelor of Arts and studied voice at the Conservatoire de Musique du Québec à Montréal. She took part in the Ukrainian Week during Expo 67 and, in 1970, made her debut with the Montreal Symphony Orchestra in Mahler's Fourth Symphony. Two years later, she made her New York debut at Carnegie Recital Hall. She toured in Canada and France. Chornodolska's operatic debut in "Carmen" at Place-des-Arts was followed by roles with other Canadian companies during the 1970s, e.g. the Opéra du Québec, the National Arts Council's Festival in Ottawa, and in CBC TV productions of ' The Merry Widow' and 'West Side Story.' The dedicatee of George Fiala's "Five Ukrainian Songs," she premiered the work in 1973 with the Winnipeg Symphony Orchestra. She sang with other leading Canadian orchestras, including the Toronto Symphony, and the National Orchestra of Mexico. In 1978 she recorded Jacques Hétu's "Les Clartés de la nuit" and songs of Schubert and Spohr with the pianist John York. Recordings of her voice can be found in a series dedicated to classical music: "Great Canadian singers/ L'Art lyrique au Canada. 1950–1990."*

***- audio #9**

Люба (Любомира Ковальчук)

Співачка, автор пісень, музикант, народилась в 1958 році в Монреалі. На початку своєї кар'єри була солісткою ансамблю "Зоря", який видав платівку в 1974 році, а потім ансамблю "Люба", що записав альбом "Chain Reaction". Також випустила франкомовну пісню "Le Doux Rendez-vous". Крім цих альбомів записала ще п'ять, два з яких отримали категорію "платинових". У доробку співачки 9 із 40 хітів в канадському рейтингу популярної музики, а найкращою піснею в її виконанні є "Everytime I See Your Picture". У 1985-1987 роках Люба тричі отримувала нагороди в конкурсі Juno Award серед вокалісток, а також нагороди інших престижних компаній. Її авторська композиція звучала на одному з конкурсів "Canadian Idol". У 2014 році, після довгої перерви, Люба дала свій сольний концерт на фестивалі "Fierté Montréal" і записала альбом "Icon", до якого увійшли найкращі пісні з чотирьох попередніх: "Secrets and Sins", "Between the Earth and Sky", "All or Nothing" і "From the Bitter to the Sweet", включно з новою композицією "Heaven".*

Luba (Lubomyra Kowalchyk)

Musicienne, chanteuse-interprète, auteure-compositrice et artiste de studio d'enregistrement. Née en 1958, à Montréal, elle a d'abord été la chanteuse d'un groupe appelé Luba avant de signer sous ce nom comme artiste solo. Elle sort deux albums en tant que membre d'un groupe: en 1973, «Zorya» avec l'ensemble Via Zorya, et «Chain Reaction», avec le groupe Luba. En 1979, Luba sort un monoplage (single) en français, intitulé «Le Doux Rendez-vous». Luba a neuf succès au top 40 du palmarès pop canadien. Sa chanson phare est «Every time I See Your Picture» (1983). Son plus grand succès est une reprise de Percy Sledge, «When a Man Loves a Woman», qui a atteint le numéro six au palmarès pop canadien et le numéro trois au palmarès adulte contemporain canadien (1987). Elle est trois fois lauréate du prix Juno, de l'industrie canadienne de la musique, comme interprète féminine de l'année (1985-1987). Luba a égale- ment reçu un CASBY, un Félix, et le Black Music Association Award pour «Female Entertainer of the Year» (Artiste féminine de l'année). Plus récemment, sa musique a été présentée sur Canadian Idol. En 2014, elle a donné un concert au festival Fierté Montréal et sort un nouvel album de compilation, appelé «ICON». Il contient des versions remaniées des succès de ses albums «Secrets and Sins», «Between the Earth & Sky», «All or Nothing" et "From the Bitter to the Sweet», ainsi qu'une nouvelle chanson, «Heaven».*

Luba (Lubomyra Kowalchyk)

Musician, singer, songwriter and recording artist. Born in 1958 in Montreal, she was initially the vocalist for the Ukrainian band named Luba before signing as a solo artist under that name. Two albums were released as a member of a band—1974's "Zorya" with Ensemble Via Zorya, and "Chain Reaction" with Luba. In 1979, Luba released a single in French called "Le Doux Rendez-vous." The singer has nine top- 40 hits on the Canadian pop charts. Her signature song is "Every time I See Your Picture" (1983) and the most successful one is a cover of Percy Sledge's "When a Man Loves a Woman" which reached No. 6 on the Canadian pop chart and No. 3 on the Canadian adult contemporary chart (1987). She is a three-time winner of the Canadian music industry Juno Award for Female Vocalist of the Year (1985–1987). Luba has also received CASBY and Félix Awards, and a Black Music Association Award for "Female Entertainer of the Year". Most recently, her music has been featured on Canadian Idol. In 2014, she performed a live concert at the Fierté Montréal festival and released a new compilation album called ICON. The album contains remastered versions of hits from her previous releases: "Secrets and Sins," "Between the Earth & Sky," "All or Nothing" and "From the Bitter to the Sweet," as well as a new track, "Heaven."*

*** - audio #10**

Петро Зінько

Талановитий співак, розпочав свою вокальну кар'єру в різних українських монреальських гуртах, був учасником музичних проектів. У 1990 році в Монреалі виконав роль інспектора Жавера в мюзиклі "Misérables" за романом В. Гюґо на муз. К.-М. Шонберга (англійська і французька версії). Пізніше зробив турне з двома іншими компаніями і виступав у США: в містах Лас-Вегас і Вашинґтон, штатах Техас і Каліфорнія та на Гавайських островах.

Peter Zinko

Un chanteur talentueux qui a commencé sa carrière en tant que membre de quelques ensembles ukrainiens. Il a joué dans le rôle de l'Inspecteur Javert dans la production montréalaise de la comédie musicale «Les Misérables» de 1990, puis dans une tournée de plusieurs villes canadiennes. Il a ensuite rejoint des compagnies de théâtre, qui l'ont mené à Hawaï ainsi qu'a Las Vegas, Washington DC, au Texas et en Californie.

Peter Zinko

A talented singer who began his career as a member of a few Ukrainian ensembles. He went on to perform in the 1990 Montreal French / English production of the musical hit "Les Misérables" as Inspector Javert, which then toured several Canadian cities. He then joined and toured with other theatre companies, which took him to Hawaii, Las Vegas, Washington, DC, Texas and California.

Галина Волянська

Сопрано, канадійка українсько-грецького походження, здобула музичну освіту в консерваторії університету McGill з найвищими результатами. Після навчання у Відні відбувся її європейський дебют на Міжнародному музичному фестивалі у Варні, після якого виступала в легендарній Salesianerinnenkirche у Відні. Повернувшись до Північної Америки, продовжила навчання в Нью-Йорку і дала свій перший сольний концерт з відомим піаністом Володимиром Винницьким на Фестивалі музики і мистецтва в Ґрін Каунті (штат Нью-Йорк). Г. Волянська брала участь у святкуванні 50-ґрічниці Міжнародного канадського радіо, яке транслювалось по всьому світу. Репертуар Г. Волянської включає оперні арії Віолетти, Манон, Мімі, а також сольні твори Штрауса, Равеля, Соневицького, Волянського, Майбороди та інших композиторів.

Halyna Wolanska

Canadienne d'origines ukrainienne et grecque, Halyna Wolanska a été diplômée du conservatoire de musique de McGill, sous la tutelle de Hasmig Injejikian: elle y a obtenu le premier prix en chant. Elle poursuit ensuite ses études de chant à Vienne auprès de grands maîtres dont Ks Margarita Lilowa ainsi que Ilko et Evgenia Natchef. Elle fait ses débuts européens au Festival international de musique à Varna, et à Vienne au Salesianerinnenkirche. Elle perfectionne divers rôles avec Carmen Mehta et Michael Fennelly, à New York. Elle fait ses débuts américains en récital au Festival de Musique et des Arts de Green County, NY, avec le célèbre pianiste Volodymyr Vynnytsky. Elle participe à un concert en direct, di usé mondialement sur les ondes de Radio-Canada, pour célébrer le cinquantième anniversaire de Radio-Canada International. Son répertoire inclut des œuvres de Strauss, Ravel, Sonevytsky, Wolanskyj, Mayboroda et son répertoire lyrique inclut les rôles suivants : Violetta, Manon, Mimi.

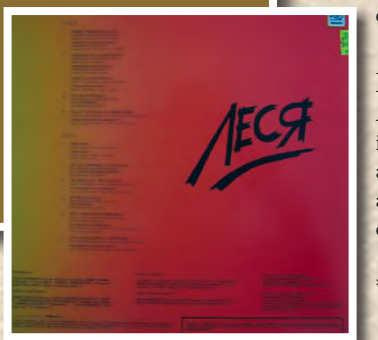
Halyna Wolanska

Canadian soprano of Ukrainian and Greek origins completed her musical studies with Hasmig Injejikian at the McGill Conservatory of Music and placed highest in her level. Ms. Wolanska then pursued her studies in Vienna with the late Ms Margarita Lilowa as well as Ilko and Evguenia Natchev. She made her European debut at the Varna International Music Festival and also performed at the legendary Salesianerinnenkirche in Vienna, Austria. Ms. Wolanska studied with Carmen Mehta and Michael Fennelly in New York, and made her American solo recital debut with critically acclaimed pianist Volodymyr Vynnytsky at the Music and Art Festival of Green County NY. She also participated in the 50th anniversary of Radio Canada International broadcast to a worldwide audience. Her recital repertoire includes works by Strauss, Ravel, Sonevytsky, Wolanskyj, Mayboroda, and her operatic roles include Violetta, Manon, Mimi.

Леся Волянська

Талановита монреальська співачка українсько-грецького походження, яка в 1985 році записала альбом "Леся" з українськими народними та авторськими піснями. Інструментальний супровід для співачки виконували: Андрій Черній — клавішні, акордеон; Марко Беднарчик — акустична гітара; Василь Кінал — бас-гітара, акустична гітара. Також співпрацювала та брала участь в записах музичних проектів з іншими монреальськими музикантами.*

Lesya Wolanskyj

Une talentueuse chanteuse montréalaise, d'origine ukrainienne et grecque, qui a enregistré en 1985 l'album "Lesya", avec accompagnement instrumental réalisé par Andrij Czernij — claviers et accordéon; Mark Bednarczyk — guitare acoustique; Bill Kinal — basse et guitare acoustique. L'album comprenait des chansons folkloriques et des compositions des auteurs ukrainiennes. Elle a également collaboré et a participé à des enregistrements de projets musicaux avec d'autres musiciens montréalais.*

Lesya Wolanskyj

A talented Montreal singer of Ukrainian and Greek origin. In 1985 she recorded the album "Lesya", with instrumental accompaniment performed by: Andrij Czernij—keyboards and accordion; Mark Bednarczyk—acoustic guitar; Bill Kinal—bass and acoustic guitar. the album included Ukrainian folk songs and compositions written by Ukrainian authors. She also collaborated and participated in recordings of musical projects with other Montreal musicians.*

*- **audio #11**

Джоан Коломиєць

Сопрано. Народилась в Онтаріо, отримала диплом бакалавра музики із сценічного виконання в Оперній школі Торонтського університету. У 1983 році виграла національний конкурс в Metropolitan Opera і почала постійно виступати на запрошення з найбільшими симфонічними оркестрами Канади і США. Д. Коломиєць працювала із всесвітньовідомими диригентами і дала багато сольних концертів. Викладач у ньюфаундлендському університеті Memorial та Оттавському університеті, а також на вокальному факультеті музичної школи Schulich університету McGill в Монреалі, де вона отримала нагороду як найкращий вчитель 2013-2014 навчального року. Окрім того, Д. Коломиєць дала численні майстер-класи на музичних факультетах навчальних закладів Канади.

Joanne Kolomyjec

Soprano. Née à Sudbury, en Ontario, elle est diplômée de l'École de l'Opéra de l'Université de Toronto, avec baccalauréat de la musique en interprétation. En 1983, Kolomyjec a remporté le concours national du Metropolitan Opera; elle se produit régulièrement en tant qu'artiste invitée avec de grands orchestres symphoniques à travers le Canada et les États-Unis. Elle a travaillé avec des chefs de renommée mondiale et a également excellé en tant que récitaliste. Kolomyjec a été professeure à l'Université Memorial de Terre-Neuve et à l'Université d'Ottawa en Ontario. Elle enseigne actuellement la voix à l'École de musique Schulich de l'Université McGill, à Montréal, où elle a reçu le Prix du Professeur de l'année pour 2013-2014. De plus, Kolomyjec a donné de nombreuses classes de maître dans des facultés de musique du Canada.

Joanne Kolomyjec

Soprano. Born in Sudbury, Ontario, she is a graduate from the University of Toronto's Opera School with a Bachelor of Music in Performance. In 1983, Kolomyjec won the Metropolitan Opera National Competition and has appeared regularly as a guest artist with major symphony orchestras across Canada and the USA. She has worked with world renowned conductors and also excelled as a recitalist. Kolomyjec taught on faculty at Memorial University of Newfoundland, at the University of Ottawa in Ontario, and is teaching on the voice faculty at the Schulich School of Music, McGill University in Montreal, where she was presented with the 2013/2014 Teacher of the Year Award. As well, Kolomyjec has presented many master classes at music faculties across Canada.

Тарас Куліш

Бас-баритон. Народився в Монреалі, закінчив університет McGill в Монреалі та Торонтський університет. Протягом майже 20-літньої виконавської кар'єри виступав з багатьма оперними компаніями Канади, США, Центральної Америки та Європи. Був співзасновником, а пізніше директором оперного фестивалю у Вермонті (США). Також був головним директором камерного оркестру при університеті McGill, а з 2016 року обіймає посаду мистецького директора оперної компаніїв Калґарі. Виступав з багатьма монреальськими та іншими канадськими оркестрами. У своїй творчості популяризує твори українських композиторів, зокрема Б. Весоловського.*

Taras Kulish

Basse-baryton; il est né à Montréal. Sa carrière artistique s'étend sur près de vingt ans. Il a été directeur général de l'orchestre de chambre de McGill. À partir de 2016, il est directeur des opérations artistiques de l'Opéra de Calgary. Il a chanté avec des compagnies d'opéra et des orchestres partout au Canada, aux États-Unis, en Amérique centrale et en Europe. Il a étudié à l'Université McGill et à l'Université de Toronto. En 2005, il est cofondateur du Green Mountain Opera Festival au Vermont, États-Unis, et en a été le directeur pendant sept ans. Il a chanté avec l'Opéra de Montréal, l'Orchestre symphonique de Montréal, l'Orchestre Métropolitain de Montréal, l'Opéra de Vancouver, l'Opéra de Calgary, et plusieurs autres. T. Kulish promeut avec enthousiasme la musique de compositeurs ukrainiens.*

Taras Kulish

Bass-baritone, was born in Montreal. His performing career spans close to 20 years. He was the Executive Director of the McGill Chamber Orchestra, and from 2016 he is a Director of Artistic Operations in Calgary Opera. Kulish has performed with opera companies and orchestras throughout Canada, United States, Central America and Europe. He studied at both McGill University and the University of Toronto. In 2005, Taras cofounded the Green Mountain Opera Festival in Vermont, USA, and was its Director for seven years. Kulish performed with the Opéra de Montréal, Montreal Symphony Orchestra, the Metropolitan Orchestra of Montreal, Vancouver Opera, Calgary Opera, and many others. He's been a strong promoter of music by Ukrainian composers.*

***- audio #12**

Шарлін Тодащук

Народилась і виростала у Вінніпезі, проживає в Монреалі. У дуеті із сестрою Розмарі виступали по всій Північній Америці, де взяли участь у відзначенні 200-ліття м. Лос-Анджелес, у Канадському національному українському фестивалі в м. Дофин, Манітоба, Пан-Американських іграх, у "Фольклорамі" у Вінніпезі, а також у багатьох фестивалях в Монреалі, Торонто і Нью-Йорку. Сестри Тодащук записали два альбоми з традиційними, сучасними та авторськими українськими піснями, а також третій альбом "Українське Різдво із сестрами Тодащук".*

Charlene Todaschuk

Est née et a grandi à Winnipeg et vit maintenant à Montréal. Avec sa sœur Rosemarie, elle forme le duo des Sœurs Todaschuk. Elles ont séduit le public partout en Amérique du Nord où elles ont participé: aux célébrations du bicentenaire de Los Angeles, au Festival national ukrainien du Canada à Dauphin (Manitoba), aux Jeux panaméricains, à l'exposition du Paci c National à Vancouver, au Folklorama de Winnipeg, ainsi qu'à plusieurs festivals à Montréal, Toronto et New York. Les Sœurs Todaschuk ont deux albums d'enregistrement de chansons ukrainiennes traditionnelles, contemporaines et originales, ainsi qu'un troisième intitulé "L'Esprit du Noël ukrainien avec les Sœurs Todaschuk".*

Charlene Todaschuk

Born and raised in Winnipeg and working as an artist in Montreal, is one of the Todaschuk Sisters singing duo along with her sister Rosemarie. They have captivated audiences throughout North America. Some of their performances include: Bicentennial Celebrations in Los Angeles, Canada's National Ukrainian festival in Dauphin, Pan American Games, The Pacific National Exhibition in Vancouver, Winnipeg's Folklorama, and festivals in Montreal, Toronto and New York. The Todaschuk Sisters have two recording albums of traditional, contemporary and original Ukrainian songs to their credit as well as their third entitled " The Spirit of Ukrainian Christmas with the Todaschuk Sisters."*

*** - audio #13**

Олександр Савченко

Оперний бас. У 1990 році, після приїзду до Монреаля з України, відразу був визнаний як співак, який володіє незвичайною красою голосу та експресивністю виконання. О. Савченко був єдиним представником Канади та України і виграв міжнародний вокальний конкурс ім. Л. Паваротті в 1992 році у Філадельфії (США). Він стажувався в Монреальській Опері в 1991-1992 роках. У подальшій творчій кар'єрі О. Савченко виступав із провідними музичними компаніями Монреаля, Квебеку, Канади та США.

Alexander Savtchenko

Chanteur d'opéra (basse) canadien, originaire d'Ukraine; il a immigré au Canada en 1990. Il a été immédiatement reconnu comme étant un chanteur avec une voix hors du commun, à la portée émotionnelle. Il a également été le seul chanteur, représentant le Canada et l'Ukraine, nommé vainqueur en 1992 au Concours international de la voix Luciano Pavarotti, à Philadelphie, aux États-Unis. Il a été artiste en résidence à l'Opéra de Montréal, en 1991-1992. De 1993 à 2010, il a fréquemment chanté avec la Société Philharmonique de Montréal, l'Opéra de Québec, l'Orchestre Métropolitain de Montréal, l'Opéra de Montréal. De plus, A. Savtchenko a chanté à l'Opéra de Calgary, à l'Opéra de Baltimore, à l'Opéra de l'Ontario et plusieurs autres.

Alexander Savtchenko

Canadian Bass Alexander Savtchenko, a native of Ukraine, immigrated to Canada in 1990. He was immediately recognized as a singer with a voice of uncommon beauty and emotional scope. He was also the only singer representing Canada and Ukraine named a winner at the 1992 Luciano Pavarotti International Voice Competition in Philadelphia, U.S.A. He was a resident artist with the Opéra de Montréal in 1991-92. During the 1993–2010 period, he frequently performed with the Philharmonic Society of Montreal, the Opéra de Quebec, the Opéra de Montréal and the Montreal Metropolitan Orchestra. Apart from that, A. Savtchenko appeared at Opera Houses in Calgary, Baltimore, Ontario and many others.

Прот. о. Володимир Кушнір

Настоятель Кафедрального Собору Св. Софії в Монреалі, народився на Буковині, з 1990 року проживає в Канаді. Любов до мистецтва, і пісні зокрема, реалізувалася у випуску музичної трилогії в його власному виконанні: "Служити Богу — служити народу" на слова Митрополита Іларіона (І. Огієнка), "Свій слід" і "Вишиванка життя". Виступав з концертами в Оттаві, Торонто, Вінніпезі, Калґарі та Ванкувері. плідно співпрацює з монреальським композитором-піснярем Оксаною Сеньків-Харидчак, Заслуженим артистом України Олегом Шаком, аранжувальником Богданом Криницьким. Крім пасторського служіння бере активну участь у мистецькому житті громади.*

Rév. Pr. Volodymyr Kouchnir

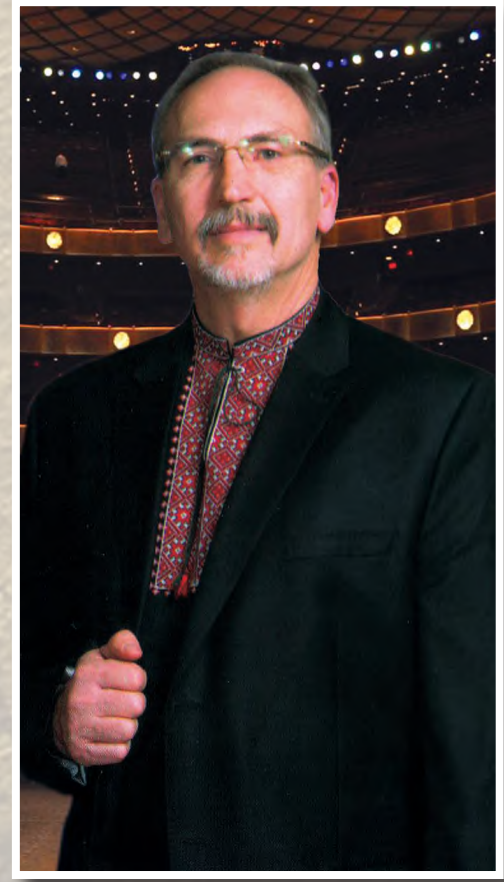
Né dans la région de la Bucovine, en Ukraine. En 1990, il a immigré au Canada. Il est le pasteur de la cathédrale orthodoxe ukrainienne de Sainte Sophie, à Montréal. Au-delà de son ministère pastoral, il est actif dans la vie culturelle de la communauté. Sa passion pour les arts, en particulier pour le chant, a culminé dans l'enregistrement d'une trilogie musicale de ses propres performances: "Serve God — Serve People", sur les paroles de l'Archevêque Métropolite Ilarion (I.Ohienko); "Your Own Footprint"; "Broderie de la vie". Il travaille fructueusement avec l'auteure-compositrice montréalaise, Oxana Senkiv-Charydczak, et l'artiste renommé d'Ukraine, Oleg Shak, et a donné des concerts à Ottawa, Toronto, Winnipeg, Calgary et Vancouver.*

Rev. Volodymyr Kouchnir

Was born in the region of Bukovina, Ukraine. In 1990 he immigrated to Canada. He is the Pastor of St. Sophie Ukrainian Orthodox Cathedral in Montreal. Beyond his pastoral ministry, he is active in the cultural life of the community. His passion for the arts, especially singing, has culminated in the release of a musical album trilogy where he performs: "Serve God—Serve People," on the lyrics of Metropolitan Ilarion (I.Ohienko); "Your Own Footprint"; "Embroidery of Life." He collaborates with Montreal composer-songwriter Oxana Senkiv-Charydczak and honoured artist of Ukraine, Oleg Shak, and has given concerts in Ottawa, Toronto, Winnipeg, Calgary and Vancouver.*

*** - audio #14**

Ольга Зельман

Народилася у 1992 році в Монреалі. Унікальний талант співачки (колоратурне сопрано) розкрився ще в дитячі роки, коли у 7-літньому віці вона виконала на концерті в українській школі пісню А. Кос-Анатольського на слова І. Франка "Ой ти, дівчино, з горіха зерня". Після цього розпочала навчання на фортепіано і брала курс вокалу. У 2005 році записала компакт-диск "My Dream" з творами видатних українських композиторів, а також світових класиків – Дворжака, Шопена, Пуччіні. Брала участь у багатьох культурно-громадських заходах Монреаля, у фестивалях, співала на відкритті пам'ятника Т. Шевченку в Оттаві в 2011 році. На даний час виступає із сольними номерами в концертах оркестру класичної музики "Мандоліна".*

Olga Zelman

Soprano colorature, née en 1992 à Montréal, impressionne son auditoire montréalais depuis sa petite enfance. Son début a eu lieu à l'âge de sept ans, lors d'un concert organisé par l'école ukrainienne de Montréal, où elle a présenté la pièce La jeune fille (musique A. Kos-Anatolsky, paroles I. Franko) Durant l'année scolaire, elle suivait des cours de piano et de chant classique. En 2005 elle a produit un CD intitulé "My Dream" enregistré en direct d'œuvres de célèbres compositeurs ukrainiens, ainsi que de Dvorak, Chopin et Puccini. Olga a chanté lors de la cérémonie de dévoilement du nouveau monument dédié à Taras Chevtchenko à Ottawa en 2011. Présentement, elle chante avec l'Orchestre de musique classique Mandolina.*

Olga Zelman

Soprano coloratura, born 1992 in Montreal, impresses Greater Montreal audiences since her early childhood. Her debut took place at the age of seven, at a concert organized by the Ukrainian school in Montreal, where she presented the song The young girl (music by A. Kos-Anatolsky, lyrics by I. Franko). During the school year she took classes in piano and classical singing. In 2005 she produced a CD entitled "My Dream" recorded live with works by famous Ukrainian composers, as well as Dvorak, Chopin and Puccini. Olga sang at the unveiling ceremony of the new monument dedicated to Taras Shevchenko in Ottawa in 2011. She currently sings with the Mandolina Classical Music Orchestra.*

*** - audio #15**

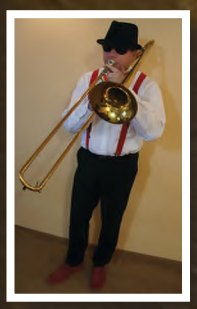

Андрій Свірса

Закінчив музичний інститут за класом тромбона і консерваторію з класичного та джазового вокалу в Донецьку. Співав у Донецькому оперному театрі, гастролював Україною та Китаєм. Двічі дипломант міжнародних джазових фестивалів. Давав сольні концерти, а також брав участь у багатьох фестивалях. Професійно володіє декількома духовими інструментами, автор власних композицій. В його компакт-диску "Тобі, Україно" поєднуються традиційні українські пісні в сучасних обробках та авторські пісні. Проживає в Монреалі, де бере активну участь у культурному житті громади.*

Andrew Svyrsa

Chanteur. Il obtient un diplôme de l'Institut de musique (trombone) et des départements de voix classique et de jazz (ténor) du Conservatoire à Donetsk. Doté d'un timbre de voix remarquable, il a chanté au éâtre de l'Opéra de Donetsk; a fait des tournées en Ukraine et en Chine. Il a été deux fois gagnant des festivals internationaux du jazz en Europe. En tant que soliste, il a donné un certain nombre de concerts et a participé à de nombreux festivals, tout en présentant ses propres compositions. En plus, Svyrsa est un musicien polyvalent; il joue de nombreux instruments à vent. Sur son CD "To You, Ukraine", il combine les chansons folkloriques ukrainiennes aux arrangements modernes, avec des chansons lyriques et patriotiques originales. Il demeure à Montréal et participe activement à la vie culturelle de la communauté ukrainienne.*

Andrew Svyrsa

Singer. Graduated from the Institute of Music (trombone) and Conservatory in Donetsk, departments of classical and jazz vocal (tenor). A holder of the beautiful timbre, he sang in Opera Theatre in Donetsk, toured in Ukraine and China. Twice winner of the international jazz festivals. As a soloist, he gave a number of concerts and participated in many festivals, while introducing his own compositions. Apart from that, Svyrsa is a wide-ranged musician—he plays several wind instruments. In his CD "To You, Ukraine" he combines Ukrainian folk songs in a modern arrangement with original lyrical and patriotic songs. He lives in Montreal and is actively involved in the cultural life of the Ukrainian community.*

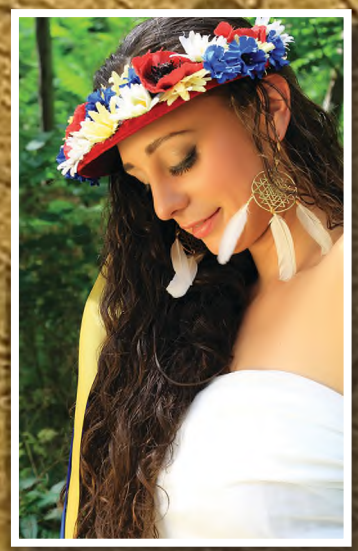
*** - audio #16**

Орися

Співачка, композитор-пісняр і гітаристка. Народилась в Едмонтоні і з 3-річного віку завойовувала серця слухачів. У своїй творчості легко поєднує стиль реггі з музикою, яка народжена в різних країнах світу, маючи схильність створювати незвичайні різножанрові треки. Орися виступала на фестивалях в Монреалі та Торонто, записала 3 компакт-диски. Вона також давала сольні концерти в Канаді, США, Аргентині, Бразилії, на Кубі та в інших країнах. У 2017 році вперше відбулась подорож співачки в Україну, де вона брала участь у фестивалі "Республіка".*

Auresia

Avec des racines musicales aussi diversi ées que le sont les amateurs de musique du monde eux-mêmes, la chanteuse canadienne-ukrainienne, auteure-compositrice et guitariste, Auresia, ne cesse de charmer son auditoire depuis l'âge de trois ans. Elle mélange sans aucun effort l'âme du reggae avec divers sons épurés venant de partout dans le monde, ayant un penchant pour les prestations aussi hors de l'ordinaire qu'inattendues. Auresia s'est produite aux festivals ukrainiens de Montréal et de Toronto à plusieurs occasions et elle a enregistré trois albums de musique. Ses prestations uniques, empreintes de chaleur et de vie font partie de son charme. En 2017, elle a été en Ukraine et a participé au festival des arts de rue Respublica.*

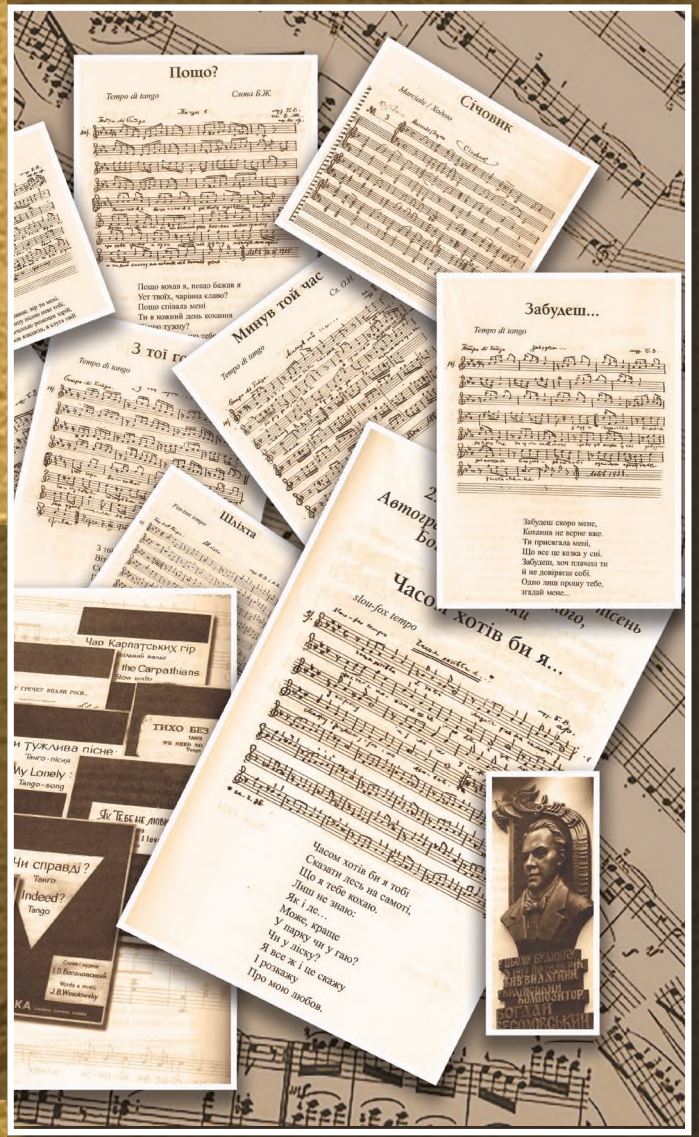

Auresia

With musical roots as diverse as the world's music lovers, Ukrainian-Canadian singer, songwriter and guitarist, Auresia, has been performing and charming audiences since she was just three years old. Effortlessly blending the soul of reggae with various rooted sounds from around the world, Auresia has a penchant for delivering unexpected genre-bending tracks. Auresia has performed at the Toronto & Montreal Ukrainian Festivals several times and recorded 3 CDs. Auresia has toured Canada, USA, Cuba, Brazil, Argentina and other countries. She always puts on a lively, heart-warming show and in 2017 toured in Ukraine while having participated in the Respublica Street Art Festival.*

*** - audio #17**

Композитори / Les Compositeurs / Composers

Богдан Весоловський (1915-1971)

Композитор-пісняр, акордеоніст. Народився у Відні, освіту отримав у Львівському університеті та у Вищому музичному інституті ім. М. Лисенка. В 22 роки написав одну із своїх найпопулярніших пісень "Прийде ще час". У 1930-х роках входив до складу популярної молодіжної "Джаз-капели Яблонського". У 1949 році з допомогою української громади Канади родина переселилася до Монреаля, де Б. Весоловський працював в українській редакції Міжнародного канадського радіо. Спадщина композитора нараховує понад 130 творів, більшість з яких складають пісні у ритмах танґо, фокстрота, вальса, а також фортепіанні твори. Головною темою його пісенної творчості була любовна лірика. Пісні Б. Весоловського були дуже популярними серед української спільноти по всій Канаді. Його творчість повернулась в Україну тільки наприкінці 1980-х років у виконанні гурту "Львівське ретро", а згодом з'явилось тритомне видання пісенної спадщини композитора. Було видано понад 25 монофонічних і 6 довгограючих платівкок, а також платівки з окремими піснями Б. Весоловського та сучасні компакт-диски з творами композитора.

Bohdan Wesolowsky (1915-1971)

Auteur-compositeur, accordéoniste. Né à Vienne. Il a étudié à l'Université de Lviv et à l'Institut supérieur de la musique. À 22 ans, il écrit une de ses chansons les plus populaires : «Il y aura une autre fois.» En 1930, il faisait partie d'un groupe populaire, le Chœur de jazz de Yablonsky. En 1949, par l'intermédiaire de la communauté ukrainienne canadienne, sa famille déménage à Montréal où B. Wesołowski travaillera pour la section ukrainienne de Radio Canada International. L'héritage de chansons du compositeur comprend plus de 130 œuvres — tango, fox-trot, valse, et des pièces pour piano. Le thème principal de ses chansons: l'amour. Elles ont été très populaires dans la communauté ukrainienne, partout au Canada, et ont été enregistrées sur plusieurs disques par des chanteurs montréalais ou torontois. Ce n'est qu'à la n des années 1980 que son œuvre a été reprise en Ukraine, avec la performance du groupe Lvivske Retro. Puis le patrimoine musical du compositeur s'est manifesté dans une édition en trois volumes. Il existe 25 enregistrements monophoniques et six 33 tours, ainsi que des simples ou format courts contenant ses chansons individuelles. On peut également trouver des compilations des œuvres de Wesolowsky rematricées en format disque compact.

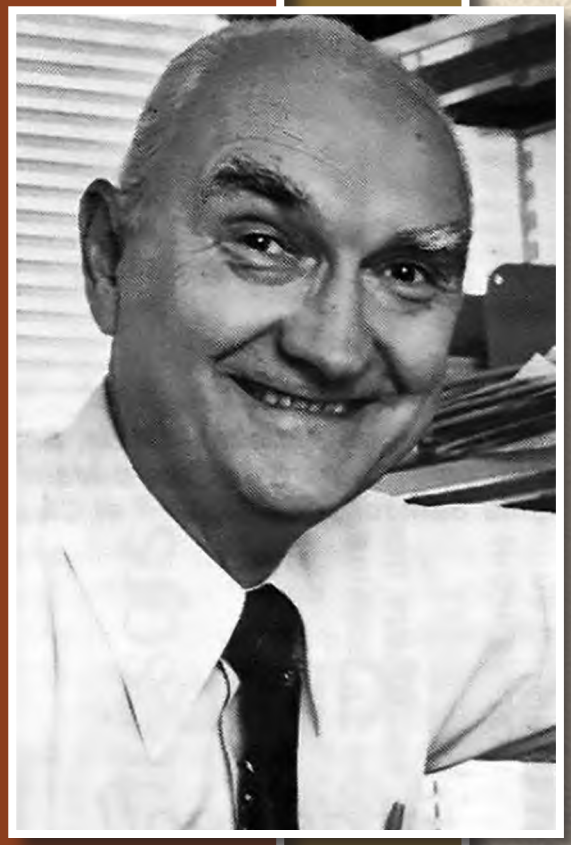
Bohdan Wesolowsky (1915-1971)

Songwriter and accordionist. Born in Vienna, graduated from Lviv University and the Higher Music Institute. At the age of 22, he wrote one of his most popular songs—" There will come another time." In 1930 B. Wesolowsky was part of the popular youth Yablonsky Jazz Choir. In 1949, thanks to sponsorship by the Ukrainian Canadian community, his family moved to Montreal, where he worked in the Ukrainian section of Radio Canada International. The composer's legacy includes more than 130 works, including tango, foxtrot, waltz and piano pieces. His main subject matter: Love. His lyrics were based on his poetry. Wesolowsky's songs were very popular among the Ukrainian community across Canada. In its heyday, several records were released by Montreal and Toronto based singers. Ukraine's public reacquainted itself with Wesolowsky's works only in the late 1980s with the performance of the group Lvivske Retro; the group followed up with the release of a three-disc compilation album showcasing Wesolowsky's musical legacy. Overall, there are 25 monophonic and six long playing recordings, as well as many singles of his songs. One can also find remastered compilations in compact disc format.

Юрій Фіала (1922—2017)

Композитор, піаніст і диригент. Народжений в Києві, спочатку здобув музичну освіту в Київській консерваторії, а згодом у Берлінській музичній академії та Брюссельській консерваторії. У 1946–1949 роках виступав як диригент Бельгійського національного симфонічного оркестру. З 1949 року проживав у Монреалі. У творчості Ю. Фіали відчувається сильний вплив новітніх течій сучасної музики. Написав понад 200 творів, серед яких: три симфонії, симфоніета, три фортепіанні концерти з оркестром, капричіо для фортепіано з оркестром, концерт для скрипки з оркестром, два струнні квартети, тріо, численні фортепіанні та хорові твори, солоспіви. Також композитор звертався до української тематики: Симфонія No. 4 "Українська", Сюїта Курелека, Літургія на честь 1000-ліття Християнства в Україні. Співпрацював із відомими солістами та оркестрами Канади. У 1974 році Конґрес Українців Канади нагородив Ю. Фіалу медаллю Т. Шевченка.

George Fiala (1922—2017)

Compositeur, pianiste et chef d'orchestre. Né à Kiev, il a fait son éducation musicale au Conservatoire de Kyïv. Il est aussi diplômé de l'Académie de musique de Berlin et du Conservatoire de Bruxelles. De 1946 à 1949, établi en Belgique, il a eu l'occasion de diriger l'Orchestre National Symphonique de Belgique. En 1949, il résidait à Montréal. G. Fiala a été un compositeur proli que. Il a écrit plus de 200 œuvres, parmi lesquelles on retrouve une thématique ukrainienne: Symphonie No. 4, "Ukrainienne"; The Kurelek Suite; The Millennium Liturgy. Dans ses œuvres on sent une forte influence des dernières tendances dans les genres de musique moderne. Il a été très productif dans plusieurs genres et a composé trois symphonies, une sinfonietta, trois concertos pour piano avec orchestre, un capriccio pour piano et orchestre, un concerto pour violon et orchestre, deux quatuors à cordes, un trio, beaucoup de pièces pour piano, des œuvres pour chorales et pour solo. Il a collaboré avec des artistes et des orchestres célèbres. En 1974, G. Fiala est lauréat de la médaille Chevtchenko du Comité Canadien Ukrainien.

George Fiala (1922—2017)

Composer, pianist and conductor. Born in Kyiv, he obtained his music education at the Kyiv Conservatory, later graduated from the Berlin Music Academy and the Brussels Conservatory. In 1946–1949, while touring in Belgium, Fiala performed as a conductor of National Symphony Orchestra. He has been residing in Montreal, Canada since 1949. Prolific composer, he has written over 200 works, some of which have a strong Ukrainian theme: Symphony No. 4, the "Ukrainian", The Kurelek Suite, The Millennium Liturgy. His works got a tangible strong influence of the latest trends in modern music. Fiala was very fruitful in many fields, wrote three symphonies, a Simphonietta, three piano concertos with orchestra, a Capriccio for piano and orchestra, a concerto for violin and orchestra, two string quartets, trios, many piano pieces, choral works and songs. He collaborated with renowned soloists and orchestras. The Ukrainian Committee of Canada awarded him the Shevchenko Medal in 1974.

Марко Беднарчик

Композитор-пісняр. Народився у Великобританії, звідки приїхав до Канади у дитячому віці. У 10 років почав грати на гітарі і незабаром вже виступав з неукраїнським репертуаром в різних районах Монреаля. Талант композитора проявився в 16 років , коли одна з пісень молодого музиканта виграла конкурс творів на телебаченні CBC. У 25 років сформував рок-групу. Пізніше приєднався до ансамблю "Черемшина" як виконавець, аранжувальник і автор пісень для цієї вокальної групи. Також писав пісні для монреальської співачки Лесі Волянської, вокального ансамблю "Привіт", жіночого тріо "Лілея" з Торонто. Часто звертався у своїй творчості до віршів відомого українського поета Олександра Олеся. Загалом біля 30 авторських композицій М. Беднарчика входять до музичних альбомів різних виконавців та ансамблів.

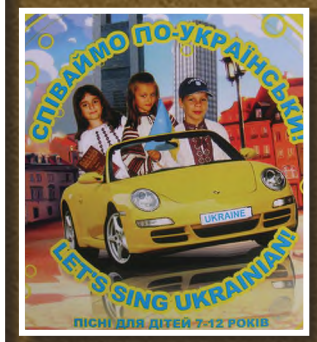
Mark Bednarczyk

Auteur-compositeur. Il est né au Royaume-Uni et immigré vers le Canada encore enfant. Il a commencé à jouer de la guitare à dix ans, et, à l'âge de douze ans, interprétait déjà de la musique non ukrainienne un peu partout sur l'île de Montréal. Depuis l'âge de 16 ans, il a consacré son talent à écrire des chansons, dont une qui a remporté le concours de composition de chansons de CBC. À l'âge de 25, M. Bednarczyk a formé un groupe rock. Plus tard, il a rejoint le groupe vocal "Cheremshyna" comme interprète, arrangeur et compositeur. Très souvent, dans ses œuvres, il reprend la poésie du renommé poète ukrainien Olexander Oles. Il a écrit des chansons pour la chanteuse montréalaise Lesya (Wolanskyj), l'ensemble "Pryvit", et le groupe "Lileya". Une trentaine de chansons originales du compositeur ont été enregistrées.

Mark Bednarczyk

Songwriter. Was born in the U.K. and came to Canada as a child. Started playing guitar at the age of ten and at twelve began performing non-Ukrainian music in various venues across the island of Montreal. Since the age of 16, he has been writing songs, one of which won the CBC songwriting competition. At the age of 25, M. Bednarczyk formed a rock band. Later on he joined the "Cheremshyna" Ensemble as a performer, arranger and songwriter for the vocal group. He created arrangements to the works of famous Ukrainian poet Olexander Oles. He has written songs for Montreal's singer Lesya (Wolanskyj), the "Pryvit" ensemble, as well as the group "Lileya". Some thirty of the composer's original songs have also been recorded.

Оксана Сеньків-Харидчак

Композитор-пісняр, співачка. Народилася в 1962 році в м. Норильськ (Росія). З відзнакою закінчила Рівненське музичне училище з дипломом викладача скрипки та філологічний факультет Чернівецького Державного університету. З 1991 року проживає в Монреалі. Талант композитора, поетеси та співачки реалізувався у творчому доробку з 8 музичних альбомів, до складу яких входять понад 100 пісень. Плідно співпрацювала з аранжувальниками — Олегом Шаком, Заслуженим артистом України (м. Київ) та Богданом Криницьким (м. Трускавець). Солістка та артистка різних вокальних колективів, мистецький директор Українського фестивалю та керівник дитячих ансамблів, довгорічний викладач української школи ім. Митр. А. Шептицького, ведуча телепрограми "Télé-Ukraine" та радіопрограми "Український час" в Монреалі. Організувала багато благодійних мистецьких вечорів. У 2016 році на авторську пісню "Наш Монреаль" було відзнято відеокліп, присвячений 125-літтю поселення українців в Канаді та 375-літтю заснування міста Монреаль. Головний редактор і упорядник книги "Мистецтво українців у Квебеку".*

Oxana Senkiv-Charydczak

Auteure-compositrice-interprète. Née en 1962 à Norilsk, en Russie. En Ukraine, elle est diplômée du Collège de musique de Rivne, diplôme d'honneur en enseignement du violon et de l'Université d'État de Tchernivtsi, diplôme d'honneur en philologie slave. En 1991, elle a immigré au Canada et fait de Montréal son domicile. Son talent, en tant que poète, compositrice et interprète, a abouti à la sortie de huit albums avec plus d'une centaine de chansons. A coopéré fructueusement avec l'arrangeur — Oleg Shak, artiste émérite de l'Ukraine (Kyïv), et Bohdan Krynytsky (Truskavets, Ukraine). Parmi ses nombreuses activités, on trouve : membre de choeurs et d'ensembles vocaux, ainsi que soliste; directrice musicale de groupes vocaux pour enfants; VP Spectacles et Divertissements pour le Festival ukrainien de Montréal; animatrice du programme de télévision ukrainienne Télé-Ukraine; animatrice et réalisatrice du programme de radio montréalais «Ukrainian time»; enseignante de longue date à l'École ukrainienne Métr. A. Sheptycky. Elle a aussi supervisé de nombreuses collectes de fonds pour la communauté ukrainienne. O. Senkiv est également la productrice exécutive du clip vidéo de sa chanson (paroles et musique) «Notre Montréal», consacré au 125e anniversaire de l'immigration ukrainienne au Canada, ainsi qu'au 375e anniversaire de Montréal.Rédactrice en chef du livre "L'Art des Ukrainiens au Québec".*

Oxana Senkiv-Charydczak

Singer-songwriter. Was born in 1962 in Norilsk, Russia. In Ukraine, she graduated from the Rivne College of Music, honours diploma in violin, and from the Chernivtsi State University, honours diploma in Slavic Philology. In 1991 she immigrated to Canada and has made Montreal home. The release of eight albums, containing over a hundred songs, came about as a result of her artistic abilities as a poet, composer and singer. Fruitfully co-operated with the arranger — Oleg Shak, Honoured Artist of Ukraine (Kyiv), and Bohdan Krynytsky (Truskavets, Ukraine). Among her many activities one finds: choir and ensemble singer, and soloist; musical director of children vocal groups; VP Entertainment for the Montreal Ukrainian Festival; host for the Télé-Ukraine Ukrainian TV program, host and editor for "Ukrainian time" radio program; long-time teacher at the Metr. A. Sheptycky Ukrainian School. She has overseen many fundraisers for the Ukrainian community. O. Senkiv is also the Executive producer of the video clip to her song (lyrics and music) "Our Montreal," dedicated to the 125th anniversary of Ukrainian settlements in Canada, as well as Montreal's 375th anniversary. Editor-in-Chief of the book " The Art of Ukrainians in Quebec".*

* - audio #18-20

Олекса Лозовчук

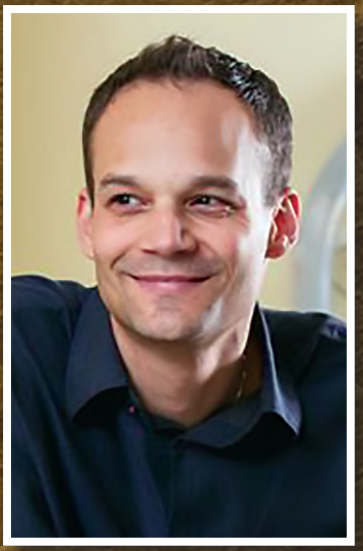
Талановитий композитор, продюсер і мультиінструменталіст, чиї роботи охоплюють багато жанрів – кіно, телебачення, відеоігри, танці, концертні виступи. Працював з оркестрами і хорами світового класу і співпрацював з багатьма артистами для записів саундтреків. "Bright Sadness" – камерний твір, який був написаний для віолончелі з акомпанементом і оснований на народних мотивах Карпат та музиці української православної церкви; соло у творі виконує Блер Лофгрен, головний віолончеліст Симфонічного оркестру Квебеку.

Oleksa Lozowchuk

Un compositeur de musique lauréat de plusieurs prix, producteur et multi-instrumentiste. Son travail couvre de nombreux genres dans les films, la télévision, les jeux vidéo, la danse ainsi que la scène de concert. Il a travaillé avec des orchestres et des chorales de classe mondiale; a collaboré avec de nombreux artistes lauréats sur diverses bandes sonores. Son "Bright Sadness" est une musique de chambre écrite pour violoncelle solo et accompagnement, basée sur des thèmes folkloriques des Carpates et des thèmes sacrés des traditions orthodoxes orientales, et jouée par Blair Lofgren, violoncelliste principal de l'Orchestre symphonique de Québec.

Oleksa Lozowchuk

An award-winning music composer, producer and multi-instrumentalist whose work spans many genres in both film, TV, video games, dance as well as the concert stage. He has worked with world class orchestras and choirs, produced films and collaborated with multiple award winning artists on various soundtracks. His "Bright Sadness" is a chamber work written for solo cello and accompaniment, based on sacred and folkloric motifs of both Carpathian and Eastern Orthodox traditions and features Blair Lofgren, principal cellist of the Quebec Symphony Orchestra.

Д-р Іван Завада

Народився в 1972 році в Монреалі, має українське та франко-канадське походження. Від шести років навчався гри на скрипці, писав власні твори для скрипки з українським етнічним акцентом, які часто виконував у супроводі своєї мами, д-ра К. Бертьйом-Завади на заходах української громади, включно з такими як святкування 100-ліття поселення українців в Канаді, 1000-ліття Хрещення України. Скрипковим мистецтвом оволодівав у Квебекській консерваторії, де пізніше вивчав композицію електроакустичної музики. Докторат з композиції отримав у Сіднеї (Австралія), де на даний час обіймає посаду професора консерваторії Сіднейського університету. Створює інноваційні мультимедійні роботи, вживаючи цифрову технологію. Прем'єра його роботи "InEx" відбулась у Пекіні в 2006 році на фестивалі Musicacoustica. Це аудіовізуальний твір у реальному часі для голосу з текстом українською мовою, в якому поєднуються традиційні та цифрові елементи. Робота композитора "Chronotope" представлялась в Арґентині, Бразилії та Німеччині. Іван так само співпрацює зі своїм братом Романом Завадою над проектом, який включає іммерційний звуковий запис для фортепіано.

Dr Ivan Zavada

Né à Montréal, en1972, il est d'origine ukrainienne et québécoise. Il étudie le violon dès l'âge de six ans et plonge dans la création musicale pour violon, avec une couleur ethnique ukrainienne. Il a souvent joué ses œuvres accompagné par sa mère au piano, Dre Claudette Berthiaume-Zavada; entre autres pour souligner le centenaire de l'immigration ukrainienne au Canada, le millénaire du Christianisme en Ukraine, de 988 à 1988, ainsi que d'autres célébrations d'honneur au sein de la communauté. Il a étudié le violon au Conservatoire de Musique du Québec à Montréal et a fait ses études supérieures en composition électroacoustique à l'Université de Montréal. Il a déménagé à Sydney, en Australie, pour poursuivre son doctorat en composition musicale. Il est professeur agrégé au Sydney Conservatorium of Music, de l'Université de Sydney, en Australie. Zavada crée maintenant des œuvres innovatrices dans le domaine numérique. Son œuvre InEx, réalisée à Beijing, est une création audiovisuelle en temps réel pour voix ukrainienne, traitant des éléments traditionnels avec le mode numérique. Son œuvre Chronotope a été présentée en Argentine, au Brésil et en Allemagne. Ivan a aussi collaboré avec son frère, Roman Zavada, sur un projet d'enregistrement sonore immersif pour piano.

Dr Ivan Zavada

Was born in Montreal, in 1972, and is of Ukrainian and French-Canadian background. He studied violin from the age of six and was involved in creating original works for violin with a Ukrainian ethnic aesthetic. He often performed his own works accompanied by his mother Dr. Claudette Berthiaume-Zavada on the piano, including for the Centenary of Ukrainian immigration in Canada, the millennium of Christianity in Ukraine and other major Ukrainian events in Canada. He studied violin at the Conservatoire de Musique du Québec, and later pursued his studies in electroacoustic music composition. He moved from Montréal to Sydney, Australia, to pursue his doctorate in music composition. He is currently Senior Lecturer at the Sydney Conservatorium of Music, The University of Sydney, Australia. Zavada now creates innovative multimedia works using digital technology. The work InEx premiered in Beijing at the 2006 Musicacoustica Festival, it is a real-time performance for voices in Ukrainian, computer music and visual graphics based on a blending approach of traditional elements with digital media. His work Chronotope was performed in Argentina, Brazil and Germany. Ivan also collaborated with his brother Roman Zavada on a project involving sound recording for immersive surround sound for the piano.

Роман Завада

Піаніст, композитор, імпровізатор. Народився в 1982 році в Монреалі. Свій перший твір написав у 4 роки, після чого розпочав традиційне навчання грі на фортепіано, але згодом вибрав шлях експериментування в музиці. У 20 років самостійно випустив свій перший альбом "Terre de Feu", а у 2007 році побачив світ його другий компакт-диск "Nuit des Temps". Обидва альбоми включають власні композиції класичного стилю для фортепіано соло. Р. Завада відомий у Квебеку як виконавець фортепіанних супроводів для класичного німого кіно. У 2013 році здійснив подорож до північно-західної частини Канади, щоб імпровізувати у відкритому просторі під світлом полярного сяйва. Ця космічна замріяність вилилась у поетичний діалог між резонансом піаніно та небесним шоу, який у 2016 році реалізувався в музичному проекті "Résonances boréales".*

Roman Zavada

Né en 1982, Roman Zavada est un pianiste-compositeur autodidacte dont la démarche créative se fonde sur l'instinct, la spontanéité et l'improvisation. Il crée sa première composition au piano à l'âge de quatre ans. À 12 ans, il entame une formation au Conservatoire, mais nit de suivre un parcours atypique, authentique et marqué par l'expérimentation. Après avoir fait paraître "Terre de feu" et "Nuit des temps", deux albums autoproduits à facture plus classique, il acquiert rapidement une notoriété publique et critique en tant qu'accompagnateur de cinéma muet. En 2013, Roman Zavada se rend aux Territoires du Nord-Ouest avec un piano de fortune ancré sur le Bouclier canadien a n de composer un nouvel album inspiré par l'immensité du Grand Nord et ses légendaires aurores boréales. Le projet "Résonances boréales" à vu le jour en 2016. *

Roman Zavada

Born in 1982, Roman Zavada is a pianist-composer whose creative direction is based on instinct, spontaneity, and improvisation. He created his first composition at the tender age of four. At the age of 12, he undertook Conservatory studies but quickly opted for the path of self-study and experimentation. He then released two self-produced albums in 2002 and 2007: "Terre de feu" and "Nuit des temps", respectively. In the same period he acquired notoriety across the province of Quebec as a silent lm piano accompanist. In 2013, Roman Zavada travelled to the Northwest Territories with an upright piano anchored on the Canadian Shield. He composed a new album inspired by the immensity of nature and their legendary Northern lights "Résonances boréales" was released in 2016.*

*** - audio # 21**

Церковні хори / Les Choeurs d'église / Church choirs

Греко-Католицька Парафія Св. Архистратига Михаїла
У період після заснування парафії в 1911 році, коли відчувався брак дириґентів, працю з хором виконували дяки: Іван Зьолковський, Юліан Пелюх, Михайло Ґолембйовський. У 1932 –1935 роках хором керував Петро Багрій, пізніше на його місце прийшли Іван Дідух, Олександр Феник та Олекса Петражник. Приблизно в 1936-1937 роках хор брав участь у конкурсі Музичного фестивалю провінції Квебек і виграв "Трофей Ґріґа". На професійному рівні з хором працювали дириґент Пилип Басса і дяк Василь Бринявський. Із часом хор досяг певного мистецького рівня і виступав з різдвяними і великодніми концертами на хвилях Radio CBC. Згодом було створено чоловічий церковний хор, яким керували професійні дириґенти – Роман Нагребецький і Ростислав Куліш. У 1976 році Степан Гарасимович організував мішаний церковний хор, що проіснував до листопада 1989 р. Від того часу народним співом керував дяк Юрій Левицький, функції якого з 2014 року виконує Емілія Півторак.

Paroisse gréco-catholique l'Archange Saint-Michel, Montréal (Hochelaga-Maisonneuve)
La paroisse a été fondée en 1911. Au tout début, la chorale de la paroisse était dirigée par les chantres Iwan Ziolkowsky, Julian Pielyuch et Michael Golembiowski. En 1932-1935 la chorale tombe sous la direction du chantre Petro Bahrij, suivi de Philip Bassa, un chef de chorale professionnel, et les chantres Iwan Didukh, Vasyl Bryniawsky, Alexander Fenyk, Alex Petrazhnyk. La chorale a chanté sur les fondes de CBC Radio des concerts de Noël et de Pâques. Dans les années 1936-1937, la chorale participe au Concours du Festival de musique du Québec et remporte le «Trophée Grieg». Durant les années d'activité de la chorale de voix d'hommes, Roman Nahrebetsky et Rostyslaw Kulish en ont été les chefs. Une chorale mixte fut formée en 1976 sous la direction de Stepan Harasymowycz, son activité a duré jusqu'en novembre 1989, après quoi le chant de la congrégation tombe sous la direction des chantres Yurij Levytsky et Emilia Pivtorak.

Saint Michael the Archangel Greek-Catholic Parish, Montreal (Hochelaga-Maisonneuve)
The parish was founded in 1911. In the beginning, cantors worked closely with the choir —Iwan Ziolkowsky, Julian Pielyuch and Michael Golembiowski. Then in 1932–1935, the choir came under the direction of cantor Petro Bahrij. The choir has also been led by professional choir director Philip Bassa and cantors Iwan Didukh, Vasyl Bryniawsky, Alexander Fenyk and Alex Petrazhnyk. About 1936–1937, the choir took part in the Quebec Music Festival Competition and won the Grieg Trophy. e choir has performed Christmas and Easter concerts on the airwaves of CBC Radio. The parish also had an all-male choir, which was directed by Roman Nahrebetsky and Rostyslaw Kulish. In 1976, a mixed choir was founded under the direction of Stepan Harasymowycz; this choir lasted until November 1989. Since then, the church congregation's singing has been led by cantors Yurij Levytsky and Emilia Pivtorak.

Хор парафії Св. Михаїла з трофеєм, 1936-1937.
Chœur de la paroisse de Saint-Michel avec le trophée * Saint Michael's parish choir with trophy, 1936-1937

Хор парафії Св. Михаїла, дир. В. Бринявський, 1950-ті
Chœur de la paroisse de Saint-Michel * Saint Michael's parish choir, dir. Vasyl Bryniawsky (1950 s)

Православна Катедра Св. Софії

Парафія Св. Софії була створена в 1926 році. Керівниками хору, який існує понад 90 років, були дяки і професійні дириґенти: Ґригорій Янчак, Йосип Марцинюк, Степан Маґаляс, Нестор Городовенко, Лев Іщук, Яким Бартко, Сергій Босий, Василь Ґирич, Ростислав Куліш, Галина Ваверчак, Василь Волощук, Світлана Лисогор, Таня Навольська. Засновником і багатолітнім дириґентом церковного хору при парафії Св. Софії був отець протопресвітер д-р Володимир Слюзар, під керівництвом якого хор дав концерти в Rosemount High School, YMCA, під час Експо-67, а також брав участь у радіопрограмах і фестивалях української громади. Починаючи із середини 1980-х років, під час керування Василя Волощука хор започаткував Фестиваль колядок, участь в якому брали різні етнічні хорові колективи і який проводився не тільки для української, але і для монреальської публіки загалом. У 1987 році хор під керівництвом Василя Волощука записав платівку "Христос Раждається" у супроводі струнного оркестру музичного товариства "Cordial" (дириґент Люк Жирар). У 1994 році відбулась поїздка хорового колективу в Україну, де з великим успіхом пройшли концерти в церквах Києва, Житомира, Львова та Вижниці на Буковині.*

Cathédrale orthodoxe de Sainte-Sophie, Montréal (Rosemont)

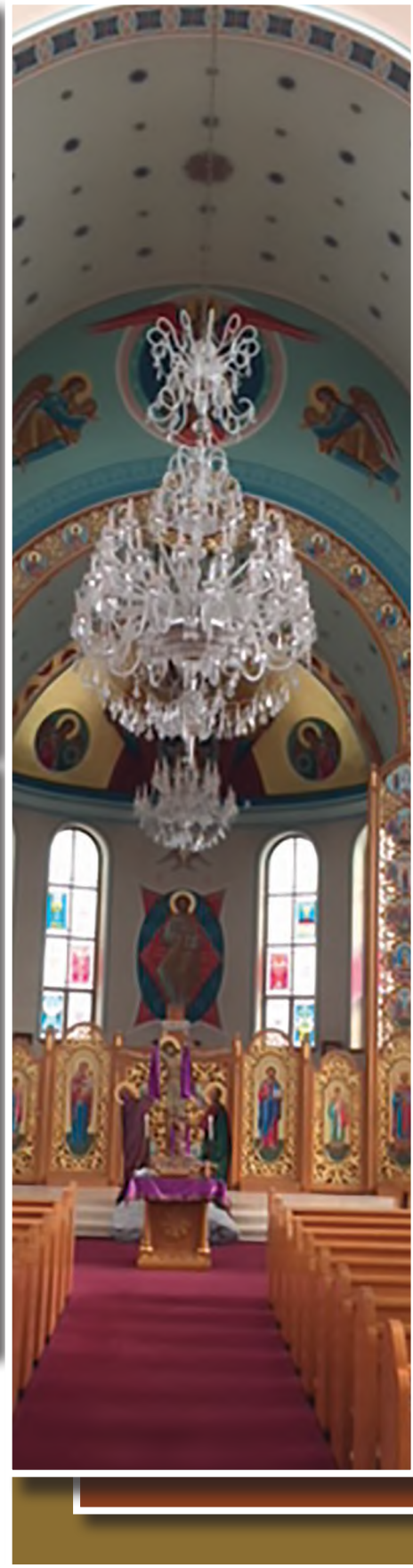
La paroisse a été fondée en 1926, ainsi que la chorale, par le Père Wolodymyr Sluzar, qui a été son directeur pendant plus de 45 ans. La chorale a plus de 90 ans; elle a été dirigée par : Hryhorij Yanchak, Joseph Martsyniuk, Stepan Magalias, Nestor Horodovenko, Lew Iszczuk, Jakym Bartko, Serhij Bossy, Vasyl Gyrych, Rostyslaw Kulish, Halyna Waverchuck, William (Vasyl) Woloschuk, Svitlana Lysogor, Tanya Navolska. Le chœur a donné des concerts à Rosemount High School, le YMCA, la Société d'art des femmes, durant l'Exposition universelle Expo 67; a participé à des spectacles à la radio et dans des festivals de la communauté ukrainienne. En 1987, sous la direction de William Woloschuk, le chœur a enregistré Khrystos Razhdayetsya avec l'orchestre à cordes Cordial (chef Luc Girard). Depuis le milieu des années 1980, toujours sous la direction de William Woloschuk, la paroisse de Sainte-Sophie organisait un Festival de Chants de Noël pour le grand public montréalais, avec la participation de chœurs d'ethnies diférentes. En 1994 le chœur a voyagé en Ukraine; les concerts donnés dans les églises de Kyïv, Zhytomyr, Lviv et à Vyzhnytsya dans la région de Tchernivtsi ont connu beaucoup de succès.*

Saint Sophie Orthodox Cathedral, Montreal (Rosemont)

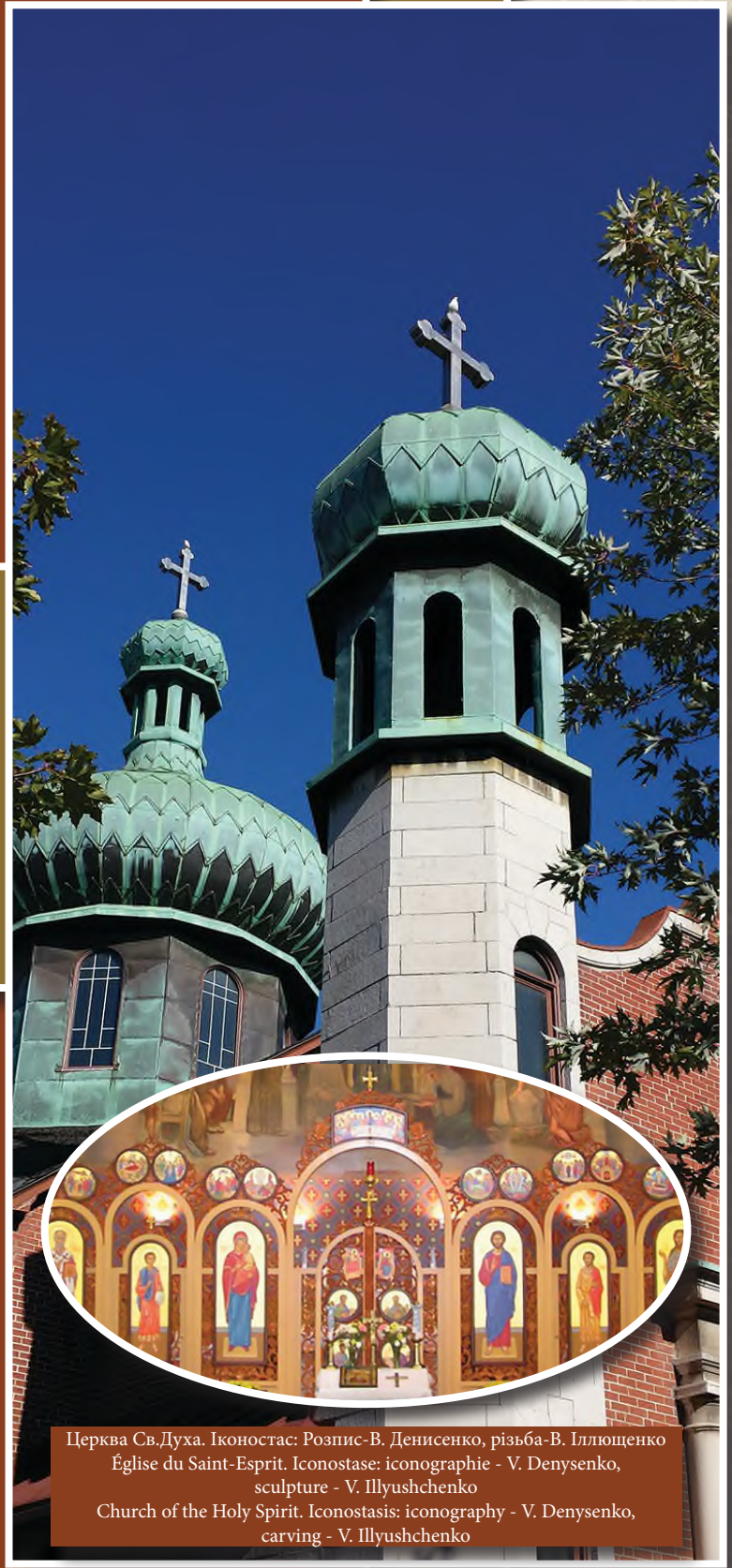
The church was founded in 1926, along with its choir, by Father Wolodymyr Sluzar, who was its director for more than 45 years. Over a period of 90 years, the following choral conductors were: Hryhorij Yanchak, Joseph Martsyniuk, Stepan Magalias, Nestor Horodovenko, Lew Iszczuk, Yakym Bratko, Serhij Bossy, Vasyl Gyrych, Rostyslaw Kulish, Halyna Waverchuck, William (Vasyl) Woloschuk, Svitlana Lysogor, Tanya Navolska. The choir gave concerts at Rosemount High School, the YMCA, the Women's Art Society, during the Expo 67 World Exposition; participated in radio programs and festivals of the Ukrainian community. In 1987, under the direction of William Woloschuk, the choir recorded Khrystos Razhdayetsya with the Cordial String Orchestra (conductor Luc Girard). Since the mid-1980s, still under the direction of William Woloschuk, the choir organized a Carol Festival at Saint Sophie's church for the general Montreal public, with the participation of various ethnic choral groups. In 1994 the choir travelled to Ukraine; the concerts given in the churches of Kyiv, Zhytomyr, Lviv and Vyzhnytsya in the Chernivtsi region have been very successful.*

*** - audio #22, 23**

Хор Св. Софії, дир. С. Маґаляс і о. В. Слюзар
Choeur de Sainte-Sophie, dir. S. Magalyas et le père W. Sluzar;
Choir of St. Sophia, dir. S. Magalyas and Father W. Sluzar

Церква Св.Духа. Іконостас: Розпис-В. Денисенко, різьба-В. Іллющенко
Église du Saint-Esprit. Iconostase: iconographie - V. Denysenko, sculpture - V. Illyushchenko
Church of the Holy Spirit. Iconostasis: iconography - V. Denysenko, carving - V. Illyushchenko

Греко-Католицька Церква Св. Духа

Парафія заснована у 1931 році. Першим диригентом церковного хору був професійний музикант, знавець хорової музики і дяківства Стефан Федущак, який приїхав до Монреаля із Західної Канади приблизно у 1943 році. Згодом хором керували Ярослав Панасюк, а на початку 1990-х років - Віктор Гриневич.

Église gréco-catholique du Saint-Esprit, Montréal (Pointe-Saint-Charles)

La paroisse a été fondée en 1930. Le premier chef de chorale de l'église, Stefan Feduschak, était un musicien professionnel et un expert en musique chorale venu à Montréal de l'Ouest canadien aux environs de 1943. Par la suite, la chorale a été dirigée par Jaroslaw Panasiuk et Viktor Grinevitch.

Holy Ghost Greek-Catholic Church, Montreal (Pointe-Saint-Charles)

The parish was founded in 1930. The first director of the church choir, Stefan Feduschak, was a professional musician and an expert of choral music and cantorship, who arrived in Montreal from Western Canada around 1943. The choir was later led by Jaroslaw Panasiuk and Viktor Grinevitch.

Хор церкви Св. Духа, дир. С. Федущак
Choeur de l'église du Saint-Esprit * Choir of the Church of the Holy Spirit, dir. S. Feduschak

Хор церкви Св. Духа , дир. Я. Панасюк
Choeur de l'église du Saint-Esprit * Choir of the Church of the Holy Spirit, dir. J. Panasiuk

Греко-Католицька Церква Св. Василія Великого

Від часу заснування парафії в 1932 році церковними хорами керували диригенти: Степан Гарасимович, Марійка Чолій, Ярослав Панасюк. Останні роки посаду реґента обіймає Наталія Кучмій, під керівництвом якої в 2017 році хор дав великий різдвяний концерт.

Église Gréco-Catholique Saint-Basile-le-Grand, Montréal (Lachine)

La paroisse a été fondée en 1932. Depuis sa fondation la chorale de l'église paroissiale a été dirigée par : Stepan Harasymowycz, Marika Czolij, Jaroslaw Panasiuk et Nataliya Kuchmij. Sous la direction de cette dernière, le choeur a donné un concert de Noël grandiose durant le Temps des Fêtes de 2017.

St. Basil-the-Great Greek-Catholic Church, Montreal (Lachine)

The parish was founded in 1932. Since its founding, the parish's church choir has been led by: Stepan Harasymowycz, Marika Czolij, Jaroslaw Panasiuk and Nataliya Kuchmij. Under the direction of the latter, the choir gave a grand Christmas concert during the 2017 Holiday season.

Хор церкви Св. Василія Великого, дир. М. Чолій
Choeur paroisse Saint Basile-le-Grand * Saint Basil the Great Choir, dir. M. Czolij

Іконостас церкви Св. Василія Великого: різьба - В. Іллющенко
Iconostase de l'église de Saint-Basile-le-Grand: sculpture - V. Illyshchenko
Iconostasis of the church of Saint-Basil: sculpture - V. Illyshchenko

Хор церкви Св. Василія Великого, дир. Н. Кучмій.
Choeur Saint-Basile-le-Grand * Choir Saint-Basil-the-Great, dir. N. Kuchmij

Православна Церква Св. Юрія Переможця

Парафія заснована в 1945 році. Першим диригентом церковного хору був Іван Козачок (1949-1956). Згодом керівництво перейняли Степан Маґаляс, Григорій Пивоварів, Лев Іщук, Тетяна Клемба, Яким Бартко, Сергій Босий, Петро Кисленко, Юрій Зубчинськи. Від 2010 року посаду музичного керівника парафії та диригента хору обіймає Іван Ґутич.

Église orthodoxe de Saint-Georges, Montréal (Lachine)

La paroisse a été fondée en 1945. Le premier directeur du chœur de l'Église orthodoxe ukrainienne de Saint-Georges, à Lachine, était Iwan Kozachok, célèbre pour avoir dirigé des chœurs ukrainiens après la Seconde Guerre mondiale en Europe. Voici la liste des directeurs de chœur à la paroisse de Saint-George de 1949 à 2017 : Iwan Kozachok, Stepan Magalias, Hryhorij Pywowariw, Lev Ishchuk, Tetiana Klemba, Jakym Bartko, Serhij Bossy, Petro Kislenko, Valentina Kislenko, Yurij Zubchynsky; Ivan Gutych, le chef actuel du chœur de l'église, est directeur musical de la paroisse depuis 2010.

Orthodox Church of Saint George, Montreal (Lachine)

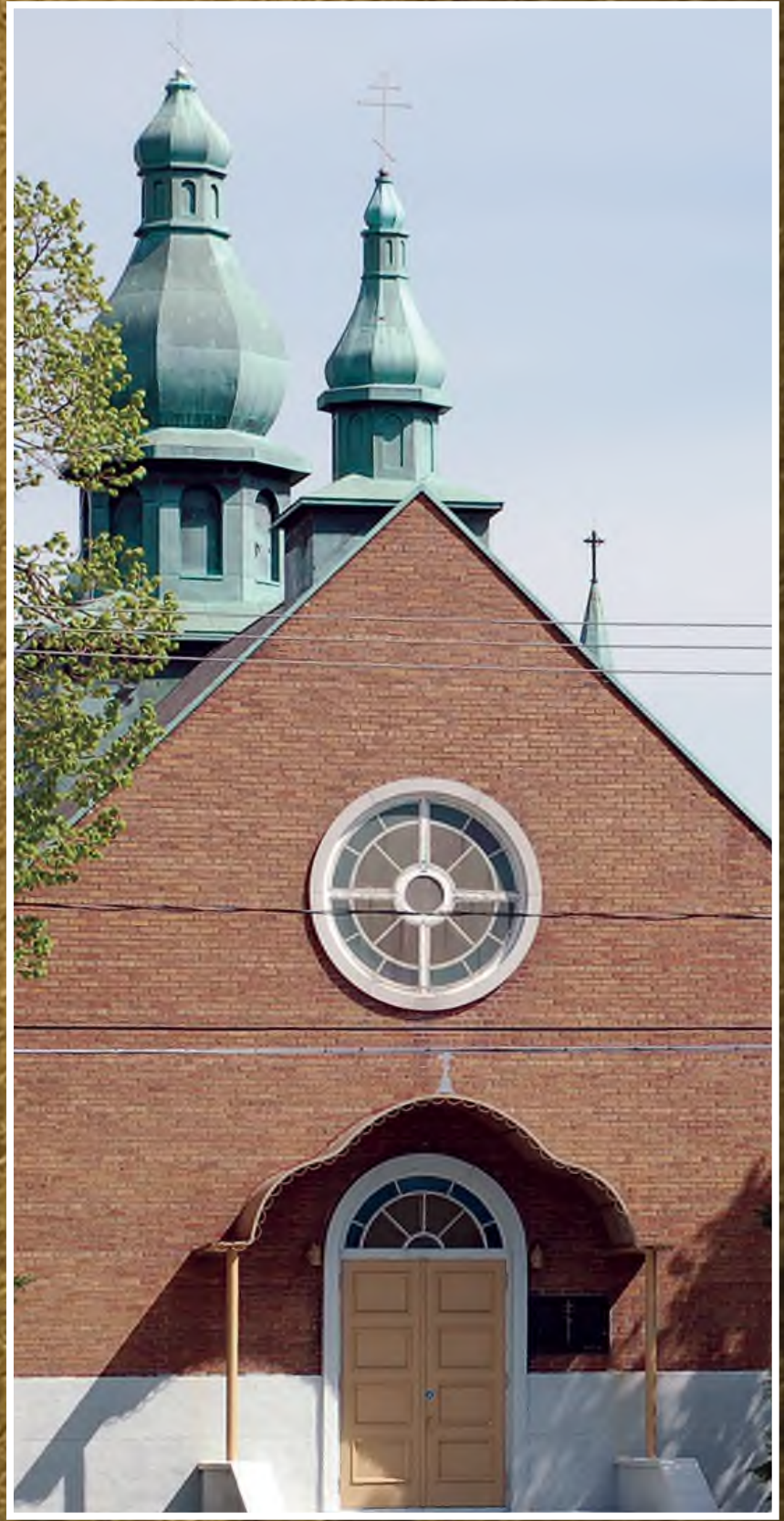
The parish was founded in 1945. The choir's first director was Iwan Kozachok, famous for conducting Ukrainian choirs in post Second World War Europe. The following, in succession, is a list of choir directors that tenured at St. George's parish during the (1949–2017) period: Iwan Kozachok, Stepan Magalias, Hryhorij Pywowariw, Lew Ishchuk, Tetiana Klemba, Jakym Bartko, Serhij Bossy, Petro Kislenko, Valentina Kislenko, Yurij Zubchynsky. In 2010, Ivan Gutych was appointed as the parish's new musical director.

Хор церкви Св. Юрія Переможця, дир. І. Ґутич
Choeur de l'église St. Georges * Choir of St. George, dir. I. Gutych

Іконостас церкви Св. Юрія Переможця. Розпис - Г. Радченко
Iconostas de l'église de St. Georges. Iconographie par H. Radchenko
Iconostas of St. George's Church. Iconography by H. Radchenko

Греко-Католицька Церква Успення Божої Матері

Парафія заснована в 1950 році. За більш ніж 60-літній період свого існування хором керувало багато талановитих диригентів: Михайло Грабар, Михайло та Марія Мариняки, Володимир Грицай, за керівництва якого число членів збільшилось до 40 осіб. Окрім недільної Служби Божої, хор брав участь у парафіяльних заходах та церковних урочистостях, а також давав літургійні концерти. У 1961–1973 роках, а потім з 1980 по 1988 роки хором керував Ростислав Куліш, досвідчений диригент з музичною освітою. У 1968 році хор співав Службу Божу під час Божественної Літургії в найбільшій французькій церкві Монреаля Oratoire St-Joseph, яку відправляв Верховний Архиєпископ, кардинал Йосиф Сліпий. Р. Куліш ознайомив хор із літургійною музикою видатних українських композиторів – Д. Бортнянського, А. Веделя, О. Кошиця та інших. Хор брав участь у 100-літньому ювілеї французької парафії в м. Мансонвіл (Квебек). У 1987 році хор під керівництвом Р. Куліша записав касету з церковними творами українських композиторів — А. Веделя, А. Гнатишина, А. Вахнянина. Запис було присвячено 1000-літтю Хрещення України. Майже 30 років — з 1988 по 2016 роки - хором керувала Марійка Чолій, відома в громаді співачка та диригент. Понад 25 років хор був активним учасником українського культурно-громадського життя, влаштовував щорічні різдвяні концерти для округи Розмонт. З 2016 року народним співом церкви провадять дяки Юрій та Анна Коневичі.*

Église gréco-catholique de l'Assomption de la Bienheureuse Vierge Marie, Montréal (Rosemont)

La paroisse a été fondée en 1950. Durant les 60 années de son existence, on voit la direction de la chorale entre les mains d'un bon nombre de conducteurs de renom : Mykhaylo Hrabar (1952-1954), ensuite Mykhaylo et Maria Maryniak et plus tard Wolodymyr Hrycaj; sous la direction de ce dernier, le nombre de chanteurs grimpe à 40. À l'époque, en plus de la messe du dimanche, la chorale participe à des événements paroissiaux et à des fêtes religieuses, ainsi que donne des concerts de musique liturgique. De 1966 à 1973, la chorale est dirigée par Rostyslaw Kulish, chef d'orchestre et de chorale expérimenté. En 1968, la chorale chante la messe à l'Oratoire Saint-Joseph lors de la Liturgie divine célébrée par l'archevêque cardinal Josef Slipyj. De 1980 à 1981, Maria Maryn- iak est à la direction, suivi du retour de Rostyslaw Kulish; cette période marque un enrichissement du répertoire musical, qui inclut les chefs d'œuvres de la musique chorale liturgique de compositeurs ukrainiens de grand re- nom: Bortnyansky, Vedel et Koshetz parmi d'autres. La chorale participe aux festivités du Centenaire de la paroisse de la ville de Mansonville, Québec. En 1987, le chœur dirigé par Rostyslaw Kulish a enregistré une cassette avec les œuvres de musique sacrée des compositeurs A.Vedel, A. Hnatyshyn, A. Vakhnianyn. L'enregistrement était dédié au Millénaire de la Christianisation de l'Ukraine. À partir de 1988, et durant près de 30 ans, Marika Czolij dirige la chorale; c'est une chanteuse bien connue de la communauté qui a dirigé d'autres chœurs. Depuis 2016 la congrégation chante sous les consignes du chantre-diacre Yurij Konevych et son épouse Anna.*

Greek-Catholic Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary, Montreal (Rosemont)

The parish was founded in 1950. For over 60 years, the choir has been led by many talented conductors: Mykhaylo Hrabar (1952–1954), Mykhaylo and Maria Maryniak, then later Wolodymyr Hrycaj, during whose tenure membership grew to 40 singers. At the time, except Sunday Mass, the choir participated in parochial events and religious celebrations, and performed liturgical concerts. In the years 1966–1973 the choir was led by Rostyslaw Kulish, an experienced director with a musical education. In 1968 the choir sang the Mass during the Divine Liturgy celebrated by Archbishop Cardinal Josef Slipyj at Saint Joseph's Oratory. In 1980-81 the choir was led by Maria Maryniak, followed by the return of Rostyslaw Kulish in 1981. During this period, the choir familiarized itself with the gems of liturgical choral music of renown Ukrainian composers—Bortnyansky, Vedel, Koshetz and others. The choir participated in the 100th anniversary of the parish in the town of Mansonville, Quebec. In 1987, the choir, directed by Rostyslaw Kulish, recorded a tape cassette with the sacred music works of composers A. Vedel, A. Hnatyshyn, A. Vakhnianyn. The recording was dedicated to the Millennium of the Christianization of Ukraine. From 1988, and for almost 30 years, the choir was led by Marika Czolij, a well-known singer in the community and conductor of other choirs. Since 2016, the congregation singing is led by cantor-deacon Yurij Konevych and his wife Anna.*

*** - audio #24**

Хор церкви Успення Божої Матері, дир. М. Чолій
Choeur de l'Église de l'Assomption de la Bienheureuse Vierge Marie
Choir of the church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary, dir. M. Czolij

Православна Церква Св. Покрови

Хор був організований в перший рік після заснування церкви в 1952 році. Його першим диригентом був Яким Бартко, після якого керівництво хором на короткі терміни переймали Павло Безсалів, Тетяна Клемба, Микола Замша та Василь Гирич. У період з 1956-го по 1997-й роки церковним хором керував Іван Козачок, а з 1997 року до теперішнього часу посаду диригента обіймає Клавдія Мельник. За керівництва І. Козачка хор зробив 3 записи — "Свята Всенічна" (1972), "Великий піст" (1983), "Свята Архиєрейська літургія" (1987) — і брав участь у чисельних концертах української громади, присвячених різним датам: річницям Голодомору, об'єднання українських земель, Незалежності України, 200-річчю з дня народження Тараса Шевченка та в інших заходах. Також хор дав концерти для неукраїнської публіки, серед яких Фестиваль православної літургійної музики, виступ в базиліці St. Patrick, різдвяний концерт в Польському благодійному інституті для літніх людей. *

.

Église orthodoxe Sainte-Marie-la-Protectrice, Montréal (Rosemont)

Le chœur de l'Église orthodoxe ukrainienne Sainte-Marie-la-Protectrice a été mis sur pied dès la première année de la fondation de la paroisse en 1952. Jakym Bartko en sera le premier directeur. Suivront ensuite pour de courtes périodes, les chefs suivants: Pavlo Bezsaliv, Tetyana Klemba, Mykola Zamsha et Vasyl Hyrytch. Par la suite, I. Kozachok dirigera le chœur pendant plus de quarante ans, soit de 1956 à 1997. Depuis 1997 jusqu'à présent, Claudia Melnyk en est la directrice. Le chœur a produit trois enregistrements, tous sous la direction de I. Kozachok: "Grande Vigile orthodoxe de la nuit" (1972), "Grand Carême" (1983), "Sainte Liturgie" (1987). Au cours des années, de nombreux concerts ont été donnés devant des audiences variées. Mentionnons entre autres : le festival de musique liturgique orthodoxe à la Basilique Saint-Patrick de Montréal; la 26e commémoration chrétienne de la Shoah (2007), menée sous l'égide du Dialogue judéo-chrétien de Montréal. Le chœur a également participé à de nombreux événements au sein de la communauté ukrainienne, dont: les commémorations du Holodomor; un évènement commémoratif pour souligner l'anniversaire de la souveraineté de l'Ukraine; concert commémoratif soulignant le 200e anniversaire de naissance du poète Taras Chevtchenko et plusieurs d'autres.*

Saint Mary the Protectress Orthodox Church, Montreal (Rosemont)

The choir of Saint Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Church was organized within a year of the founding of the church in 1952. Jakym Bartko, was the first choir director, followed by Pawlo Bezsaliw, Tetyana Klemba, Mykola Zamsha and Vasyl Hyrytch for short terms. Iwan Kozachok was director from 1956–1997. Claudia Melnyk has been directing from 1997 to the present day. The choir has three recordings to its credit, all under the directorship of Iwan Kozachok: "Divine All-Night Vigil Service" (1972); "Great Lent" (1983); "Divine Liturgy" (1987). The choir gave concerts before non-Ukrainian audiences, including: Festival of Orthodox Liturgical Music, at St. Patrick's Basilica; Christmas Concert at the Polish Residence in Montreal; the 26th Christian Commemoration of the Shoah in Montreal, organized by the Christian-Jewish Dialogue of Montreal. The choir has also participated in numerous concerts and events within the Ukrainian community, such as Commemoration of the Holodomor, the Anniversary marking the Union of Ukrainian Lands, the Anniversary marking Ukrainian Sovereignty, Concert to Commemorate the 200th Anniversary of the birth of Taras Shevchenko, and many others.*

*** - audio #25**

Хор церкви Св. Покрови, дир. К. Мельник
Choeur paroisse Sainte-Marie-la Protectrice
Choir of the Saint Mary the Protectress church, dir. K. Melnyk

Греко-Католицька Церква Св. Івана Хрестителя

Парафія заснована в 1950 році. У 1965-1984 роках хором керувала Марійка Чолій. За 20-літній період, крім місцевих заходів, хор брав участь у фестивалі в Бе-Сен-Поль, дав великі концерти для української громади на півночі Квебеку в містах Руен-Норанда і Валь-Дор, у Кіркланд Лейк у північній частині Онтаріо. Також виступав в неукраїнських церквах Торонто і Оттави і був запрошений виконати літургію в базиліці Notre-Dame в Монреалі. Парафія припинила своє існування в 2014 році.

Église gréco-catholique de Saint-Jean-Baptiste, Montréal (Parc Extension)

La paroisse a été fondée en 1950. La chorale a été menée par Marika Czolij de 1965 à 1984. Au cours de cette période de 20 ans, en plus des événements locaux, le chœur a participé au festival de Baie -Saint-Paul, a donné de grands concerts pour la communauté ukrainienne dans le nord du Québec: dans les villes de Rouyn-Noranda et Val-D'Or, et à Kirkland Lake, dans le nord de l'Ontario. De plus, le chœur a chanté dans des églises à Toronto et à Ottawa en dehors de la communauté ukrainienne, et a été invité à chanter la liturgie à la basilique de Notre-Dame à Montréal. La paroisse cesse son activité en 2014.

Greek Catholic church of Saint John the Baptist, Montreal (Park-Extension)

The parish was founded in 1950. The choir was led by Marika Czolij from 1965 to 1984. During this 20-year period, in addition to local events, the choir participated in the festival in Baie-Saint-Paul and gave large concerts for the Ukrainian community in northern Quebec in the towns of Rouyn-Noranda and Val-D'Or, as well as in Kirkland Lake in the northern Ontario. The choir also performed at non-Ukrainian churches in both Toronto and Ottawa, and was invited to sing the liturgy at Notre-Dame Basilica in Montreal. The parish ceases its activities in 2014.

Українська Католицька Парафія Св. Апостола Андрія

Молода релігійна громада була заснована в 1995 році в західній частині острова Монреаль. Наміром її створення, на додаток до географічних міркувань, коли українські католики почали переселятися з центру Монреаля, також було запровадження модернізованого підходу до церковних відправ, пропонуючи двомовні послуги англійською та українською мовами для потреб родин з мішаних шлюбів. Незважаючи на те, що парафія не має свого церковного будинку та професійного хору, кожної неділі в каплиці під керуванням дяка Маріанни Гиби лунає церковний спів парафіян, багато з яких є членами відомого українського хору "Відлуння".

La paroisse catholique ukrainienne Saint-André l'Apôtre

Cette jeune communauté religieuse a été fondée en 1995 dans le secteur ouest de l'île de Montréal. En plus des considérations géographiques, lorsque les membres de la communauté catholique ukrainienne ont commencé à migrer hors de la ville de Montréal, l'intention était d'établir une nouvelle paroisse, afin de mieux servir les familles de mariages mixtes, avec une approche plus actuelle en offrant des services bilingues anglais et ukrainiens. Bien qu'il n'y ait ni d'édifice religieux ni de chœur formels, la chapelle retentit chaque dimanche au son des chants de la congrégation, dont plusieurs sont membres de la bien connue chorale ukrainienne Vidlunnya, sous la direction de la chantre Mary Anne Gyba.

St. Andrij the Apostle Ukrainian Catholic Parish

This young religious community was founded in 1995 in the West Island area of Montreal. In addition to geographical considerations when Ukrainian Catholic community members had steadily begun to migrate from Montreal, the intent to establish a new parish was also to introduce a modernized approach by providing bilingual English and Ukrainian services in order to better minister to families of mixed marriages. Although there is neither a church building nor a formal choir, the chapel resonates each Sunday with the sound of congregational singing by parishioners, several of whom are members of the well-known Montreal-based Ukrainian choir Vidlunnya, led by cantor Mary Anne Gyba.

Світські хори при парафіях та організаціях / Chœurs laïcs des paroisses et des organisations / Lay choirs of parishes and organizations

Хор т-ва “Просвіта”, дир. о. І. Перепелиця. 1913
Choeur de la Société Culturelle Prosvita, 1913
Choir of the Prosvita Cultural Society, dir I. Perepelytsya, 1913

Хор т-ва “Просвіта” ім. Т. Шевченка, між 1913-1938
Choeur de la Société Culturelle Prosvita T. Chevtchenko, entre 1913-1938
Choir of the Prosvita Cultural Society T. Shevchenko, between 1913-1938

Культурно-освітнє товариство “Просвіта”

У 1913 році при товаристві було організовано перший український хор в Монреалі, яким керував о. Іван Перепелиця. 25 лютого 1922 року з нагоди посвячення будинку Української народної читальні “Просвіта” відбувся концерт за участю хору на чолі з Іваном Петриканином. Протягом більш ніж 75-літнього існування диригентами цього мистецького колективу були Пилип Басса, Михайло Петрашек, Степан Маґаляс, Іван Король, Марія Мариняк, Степан Гарасимович, Яким Бартко, Василь Сенчій. Подією в культурно-мистецькому житті громади стало заснування Іваном Козачком в 1980 році хору “Україна” при жіночому Товаристві ім. Л. Українки товариства “Просвіта”, який налічував 60 осіб. У 1984 році хор брав участь у концерті, присвяченому 100-літтю українського жіночого руху, а в 1988 році, вже під керівництвом Марійки Чолій, виступав на святкуванні 75-ліття товариства “Просвіта”.

Société culturelle et éducative Prosvita

En 1913, la Société avait organisé la première chorale ukrainienne à Montréal, dirigée par le père Ivan Perepelytsya. Le 25 février 1922 eut lieu un concert pour marquer la dédicace de l’édi ce du «cercle éducatif» de Prosvita. La chorale y participait et était dirigée par Iwan Petrykanyn. Durant les 75 ans d’existence du chœur de la société, les chefs de chorale sont: Philip Bassa, Michael Petraszek, Stepan Magalias, Iwan Korol, Maria Marynyak, Stepan Harasymowycz, Jakym Bartko,Wassyl Senczij. En 1980 Iwan Kozachok a fondé la chorale Ukraïna auprès de l’Association des femmes du nom de Lesya Oukrainka de Prosvita. Elle était composée de 60 personnes. La chorale a pris part en 1984 au concert dédié au centenaire du mouvement feminine ukrainien. Sous la direction de Marika Czolij, la chorale a chanté lors des célébrations du 75e anniversaire de Prosvita en 1988.

Prosvita Cultural and Educational Society

In 1913, the Society organized the first Ukrainian choir in Montreal, led by Father Ivan Perepelytsya. On February 25, 1922, a concert was held to mark the dedication of the building housing the “educational circle” of Prosvita. The choir participated and was directed by Iwan Petrykanyn. During the choir’s 75-year existence, it was led by the following: Philip Bassa, Michael Petraszek, Stepan Magalias, Iwan Korol, Maria Marynyak, Stepan Harasymowycz, Jakym Bartko, Wassyl Senczij. In 1980 Iwan Kozachok founded the Ukraïna choir with the Women’s Association named Lesya Ukrainka of Prosvita. It was composed of 60 people. The choir took part in the 1984 concert dedicated to the Centenary of the Ukrainian women's movement. Under the direction of Marika Czolij, the choir sang at the celebrations of the 75th anniversary of Prosvita in 1988.

Жіночий хор “Україна” т-ва “Просвіта”, дир. М. Чолій, 1988
Choeur féminin Oukraïna de Prosvita
Ukraina Women’s choir of Prosvita, dir. M. Czolij, 1988

Парафія Св. Софії

У 1924 році при Культурно-освітньому товаристві ім. М. Драгоманова та громаді Св. Софії було засновано хор “Боян”, яким керував професійний диригент Пилип Басса, що приїхав до Канади на запрошення цієї громади. Пізніше, в 1930 році, о. Володимир Слюзар організував при товаристві “Запорозька Січ” новий хоровий колектив, який проіснував понад 15 років. Хор брав участь у музичному фестивалі в провінції Квебек, де чотири рази здобував найвищу нагороду, а також декілька разів був запрошений на радіопрограму, де виконував церковні та народні пісні. Активну мистецьку діяльність проводив хор Союзу Української Молоді Канади (СУМК) ім. П. Полуботка, створений при парафії о. В. Слюзарем. Хор був постійним учасником святкових програм під час національних свят, на різних фестивалях, приєднувався до інших хорів. Рівнож о. В. Слюзарем при церковній громаді було створено ще три хори: в кінці 1940-х — чоловічий хор “Сурма”, на початку 1960-х — жіночий, який записав дві платівки, у 1962 році — мішаний хор. Ці хори, об’єднавшись із церковним хором парафії, дали самостійні концерти на виставках Експо-67 та “Людина і її світ”, виконували український репертуар на радіо CBC, брали участь у театральних виставах та квебекському фестивалі, виступали на різних урочистостях української громади.

Paroise de Sainte-Sophie

En 1924, le choeur Boyan a été formé à l’Association Mykhaylo Drahomanov a liée à la paroisse de Sainte-Sophie, avec en tête le chef de choeur professionnel Philip Bassa, qui est arrivé au Canada sur invitation de la communauté. Plus tard, en 1930 le Père Wolodymyr Sluzar a organisé à l’Organisation ukrainienne Sich un nouveau choeur qui a existé pour plus d’une quinzaine d’an- nées; ce choeur a participé au Festival de musique de Québec, où il a été vainqueur quatre fois et a été invité à une émission de radio pour chanter des oeuvres de musique sacrée et de folklore. La chorale de l’Association de la jeunesse canadienne ukrainienne (SUMK) au nom de P. Polubotok a mené une activité artistique très active. Sous la direction du Père Sluzar, cette chorale a participé à maintes célébrations civiques, des festivals, et se joignait à d’autres chorales. De même, toujours sous la direction du Père Sluzar, trois autres chorales ont été mises sur pied auprès de la commu- nauté de l’église : en n des années 1940 — le Choeur d’hommes Surma; au début des années 1960 — un choeur de femmes, qui a enregistré deux disques; en 1962 — un choeur mixte. À di érents moments, ces choeurs se sont joints avec le choeur de l’église paroissiale, ont donné des concerts durant l’exposition universelle Expo 67, à l’exposition Terre des Hommes, ont chanté sur les ondes de Radio-Canada, ont participé à des représentations théâtrales et des festivals du Québec, sans oublier les di érents événements culturels de la communauté ukrainienne.

Parish of Saint Sophie

In 1924, the Boyan Choir was formed at the behest of the Mykhaylo Drahomanov Association affiliated to the parish of Saint Sophie; it was led by professional choir conductor Philip Bassa, who arrived in Canada at the invitation of the community. Later, in 1930 Father Wolodymyr Sluzar organized a new choir at the Ukrainian Sich Organization which existed for more than fifteen years; this choir participated in the Festival de musique de Québec, where it won the highest prize four times and was invited to a radio station to sing on air sacred works and folk songs. The choir of the Canadian-Ukrainian Youth Association (SUMK) - P. Polubotok branch led a very active artistic life. Under the direction of Father Sluzar, this choir participated in many civic celebrations, festivals, and joined other choirs. Similarly, under Father Sluzar’s leadership, three other choirs were set up within the church community: in the late 1940s — the Surma Men’s Choir; In the early 1960s — a women’s choir, which recorded two records; In 1962 — a mixed choir. At various times, these choirs joined with the parish church choir, gave concerts during Expo 67, Man and his World, sang on CBC radio, participated in theatrical performances and festivals in Quebec, as well as the various cultural events of the Ukrainian community.

Хор Тов-ва ім. М. Драгоманова, дир. П. Басса.1929
Choeur Association M. Drahomanov * Choir of Drahomanov Association, dir. P. Bassa, 1929

Хор при церкві Св. СофіЇ, дир. Й.Марцинюк, 1946
Choeur, l'église Sainte-Sophie *Choir, Saint Sophie's Church dir. J. Martsyniuk, 1946

Чоловічий хор “Сурма”, дир. о. В. Слюзар. 1949
Chorale d’hommes Surma Men’s choir, dir. W. Sluzar, 1949

Українське Національне Об'єднання (УНО)

12 вересня 1934 року було засновано хор УНО під дириґентурою Володимира Побігушки, яким надалі керували Яків Бубнюк, Йосиф Марценюк, Павло Шульга, Богдан Ковальський (з коротким заступством Володимира Грицая). У 1949 році, з приходом нового дириґента Нестора Городовенка, хор отримав назву "Україна" і в скорому часі став важливою високомистецькою одиницею культурного життя Монреаля. З 1966 р. хор виступав під керівництвом І. Козачка, брав участь у всіх заходах, які організовував КУК, а в 1975 році дав концерт для української громади м. Бостон (США). У 1937 році при товаристві "Молодь Українського Національного Об'єднання" (МУНО) було створено хор під дириґентурою Івана Кишинського, що в 1946 році разом з танцювальною групою під керівництвом Андрія Чайківського взяли участь в Українській концертній годині, яку очолював Михайло Орихівський.*

Fédération nationale ukrainienne

Le 12 septembre 1934, un chœur a lié à la Fédération nationale ukrainienne a été créé, et dirigé par Wolodymyr Pobihushko. D'autres chefs de chorale l'ont suivi : Jakiw Bubniuk, Joseph Marceniuk, Paul Shulha, Bohdan Kowalsky, avec des remplacements sporadiques par Wolodymyr Hrycay. En 1949, avec l'arrivée du nouveau chef de chœur Nestor Horodovenko, le chœur prend le nom de "Ukraïna". En très peu de temps, il devient une pièce importante de la vie culturelle très active de Montréal. Depuis 1964, le chœur, sous la direction de Iwan Kozachok, a participé à tous les événements organisés par le Comité canadien ukrainien (aujourd'hui le Congrès canadien ukrainien). En 1975 le chœur Ukraïna a donné un concert pour la communauté ukrainienne de Boston aux États- Unis.* En 1937, une chorale a été formée auprès de la "Fédération nationale ukrainienne de la jeunesse" (MUNO) sous la direction de Iwan Kyszynsky. En 1946, ils ont participé, en collaboration avec la troupe de danse dirigée par Andrij Czaykiwsky, à l'Heure du Concert ukrainien, avec en tête Mykhaylo Orykhiwsky.*

Ukrainian National Federation

On 12 September 1934 a choir affiliated to the Ukrainian National Federation was created, and directed by Wolodymyr Pobihushko. Other choral conductors followed him: Jakiw Bubniuk, Joseph Marceniuk, Paul Shulha, Bohdan Kowalsky, with sporadic replacements by Wolodymyr Hrycay. In 1949, with the arrival of the new choral conductor Nestor Horodovenko, the chorus takes the name of "Ukraina". In a very short time it becomes an important part of the very active cultural life of Montreal. Since 1964, the choir, under the direction of Iwan Kozachok, has participated in all events organized by the Ukrainian Canadian Committee (now the Ukrainian Canadian Congress). In 1975 the choir Ukraina gave a concert for the Ukrainian community of Boston in the United States. In 1937, a choir was formed at the "Ukrainian National Youth Federation" (MUNO) under the direction of Iwan Kyszynsky. In 1946, they participated, in collaboration with the dance troupe led by Andrij Czaykiwsky, in the Ukrainian Concert Hour headed by Mykhaylo Orykhiwsky.

*** - audio #26, 27**

Хор "Україна" при УНО, дир. Н. Городовенко, аком. Л. Жук, 1955 Choeur Oukraïna de la Féd. Nat. Ukr. Ukraina Choir of the Ukr. Natl. Fed., dir. N. Horodovenko, accomp. L. Zuk. 1955

"Україна" при УНО, дир. І. Козачок
Choeur Oukraina de la Féd. Nat. Ukr. * Ukraina Choir of the Ukr. Natl. Fed., dir. I. Kozachok

Спілка Української Молоді

У 1950 році було створено чоловічий хор "Трембіта" під проводом проф. Романа Нагребецького, в якому брало участь 35 співаків. Хор виступав в Монреалі й Торонто, зробив записи колядок та щедрівок, які завдяки радіопрограмі "Голос Канади" передавались в Україні. У 1954 році хор було переорганізовано на мішаний. У новому складі колектив взяв участь в опері "Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського в постановці театру "Заграва" з Торонто під керівництвом п. Ярошевича. У 1962-1963 роках було засновано студентський хор, яким дириґував Василь Бринявський, а потім його очолила Марійка Чолій.

L'Association de la Jeunesse ukrainienne

Le chœur d'homme Trembita, avec 35 chanteurs, a été mis sur pied en 1950 et dirigé par le prof. Roman Nahrebetsky. Le chœur a donné des concerts à Montréal et à Toronto. Des enregistrements de chants de Noël et du Nouvel An ont été di usés vers l'Ukraine par la «Voix du Canada». Le chœur devient mixte en 1954. La nouvelle composition du chœur lui permet de participer à l'opéra Le Cossaque-Zaporozhets au-delà du Danube de S. Hulak-Artemovsky avec la mise en scène de la troupe de théâtre Zahrava de Toronto, sous la direction de Yaroshevych. Aux alentours de 1962-1963 a vu le jour une chorale d'étudiants, dirigée par Vasyl Bryniawsky. Plus tard Marika Cholij en a pris la direction.

Ukrainian Youth Association

The men's choir Trembita, with 35 singers, was set up in 1950 and directed by prof. Roman Nahrebetsky. The choir gave concerts in Montreal and Toronto. Their recordings of Christmas and New Year songs were broadcast to Ukraine by the "Voice of Canada." The choir became mixed in 1954. The choir's new composition enabled it to participate in the opera A Zaporozhian (Cossack) Beyond the Danube by S. Hulak-Artemovsky with the staging by the Zahrava theatre Group from Toronto, under the direction of Mr. Yaroshewych. Around 1962-1963, a student choir was formed, led by Vasyl Bryniawsky. Later Marika Cholij took over.

"Боян"

У 1964 році хор "Трембіта" при осередку СУМ під керівництвом нового дириґента Ростислава Куліша був переіменований на "Боян". Разом із симфонічним оркестром хор записав оперету П. Ніщинського "Вечорниці", виконав кантату О. Залеського "Чигирин" на слова Т. Шевченка в оркестровому супроводі, написаному Р. Кулішем. Хор також дав концерти в Торонто, Оттаві, Садбері, Ст. Катеринс, Еленвіл (США), Валь-Дор, Бе-Сен-Поль та інших містах Канади, виступав перед воїнами американських збройних сил на базі Гуз Бей та ветеранами канадської армії у військовому госпіталі біля Монреаля. Хор з оркестром "Трембіта" брали участь в екуменічному фестивалі різдвяних пісень, де було багато колективів інших національностей. Визначними для хору були виступи на Експо-67 і з нагоди Олімпіади-76. У 1979 році хор нараховував 110 членів і навесні 1981 року разом з іншими творчими колективами та солістами Монреаля дав великий і успішний концерт в Нью- Йорку, а також випустив платівку з народними піснями і колядами. Після Р. Куліша хором декілька років керував Василь Волощук.*

Boyan

En 1964, la chorale Trembita, de l'Association de la jeunesse ukrainienne, est rebaptisée Boyan et reprend son envol sous la direction de Rostyslaw Kulish. Avec l'Orchestre symphonique, le chœur a enregistré l'opérette de P. Nischynsky, Vechornytsi, et a interprété la cantate Tchyhyryn, d'O. Zalesky, Хор "Боян" при СУМ, дир. Р. Куліш sur la poésie de T. Chevtchenko avec accompagnement d'orchestre composé par dir. Choeur Boyan de l'Assoc. Jeun. Ukr. * Choir Boyan of Ukr, Youth Assoc., dir. R. Kulish R. Kulish. De plus, Boyan a donné des concerts à Toronto, Ottawa, Sudbury, St-Catherines, Elenville (É-U), Val-D'Or, Baie-Saint-Paul et d'autres villes canadiennes. En outre, la chorale a chanté pour les soldats des forces américaines à Goose Bay et pour les vétérans de l'armée canadienne à leur hôpital, près de Montréal. La chorale et l'orchestre Trembita ont également participé au festival œcuménique des chants de Noël, où il y avait plusieurs autres groupes ethniques. Les performances les plus remarquables de Boyan furent à l'Expo 67 et à l'occasion des Jeux olympiques de Montréal en 1976. En 1979, le groupe s'est épanoui à 110 membres et, au printemps 1981, avec d'autres groupes et solistes créateurs de la communauté ukrainienne à Montréal, il a donné un concert remarquable à New York. Plus tard, la chorale a produit leur deuxième disque avec des chansons folkloriques, des chants de Noël. De 1988 et sur une période de quelques années, la chorale a travaillé sous la direction de William(Vasyl) Woloschuk.*

Хор "Боян" при СУМ, дир. Р. Куліш
Choeur Boyan de l'Assoc. Jeun. Ukr. * Choir Boyan of Ukr, Youth Assoc., dir. R. Kulish

Boyan

In 1964, the choir Trembita of the Ukrainian Youth Association was renamed Boyan under the leadership of Rostyslaw Kulish. Together with the Symphony Orchestra, the choir recorded P. Nischynsky's operetta Vechornytsi and performed O. Zalesky's cantata Chyhyryn on the words by T. Shevchenko, with orchestral accompaniment written by dir. R. Kulish. As well, Boyan gave concerts in Toronto, Ottawa, Sudbury, St. Catherines, Elenville (USA), Val-d'Or, Baie-Saint-Paul and other Canadian cities. In addition, the choir performed before members of US forces at the Goose Bay and veterans of the Canadian Armed Forces at their hospital near Montreal. The choir and Trembita orchestra also participated in the ecumenical festival of Christmas songs, where there were many other ethnic groups. The most outstanding performances for Boyan were at Expo 67 and on the occasion of the 1976 Montreal Olympic Games. By 1979, the group grew to 110 members, and in the spring of 1981, along with other creative Ukrainian groups and soloists from Montreal, gave a successful concert in New York. Later on, the choir released their second record with folk songs and carols. From 1988, for the next few years, the choir was led by and performed under William(Vasyl) Woloschuk's leadership.*

***- audio #28**

“Відлуння”

Хор був заснований в Монреалі в 1995 році з ініціативи Спілки Української Молоді і складається з представників різних хвиль імміґрації з України. Від часу створення під керівництвом колективу були: Світлана Лисогор, Галина Ваверчак, Таня Навольська, Іван Ґутич. У репертуарі хору українські народні пісні, духовні твори, колядки, пісні українських композиторів. Твори виконуються в більшості українською мовою, але також і французькою, англійською та німецькою. Хор є незмінним учасником всіх культурних заходів та подій української громади у Монреалі, щорічно бере участь в Українському фестивалі, виступав на відкритті пам’ятників Т. Шевченку в Оттаві та м. Квебек, а також на кращих сценах Монреаля: le Centre Bell, la Place des Arts, la Basilique Notre-Dame, la Chapelle Notre-Dame-de-Bon-Secours, l’Oratoire Saint-Joseph. З великим успіхом пройшли концерти “Відлуння” і поза межами Монреаля - в Торонто, Києві та Львові.*

Vidlunnya

Fondé à Montréal en 1995, à l’initiative de l’Association ukrainienne de la jeunesse (SUM). La plupart des membres de ce groupe sont membres de la communauté ukrainienne de la région de Montréal, aussi bien premiers immigrants que nouveaux arrivants d’Ukraine. Depuis la création du Chœur, ses chefs d’orchestre ont été les suivants : Dre Svitlana Lysogor, Halyna Waverchuck, Tanya Navolska et Ivan Gutych. Le répertoire de chansons du chœur se compose de chansons folkloriques ukrainiennes ainsi que de chansons de compositeurs ukrainiens, d’œuvres spirituelles et de cantiques. La plupart des œuvres sont réalisées en ukrainien, mais elles sont également interprétées en anglais, en français et en allemand. Le Chœur participe de manière constante à de nombreuses activités culturelles et événements de la communauté ukrainienne à Montréal. Chaque année, il participe au Festival ukrainien de Montréal et a participé aux cérémonies d’inauguration des monuments de Taras Chevtchenko à Ottawa et à Québec. Le chœur a également joué dans les plus grandes salles de Montréal : le Centre Bell, la Place des Arts, la Basilique Notre-Dame, la chapelle Notre-Dame-de-Bon-Secours, l’oratoire Saint-Joseph; et dans d’autres villes: Toronto, ainsi que Kyïv et Lviv en Ukraine.*

Vidlunnya

Was founded in Montreal in 1995 at the initiative of the Ukrainian Youth Association (SUM) and includes early immigrants and newcomers from Ukraine. Since the creation of the Choir, its conductors were the following: Dr. Svitlana Lysogor, Halyna Waverchuck, Tanya Navolska, Ivan Gutych. The choir’s song repertoire consists of Ukrainian folk songs as well as songs by Ukrainian composers, spiritual works and carols. Performances mostly in Ukrainian as well as in English, French and German. The Choir is a constant participant in many cultural activities and events of the Ukrainian community in Montreal. It annually takes part in the Montreal Ukrainian Festival and has performed at the inauguration ceremonies of monuments of Taras Shevchenko in Ottawa and Quebec City. The Choir has also performed on the best stages in Montreal: Bell Centre, Place-des-Arts, Basilique Notre-Dame, Notre-Dame-de-Bon-Secours Chapel, Saint Joseph Oratory, as well as in other cities: Toronto, as well as in Kyiv and Lviv in Ukraine.*

***- audio #29, 30**

Хор “Відлуння” при СУМ, дир. І. Ґутич

Choeur Vidlunnia de l’Assoc. Jeun. Ukr. SUM * Choir Vidlunnia of Ukr, Youth Assoc. SUM, dir. I. Gutych

Парафія Св. Юрія Переможця

На початку 1960-х років при парафії був організований хор СУМК "Молода Україна", яким керував Іван Козачок. Разом з хором ОДУМ "Молода Україна" при парафії Св. Покрови об'єднаний колектив дав свій перший концерт у залі громади Св. Юрія, потім в аудиторії університету Bishop в м. Ленноксвіль (Квебек). Хор неодноразово брав участь у святкуванні релігійних та національних свят у своїй громаді та виступив з концертом для української спільноти в залі лашінського товариства "Просвіта" ім Т. Шевченка. Маючи на меті провести концерти в інших відділах СУМК, було створено спільний хор з хором ОДУМ "Молода Україна" при парафії Покрови і хором СУМК при соборі Св. Софії. Успішні виступи хору відбулись в Монреалі та багатьох містах Онтаріо. У 1971 році було випущено платівку "Молода Україна". Згодом хор "Молода Україна" приєднався до так званого Ювілейного хору Місійної Округи, що складався з хорів трьох православних громад Монреаля і виступав під час святкування 50-ліття Української Православної Церкви в Канаді , а також у 1988 році з нагоди 1000-ліття Хрещення України. Окрім того, при парафії Св. Юрія існував жіночий хор Союзу Українок Канади (відділ ім. Княгині Ольги) під керівництвом Тетяни Клемби, а згодом добродійки Марії Шадурської.*

La Paroisse de Saint-Georges

Au début de 1960, la chorale "Moloda Ukraïna" de l'Association de la jeunesse canadienne ukrainienne (SUMK) et a liée à la paroisse a été organisée par Iwan Kozachok. Ensemble avec la chorale "Moloda Ukraïna" de ODUM a lié à la paroisse de Sainte-Marie-la-Protectrice, ils ont donné le premier concert dans la salle de la paroisse Saint-Georges, puis à l'auditorium de l'Université Bishop à Lennoxville, Québec. La chorale a participé à la célébration des fêtes religieuses et nationales dans la communauté et a donné un concert pour la communauté ukrainienne à la salle de la "Société Prosvita" — Taras Chevtchenko de Lachine. En vue d'organiser une tournée des di érentes branches de SUMK, on crée une grande chorale réunissant les chanteurs de la chorale SUMK de la paroisse de Sainte-Sophie avec celle de ODUM de la paroisse de Sainte-Marie-la-Protectrice. La tournée, qui comptait des concerts à Montréal et dans de nombreuses villes de l'Ontario, a été couronnée de succès. En 1971 est sorti l'album "Moloda Ukraïna". La chorale "Moloda Ukraïna" a rejoint la Mission District Jubilee Choir, qui se composait de trois chorales de la communauté orthodoxe de Montréal, à la célébration du 50e anniversaire de l'Église orthodoxe ukrainienne du Canada et en 1988 pour marquer le Millénaire du baptême de l'Ukraine. A liée à la paroisse de Saint- Georges, une chorale de femmes de l'Association des femmes ukrainiennes du Canada au nom de la Princesse Olha. y avait été organisée, sous la direction de Tetiana Klemba, et plus tard, de Maria Shadursky.*

Saint George Parish

In early 1960, the Ukrainian choir "Moloda Ukraina" of the Ukrainian Canadian Youth Association (SUMK) and affiliated to the parish was organized by Iwan Kozachok. Together with ODUM's "Moloda Ukraina" choir affiliated with the parish of Saint Mary the Protectress, they gave the first concert in the hall of Saint George's parish and then at the auditorium of Bishop's University in Lennoxville, Quebec. The choir participated in the celebration of religious and national festivals in the community and gave a concert for the Ukrainian community in the hall of the "Prosvita Society"—Taras Shevchenko of Lachine. In order to organize a tour of the different branches of SUMK, a great choir was created bringing together the singers of the SUMK choir of the parish of Saint Sophie with that of ODUM of the parish of Saint Mary the Protectress. The tour, which featured concerts in Montreal and many cities across Ontario, was a success. In 1971 the choir released the album "Moloda Ukraina". The "Moloda Ukraina" choir joined the Mission District Jubilee Choir, which consisted of three choirs from the Orthodox community of Montreal, celebrating the 50th anniversary of the Ukrainian Orthodox Church in Canada and again in 1988 to mark the Millennium of Baptism of Ukraine. Affiliated with Saint George's Parish, a women's choir of the Ukrainian Women's Association of Canada, Princess Olha Branch, was organized, under the direction of Tetiana Klemba, and later Maria Shadursky.*

*** - audio #31**

Танцювально-хоровий колектив "Молода Україна" при пар. Св. Юрія, дир. І. Козачок
Collectif de danse-chorale Moloda Oukraïna auprès de la paroisse Saint-Georges * Choir and Dance collective of Saint George's parish dir. I. Kozachok

Співочий гурток при товаристві ім. М. Шашкевича, Монреаль, 1918
Groupe de chant, Association Shashkevych, 1918
Shashkevych Association Singing group, Montréal, 1918

Хор дітей і молоді при пар. Св Михаїла, 1930-ті
Choeur d'enfants et de jeunesse, paroisse Saint-Michel, les années 1930
Children's and youth choir, Saint Michael parish, 1930s

Хор дітей і молоді при пар. Св Михаїла, 1930-ті
Choeur d'enfants et de jeunesse, paroisse Saint-Michel, les années 1930
Children's and youth choir, Saint Michael's parish, 1930s

Зведений хор тов-в “Просвіта” і “Запорозька січ”, 1935
Choeur unifié des associations Prosvita et Zaporozka * Sich Combined choir of Prosvita and Zaporozka Sich, 1935

В 1943 році відбувся концерт зведених хорів Монреаля для відзначення 100-ліття композитора Миколи Лисенка під дириґуванням Олександра Кошиця, запрошеного з Нью-Йорка.

En 1943 eut lieu un concert commémorant le centenaire de la date de naissance du compositeur Mykola Lysenko.
Le chef de chœur Alexander Koshetz a été spécialement invité de la ville de New York a n de diriger le grand chœur consolidé des chanteurs de chorale montréalais.

In 1943, a concert commemorating the centenary of the date of birth of the composer Mykola Lysenko took place.Choir conductor Alexander Koshetz was specially invited from New York City to lead the great consolidated choir of Montreal choral singers.

ЧЕСНОРІТЦІ
Le 18 novembre à 15h - November 18 at 3pm
Venez entendre chanter la chorale
Домі української молоді
Centre de jeunesse ukrainien
Ukrainian Youth Center
270 Beaubien Est.

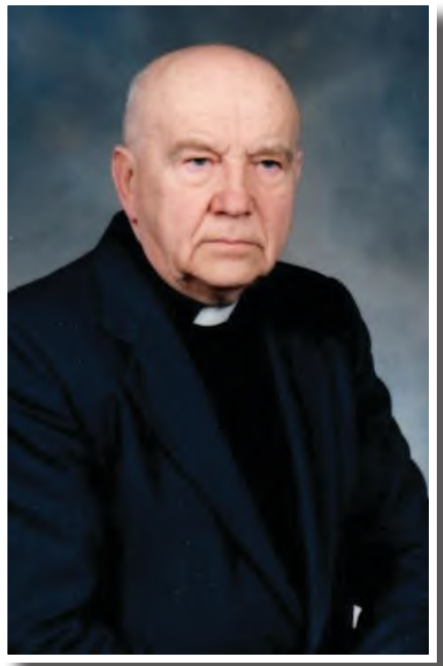
Дириґенти / Les Chefs de choeurs et directeurs de chorale / Choir conductors and directors

Пилип Басса (1889—1961)
Народився на Львівщині. У 1915–1917 роках був актором, хормейстром і дириґентом театру "Тернопільські театральні вечори", згодом викладав музику і спів, очолював хор і симфонічний оркестр в українській гімназії, викладав спів у жіночій семінарії, готував концерти й музичні вистави, до яких часто писав музику. У 1924 році на запрошення громади Св. Софії переїхав до Канади, де при Товаристві ім. М. Драгоманова організував хор і духовий оркестр. У 1930–1933 роках викладав музику і сольфеджіо в Монреальському університеті. Понад 10 років був учителем музики, дириґентом хору й оркестру в середній школі. З 1942 року виконував функції дяка і дириґента церковного хору при парафії Св. Михаїла, поєднуючи цю посаду в 1943–1945 роках з посадою капельмейстра духового оркестру Канадської армії. Автор праці "Musique thérapeutique" для лікування хворих.

Philip Bassa (1889—1961)
Né dans la région de Lviv en Ukraine. En 1915-1917, il était acteur, maître de chœur et directeur du théâtre "Les Soirées éâtrales de Ternopil". À partir de 1920, il était instituteur de musique instrumentale et de chant, et avait la charge du chœur et de l'orchestre symphonique au Gymnasium ukrainien. Bassa enseignait le chant au séminaire des lles; il préparait des concerts et des pièces musicales pour lesquels il composait la musique. En 1924, il partit pour le Canada où il organisa des groupes de chant et un orchestre pour la société culturelle Prosvita de Montréal. De 1930 à 1933, il donne des cours de musique à l'Université de Montréal. De 1933 à 1942, Bassa enseigne la musique instrumentale et le chant choral au secondaire et, en 1942, il devient chantre et maître de la chorale paroissiale de l'église Archange Saint-Michel. De 1943 à 1945, il dirige l'orchestre de l'armée canadienne. Il est aussi l'auteur du livre "Musique thérapeutique" (en français) pour la guérison des malades.

Philip Bassa (1889—1961)
Born in the Lviv region of Ukraine. In 1915–1917 he was an actor, choirmaster and conductor of the theatre "Ternopil Theatrical Evenings". From 1920 he was a teacher of instrumental music and singing and was in charge of the choir and symphony orchestra in the Ukrainian Gymnasium; he also taught singing at the girls' seminary, prepared concerts and musical acts to which he also wrote the music. He immigrated to Canada in 1924 where, within the Prosvita Cultural and Reading Society in Montreal, he organized a choir and orchestra. In 1930–1933 he taught music at the Université de Montréal; 1933–1942 he was a music teacher and choir master in high school; in 1942 he is cantor and choir master at Saint Michael's parish. From 1943 to 1945 he leads the Canadian Army Orchestra. He is the author of the textbook "Musique thérapeutique" on the healing virtues of music.

Д-р Володимир Слюзар (1895—1976)

Отець протопресвітер В. Слюзар народився на Буковині, закінчив Чернівецьку гімназію, навчався в Чернівецькому університеті на теологічному факультеті. До Канади прибув у кінці 1923 року і через три роки став настоятелем Української Православної церкви Св. Софії в Монреалі. У 1970 році отримав ступінь Доктора Богословія в Колегії Св. Андрея у Вінніпезі. Ще будучи гімназистом, організував студентський хор, брав участь в оркестрі як скрипаль. Засновник та багатолітній диригент церковного хору Св. Софії, засновник світського хору при товаристві "Запорозька Січ", який започаткував в Монреалі відзначення свят Листопадового чину, Матері та Дня Соборності України (Злуки українських земель). Також заснував хори — жіночий, мішаний та чоловічий "Сурма", що був у 1950-1951 роках визнаний англійською та французькою пресою одним з найкращих хорів Монреаля. Створив хор СУМК, який виступав на Експо-67 та виставці "Людина та її світ". Видав "Колядник", "Пісні на День матері" та "Релігійні пісні для недільних і рідних шкіл" з декількома власними композиціями. У 2011 році д-р Роман Слюзар, син покійного о. Володимира Слюзара, заснував Музичний фонд В. Слюзара і подарував архіву Альбертського університету колекцію, яка включає понад 1600 рукописних, копійованих та друкованих нотних і музичних матеріалів та більш ніж 2500 пісень.

Dr. Wolodymyr Sluzar (1895—1976)

Archiprêtre Père Wolodymyr Sluzar est né en Bucovine. Il a étudié à l'Université de Tchernivtsi à la Faculté de théologie. Il a immigré au Canada à la n de 1923, et en 1926, il est devenu recteur de l'Église orthodoxe ukrainienne de Sainte-Sophie à Montréal. En 1970 il a reçu un doctorat en théologie du Saint Andrew's College de Winnipeg. Encore au lycée, il a organisé une chorale d'étudiants, était membre d'orchestre en tant que violoniste. Il fut fondateur et longtemps chef du chœur de l'église Sainte-Sophie, et le fondateur de la chorale profane auprès de la société "Zaporozhska Sich"; avec cette dernière, il a lancé la tradition de la communauté ukrainienne de commémorer les événements historiques, tels que le Soulèvement du 1er novembre 1918 et l'Acte de l'uni cation des terres ukrainiennes de 1919, et de célébrer la fête des Mères avec des concerts. Il a également fondé d'autres chorales : mixte, de femmes, et d'hommes "Surma", qui a été reconnu dans les années 1950-1951 dans la presse montréalaise, anglaise et française, comme étant l'un des meilleurs chœurs de Montréal; la chorale de SUMK, qui a chanté durant l'Expo 67 et l'exposition "Terre des Hommes". Il a publié trois chansonniers : "Koliadnyk" (cantiques et chants de Noël), "Chansons pour la fête des Mères" et "Chansons religieuses pour l'école du dimanche et primaire", avec plusieurs de ses compositions. En 2011, le Dr Roman Sluzar, ls du feu révérend Wolodymyr Sluzar, a fondé e Sluzar Music Fund avec un don aux archives de l'Université de l'Alberta : une collection de plus de 1 600 partitions manuscrites, copiées et imprimées, ainsi que des partitions musicales et de 2500 chansons individuelles.

Dr. Wolodymyr Sluzar (1895—1976)

Archpriest Father Wolodymyr Sluzar was born in Bukovina. He studied at the Chernivtsi University Faculty of Theology. He immigrated to Canada in late 1923, and in 1926 he became rector of the Ukrainian Orthodox Saint Sophie Church in Montreal. In 1970 he received a doctorate in theology from Saint Andrew's College in Winnipeg. While still in secondary school, he organized a student choir and participated in the orchestra as a violinist. Founder and long-time conductor of the church choir at Saint Sophia, he was also the founder of the secular choir with the "Zaporozhian Sich Association", and introduced the traditions of commemorative celebrations of Ukrainian historical events such as the November First Uprising of 1918 and the Unification Act of 1919, and of celebrating Mother's Day with a concert. He also founded other choirs: the women's, mixed and male "Surma" choirs, which both English and French local press recognized in 1950–1951 as some of the best choirs in Montreal; the SUMK choir which performed at Expo 67 and the "Man and His World" exhibitions. He published a collection of song-books: " The Caroller", "Songs for Mother's Day" and "Religious songs for Sunday and primary schools" with several of his own compositions. In 2011, Dr. Roman Sluzar, son of the late Reverend Wolodymyr Sluzar, founded the Sluzar Music Fund with a donation to the University of Alberta archive: a collection of over 1,600 handwritten, copied and printed sheet music items and musical scores and more than 2,500 individual songs.

Нестор Городовенко (1885—1964)

Хоровий диригент і викладач. Народився на Полтавщині. Вчився в диригентському класі Полтавської учительської семінарії, згодом вивчав теорію музики та гармонію у Педагогічному інституті в Глухові. Після 1917 року керував різними хоровими ансамблями в Києві. У 1919-1938 роках очолював хорову капелу "Думка", з якою успішно гастролював країнами світу. Паралельно працював як професор Київської консерваторії, очолюючи диригентський відділ, був диригентом Української національної хорової капели в Києві. У Німеччині організував хор українців-емігрантів "Україна". Переїхавши в 1949 році до Канади, очолив у Монреалі при УНО хор "Україна", яким керував 15 років і який посів важливе місце в історії музичного мистецтва української канадської діаспори в 1950-х—1960-х роках. Деякий час був диригентом церковного хору парафії Св. Софії.

Nestor Horodovenko (1885—1964)

Chef de chorale et pédagogue. Né en 1883, dans la région de Poltava, Ukraine. En 1907, il a enseigné au Gymnasium, à Kyiv, et a été à la direction du chœur Dniprosoyuz qui devient, en 1919, la Capella "Dumka", qu'il dirige jusqu'en 1938. Sous sa direction, le chœur accomplit plusieurs tournées en Ukraine, dans plusieurs républiques soviétiques et dans les pays de l'Europe occidentale. À partir de 1930, il a également été professeur et directeur du département de direction d'orchestre et de chorale au Conservatoire de Kyiv. Pendant la Seconde Guerre mondiale, il dirige des chœurs à Kyiv et à Lviv. En1949, il s'installe à Montréal, où il dirige le chœur "Ukraina" jusqu'à la n de sa vie. Ce chœur occupe une place de choix dans l'histoire de l'art de la diaspora ukrainienne des années 1950-1960. Il a aussi dirigé la chorale de la paroisse Sainte-Sophie à Montréal pendant un certain temps.

Nestor Horodovenko (1885—1964)

Choir conductor and pedagogue. Born in 1883, Poltava region, Ukraine. In 1907 taught at the gymnasium in Kyiv and conducted the Kyiv University choir. Later he directed the Dniprosoyuz Chorus, which subsequently, in 1919, became "Dumka Capella", and served as its principal conductor till 1938. Under his direction the chorus completed several critically acclaimed tours of Ukraine, other Soviet republics, and Western Europe. From 1930 he was also a professor and director of the conducting department at the Kyiv Music Institute. During the Second World War he directed choirs in Kyiv and Lviv. In 1949 he settled in Montreal, where he directed the "Ukraina" choir till the end of his life. The choir stands prominently in the history of Ukrainian Canadian diaspora Art in the 1950s-1960s period. He also directed for some time the choir of Saint Sophie's parish in Montreal.

Іван Козачок (1921— 2013)

Народився на Волині в 1921 році. Музичну освіту здобув у Кременці. Після Другої світової війни був дириґентом церковного хору при церкві Св. Покрови у м. Зальцбурґ. У 1949 році поселився в м. Лашін (Квебек), де почав керувати хором церкви Св. Юрія. Понад 40 років був дириґентом хору парафії Покрови Пресвятої Богородиці в Монреалі. У 1964 році очолив хор ОДУМ "Молода Україна" при церкві Св. Покрови, який виступав на світовій виставці Експо- 67. Починаючи з 1966 року, був дириґентом чоловічого хору "Україна" при УНО. У 1968 році для відзначення 50-ліття Української Православної церкви в Канаді до хору "Молода Україна" долучилися хористи церкви Св. Юрія з м. Лашін. Новостворений хор виступав на виставці "Людина і світ" і в 1971 році випустив платівку "Молода Україна". У 1988 році І. Козачок керував мішаним ювілейним хором для відзначення 1000-ліття Хрещення України. Також під його керівництвом були записані "Всенічна" та "Великий піст" у виконанні хору церкви Св. Покрови та "Літургія Св. Івана Золотоустого" у виконанні хору "Україна". У 1995 році І. Козачок був нагороджений медаллю Т. Шевченка на 18-му Конґресі Українців Канади у Вінніпезі.

Iwan Kozachok (1921— 2013)

Né à Volynie, en Ukraine, en 1921. Il a reçu son éducation musicale à Kremenets. Après la Seconde Guerre mondiale, il a dirigé la chorale de l'Église orthodoxe ukrainienne Sainte-Marie-Protectrice, à Salzbourg, en Autriche. En 1949, il s'installe au Québec à Lachine, et prend en charge la chorale de la paroisse de l'Église Saint-Georges. Puis, pendant une quarantaine d'années, il dirige le chœur de la paroisse de l'Église Sainte-Marie-Protectrice dans l'arrondissement montréalais de Rosemont. À partir de 1964, I. Kozachok était le chef du chœur "Moloda Ukraïna" de l'Église Sainte-Marie-Protectrice, que l'on a pu entendre à l'Exposition universelle Expo 67. Pendant une trentaine d'années, il a été le chef du chœur masculin "Oukraïna" de la Fédération nationale ukrainienne, à Montréal. En 1968, à l'occasion du 50e anniversaire de l'Église orthodoxe ukrainienne au Canada, le chœur de l'église de St -George de Lachine, se joignit à chœur "Moloda Ukraïna". La nouvelle chorale s'est produite à l'exposition "Terre des Hommes" et a enregistré le disque Moloda Ukraïna. I. Kozachok a dirigé le choeur jubilaire mixte pour marquer le millénaire du baptême d'Ukraine. Sous la direction d'I. Kozachok, le chœur de l'Église Sainte-Marie-Protectrice a enregistré Vêpres et Carême, et le chœur de Ukraïna a enregistré Liturgie de St-Jean Chrysostome. En 1995, au 18e Congrès ukrainien canadien à Winnipeg, I. Kozachok a reçu la médaille Taras Chevtchenko.

Iwan Kozachok (1921—2013)

Was born in Volyn, Ukraine, 1921. He received his musical education in Kremenets, Ukraine. A er the Second World War, he conducted the choir of the Ukrainian Orthodox Church of Saint-Mary in Salsburg, Austria. In 1949 he settled in Lachine, Quebec, and took charge of the choir of the St. George Ukrainian Orthodox Church. For over 40 years, he conducted the choir of the parish of St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Church. In 1964 I. Kozachok became the conductor of ODUM choir "Moloda Ukraina" of the St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Church which performed at the World Exhibition Expo 67. For some 30 years he was the conductor of the male chorus "Ukraina" of the Ukrainian National Federation (Montreal branch).In 1968, to mark the 50th anniversary of the Ukrainian Orthodox Church in Canada, the choir of St George, Lachine, joined this chorus. Newly choir performed at the Man and His World" exhibition and released the recording Young Ukraine. Also I. Kozachok led the mixed jubilee choir to mark the millenium of the Baptism of Ukraine Under the leadership of I. Kozachok was also recorded Vespers and Lent by the choir of the St. Mary the Protectress Church and Liturgy of St John Chrysostom by the choir of Ukraina. In 1995 I.Kozachok was awarded the medal of Taras Shevchenko at 18th Ukrainian Canadian Congress in Winnipeg.

Василь Бринявський (1909—1983)

Народився в Західній Україні. У 1936 році закінчив Греко-Католицьку Богословську Академію у Львові. Будучи обдарованим чудовим бас-баритоном, під час навчання належав до славної "шістнадцятки" богословів, які популяризували українську хорову музику, подорожуючи Галичиною. Після Другої світової війни продовжував хорову діяльність як дириґент. У 1948 році, після приїзду до Канади, зайняв посаду реґента при парафії Св. Михаїла в Монреалі. Хор під його керівництвом виступав на фестивалях, в неукраїнських церквах і будинках культури. В. Бринявський провадив дитячими таборами на парафіяльній оселі "Україна", де займався хоровим співом з дітьми. У 1960-х роках керував студентським хором при Спілці Української Молоді і, займаючи посаду директора школи українознавства, організував хор, що складався з 400 учнів початкової та середньої шкіл. Висвячений у сан священика в Канаді в 1965 році.

Vasyl Bryniawsky (1909—1983)

Né en Ukraine occidentale. En 1936, il acheva ses études en théologie à l'Académie théologique de Lviv. Doué d'une magni que voix de basse-baryton, il était membre du fameux groupe des Seize, des théologiens-chanteurs qui parcouraient toute la Galicie (la partie occidentale de l'Ukraine) a n de propager la beauté et l'amour pour le chant choral ukrainien. Après la Seconde Guerre mondiale, il continua ses activités comme directeur de chœurs. Il arrive au Canada en 1948 et devient chantre de l'église ukrainienne Saint-Michel à Montréal et directeur de la chorale paroissiale. Ce chœur chante aussi dans des églises non ukrainiennes, se produit aux festivals et à divers concerts. Comme directeur de la colonie de vacances au Camp Ukraina dans les Laurentides, Wassyl Bryniawsky s'engage dans l'apprentissage du chant choral aux enfants sous sa tutelle. Durant les années 1960, il dirige le chœur d'étudiants et, tout au long de son emploi comme directeur de l'École de langue ukrainienne, il organise un chœur avec les 400 enfants qui y suivaient des cours. En 1965, il fut consacré prêtre.

Vasyl Bryniawsky (1909—1983)

Born in Western Ukraine. In 1936 he graduated from the eological Academy in Lviv. Gifted with a beautiful bass-baritone voice he belonged to the famous "Sixteen"—a group of singing theologians who travelled throughout Galicia (the western part of Ukraine) in order to promote the beauty and love for Ukrainian choral music. After the Second World War, he continued his choral activity as choir master. He came to Montreal in 1948 and became cantor at Saint Michael's Ukrainian parish and conductor of the church choir. The choir would also perform in non-Ukrainian churches, at festivals and cultural events. As director of children's summer camps in the Laurentians at Camp Ukraina, Wasyl Bryniawsky was dedicated to the teaching of choral music to children under his care. In the 1960s he was also the conductor of the Ukrainian student's choir and during his tenure as principal of the Ukrainian language school he organized a choir of all the 400 students. In 1965 he received the Holy Orders and became a parish priest in Montreal.

Ростислав Куліш (1926—1988)

Народився в м. Пінськ. Навчався в консерваторії м. Зальцбурґ за класом скрипки та вивчав інструментознавство. У період навчання написав "Симфонічну поему", балет "Вуаль" та пісні на слова українських поетів. У 1951 році приїхав до Монреаля, де 15 років керував сирійським церковним хором. Як талановитий диригент, Р. Куліш майже чверть століття одночасно здійснював мистецьке керування багатьма українськими хоровими колективами: мішаним хором "Боян" при Спілці Української Молоді, церковними хорами парафій Св. Михаїла , Успення Божої Матері та Св. Софії. У 1967 році заснував духовий оркестр "Трембіта" при Спілці Української Молоді, який очолював 20 років і для якого написав понад 80 аранжувань. Р. Куліш зробив численні високопрофесійні обробки народних пісень для хору, оркестрував хоровий твір американського композитора О. Залеського "Чигирин" на вірші Т. Шевченка, диригував постановкою опер "Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського та "Вечорниці" П. Ніщинського, створив низку творів легкого жанру.

Rostyslaw Kulish (1926—1988)

Né à Pinsk, en Ukraine. Au cours de ses études au Conservatoire de Salzbourg, en Autriche (violon et arrangements instrumentaux), il a écrit "Le poème symphonique", "Le voile", ballet, et des chansons à partir d'écrits de poètes ukrainiens. Après avoir déménagé à Montréal, de 1951 jusqu'au milieu des anneés 1960, Kulish a dirigé le chœur de l'Église syrienne. Pendant plus de deux décennies, il a été le chef de différents chœurs ukrainiens: le chœur mixte "Boyan" de l'Association ukrainienne de la jeunesse, les chœurs des églises de Saint-Michel, de la Bienheureuse-Vierge-Marie et de Sainte-Sophie. En 1968, à l'Association ukrainienne de la jeunesse, R. Kulish fonda la fanfare "Trembita", dont il a été responsable pendant 20 ans et pour laquelle il a fait plus de 80 arrangements. R. Kulish a également produit un grand nombre d'arrangements choraux de haut niveau de chansons folkloriques ukrainiennes et a écrit plusieurs œuvres de musique légère. Il a orchestré des pièces de chorale du compositeur américain O. Zaleski Chyhyryn, sur les paroles de T. Chevtchenko. Il a dirigé l'orchestre pour "Vechornytsi" par P. Nishchynsky et le spectacle "Un cosaque au-delà du Danube" par S. Hulak-Artemovsky.

Rostyslaw Kulish (1926—1988)

Born in Pinsk, Ukraine. During his studies at the Conservatory in Salzburg, Austria (violin and instrumental arrangements), he wrote "Symphonic poem", the ballet " The Veil", and songs on the words of the Ukrainian poets. After moving to Montreal, from 1951 to the mid 1960s, Kulish led the choir in the Syrian church. For nearly two-and-half decades he has been the conductor of various Ukrainian choirs: the mixed choir Boyan of the Ukrainian Youth Association (SUM), the church choirs of Saint-Michael, Assumption of the Blessed Virgin Mary, Saint-Sophia. In 1968, at the Ukrainian Youth Association, R. Kulish founded the brass band "Trembita", which he led for 20 years and had made more than 80 arrangements for it. Also Kulish made a large number of highly professional choral arrangements of the Ukrainian folk songs and wrote several works of a lighter genre. He has orchestrated choral work of the American composer O. Zaleski Chyhyryn (based on Taras Shevchenko's poem), conducted the orchestra in "Vechornytsi" by P. Nishchynsky, and directed "Cossack beyond the Danube" by S. Hulak- Artemovsky.

Марійка Чолій

Народилася в 1937 році на Тернопільщині. У 1948 році разом з родиною приїхала до Монреаля. Навчалася гри на фортепіано і отримала диплом вчителя в консерваторії університетеу McGill, а згодом здобула ступінь бакалавра музики в Монреальському університеті. Володіючи яскравим меццо-сопрано, брала лекції з вокалу в оперних студіях М.-Т. Пакен та університету McGill. У 1972 році грала головну роль в опері К. Стеценка "Іфігенія Таврійська" і була відповідальна за монреальську постановку опери. В той самий час приєдналася до l'Opéra de Québec. У 1974-1975 роках в Нью-Йорку і Філадельфії М. Чолій дала сольні концерти, де виконувала спеціально написані для неї твори сучасного американського композитора Я. Ласовського. У 1977 році співала на святкуванні в честь Патріарха Й. Сліпого в Римі, де прозвучали свою власну композицію на слова І. Франка "Блаженний муж". Протягом всього свого життя М. Чолій керувала різними українськими хорами: студентським при Спілці Української Молоді, церковними при парафіях Св. Василія, Св. Івана Хрестителя та Успення Божої Матері, а також жіночим хором "Україна" при товаристві "Просвіта" в м. Лашін. Писала власні твори релігійного та світського характеру, аранжувала українські народні пісні.

Marika Czolij

Née en 1937 en Ukraine, elle arrive au Canada onze ans plus tard. Titulaire du diplôme d'enseignant, elle a étudié le piano au conservatoire de McGill et a obtenu un baccalauréat en musique à l'Université de Montréal. Un mezzo-soprano lumineux, elle rejoint le Studio d'Opéra de M.-T. Paquin et l'atelier d'opéra de McGill. En 1972, elle créa le rôle-titre dans "Iphigénie en Tauride", par K. Stetsenko, et était responsable de la production montréalaise de l'opéra. À cette époque, elle a rejoint l'Opéra de Québec comme membre soliste. En 1974 et 1975, à New York et à Philadelphie, elle a donné des récitals de oeuvres modernes, composées pour elle par le compositeur américain Y. Lassowsky. En 1977, elle a chanté lors des célébrations d'anniversaire en l'honneur du Patriarche ukrainien, Josef Slipyj, à Rome, en Italie, où elle a interprété sa propre composition "Béni soit l'homme", sur un texte de I. Franko. Tout au long de sa vie, Marika Czolij a dirigé des chorales pour adultes et pour enfants, dans les églises et les organisations de la communauté ukrainienne. Elle a composé des œuvres originales religieuses et laïques; elle a arrangé et harmonisé des chansons folkloriques ukrainiennes. De 1988 à 2016, elle était la maître du chœur de l'église de la paroisse de l'Assomption de la Sainte Vierge Marie, à Montréal.

Marika Czolij

Was born in 1937 in Ukraine, and 11 years later, arrived in Canada. Holder of a teacher's diploma, she studied piano at the McGill Conservatory and obtained a Bachelor of Music at Université de Montréal. A bright mezzo-soprano, she later on joined the Studio d'Opera of M.-T. Paquin and the McGill Opera Workshop. In 1972 she created the title role in "Iphigenia in Tauride" by K. Stetsenko and was responsible for the Montreal production of the opera. At that time she was accepted as soloist and member of the Quebec Opera Company. In 1974 and 1975, in New York and Philadelphia, gave recitals of modern works, composed for her by the American composer Y. Lassowsky. In 1977, she sang at the anniversary celebrations in honour of the Ukrainian Patriarch, Josef Slipyj, in Rome, Italy, where she interpreted her own composition, "Blessed is the Man", to the text of I. Franko. Throughout her life, Marika Czolij conducted adult and children's choirs in churches and organizations of the Ukrainian community, composed religious and secular original works, arranged and harmonized Ukrainian folk songs. From 1988 to 2016 she was the choir master of the church choir of the Assumption of the Blessed Virgin Mary parish in Montreal.

Євген Плавутський
Диригент, піаніст, викладач. Народився в 1945 році в Монреалі. Закінчив університет McGill в Монреалі і Торонтський університет. У 20-річному віці під час виступу з Монреальським симфонічним оркестром відбувся його дебют як соліста і диригента. Проводив репетиції та диригував багатьма фестивалями та оркестрами Квебеку і Торонто. У 1972 році почав викладати і диригувати ансамблями в університеті McGill. Є. Плавутський часто виступав на радіо CBC і телебаченні як піаніст і камерний музикант. Разом з відомими музикантами записав платівку "Virtuoso Profile: Solo Performances on Nine Wind Instruments". За популяризацію бразильської класичної музики отримав нагороду від бразильського уряду.

Eugene Plawutsky
Pianiste, chef d'orchestre et professeur. Né à Montréal en 1945. Il t ses études à l'Université McGill et à Toronto; puis ses débuts en tant que soliste et chef d'orchestre avec l'OSM, en 1965. Il fut chef d'orchestre et répétiteur pour plusieurs festivals et orchestres à Québec et Toronto. Il commença à enseigner et à diriger des ensembles à l'Université McGill, en 1972. Plawutsky s'est souvent produit à la radio et la télévision de la SRC, en tant que pianiste et chambriste. Il reçut la médaille Villa-Lobos, attribuée par le gouvernement brésilien en reconnaissance du travail qu'il a fait pour promouvoir la musique classique du Brésil. En 1979, il a enregistré le microsillon "Virtuoso Profile : Solo Performances on Nine Wind Instruments" avec des musiciens bien-connus.

Eugene Plawutsky
Pianist, conductor, teacher, born in Montreal, 1945. Studied at McGill and Toronto Universities. He made his debut as a soloist and conductor with the Montreal Symphony Orchestra in 1965. He was conductor and coach for many festivals and orchestras in Quebec and Toronto. He began to teach and conduct ensembles at McGill University in 1972. Plawutsky has frequently performed on radio and TV, as pianist and chamber musician. He was awarded the Villa—Lobos medal by the Brazilian government in recognition of his work promoting Brazilian classical music and recorded, in 1979, the LP "Virtuoso Profile: Solo Performances on Nine Wind Instruments" with prominent musicians.

Галина Ваверчак
Народилася в Монреалі, вивчала вокал, хорове мистецтво та диригування в університеті Concordia. Здобувши ступінь бакалавра, протягом 1980-х років працювала керівником декількох церковних хорів у Монреалі та Оттаві. Давала успішні сольні концерти в Онтаріо, Квебеку, Нью-Йорку, Флориді та в Україні, де за сприяння Посольства Канади відбувся її концерт у Києві. Окрім сольних виступів, Галина Ваверчак була багатолітнім членом хору Симфонічногу оркестру Монреаля, брала участь у фестивалях та чисельних заходах української громади. На початку 2010-х років заснувала та керувала жіночим тріо "Гармонія". На даний час виконує обов'язки диригента хору Катедри Св. Софії, викладає солоспів, фортепіано і теорію музики.*

Helena Waverchuck
Née à Montréal; elle a terminé ses études en musique à l'Université Concordia de Montréal. Cette artiste a offert plusieurs récitals en Floride, à New York, en Ontario, au Québec et en Ukraine, incluant un récital à Kyïv qui a été commandité par l'ambassade du Canada. Elle a chanté dans diverses chorales, incluant le Chœur de l'Orchestre symphonique de Montréal pendant plusieurs années. Au début des années 2010, elle a fondé et dirigé le trio vocal féminin Harmonia, aujourd'hui, Helena Waverchuck partage son temps entre le chant solo, la direction de la chorale de la cathédrale Sainte-Sophie à Montréal et l'enseignement de la voix, du piano et de la théorie musicale.*

Helena Waverchuck
Born in Montreal, she completed her musical studies at Concordia University. She has given art-song recitals in Ontario, Quebec, New York, Florida and Ukraine, including a recital in Kyiv which was sponsored by the Canadian Embassy. For 17 years H. Waverchuck was a member of the Chœur de l'Orchestre symphonique de Montréal. In the early 2010s, she founded and directed the women's vocal trio Harmonia. Presently she divides her time between directing the St. Sophie Cathedral choir, ensemble work, and teaching voice, piano and music theory.*

* - audio #32

Василь Волощук

Закінчив музичний факультет Торонтського університету як хоровий диригент. У Монреалі 15 років керував хором Катедри Св. Софії, з яким у 1987 році зробив запис “Христос Раждається”, брав участь у концептуальних записах Б. Тимця “Золоті ворота" та “Свято Різдва” як бандурист, керував хором при осередку СУМ. Після виїзду з Монреаля керував хором “Fort Lauderdale” у Флориді. Творча праця В. Волощука з новою силою розкрилась під час торонтського періоду, де він спочатку диригував церковним хором при Катедрі Св. Володимира, а згодом заснував “Counterpoint Choral”, з яким виступав у Монреалі під час відзначення 75-ї річниці Голодомору. Останні десять років керує Уельським чоловічим хором в Торонто, дебют якого відбувся у всесвітньовідомому Carnegie Hall в Нью-Йорку.

William Woloschuk

Il a terminé ses études supérieures en chorale à la Faculté de musique de l’Université de Toronto. À Montréal, il a dirigé le chœur de la cathédrale de Sainte-Sophie durant quinze ans, avec lequel, en 1987, il a enregistré un disque “Khrystos Razhdayetsya”. Il a participé comme bandouriste sur deux albums du projet d’enregistrements conceptuels de Bohdan Tymyc: “Les portes dorées” et “Noël ukrainien”. Il a aussi dirigé la chorale de l’Association de la Jeunesse Ukrainienne—SUM. Après son départ de Montréal, il est directeur artistique pour le South Florida Men’s Chorus à Fort Lauderdale; directeur de chorale pour la cathédrale Saint Volodymyr à Toronto. Également à Toronto, il fonde le Counterpoint Choral, avec lequel il revient à Montréal pour participer lors du concert commémoratif pour le 75e Anniversaire de la Famine-Génocide en Ukraine — Holodomor. Depuis une dizaine d’années, il dirige le Toronto Welsh Male Voice Choir et a fait ses débuts au Carnegie Hall de New York.

William Woloschuk

Completed his graduate studies in choral conducting from the Faculty of Music, University of Toronto. In Montreal, he directed the choir of the Cathedral of Saint Sophie for fifteen years, with which in 1987 he recorded the album “Khrystos Razhdayetsya”. He participated as a bandurist on two albums for Bohdan Tymyc’s conceptual recordings: “Golden Gates” and “Ukrainian Christmas”. He also directed the choir of the Ukrainian Youth Association— SUM. After leaving Montreal, he was artistic director for the South Florida Men’s Chorus in Fort Lauderdale; choral director for the Ukrainian Orthodox Cathedral Saint Volodymyr in Toronto. Also in Toronto, he founded the Counterpoint Choral, with which he returned to Montreal to participate in the commemorative concert for the 75th Anniversary of the Famine-Genocide in Ukraine — Holodomor. For the past ten years he has directed the Toronto Welsh Male Voice Choir and debuted at Carnegie Hall in New York.

Д-р Світлана Лисогор

Хоровий диригент, викладач. Народилась в Україні, закінчила Таллінську академію музики і театру в Естонії та отримала ступінь доктора музики (спеціалізація — хорове диригування) в університеті McGill в Монреалі. Працювала з багатьма хоровими колективами в Європі та Північній Америці, виступаючи у всесвітньовідомих концертних залах. Викладала в коледжі та приватній школі, займалась дослідницькою діяльністю і вивчала репертуар та стилі виконання духовної, світської та народної музики Північної Америки, Західної та Східної Європи. В Монреалі протягом багатьох років була диригентом хору “Відлуння” при Спілці Української Молоді та церковного хору при Катедрі Св. Софії.

Dre. Svitlana Lysogor

Détient un doctorat en musique, spécialité chorale, de l’Université McGill de Montréal, et un diplôme (M. Mus. et B. Mus.) de l’Académie estonienne de Musique et de Théâtre de Tallinn, en Estonie. Ayant une vaste expérience pratique, elle a travaillé avec un certain nombre d’ensembles en Europe et en Amérique du Nord, dirigeant des chœurs de qualité exceptionnelle. Elle a été acclamée dans les meilleures salles de concert du monde. S. Lysogor a travaillé comme professeur de niveau collégial, enseignant aussi dans les écoles privées. Elle a mené des recherches approfondies dans les domaines du répertoire de la musique sacrée, laïque et folklorique d’Amérique du Nord, d’Europe de l’Ouest et de l’Est et sur les styles de prestation. Au cours de son séjour à Montréal, S. Lysogor était chef du chœur “Vidlunnya” et du chœur de la cathédrale Sainte-Sophie.

Dr. Svitlana Lysogor

Choir conductor, teacher. Holds a Doctor of Music Degree from McGill University (Montreal, Canada) in choral conducting and a Diploma (M. Mus. and B. Mus.) from the Estonian Academy of Music and Theatre of Tallinn, Estonia. Having extensive practical experience, she has worked with a number of ensembles in Europe and North America producing choirs of outstanding quality and performing in the world’s best concert halls. Lana has worked as a college professor and private school teacher. She has conducted extensive research in the areas of North American, Western and Eastern European sacred, secular and folk music repertoire and performance styles. During her stay in Montreal, L. Lysogor conducted both the “Vidlunnya” and Saint Sophie Cathedral Choirs.

Таня Навольська

Українська національна традиція співу без супроводу зіграла головну роль в музичному формуванні Т. Навольської. Яскраві враження дитинства від сімейних та громадських подійв Україні, які супроводжувалися гуртовим співом з багатоголосними гармоніями, привели її на шлях поглибленого вивчення голосу і хорового дириґування. У кожному її виступі присутні витончене відчуття вокальної лінії та знання акустичних особливостей гармонії. У Монреалі Т. Навольська працювала як дириґент хорів Катедри Св. Софії (2007-2016) та "Відлуння" при Спілці Української Молоді (2008-2011). У той же час створила і керувала вокальним ансамблем "Сурми" та ансамблем бандуристів "Лірник."*

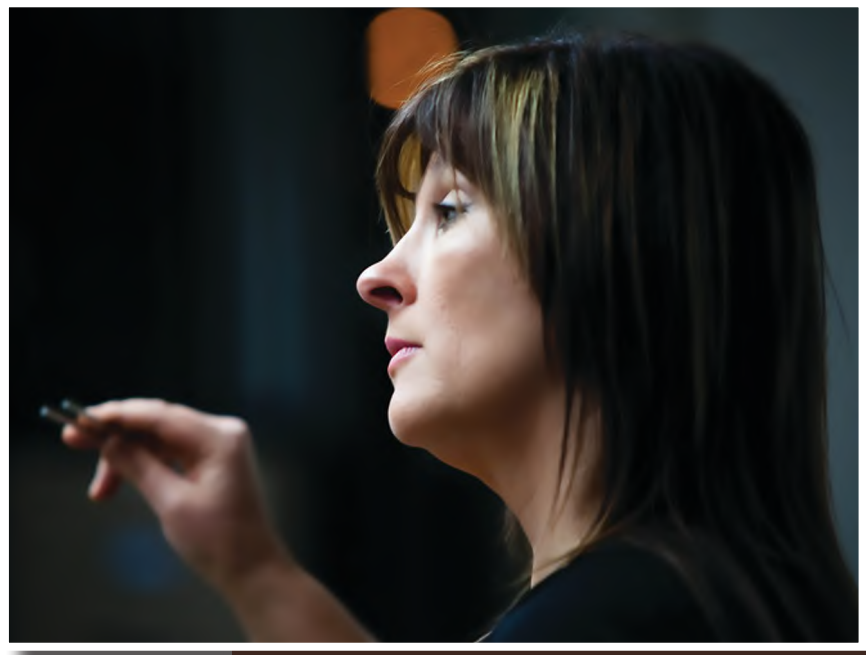
Tanya Navolska

La tradition nationale ukrainienne de chant a capella a joué un rôle majeur dans la formation musicale de T. Navolska. Les impressions marquantes des événements familiaux et communautaires en Ukraine, accompagnées d'un style très développé de chants de groupes exécutés en harmonie, l'ont guidée vers des études poussées du chant et de la direction de chorale. Son sens ra né de la ligne vocale, des nuances du son et sa connaissance de la texture harmonique se distinguent dans chacune de ses prestations. Depuis son arrivée au Québec, T. Navolska a dirigé la chorale de la cathédrale Sainte-Sophie (2007-2016), le chœur ukrainien "Vidlunnya" de l'Association de la jeunesse ukrainienne (SUM), à Montréal (2008-2011). En même temps, elle a organisé et dirigé l'ensemble vocal "Surmy" et "Lirnyk", un ensemble de bandouras.*

Tanya Navolska

Ukrainian national tradition of singing accapella played a major role in musical formation of T. Navolska. Vivid impressions of family and community events in Ukraine, accompanied by a sophisticated style of group singing in harmony, guided her towards the in-depth study of Voice and Choral Conducting. Her refined sense of vocal line, tone colour and knowledge of harmonic texture are present in each and every performance. While living in Montreal, Quebec, T. Navolska conducted the Choir of Saint Sophie Cathedral (2007–2016), Vidlunnya Ukrainian Choir of SUM in Montreal (2008–2011) and, at the same time, she organized and directed Surmy Ensemble and Lirnyk bandura Ensemble.

***- audio #33**

Іван Ґутич

Народився на Прикарпатті в 1968 році. В Україні працював учителем музики та виступав у складі оркестру народних інструментів та інших музичних колективів. З 2001 року проживав в Арґентині, став керівником українського хору при товаристві "Просвіта" в м. Вілла Аделіна, а згодом почав керувати церковним хором при Катедрі Святої Покрови в м. Буенос-Айрес. У 2011 році еміґрував до Канади, де, оселившись в Монреалі, обійняв посади дириґента церковного хору церкви Св. Юрія в м. Лашін і хору "Відлуння" при осередку СУМ. Окрім хорової діяльності, виступає сольно і працює з вокальними ансамблями "Šorgen" в Буенос-Айресі та "Візерунки" і "Вересневі спогади" в Монреалі.*

Ivan Gutych

Né dans la région des Carpates d'Ukraine en 1968. En Ukraine, il a travaillé comme professeur de musique, a joué comme membre d'un orchestre d'instruments folkloriques, et a également été membre d'autres groupes musicaux. Après avoir immigré en Argentine en 2001, Ivan Gutych est devenu le directeur de la chorale ukrainienne à la société éducative et culturelle "Prosvita" à Villa Adelina. Il était aussi le chef d'orchestre du chœur de la cathédrale Sainte-Marie, à Buenos Aires. En 2011, après s'être installé à Montréal, il est devenu le chef d'orchestre du chœur de l'église orthodoxe ukrainienne de Saint-Georges, à Lachine, et du chœur ukrainien montréalais "Vidlunnya". En plus de ses activités de chorale, Ivan Gutych participe régulièrement à des ensembles vocaux "Šorgen à Buenos Aires"; "Vizerunki" et "Veresnevi Spohady" à Montréal; il prépare des répertoires de chansons et se produit aussi comme artiste solo.*

Ivan Gutych

Born in the Carpathian region of Ukraine in 1968. While in Ukraine, he worked as a music teacher and performed as a member of a folk-instrument orchestra and other musical groups. After immigrating to Argentina in 2001, Ivan Gutych became the director of the Ukrainian choir at the education society "Prosvita" in Villa Adelina, and later on, was the conductor of the church choir at the Cathedral of Saint Mary in Buenos Aires. In 2011, after settling in Montreal, he became the conductor of the choir of the Ukrainian Orthodox Church of Saint George in Lachine, and of the Montreal Ukrainian choir Vidlunnya. Besides his choral activities, Ivan Gutych continuously works with vocal ensembles "Šorgen in Buenos-Aires"; "Vizerunky" and "Veresnevi Spohady" in Montreal, prepares song repertoires for them and also performs as a solo artist.*

*** - audio #34, 35**

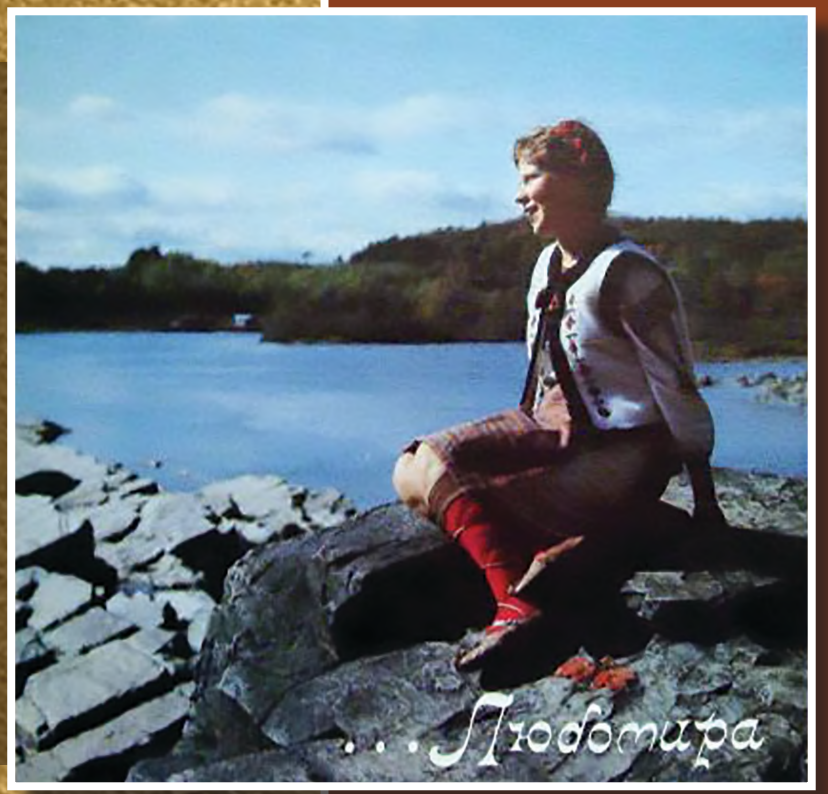
Ансамблі / Les Ensembles / Ensembles

“Зоря”
Вокально-інструментальний ансамбль з Монреаля, який виконував хіти радянської України та українські народні пісні у власній обробці і випустив альбом у 1974 році. До гурту входили: Любомира Ковальчук — солістка, клавішні; Ярослав Ґудзьо — гітара, вокал; Кевін Конноллі — ритм-гітара, бас-гітара, клавесин, клавішні, вокал; Петро Марунчак — ударні, перкусія; Леся Зінько — перкусія.*

Zorya
Ensemble vocal et instrumental de Montréal, qui a interprété des chansons de l’Ukraine soviétique et des chansons folkloriques ukrainiennes avec ses propres arrangements. Il a produit un album en 1974. La composition du groupe: Lubomyra Kowalchyk — voix principale, claviers; Jaroslaw Gudzio — guitare solo, guitare acoustique, guitare classique, voix; Kevin Connolly — guitare rythmique, guitare basse, clavecin, claviers, voix; Peter Marunczak Jr. — batterie, percussion; Lesia Zinko — percussion.*

Zorya
Vocal and instrumental ensemble of Montreal, which performed hits of Soviet Ukraine and Ukrainian folk songs in their own arrangements and released an album in 1974. e members of the group were: Lubomyra Kowalchyk—the main soloist, keyboards; Jaroslaw Gudzio—lead guitar, acoustic guitar, classical guitar, vocals; Kevin Connolly—rhythm guitar, bass guitar, harpsichord, keyboards, vocals; Peter Marunczak Jr.—drums, percussion; Lesia Zinko—percussion.*

*** - audio #36**

“Водограй”
Квартет у складі Лідії Шевчук, Ірини Митко, Галини Гарматлюк та Гані Паньків був створений у 1973 році з двох вокальних груп — тріо “Брильянт” та квінтету “Незабудки”, яким керував Ярослав Паньків. Остаточно колектив утвердився в складі чотирьох дівчат і отримав назву “Водограй.” Ансамбль був дуже популярним в Монреалі, виступав у супроводі оркестру “ The Ukies” (“Українці”) на всіх заходах української громади.*

Vodohray
Le quatuor a été créé en 1973 à partir de deux groupes vocaux existants — le trio Diamant et le quintette “Nezabudky”, dirigé par Jaroslaw Pankiw. Une fois les membres du quatuor établis, avec Lydia Shewchuk, Irene Mytko, Halyna Harmatluk et Hania Pankiw, elles ont choisi de s’appeler Vodohray. L’ensemble était très populaire à Montréal et a joué avec l’orchestre “ The Ukies” à tous les événements de la communauté ukrainienne de Montréal.*

Vodohray
The quartet was created in 1973 out of tow existing vocal groups—the trio Diamant and quintet “Nezabudky”, directed by Jaroslaw Pankiw. With the final lineup of members established, with Lydia Shewchuk, Irene Mytko, Halyna Harmatluk and Hania Pankiw, they settled on the name Vodohray. e ensemble was very popular in Montreal and performed with “ The Ukies” orchestra at all events of the Ukrainian community in Montreal.*

*** - audio #37**

“Світанок”

Сестри Галина і Донна Ваверчак з Монреаля ще в дитинстві проявили свій вокальний талант. По закінченні курсів диригентів при Колегії Св. Андрея у Вінніпезі проводили активну концертну діяльність. У кінці 1970-х — на початку 1980-х років виступали на різних культурно-громадських та релігійних заходах в Канаді. Репертуар дуету складався з українських народних пісень та композицій українських композиторів. У 1978 році “Світанок” видав платівку в музичному супроводі ансамблю “Сини степів” і бандуриста Романа Боцюркова.*

Svitanok

Le duo consiste de deux sœurs: Donna et Halyna Waverchuck, de Montréal. Le chant fait partie de leur enfance. Elles terminent un cours de direction chorale au St-Andrew’s College de Winnipeg. Le duo poursuit un échéancier achalandé à la n des années 70 début 80, participant à divers événements culturels, religieux et sociaux dans tout le Canada. Leur répertoire inclut des chansons folkloriques et des œuvres de compositeurs ukrainiens. En 1978, le duo enregistre un album avec, en accompagnement musical, le groupe “Syny Stepiw” et le bandouriste Roman Bociurkiw.*

Svitanok

Duet sisters Donna and Halyna Waverchuck from Montreal. The sisters sang from childhood. Both completed conductors courses at St. Andrew College in Winnipeg. The duo spent concert activity late 70s to early 80s, performing at various cultural, religious and social events across Canada. Their repertoire: Ukrainian folk songs and compositions of Ukrainian composers. In 1978 they record an album with the group “Syny Stepiw” and bandurist Roman Bociurkiw.*

*** - audio # 38**

“Черемшина”

Ансамбль “Черемшина” був створений в Монреалі в 1977 році. Напочатку це було жіноче вокальне тріо у складі Клавдії Мельник, Лідії Рудич та Надії Цвітков. Згодом до ансамблю приєдналися акомпаніатори Марко Беднарчик та Василь Кінал. Репертуар тріо головно складався з обробок українських народних пісень, а також з пісень українських авторів та власних композицій. Ансамбль був учасником багатьох фестивалів та заходів української діаспори, нагороджений премією “Улюблений ансамбль української музики” в Північній Америці в 1988 році. У доробку ансамблю шість альбомів: “Свято Різдва”, “Черемшина” (3 альбоми), “Улюблені пісні “Черемшини” та “По стежках мрії”.*

Cheremshyna

L’Ensemble “Cheremshyna”, fondé à Montréal en 1977, est formé de trois voix : Claudia Melnyk, Lydia Ruditsch, et Nadine Zwetkow. Entre 1988 et 1992, le trio vocal s’élargit en accueillant Mark Bednarczyk et Bill Kinal comme musiciens-accompagnateurs. L’Ensemble Cheremshyna se consacre aux chansons folkloriques ukrainiennes et s’inspire aussi de ce riche répertoire pour ses propres créations. Invité à de nombreux festivals et évènements, Ukrainiens ou autres, l’Ensemble Cheremshyna a eu l’honneur, en 1988, d’être nommé “Ensemble préféré” par l’organisme de Musique ukrainienne de l’Amérique du Nord, et a produit plusieurs enregistrements, dont “Ukrainian Christmas”, “Cheremshyna (trois disques)”, “ The Best of Cheremshyna”, et “Along the Paths of a Dream”.*

Cheremshyna

The “Cheremshyna” ensemble formed in 1977, in Montreal, is Claudia Melnyk, Lydia Ruditsch and Nadine Zwetkow. is vocal trio expanded to include accompanists Mark Bednarczyk and Bill Kinal, from 1988–1992. Cheremshyna’s repertoire includes the ensemble’s arrangements of Ukrainian folk songs, and songs by Ukrainian composers, as well as original compositions. Having performed at countless festivals and events for Ukrainian and non-Ukrainian audiences, Cheremshyna was honoured by the Ukrainian music industry awards in 1988, as “Favourite Ukrainian Music Ensemble” in North America. The ensemble’s recordings include; “Ukrainian Christmas”, “Cheremshyna (three albums)”, “ The Best of Cheremshyna”, and “Along the Paths of a Dream”.*

*** - audio #39**

“Весна”

Жіноче вокальне тріо створене в Монреалі в середині 1980-х років у складі Віри Турко-Кулицької, Наталі Турко-Нортон та Ольги Гаргай-Чуми. Ансамбль, який виконував українські народні та авторські пісні в аранжуваннях Юрка Кулицького, виступав на мистецьких заходах, що проводила українська громада в Монреалі, а також побував з концертами в Оттаві. У 1988 році “Yevshan Records” записав альбом “Віра, Наталя, Оля”, який був розтиражований на платівках та аудіокасетах.*

Vesna

Fondé à Montréal au milieu des années 1980 avec, comme membres, Vera Turko-Kulycky, Natalia Turko-Norton et Olha Harhaj-Chuma. Le trio participe à de nombreux événements communautaires ukrainiens à Montréal; et donne des concerts à Ottawa. En 1988, le groupe enregistre un album sur l’étiquette montréalaise Yevshan Records: Vera, Natalya, Olya, disponible sur disque compact et cassette audio.*

Vesna

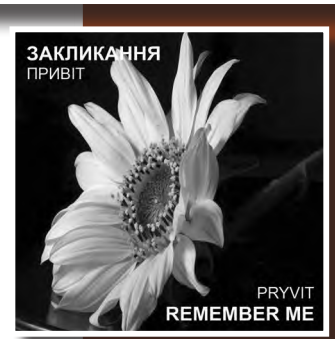
Founded in Montreal in the mid-1980s with Vera Turko-Kulycky, Natalia Turko-Norton and Olha Harhaj-Chuma. The trio performed at many Ukrainian community events in Montreal, along with concerts in Ottawa. An album, Vera, Natalia, Olya was released in 1988 under the Montreal label Yevshan Records, on compact disc. and audio cassette formats.*

- audio #40

“Привіт”

У 1991 році Марко Беднарчик і Роман Костик створили дует “Привіт”, назва якого походила від титульної пісні їхнього першого альбому. У період між 1993-1997 роками до дуету приєдналися Одарка Романиш, Дарка Михалик-Горобець і Петро Максимів-Душара, після чого ансамбль розпочав активну творчу діяльність в Монреалі, Онтаріо і північно-східній частині штату Нью-Йорк (США). У 1998 році після відходу Одарки і Петра до ансамблю долучилась Ірина Михалик. Через 5 років сформувався останній склад ансамблю — Марко, Роман та Ірина, які почали виступати як тріо. Пік популярності “Привіту” припав на 2005-2008 роки, коли тріо брало участь в українських фестивалях в Монреалі й Торонто та у Єврофестивалі-2009, виконуючи авторські композиції, традиційні пісні, а також відомі сучасні твори у власних аранжуваннях. У 2008 році побачив світ другий альбом ансамблю “Закликання” з авторськими піснями М. Беднарчика на слова відомих українських поетів в аранжуваннях Богдана Криницького. “Привіт” перестав існувати як ансамбль у лютому 2010 року.*

Pryvit

En 1991, Mark Bednarczyk et Roman Kostyk ont formé “Pryvit”, prenant le nom de la chanson titre de leur premier album. De 1993 à 1997, avec de nouveaux membres, Odarka Romanysh, Darka Michalyk-Horobec et Petro Maksymiw-Duszara, l’ensemble a beaucoup joué aux environs de Montréal, en Ontario et au nord-est de New York. Les départs ont réduit le groupe, jusqu’à ce qu’Irene Michalyk s’y joigne en 1998. Après 2003, Mark, Roman et Irene ont continué en trio, jouant aux festivals ukrainiens de Montréal et de Toronto, de 2005 à 2008, et à l’Eurofest 2009, en chantant des compositions originales, des chants traditionnels et des œuvres plus contemporaines. Un deuxième album de chansons originales, “Remember me”, a été lancé en 2008, mettant en vedette des poèmes ukrainiens avec la musique de Mark, sur des arrangements de Bohdan Krynytskyj. L’ensemble Pryvit a cessé ses représentations en février 2010.*

Pryvit

In 1991, Mark Bednarczyk and Roman Kostyk formed “Pryvit”, taking the name from the title song of their debut album. From 1993 to 1997, with the additions of Odarka Romanysh, Darka Michalyk-Horobec, and Petro Maksymiw-Duszara, the ensemble performed extensively around Montréal, Ontario, and northeastern New York. Departures reduced Pryvit, until Irene Michalyk joined in 1998. After 2003, Mark, Roman, and Irene continued as a trio, performing at the 2005 to 2008 Montreal and Toronto Ukrainian Festivals, and Eurofest 2009, singing original compositions, traditional folk, and contemporary cover material. A second album of original songs, “Remember me”, was released in 2008, featuring Ukrainian poems, set to Mark’s music, arranged by Bohdan Krynytsky. Pryvit disbanded as a performing ensemble in February 2010.*

*** - audio #41**

"Співанка"

Вокально-інструментальна група "Співанка", до складу якої входять музиканти з бувшого ансамблю "Рушничок", співаки з хору "Відлуння" та ентузіасти з монреальської української громади, була створена у 2006 році. Місія колективу — виступати перед літніми українцями, які проживають в домах опіки та спільних резиденціях. Різноманітна щомісячна розважальна програма, яка складається з українських народних та популярних пісень, заохочує до спільного співу мешканців цих установ. "Співанка" регулярно виступає в Польському благодійному інституті для літніх людей в Українській віллі та в Українській резиденції, а також в Центрі опіки "Grace Dart".*

Spivanka

Le groupe "Spivanka" a débuté en mars 2006, combinant des musiciens de l'ancien groupe ukrainien "Rushnychok", des chanteurs du "Chœur Vidlunnya" et de la communauté ukrainienne locale. Sa mission est de mener des représentations musicales vocales pour les membres de l'âge d'or de la communauté ukrainienne vivant en centre d'accueil et dans des résidences communautaires. Le programme offre du divertissement et de l'animation et encourage la participation active des résidents de l'Institut canadien polonais de Montréal, la Villa ukrainienne de Montréal, la Résidence ukrainienne de Montréal, et au Centre de soins prolongés Grace Dart.*

Spivanka

The "Spivanka" group started in 2006, combining musicians from the former Ukrainian band "Rushnychok", singers from "Vidlunnya Choir" and the local Ukrainian community. Its mission is to conduct vocal musical performances for senior members of the Ukrainian community living in nursing homes and communal residences. e format of the program provides entertainment and diversion, and offers a monthly "sing- along" of Ukrainian songs, encouraging the active involvement of its residents. The group performs at the Canadian-Polish Institute, the Montreal Ukrainian Villa, the Montreal Ukrainian Residence, and the Grace Dart Extended Care Centre.*

*** - audio #42**

"Карпатія"

Протягом більш ніж десяти років ансамбль популяризує в Північній Америці та на світовій сцені свій унікальний стиль української музики. Піаніст, аранжувальник і композитор Ян Крейцар у своїх сучасних обробках поєднує кольори різних реґіонів України — Лемківщини, Гуцульщини, Галичини— з мотивами джазу, клезмеру та інших стилів. Марина Крейцарова-Черніховська — оперна співачка, яка майстерно володіє популярним і класичним вокалом і виконує різноманітні інтерпретації пісень своєї батьківщини. Здобула музичну освіту в Європі та Канаді. Записала диск у Франції, регулярно виступає в Карибському басейні, а також з іншими музикантами зі Східної Європи, і приносить аудиторії чарівну музику Карпат.*

Carpathia

Depuis plus d'une décennie, présente son style unique de musique ukrainienne en Amérique du Nord et ailleurs. Jan Krejcar, pianiste, arrangeur et compositeur, combine les couleurs des régions des Lemkos, des Houtsoules et de l'Halychyna dans un agencement moderne, avec des emprunts au jazz, à la musique klezmer et à d'autres styles. Maryna Krejcarova-Cernichovska, avec son grand registre vocal et sa maîtrise des chants populaires et classiques, partage une interprétation inoubliable des chants de son pays d'origine. Elle a étudié la musique en Europe et au Canada, a enregistré un disque en France et elle chante régulièrement aux Antilles. Avec d'autres musiciens d'Europe de l'Est, elle transmet la magie de la musique des Carpates à son public le plus souvent possible.*

Carpathia

For over a decade, Carpathia has been presenting its unique style of Ukrainian music in North America and beyond. Pianist, arranger, and composer Jan Krejcar combines the colours of the Lemko, Hutsul, and Halychyna regions into modern arrangements with motives from Jazz, Klezmer, and other styles. Maryna Krejcarova-Cernichovska, with her wide vocal range and mastery of popular and classical singing techniques, brings her unforgettable interpretations to the songs of her homeland. She studied music in Europe and Canada, recorded a CD in France, she performs regularly in the Caribbean and, together with other musicians from Eastern Europe, brings the magical music of the Carpathians to her audiences whenever she can.*

*** - audio # 43**

“Роса”

Третє покоління українців із глибоким музичним корінням, монреальське тріо “Роса” у складі Соні Кулицької, Дані Коленич та Наталі Бедик, сформувалось під час навчання в українській школі ім. Митр. А. Шептицького, де вони виступали на шкільних концертах під керівництвом вчителя співу Віри Турко-Кулицької. Активні члени української громади, талановиті дівчата з чудовими голосами та тонким відчуттям гармонії виступали в Монреалі, Торонто та Українському посольстві в Оттаві. У 2015 році було видано Їхній альбом, до якого увійшли пісні різнопланового характеру. Також у тому самому році розповідь про ансамбль “Роса” було включено до документального фільму “Співанка”.*

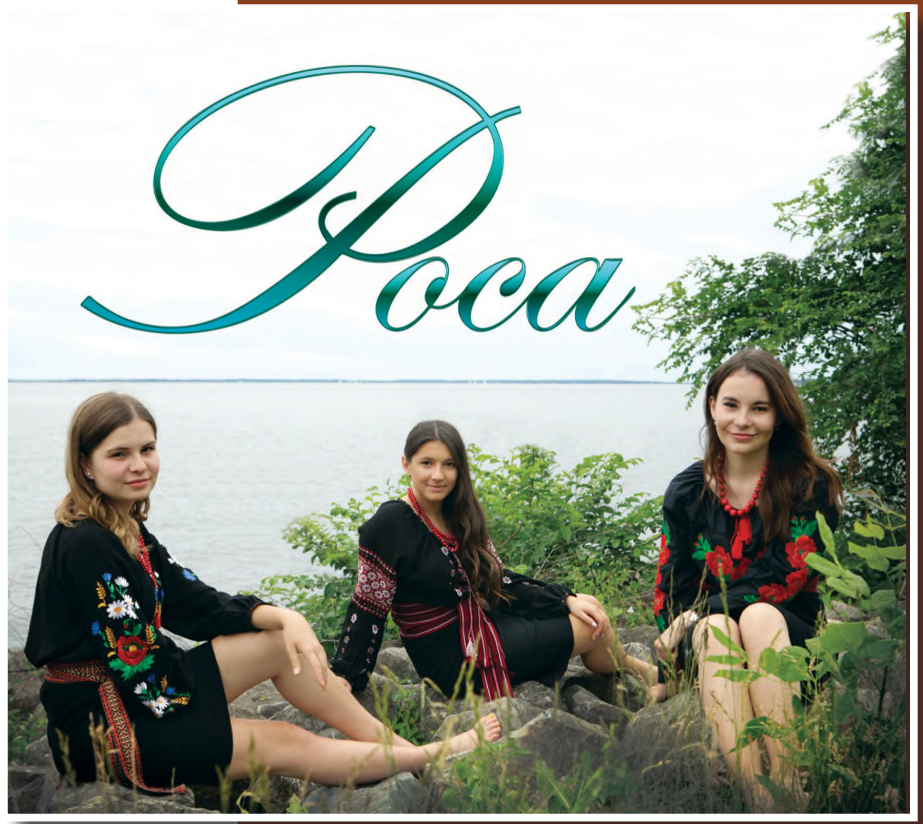
Rossa

Sonia Kulycky, Dania Kolanitch et Natalia Bedik du groupe montréalais trio “Rossa” se sont rencontrées à l’école ukrainienne Sheptycky de Montréal. Ces chanteuses canadiennes de troisième génération sont issues de milieux très musicaux. Lors de l’exécution des concerts scolaires sous la direction du professeur de chant, Vera Turko-Kulycky, leur mélange unique d’harmonies précises et de gamme vocale harmonieuse les a motivés à former leur trio Rossa. Leurs débuts les mènent à des spectacles à Montréal, Toronto, et à l’ambassade de l’Ukraine à Ottawa. La sortie de leur CD en 2015 démontre un répertoire varié avec une qualité sonore et d’interprétation musicale élevée. On peut aussi les voir dans le documentaire “Spivanka”.*

Rossa

Sonia Kulycky, Dania Kolanitch and Natalia Bedik of Montreal’s “Rossa” trio met while attending the Montreal Sheptycky Ukrainian school. These third-generation Canadian singers come with very strong musical backgrounds. While performing at school concerts under the direction of singing teacher, Vera Turko-Kulycky, their unique blend, precise harmonies and smooth vocal range, motivated them to form their trio Rossa and the debut of what would lead to performances in Montreal, Toronto, and the Ukrainian Embassy in Ottawa. The release of their 2015 CD, as well as the “Spivanka” documentary in which they are featured, has brought their vocal talent to a new level through their musical interpretation and varied repertoire.*

***- audio #44**

Юрій та Анна Коневичі

Родинний дует, який у 2013 році приїхав до Монреаля з Тернополя, виконує пісні, різні за тематикою та жанрами, виступає на заходах української громади, включно з Українським фестивалем, бере участь у родинному гурті “Чорнобривці”. Як дяки, керують народним співом у церкві Успення Божої Матері. Юрій, ліричний тенор, навчається вокалу в консерваторії університету McGill і виступає як соліст.

Iuriy et Anna Konevych

Duo d’époux qui, en 2013, est arrivé à Montréal de Ternopil, en Ukraine. Ils interprètent une variété de chansons, en thème et en style, lors d’événements culturels au sein de la communauté ukrainienne, y compris le Festival ukrainien de Montréal. Ils font partie d’un ensemble familial, “Chornobryvtsi”, avec leurs parents et leur fille. Comme chantres, ils mènent la congrégation durant la messe du dimanche à l’église de l’Assomption de la Bienheureuse Vierge Marie. Iuriy — un ténor lyrique — étudie le chant au Conservatoire de musique de l’Université McGill et se produit souvent comme soliste.

Iuriy and Anna Konevych

Husband and wife duo who, in 2013, came to Montreal from Ternopil, Ukraine. They perform a variety of songs, in theme and genre, at cultural events within the Ukrainian community, including the Montreal Ukrainian Festival. They are also members of the ensemble “Chornobryvtsi”, which consists of their parents and their daughter. As cantors, they lead the singing during Sunday Mass at the Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary. Iuriy—a lyric tenor—is studying voice at the McGill University Conservatory and often performs as a soloist.

Концептуальні музичні альбоми Богдана Тимця / Enregistrements musicaux conceptuels de Bohdan Tymyc / Bohdan Tymyc conceptual musical recordings

Метою серії концептуальних музичних альбомів було створення музичних розповідей з піснями та інструментальним супроводом як творчого засобу втілення ідеї.
L'objectif était de créer une série d'enregistrements pour raconter, grâce à la chanson et la musique, l'histoire de l'expérience ukrainienne dans le monde.
The goal of creating such series was to use recordings of songs and performers as a medium to tell the story.

"Зоряна"(1978) — це музична історія молодої дівчини, яка під час війни покинула рідну домівку і була змушена розпочати нове життя в новій країні.
На чужину із собою вона принесла тільки пісні дитинства, які розповідають про кохання, печаль, відчай та надію.*
Ліда Шевчук — вокал; Галина Гарматюк — вокал; Ганя Паньків — вокал; Юрко Кулицький — клавішні; Данило Кука — труба, мандоліна, вокал; Роксолана Савка — скрипка; Сильвія Приступа — альт; Роберт Матичак — акустична та електрогітари; Джон Джейсон — бас-гітара, перкусія; Девід Ленг — ударні.* - audio # 45

La balade de Zorianna — Zoriana (1978), le premier enregistrement de cette série, c'est l'histoire d'une jeune lle qui a été déplacée par la guerre et forcée en terre inconnue de commencer une nouvelle vie. Elle n'apporte que les chansons qu'elle a appris toute enfant, où on parle d'amour, de chagrin, de désespoir et d'espoir.*
Voix : Lida Shewchuk, Halyna Harmatiuk, Hania Pankiw; Yourko Kulycky — claviers; Danylo Kuka — trompette, mandoline, voix; Roxolana Sawka — violon;
Sylvia Prystupa — alto; Robert Matichak — guitares électrique et acoustique; John Jason — basse, percussions; David Lang— batterie. * - audio # 45

The Ballad of Zorianna — Zoriana (1978), the first recording in this series, was the story of a young girl displaced by war and forced to travel to a new land to begin a new life. She only manages to bring with her songs she remembered as a child, that spoke of love, sorrow, despair and hope.*
Vocals: Lida Shewchuk , Halyna Harmatiuk, Hania Pankiw; Yourko Kulycky — keyboards; Danylo Kuka — trumpet, mandolin, vocals; Roxolana Sawka — violin; Sylvia Prystupa — alto; Robert Matichak — acoustic and electric guitars; John Jason — bass, percussion; David Lang — drums.* - **audio # 45**

"Золоті ворота" (1980) — другий концептуальний запис. З княжих часів Золоті ворота, які було зруйновано, були місцем входу до Києва. Вони символізують велич давньої української держави, її захист, а також показують прагнення українського народу бути достойною нацією, відкритою до цілого світу.
Вокал: Ліда Шевчук, Олесь Цап, Люба Коломицька, Анна Ференц, Данило Кука . Інструментальний супровід: Стефан Мердок — гітара, бас - гітара; Анна Ференц — фортепіано; Роксолана Савка — скрипка; Сильвія Приступа — альт; Василь Волощук — бандура; Данило Кука — сурма; Петро Гуменний — мандоліна. Розповідь — Юрко Бондарчук.

Portes dorées — Zoloti Vorota (1980) était le deuxième de la série. L'image des Zoloti Vorota représente l'un des points d'entrée de la ville fortifiée de Kyïv connue sous le nom de Grandes Portes Dorées, aujourd'hui disparues, datant de l'époque de la Rus Kyïvienne. Elles symbolisent la brillance de l'ancien État ukrainien médiéval, une forme de protection, ainsi que l'aspiration du peuple ukrainien à la grandeur et à l'ouverture au monde.
Voix : Lida Shewchuk, Oles Cap, Luba Kolomycka, Anna Ferenc, Danylo Kuka. Musiciens : Stephen Murdoch — guitare, basse; Anna Ferenc — piano; Roxolana Sawka — violon; Sylvia Prystupa — alto; Vasyl Woloschuk — bandura; Danylo Kuka — trompette; Petro Humenny — mandoline. Narration — Yurko Bodnarchuk.

Golden Gates— Zoloti Vorota (1980) was the second concept recording. e Zoloti Vorota represent one of the entry points to the fortified city of Kyiv known as the Golden Gates, now destroyed, dating back to the time of Kyivan Rus. They symbolize the grandeur of the former medieval Ukrainian State, a form of protection, as well as the Ukrainian people's yearning for greatness and openness to the world.
Vocals: Lida Shewchuk, Oles Cap, Luba Kolomycka, Anna Ferenc, Danylo Kuka. Musicians: Stephen Murdoch — guitar, bass guitar; Anna Ferenc — piano; Roxolana Sawka — violin; Sylvia Prystupa — viola; Vasyl Woloschuk — bandura; Danylo Kuka — trumpet; Petro Humenny — mandolin. Narration — Yurko Bodnarchuk.

"Свято Різдва"(1981) завершує музичну трилогію. Різдво насичене традиціями, які яскраво представлені в колядках та щедрівках. Протягом століть український народ зберігав традиції та свята і передавав їх з покоління в покоління в поезії та музиці. Оскільки багато українців розпочали своє нове життя в різних країнах світу, зберігання цих зразків народної творчості було важливим для єднання з її спадщиною.
Вокальний ансамбль "Черемшина": Надія Цвітков — сопрано; Клавдія Мельник — перший альт; Ліда Рудич — другий альт; Маруся Крищук — сопрано; Роман Костик — тенор. Музичне виконання: Юрко Кулицький — фортепіано, флейта; Марко Беднарчик і Роберт Макинон — гітари; Василь Волощук і Роман Боцюрків — бандури; Роксолана Савка — скрипка; Джеймс Сломинський — бас-гітара; Поль Фортен — ударні інструменти.

Noël Ukrainien — Sviato Rizdva (1981). L'esprit des traditions de Noël ukrainiennes est incarné dans les koliady et schedrivky qui sont chantés pendant les Fêtes. Au l du temps, ces traditions et célébrations ont été partagées et transmises d'une génération à l'autre par les paroles et la musique. Avec les Ukrainiens vivant dans de nombreux pays en dehors de l'Ukraine, ces Koliady célébratoires représentent ce qui relie les gens à leur patrimoine.
Ensemble vocal Cheremshyna : Nadia Tsvitkov — soprano, Claudia Melnyk — premier alto, Lydia Ruditsch — deuxième alto; Mary Kryschuk—soprano, Roman Kostyk—tenor. Musiciens: Yurko Kulycky — piano, flûte; Mark Bednarczyk et Robert McKinnon — guitares; Vasyl Woloschuk et Roman Bociurkiw — banduras; Roxolana Sawka — violon; James Slomynsky James — basse; Paul Fortin —batterie.

Ukrainian Christmas—Sviato Rizdva (1981) was the last part of the series. The spirit of Ukrainian Christmas traditions are embodied in the koliady and schedrivky that are sung during the Holidays. Over the ages, these traditions and celebrations have been shared and passed on from one generation to the next through song and music. With so many Ukrainians now living in many countries outside of Ukraine, these celebratory Koliady represent the link that connects the people to their heritage.*
Vocal ensemble Cheremshyna : Nadia Tsvitkov—soprano, Claudia Melnyk— first alto, Lydia Ruditsch — second alto; Mary Kryschuk — soprano, Roman Kostyk — tenor. Musicians: Yurko Kulycky — piano, flute; Mark Bednarczyk and Robert McKinnon — guitars; Vasyl Woloschuk and Roman Bociurkiw — banduras; Roxolana Sawka — violin; James Slomynsky — bass; Paul Fortin — drums.

Гурти на забави та весілля / Les Groupes de musique Zabava / Zabava bands

Оркестр Олександра Шеремети

Відомий акордеоніст Олександр Шеремета (1931-1981) почав цікавитись українськими народними піснями і танцями ще в ранньому віці під час навчання у школі культурно-освітнього товариства “Просвіта” в Монреалі. Брав участь у багатьох телевізійних і сценічних шоу в Монреалі та великих містах Канади. Створив оркестр, з яким гастролював по Канаді та США. Його музичний інтерес був спрямований на українські народні пісні і танці. Видано п’ять платівок із записами О. Шеремети та його оркестру: “Moods of Ukraine” (1964), “Songs and Dances of Ukraine” (1965), “Wedding Songs and dances of the Ukraine” (1969), “A Visit to the Ukraine” (1971), “Welcome to more Folk Songs and Dances of the Ukraine” (рік невідомий).*

L’Orchestre d’Alexander Sheremeta

Accordéoniste renommé Alexander Sheremeta (1931-1981) s’intéressa jeune aux chansons et aux danses folkloriques ukrainiennes, tout en étudiant à l’école de la société culturelle ukrainienne “Prosvita” de Montréal. Il participe à de nombreuses émissions de télévision et sur scène à Montréal et les grandes villes du Canada, ainsi que crée son orchestre et part en tournée au Canada et aux États-Unis. Plusieurs albums sont attribués au nom de A. Sheremeta and his orchestra : Moods of Ukraine (1964), Songs and dances of Ukraine (1965), Wedding song and dances of the Ukraine (1969), A visit to the Ukraine (1971), Welcome to more Folk songs and dances of the Ukraine (année inconnue).*

The Alexander Sheremeta Orchestra

Renowned accordionist Alexander Sheremeta (1931-1981) became interested in Ukrainian folk songs and dances at an early age while studying at the school attached to the “Prosvita” Ukrainian Cultural Society in Montreal. He participated in television and stage shows in Montreal and other major Canadian cities, and also founded and toured Canada and the United States with his orchestra. Several albums were recorded under the name A. Sheremeta and his orchestra: Moods of Ukraine (1964), Songs and dances of Ukraine (1965), Wedding song and dances of the Ukraine (1969), A visit to the Ukraine (1971), Welcome to more Folk songs and dances of the Ukraine (year unknown).*

*** - audio #46**

“Козаки”

Гурт існував із 1969 по 1976 роки. До його складу входили: Богдан Атаманюк — ударні, Ігор Бейба — гітара, Мирослав Лукасевич — бас-гітара, Іван Шеремета — акордеон. “Козаки” виступали на весіллях та різних заходах у Монреалі та Торонто. Також були запрошені взяти участь у заході Конґресу Українців Канади, який проводився в університеті Lakehead в м. Тандер-Бей в Онтаріо (приблизно в 1973 році). Гурт постійно брав участь у розважальних вечорах в “Ukrainian Social Club” (“Український товариський клуб”) і в українському ресторані “La Steppe” (“Степ”). Так само “Козаки” регулярно виступали на відпочинкових оселях “Верховина” та “Україна”, розташованих в гірській місцевості Лорентиди на півночі від Монреаля.

Les Kozaks

Les Kozaks a été formé en 1969 et a été dissous en 1976. Les membres du groupe étaient : Ihor Bejba — guitare; Bohdan Atamaniuk — batterie; John Sheremeta — accordéon; Myroslaw Lukasewiecz — guitare basse. Ils ont joué lors des mariages, des anniversaires et des événements spéciaux à Montréal et à Toronto. Ils sont également apparus lors d’un événement spécial organisé par le congrès ukrainien à l’Université Lakehead de Thunder Bay aux alentours de 1973. Les Kozaks ont régulièrement joué au Club social ukrainien de Montréal et au restaurant La Steppe. Ils ont également joué régulièrement aux camps d’été Ukraine et Werchowyna situés dans les Laurentides au nord de Montréal.

The Kozaks

The Kozaks was formed in 1969 and disbanded in 1976. Band members were: Ihor Bejba — guitar; Bob Atamaniuk — drums; John Sheremeta — accordion; Morris Lukasewiecz — bass guitar. They played for weddings, anniversaries and special events both in Montreal and Toronto. They also appeared at a special week-long Ukrainian Canadian Congress event at Lakehead University in Thunder Bay circa 1973. The Kozaks regularly entertained patrons at the Ukrainian Social Club and at La Steppe Restaurant. They also regularly played at Summer Camps Ukraine and Werchowyna located in the Laurentians north of Montreal.

“Рушничок"

Один з найпопулярніших вокально-інструментальних гуртів української діаспори був створений у Монреалі в 1970 році нащадками українських емігрантів і започаткував еру українських гуртів на забави і весілля у Північній Америці. Гурт проіснував до 1980 р. і записав п’ять альбомів під назвою“Rushnychok”, до яких увійшли українські народні пісні в танцювальних обробках, хіти української естради та власні композиції. Незмінними учасниками гурту були: Андрій Гарасимович — вокал, гітара, Євген Осідач — акордеон, Юрій Штик — бас-гітара, Стефан Андрусяк — ударні. Протягом 10 років оркестр постійно гастролював Канадою і США. Учасник оркестру “Рушничок” Степан Андрусяк в 2011 році у співпраці з композитором Ігорем Жилаком написав слова до пісні “Edna-Star” з нагоди 120-річчя поселення українців в Канаді. Назва пісні, яку виконав оперний баритон Христофор Дангем, походить від назви села Стар (переіменованої пізніше на Една) в провінції Альберта, де створили своє поселення перші українські емігранти в Канаді.*

Rushnychok

Le groupe fétiche de la diaspora ukrainienne, créé à Montréal, en 1970, par des descendants d’immigrants ukrainiens. Rushnychok fut le premier groupe ukrainien “à la sauce Beatles” des zabavas, ou les soirées de danses, avec un style rock qui a ni par être copié à travers la diaspora nord-américaine. À partir de chansons folkloriques ukrainiennes, arrangées pour les danses, et des chansons populaires de l’Ukraine, les membres ont, par la suite, écrit leurs propres chansons. Le groupe a joué jusqu’en 1980 et a enregistré cinq albums Rushnychok. Les membres du groupe Rushnychok ont toujours été Andrij Harasymowycz — voix, guitare; Eugene Osidacz — accordéon; George Sztyk — basse; Steve Andrusiak — batterie. En 2011, Steve Andrusiak, en collaboration avec le compositeur Ihor Zhylak, a écrit les paroles de la chanson «Edna — Star» pour marquer le 120e anniversaire de l’immigration ukrainienne au Canada. Le titre de la chanson provient du nom du village albertain nommé Star (rebaptisé plus tard Edna), où les premiers immigrants ukrainiens au Canada se sont établis. La chanson est interprétée par Christopher Dunham.En raison de leur grande popularité, Rushnychok a été le groupe de la diaspora ukrainienne qui a passé le plus de temps en tournée, ayant joué plusieurs fois partout au Canada et aux États-Unis.*

Rushnychok

An all-time favourite group among the Ukrainian diaspora. Was created in Montreal in 1970, by descendants of Ukrainian immigrants. They were instrumental in creating that unique North-American rock-style zabava music that became the signature sound of diaspora groups across North America. Rushnychok was the first Ukrainian “Beatles-style” group for the zabava — dance parties. Starting with Ukrainian folk songs arranged for dances, and hits from Ukraine, the members were soon writing their own songs. The band performed until 1980 and recorded ve Rushnychok albums. The never-changing Rushnychok members included Andrij Harasymowycz — vocals, guitar; Eugene Osidacz — accordion; George Sztyk — bass; Steve Andrusiak — drums. In 2011, Steve Andrusiak, in collaboration with composer Ihor Zhylak, wrote the words to the song “Edna—Star” to mark the 120th anniversary of Ukrainian settlements in Canada. e song title comes from the village Star (later renamed Edna) in Alberta, where the first Ukrainian immigrants to Canada settled. The song is performed by Christopher Dunham.Due to their great popularity, Rushnychok has been the longest touring Ukrainian diaspora band, having performed many times across Canada and the United States.*

*** — audio #47**

“Сини степів”

Гурт заснований на початку 1970-х років. Основу його репертуару становили народні пісні та хіти української естради. Постійними учасниками “Синів степів” були: Тарас Дідусь — акордеон, Ярослав Гудзьо — ритм-гітара, Ярослав Воркевич — гітара, Тіно Папа — ударні.Члени гурту були професійними музикантами, які вміли грати на різних музичних інструментах, що допомогло їм стати одними з найкращих колективів української діаспори. “Сини степів” виступали з численними концертами в Канаді та США. Між 1974-1977 роками було видано три альбоми, які зробили гурт дуже популярним не тільки в Північній Америці, але й у Європі, зокрема в Україні.*

Syny Stepiw

L’ensemble a été fondé au début des années 1970 et son répertoire comprenait des chansons folkloriques ukrainiennes et des succès de l’Ukraine continentale dans un style rock folk. Les membres principaux du groupe étaient : Taras Didus — accordéon; Jaroslaw Gudzio — guitare rythmée; Jaroslaw Workiewycz — guitariste principal; Tino Papa — batterie. C’étaient des musiciens professionnels qui pouvaient jouer sur différents instruments de musique, ce qui a permis au groupe de devenir un des meilleurs de la diaspora ukrainienne. Syny Stepiw a donné de nombreux concerts au Canada et aux États-Unis. Entre 1974 et 1977, ils lancent trois albums très réussis, ce qui a rendu le groupe très populaire non seulement au Canada et aux États-Unis, mais aussi en Europe, surtout en Ukraine.*

Syny Stepiw

The ensemble was founded in the early 1970s and its repertoire included the Ukrainian folk songs and hits of the mainland Ukraine in a folk-rock style. The core members of the group were: Taras Didus — accordion; Jaroslaw Gudzio — rhythm guitar; Jaroslaw Workiewycz — leading guitar; Tino Papa— drums. These were professional musicians who could play on different musical instruments. This combination has made them one of the best Ukrainian diaspora bands. Syny Stepiw gave many concerts in Canada and USA. Between 1974–1977, three very successful albums were released, bringing the band popularity not only in Canada and the United States, but also in Europe, and especially in Ukraine.*

*** - audio #48**

“Черемош”

Гурт організовано в кінці 1972 року в Монреалі. На час його утворення всі члени вже мали музичний досвід, зокрема були учасниками музичних колективів при Спілці Української Молоді в Монреалі – хору “Боян” та духового оркестру “Трембіта”. Платівка 1977 року “Ой у полі верба”— це поєднання сучасних українських мелодій, обробок українських народних пісень та власних творів. Склад групи: Роман Свобода — акордеон, вокал; Петро Кардаш — труба, мандоліна; Данило Кука — труба, мандоліна, вокал; Петро Кука — ритм-гітара, тромбон, вокал; Рікі Мароні — ударні.

Cheremosh

Au moment de sa formation en 1972, les membres de Cheremosh étaient des musiciens chevronnés et des chanteurs membres de la chorale “Boyan” et de la fanfare “Trembita” de l’Association de la Jeunesse ukrainienne de Montréal. Leur premier album sorti en 1977, Oj U Poli Verba, présente un mélange de mélodies ukrainiennes modernes et traditionnelles, ainsi que leurs propres compositions. Les membres de Cheremosh : Petro Kardasz — trompette, mandoline, basse, voix; Danny Kuka — mandoline, trompette, voix; Peter Kuka — guitare rythmique, trombone, chanteur principal; Ricky Maronni — batterie, percussions; Roman Svoboda — accordéon, chanteur principal.

Cheremosh

When they were formed in 1972, the members of Cheremosh were seasoned musicians and members of Montreal’s Ukrainian Youth Association’s “Boyan Choir” and “Trembita Marching Band”. Their 1977 debut album Oj U Poli Verba featured a mixture of modern and traditional Ukrainian melodies, together with their own compositions. The members of Cheremosh: Petro Kardasz—trumpet, mandolin, bass, vocals; Danny Kuka—mandolin, trumpet, vocals; Peter Kuka—rhythm guitar, trombone, lead vocals; Ricky Maronni—drums, percussion; Roman Svoboda— accordion, lead vocals.

The Ukes Orchestra - “Українці”

До складу оркестру “Українці”, який був створений в 1974 році, входили: Ніколай Петровскі — скрипка; Віктор Киричок — акордеон; Богдан Ходан — бас-гітара та електрична гітара; Мирослав Митко — ударні; Берндт Кандут і Ганя Паньків — акустична гітара; Джо Крісті мол.— флейта. Оркестр користувався великою популярністю завдяки його таланту виконувати різножанровий репертуар, будь то українська народна пісня, улюблений хіт, класична або сучасна композиція. Оркестр доповнювали чудові голоси Петра Бойка та дівочого квартету “Водограй”. Їхній альбом “Romantic Songs of Ukraine”(1976) представляє найкращі пісні гурту, які звучать як данина красі України та українцям цілого світу

L’Orchestre Ukes L’Orchestre des Ukes

Nicholay Pietrowski — violon; Victor Kyrychok — accordéon; Bohdan Chodan — guitare basse et électrique; Maurice Mytko — batterie; Berndt Kanduth, Hania Pankiw — guitare acoustique; Joe Christi Jr. — flûte. La grande popularité des Ukes est due à sa capacité à jouer et à chanter n’importe quelle chanson, qu’il s’agisse d’une chanson folklorique d’Ukraine, d’un succès au palmarès, d’un bon classique ancien ou du plus récent. Ils peuvent compter sur les voix remarquables des chanteurs Michael Boyko et du quatuor féminin Vodohraj. L’album Romantic Songs of Ukraine (1976) présente les chansons fétiches des Ukes, leur hommage sentimental à la beauté de l’Ukraine et des Ukrainiens partout dans le monde.

The Ukes Orchestra The Ukes Orchestra

Nicholay Pietrowski — violin; Victor Kyrychok — accordion; Bohdan Chodan — bass and electric Guitar; Maurice Mytko — drums; Berndt Kanduth, Hania Pankiw — acoustic guitar; Joe Christi Jr. — flute. The Ukes Orchestra vast popularity is due to their ability to play and sing any song, be it a folk song from Ukraine, a favourite from the charts, a fine old classic or the newest at that time popular number. They have the big voices of Michael Boyko and the Vodohraj singers. Their album Romantic Songs of Ukraine (1976) features The Ukes favourite songs, their sentimental tribute to the beauty of Ukraine and Ukrainians all over the world.

“Веселка”

Монреальський гурт був заснований у 1975 році. Динамічний у своєму підході, він створює справжню музичну веселку завдяки унікальним аранжуванням традиційних українських, сучасних і авторських пісень. Маючи в творчому наслідді два альбоми, гурт виступав на престижних фестивалях у великих містах Канади і США, серед яких: Монреаль, Нью-Йорк, Філадельфія, Оттава, Торонто, Галіфакс, Вінніпеґ, Едмонтон, Саскатун. Монреаль вважається столицею прогресивної української музики в Північній Америці, і “Веселка”, як його частина, показала, що є основною українською музичною силою на північно-американському континенті. Склад гурту: Андрій Черній — акордеон, клавішні, вокал; Ігор Жовтоніжка — гітара, вокал; Василь Кінал — бас, вокал; Роман Коленич — ударні, вокал. У 1988 році на музику Андрія Чернія та Василя Кінала і слова Ореста Проценка була написана пісня “Разом”, яка стала лейтмотивом Едмонтонського фестивалю і була записана різними артистами з Канади, включно з Монреалем, і США. У 1989 році “Разом” прозвучала в концерті групи “Іноземці”, яка складалась з артистів української діаспори, на Першому республіканському фестивалі української сучасної пісні в Чернівцях “Червона рута”.*

Veselka

Fondé en 1975, ce quatuor montréalais, dynamique dans son approche musicale, crée des arrangements uniques de chansons ukrainiennes traditionnelles, contemporaines et originales. Avec deux albums à leur crédit, leurs talents ont été soulignés lors de nombreux événements et festivals prestigieux dans les grandes villes canadiennes et américaines. Veselka a attiré les amateurs de musique lors de grands événements, tels que le Festival ukrainien à Montréal, New York, Philadelphie, Ottawa, Toronto, Halifax, Sydney, Winnipeg, Edmonton et Saskatoon, pour n'en citer que quelques-uns. Montréal a longtemps été considérée comme la capitale de la musique ukrainienne progressive en Amérique du Nord, et Veselka a bien démontré sa primauté musicale sur le continent nord-américain. Veselka, c'est: Andrij Czerny — accordéon, claviers, voix; Ihor Zowtonizka - guitares, voix; Bill Kinal — basse, voix; Ronnie Kolanitch — batterie, voix. La chanson “Razom / Visions” — musique d'Andrew Czerny et Bill Kinal (Veselka) sur les paroles de Orest Protsenko — fut la chanson thème du Festival d'Edmonton 88 et a été enregistrée par divers artistes canadiens, dont certains de Montréal, et américains. En 1989, «Razom» a été interprété lors d'un concert du groupe Inozemtsi à la première édition du Festival Tchervona Ruta de la chanson ukrainienne contemporaine à Tchernivtsi, en Ukraine.*

Veselka

Founded in 1975, a musically dynamic group of four from Montreal, an exceptional dance and show band that created unique arrangements of both traditional, contemporary and original Ukrainian songs. With two albums to their credit, their talents have been highlighted with many prestigious events and festivals in major Canadian and American cities. Veselka has attracted music-lovers in major city events such as The Ukrainian Festival in Montreal, New York, Philadelphia, Ottawa, Toronto, Halifax, Sydney, Winnipeg, Edmonton and Saskatoon just to mention a few. Montreal has long been considered the capital of progressive Ukrainian music in North America, and Veselka has demonstrated that it is the leading Ukrainian musical force on the North American continent. Veselka is: Andrij Czerny—accordion, keyboards, vocals. Ihor Zowtonizka—guitars, vocals; Bill Kinal—bass, vocals; Ronnie Kolanitch—drums, vocals. The song “Razom / Visions”—music by Andrew Czerny and Bill Kinal from the Veselka band, lyrics by Orest Protsenko—was the theme song of Edmonton's Festival 88 and was recorded by various artists from Canada, including Montreal, and the U.S. In 1989, “Razom” was performed during a concert by the group Inozemtsi at the first edition of the Chervona Ruta Festival of contemporary ukrainian song in Chernivtsi, Ukraine.*

*** - audio #49, 50**

“Каштани”

До молодого монреальського гурту, який був сформований в 1976 році, входили: Богдан Безпальок — акордеон, клавішні; Тарас Лесько — ударні; Михайло Щепанюк — гітара; Володимир Усик — бас-гітара і Петро Зінько — вокал. Спочатку “Каштани” акомпанували танцювальному ансамблю “Марунчак”. У 1980-х роках, маючи цікавий репертуар, група стала однією з найпопулярніших в Монреалі. В різний час до неї приєднувалися інші музиканти: бас-гітаристи Микола Гладкий і Анді Сіон, а також гітарист Юрій Мота. Популярний гурт виступав на весіллях, Маланках і забавах в Монреалі в 1980-1987 роках, а також на фестивалях у США і Канаді, головно акомпануючи танцювальному ансамблю “Марунчак”.*

Kashtany

Constitué en 1976 en tant que jeune groupe montréalais. Les membres originaux étaient : Bohdan Bezpalok — accordéon, clavier; Terry Lesko — batterie; Michael Szczepaniuk – guitare; Walter Usyk — basse; Peter Zinko — chanteur principal. À ses débuts, le groupe a concentré ses efforts à développer son répertoire et aussi à jouer en tant que groupe accompagnateur de la troupe de danse Peter Marunczak. Le groupe est devenu l'un des plus populaires du Montréal des années 80 et il se produisait principalement dans les Zabavas et les mariages. À cette époque, d'autres musiciens faisaient partie du groupe aussi; on pouvait entendre Nick Hladky sur la basse, avec George Mota sur guitare supplémentaire, ainsi qu'Andy Cion sur la basse. Leur popularité a continué de grandir vu qu'ils jouaient dans la plupart des mariages, les Malankas** et les zabavas de Montréal, de 1980 à 1987. Kashtany s'est aussi distingué dans de nombreux fêtes et festivals à travers les États-Unis et le Canada, surtout comme groupe accompagnateur pour la troupe de danse ukrainienne Marunczak. Parmi ces festivals : le Garden State Festival (Barnesville, PA), Soyuzivka (Kerhonkson, NY), le Festival de Drummondville et Terre des Hommes.*

Kashtany

Formed in 1976 as a young new Montreal band. The original members were: Bohdan Bezpalok—accordion, keyboards; Terry Lesko—drums; Michael Szczepaniuk—guitar; Walter Usyk—bass guitar; and Lead Vocalist Peter Zinko. In their early stages, the band developed a repertoire and performed as the accompanying band for the Peter Marunczak Dance ensemble. The band grew into one of the more popular Zabava and Wedding bands in Montreal during the early 1980s. At that time it included Nick Hladky on bass and George Mota as second guitar; then Andy Cion on bass. The band continued to expand its popularity, playing at most Montreal Malankas**, zabavas and weddings from 1980 to 1987. Kashtany had travelled to many venues and festivals throughout the USA and Canada mostly accompanying the Marunczak Ukrainian Dance Ensemble. Some of these included the Garden State Festival (Barnesville, PA), Soyuzivka (Kerhonkson, NY), Drummondville, QC, and Man & His World.*

*** - audio #51 Malanka** - Fête du nouvel an Malanka** - New Year party**

“Самоцвіт”

Гурт “Самоцвіт” був створений у 1976 році в Монреалі братами Олесем і Ігорем Цапами, Тарасом Коленичем та Николою Шилом. “Самоцвіт” виступав із концертами у багатьох містах Канади, знімався на телебаченні, у 1979 та 1983 роках видав два альбоми, в останньому з яких звучить виключно авторський матеріал. Виступи гурту поєднувались із танцювальними номерами у власному виконанні. У 2000-х роках, вже у Вінніпезі, Олесь Цап відновив діяльність гурту в новому складі й видав третій альбом. Монреальські учасники ансамблю: Василь Кінал — акордеон, електроакордеон, вокал; Микола Шило — акордеон; Ігор Цап — бас-гітара, вокал; Олесь Цап — ритм-гітара, вокал; Тарас Коленич —ударні, клавішні, вокал; Іван Снісаренко —акордеон, клавішні.*

Samotsvit

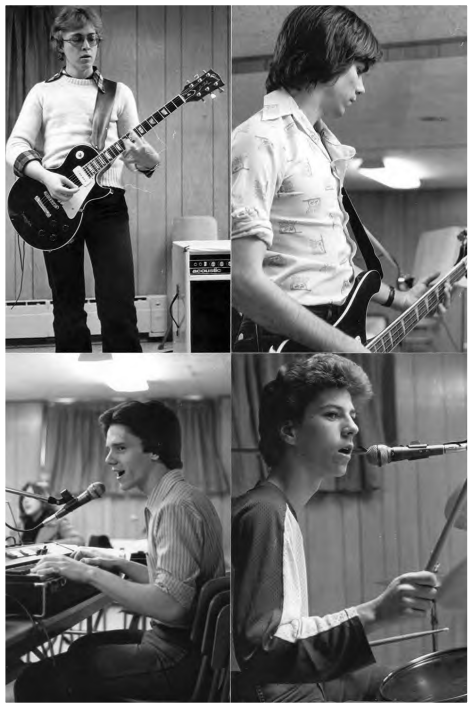
L’ensemble Samotsvit a été formé en 1976 par quatre musiciens : les frères Oles et Ihor Cap, Taras Kolanitch et Nykola Shylo. Il a e ectué des concerts dans de nombreuses villes au Canada dont certains ont été diffusés à la télévision. En 1979 et 1983, il a produit deux disques, Samotsvit et Samotsvit II; le deuxième disque présentait exclusivement de la musique originale du groupe. La marque de distinction de l’ensemble était une combinaison de ses performances incorporant des numéros de danse. Dans les années 2000, à Winnipeg, Oles Cap reprend l’activité de Samotsvit avec de nouveaux membres. En 2015, il sort un troisième album: Samotsvit III. Love is a Rose. L’ensemble original était composé de: Bill Kinal — accordéon, électro accordéon, voix; Nikola Shylo — accordéon; Ihor Cap — basse, voix; Oles Cap – guitare rythmique, voix; Taras Kolanitch — batterie, claviers, voix; Ivan Snisarenko — accordéon, claviers.*

Samotsvit

The band from Montreal was organized in 1976 by four musicians: brothers Oles and Ihor Cap, Taras Kolanitch and Nykola Shylo. It has performed concerts in many cities in Canada, some were even filmed for TV. In 1979 and 1983 they released two discs, Samotsvit and Samotsvit II; the second disc presented exclusively the group’s original material. The group is renowned for combining their performances with dance numbers. In the 2000s, in Winnipeg, Oles Cap resumed Samotsvit with the new members. In 2015 he released the group’s third album Samotsvit III. Love is a Rose. The original lineup of Samotsvit was: Bill Kinal —accordion, electro accordion, vocals; Nykola Shylo — accordion; Ihor Cap — bass, vocals; Oles Cap — rhythm guitar, vocals; Taras Kolanitch — drums, keyboards, vocals; Ivan Snisarenko — accordion, keyboards.*

*** - audio #52**

“Промінь”

У 1977 році чотири молоді пластуни, натхнені монреальськими українськими вокально-інструментальними гуртами “Рушничок” і “Черемош”, створили власну групу у складі: Давид Полюга — клавішні, Юрко Мота — гітара, Микола Гладкий — бас-гітара, Марко Цуп — ударні. У пошуках більш модерного звучання музиканти почали експериментувати із сучасними синтезаторами, які замінили традиційний акордеон, а також виконували соло на електрогітарі. “Промінь”, репетиції якого відбувались у пластовій домівці, виступав на численних Маланках і забавах для “ Пласту” та інших організацій, а також на весіллях та ювілеях. Крім розважальних заходів, гурт взяв участь у святкуванні Українського тижня, який проводився у комерційному центрі “Complexe Desjardins” у Монреалі в 1979 році.

Promin

Inspirés par des groupes de musique locaux ukrainiens de Montréal, tels que Rushnychok et Cheremosh, quatre jeunes Plastuny (scouts ukrainiens) ont décidé de former leur propre groupe en 1977. Faisant de la tradition de l’accordéon, David Poluha a choisi les claviers tandis que George Mota, Nick Hladky et Mark Cup ont respectivement opté pour la guitare électrique, la basse et la batterie. En recherchant un son plus contemporain, ils ont expérimenté avec des claviers synthétiseurs modernes et des solos de guitare électrique. Ils ont pratiqué dans les locaux de la Domivka (base d’accueil) de Plast après les activités hebdoma- daires du samedi et ont assuré un suivi parmi les jeunes scouts. Ils ont joué lors de nombreuses malankas et danses pour Plast et d’autres organisations ainsi qu’à de nombreux mariages et anniversaires. Promin était la vedette lors de la semaine ukrainienne qui a eu lieu en 1979 au centre commercial Complexe Desjardins.

Promin

Inspired by local Montreal Ukrainian bands such as Rushnychok and Cheremosh, four young Plastuny (Ukrainian scouts) decided to form their own band in 1977. Breaking with the accordion tradition, David Poluha played keyboards while George Mota, Nick Hladky and Mark Cup rounded up the foursome on electric guitar, bass and drums respectively. Searching for a more contemporary sound, they experimented with modern synthesized keyboards and electric guitar solos. They practised at the Plast Domivka (home base) after weekly Saturday activities and developed a following among the young scouts. They played at numerous malankas and dances for Plast and other organizations as well as many weddings and anniversaries. Ukrainian week celebrations held in 1979 at the Complexe Desjardins shopping centre also featured Promin.

“Мрія”

Гурт був створений в м. Ласаль у кінці 1970-х років і продовжував традиції монреальських весільних гуртів. Його членами були: Мирослав Коваль — вокал, ударні, перкусія; Ігор Кодак — клавішні, вокал; Тарас Грабовий — акордеон, клавішні, вокал; Данило Деркевич — гітари, вокал. У 1980-х роках видали три альбоми, які користуються попитом і в сучасного слухача.

Mria

Le groupe a été créé dans la ville de LaSalle à la n des années 1970 et a continué la tradition des «bands» de mariage à Mon- tréal. Ses membres sont : Myroslaw Kowal — chant, batterie, percussions; Ihor Kodak - claviers, voix; Taras Hrabovy — accordéon, claviers, chant; Danylo Der- kewych - guitares, voix. Durant les années 1980, le groupe a sorti trois albums qui gardent toujours la cote auprès des auditeurs d’aujourd’hui.

Mria

The band was founded in the town of LaSalle in the late 1970s and continued the tradition of wedding bands in Montreal. Its members are: Myroslaw Kowal — lead vocals, drums, percussion; Ihor Kodak— keyboards, vocals; Taras Hrabovy — accordion, keyboards, vocals; Danylo Derkewych — guitars, vocals. During the 1980s, the band released three albums that are still popular with today’s listeners.

“Думка”

Група заснована в 1979 році як гурт “Троянда” у складі: Роман Карпішка — гітара, Григорій Бедик — акордеон, Петро Кира — бас-гітара та Мітч Лакост — ударні. Після приєднання другого гітариста Андрія Пишняка утворилась “Думка”, яка почала виступати по всій Східній Канаді та США, продовжуючи традиції монреальського стилю української музики. Гурт дав концерти на виставці “Людина та її світ”, для генерал-губернатора Канади Р. Гнатишина в Rideau Hall в Оттаві, виступав на фестивалях в Торонто та Нью-Йорку, подорожував як ансамбль, який супроводжував виступи танцювального ансамблю “Марунчак”. Впродовж багатьох років членами гурту так само були інші відомі в громаді музиканти: бас-гітарист Михайло Манґафас, ударники Юрко Трусяк і Тарас Коленич.

Dymka (Doomka)

Roman Karpishka, guitariste, et Gregory Bedik, accordéoniste, ont décidé de former un groupe en 1979 à Montréal. Avec Peter Kyra à la basse et Mitch Lacoste à la batterie, ils ont commencé à jouer sous le nom de Troyanda. Peu de temps après, ils ont ajouté un deuxième guitariste, Andrew Pyszniak, et sont devenus Dymka. Ils ont joué dans toutes les provinces et états de l’est du Canada et des États-Unis, incluant des concerts à Terre des Hommes, aux festivals à Toronto et à New York. Ils ont été le groupe-accompagnateur pour la troupe de danse ukrainienne de Marunczak et se sont produits devant le Gouverneur général, l’hon. Ray Hnatyshyn, à Rideau Hall. En continuant la tradition de la musique ukrainienne, à la montréalaise, Dymka a toujours aimé redonner à la communauté ukrainienne. Les membres au cours des années comprenaient également Michael Mangafas à la basse, ainsi que Yourko Trusiak et Taras Kolanitch à la batterie.

Dymka (Doomka)

Guitarist Roman Karpishka and accordionist Gregory Bedik decided to form a band in 1979. With Peter Kyra on bass and Mitch Lacoste on drums, they played under the name Troyanda. With the addition of a second guitarist, Andrew Pyszniak, they became known as Dymka. ey have performed all over Eastern Canada and the U.S. some highlights included concerts at Man and His World, festivals in Toronto and New York; travelled with the Marunczak Ukrainian Dance Ensemble as their house band; and played before the Governor General of Canada, the Hon. Ray Hnatyshyn, at Rideau Hall. Continuing the tradition of Montreal Style Ukrainian music, Dymka has always enjoyed giving back to the Ukrainian community.Members through the years also included Michael Mangafas on bass, and with both Yourko Trusiak and Taras Kolanitch on drums.

“Вечірній дзвін”

Популярний музичний гурт з Монреаля, організований на початку 1980-х років. До його складу входили професійні музиканти: Тіно Папа — ударні, вокал. Роман Карпишин — акордеон, гітара, вокал; Адріан Альбощий — гітара, вокал; Михайло Михалик—сопілка, мандоліна, вокал. “Вечірній дзвін” багато виступав з концертами в Канаді та США, і як дуже успішна музична група вже наступного, 1981 року, видав альбом.

Vechirniy Dzvin

Un ensemble populaire montréalais. Le groupe a été formé au début des années 1980 et comprenait des musiciens professionnels: Tino Papa — batterie, voix; Roman Karpyszyn — accordéon, guitare, voix; Adrian Alboschy — guitare, voix; Mikhael Michalyk — sopilka, mandoline, voix. L’ensemble a effectué de nombreux concerts au Canada et aux États-Unis. En 1981, il a produit un album.

Vechirniy Dzvin

Popular music ensemble from Montreal. e group came about in the early 1980s with professional musicians: Tino Papa—drums, vocals; Roman Karpyszyn — accordion, guitar, vocals; Adrian Alboschy— guitar, vocals; Mikhael Michalyk—sopilka, mandolin, vocals. The ensemble performed many concerts in Canada and the United States. In 1981 the group released an album.

“Ясени”

Група з’явилась на українській канадській музичній сцені на початку 1980-х років в той час, коли серед української діаспори Монреаль називався “melting pot” ("плавильний котел") українських груп. “Ясени” стали відомі по всій Канаді та США після того, як відбулись їхні виступи у Нью-Йорку, Нью-Джерсі, в центрі “Queen Elizabeth” у Ванкувері, під час виставки “Людина та її світ”, на площі біля Канадського парламенту в Оттаві та інших місцях. До складу групи увійшли: Мирослав Балицький — клавішні; Євген Маліновский — гітара; Петро Марунчак (мол.) — ударні; Михайло Звонок — бас-гітара; Іван Несторович — гітара. Певний час з ансамблем співпрацювала відома в майбутньому співачка Люба (Любомира Ковальчук).

Yaseny

Le groupe t son apparition sur la scène musicale ukrainienne canadienne au début des années 1980, une époque à laquelle Montréal était réputé comme étant un «melting pot» de groupes ukrainiens. Les membres de Yaseny se sont fait connaître à travers le Canada et les États-Unis, notamment par des concerts à New York, au New Jersey, au Queen Elizabeth Center de Vancouver, sur l’emplacement de Terre des hommes, ainsi que sur la Colline du Parlement à Ottawa, pour ne nommer que quelques endroits. Le groupe était composé de: Myroslaw Balycky — claviers; Eugene Malynowsky — guitare; Peter Marunczak Jr. — percussion; Michael Zwonok — basse; John Nestorowich — guitare. Quelques années plus tard, la chanteuse connue, Luba, s’est jointe à Yaseny, avant de poursuivre une carrière bien réussie comme artiste professionnelle.

Yaseny

The group appeared on the Ukrainian Canadian music scene in the early 1980s at a time when Montreal was known as the “melting pot” of Ukrainian bands. Yaseny travelled extensively across Canada and the United States performing in New York, New Jersey, at the Queen Elizabeth Centre in Vancouver, at Man and His World and on Parliament Hill in Ottawa, to name a few. Band members included: Myroslaw Balycky — keyboards; Eugene Malynowsky—guitar; Peter Marunczak Jr. — drums; Michael Zwonok — bass guitar; John Nestorowich — lead guitar. In later years, renowned singer Luba joined the ranks of Yaseny, before her success as a pop recording artist.

Оркестр Івана Шеремети

Оркестр був популярним у 1980-х роках. Платівка “Українське весілля” (1986) — це відчуття святковості, яке променить з української народної пісні та авторських композицій. Чарівний звук народних інструментів у поєднанні з професійними аранжуваннями нагадує всім про культуру, яка є близькою і дорогою кожному українському серцю. Члени оркестру: Іван Шеремета — клавішні, вокал; Петро Чан — ударні, вокал; Михайло Михалик — мандоліна, флейта, вокал; Василь Сенчак — гітара, вокал; Павло Сидор — мандоліна; Ніколай Пєтровскі — скрипка; Михайло Бойко — вокал.*

L’Orchestre d’Ivan Sheremeta

C’était un orchestre populaire dans les années 1980. L’album de l’orchestre, A Ukrainian Wedding, sorti en 1986, reflète l’esprit festif qui résulte de la combinaison de chants traditionnels et de nouvelles mélodies. Le son magique des instruments folkloriques, tels que la flûte de pan, la bandura, le cymbaly (sorte de cithare ou piano tzigane), avec des violons et des mandolines, amène les gens à se remémorer une culture qui est belle et captivante. Les membres de l’orchestre sont: John Sheremeta — claviers, voix; Peter Chan — percussion, voix; Michael Michalyk — mandoline, flûte, voix; Bill Senchak — guitare, voix; Paul Sydor — mandoline; Nick Pietrowski — violon; Michael Boyko — voix.*

The Ivan Sheremeta Orchestra

Was a popular orchestra in the 1980s. Their 1986 album A Ukrainian Wedding distills the essence of the festive spirit from combining traditional songs with new melodies. The magic sound of folk instruments such as pan flute, bandura, cymbaly (dulcimer) with violins and mandolins, triggers memories of a culture that are as beautiful and captivating as they are dear. The orchestra’s members: John Sheremeta — keyboards, vocals; Peter Chan — percussion, vocals; Michael Michalyk — mandolin, flute, vocals; Bill Senchak — guitar, vocals; Paul Sydor—mandolin; Nick Pietrowski — violin; Michael Boyko — vocals.*

*** - audio #53**

“Бурлаки”

Монреальський гурт на забави та весілля, який був активним з 1989 по 1998 роки. Його постійними членами були: Тарас Мазепа — вокал, кларнет і мідні; Маркіян Шнурівський — вокал, гітара; Андрій Мазепа — бек-вокал, клавішні, акордеон, саксофон; Андрій Фіґоль — бек-вокал, бас-гітара; Тарас Фіґоль — ударні; Брендан Валш — вокал, гітара. Виступали в Квебеку, Онтаріо, Північно-Східній частині США і були першою українсько-канадською групою, яка виступала в Австралії — Сіднеї та Мельбурні. В доробку оркестру два компакт-диски — “Бурлаки”(1994) і “Часник”(1996).*

Burlaky

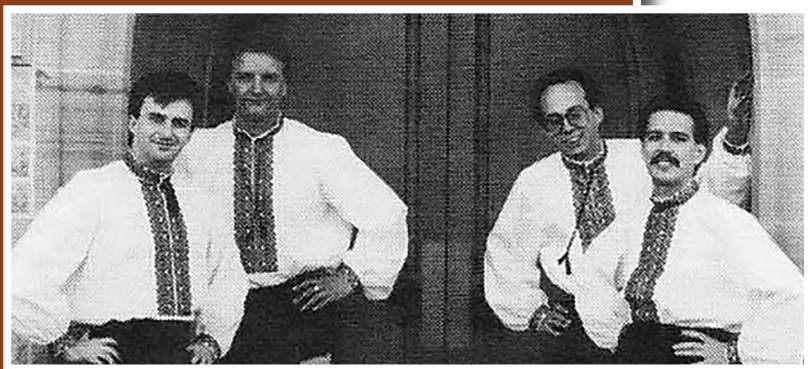
Groupe montréalais de Zabava ukrainien pour mariages et fêtes dansantes, actif de 1989 à 1998. Ses membres étaient : Taras Mazepa — voix solo, trompette et cuivres; Mark Shnuriwsky — voix, guitare; Andrew Mazepa — voix de soutien, claviers, accordéon, saxophone; Andrij Figol — voix de soutien, basse; Taras Figol — batterie; Brendan Walsh — voix, guitare. Le groupe joue au Québec, en Ontario, dans le Nord-Est des États-Unis et en Australie (Sydney et Melbourne). Ils ont deux enregistrements à leur nom: Burlaky (1994) et Chasnyk (1996).*

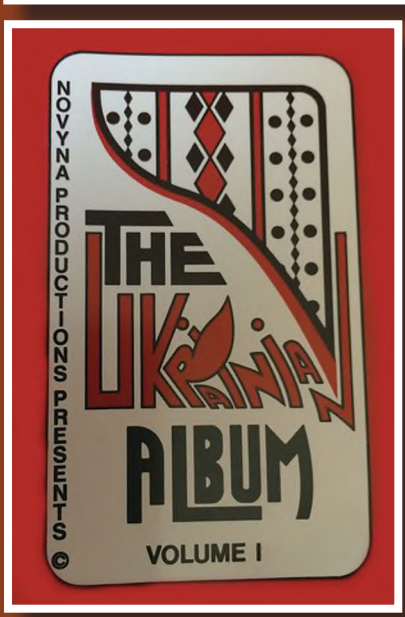
Burlaky

Montreal’s Ukrainian Zabava/Wedding Band, active from 1989 to 1998. Its members were Taras Mazepa—lead vocals, trumpet & brass; Mark Shnuriwsky — vocals, guitars; Andrew Mazepa — backing vocals, keyboards, accordion, saxophone; Andrij Figol — backing vocals, bass; Taras Figol — drums; Brendan Walsh — vocals, guitar. Performed in Quebec, Ontario, North-Eastern USA, and was the first Ukrainian Canadian group to perform in Australia (Sydney & Melbourne). The band has two recordings to its credit: Burlaky (1994) and Chasnyk (1996).*

*** - audio #54**

“Новина”

Гурт “Новина” був заснований у кінці 1980-х років Романом Вусатим, який в середині 1970-х був гітарістом початкового складу відомої групи “Веселка”. До складу входили талановиті музиканти і вокалісти, що взяли участь у записі унікальної серії касет, сконцентрувавшись на українських традиційних піснях, включно з авторськими композиціями головного співака Михайла Михалика. Творчий талант гурту реалізувався в доробку з чотирьох альбомів “The Ukrainian Album”, про які написано, що це було “прагнення зобразити радощі, печалі й гордість українського народу”. Продовженням нових музичних пошуків був випуск касети “Sentrifuge - Inner Circle”, яка складалася з переробок англійських пісень та власних композицій. Гурт був бажаним гостем на українських розважальних заходах.*

Novyna

Le groupe Novyna a été fondé à la n des années 1980 par Roman Vusaty qui, dans les années 1970, était guitariste et membre original du célèbre groupe Veselka. Novyna était composé de musiciens talentueux et de chanteurs qui ont participé à l’enregistrement d’une série unique de cassettes, où l’accent était mis sur les chansons traditionnelles ukrainiennes, mais comprenait aussi des compositions originales du chanteur principal Michael Michalyk. Le résultat de cette collaboration créative aboutit dans la sortie de quatre albums nommés The Ukrainian Album 1-4, dont le but dérivait d’un “effort pour décrire les joies, les chagrins et la fierté du peuple ukrainien”. La poursuite de nouvelles recherches musicales aboutit dans la production d’un autre enregistrement: Sentrifuge — Inner Circle, qui consistait en des remaniements de chansons anglaises et de compositions originales.*

Novyna

The band Novyna was founded in the late 1980s by Roman Vusaty, who in the 1970s was a guitarist and original member of the well-known band Veselka. Novyna consisted of talented musicians and vocalists who took part in the recording of a unique series of cassettes, focusing on Ukrainian traditional songs, but also including original compositions by the lead singer Michael Michalyk. The creative talent of the group was realized in the works of four albums: The Ukrainian Album 1–4, described as “an endeavour to portray the joys, the sorrows and the pride of the Ukrainian people.” Subsequent new musical explorations led to the production of a recording: Sentrifuge — Inner Circle, which consisted of remakes of English songs and original compositions.*

*** - audio #55**

“Золота булава”

Гурт був сформований в 1991 році в Монреалі. Його постійними членами були: Юрій Митко, Стефан Головка і Роман Карпішка. Протягом багатьох років існування до гурту на певний час приєднувалися й інші музиканти: Маркіян Шнурівський, Петро Кира, Михайло Манґафас, Тарас Мазепа, Роман і Тарас Пити, Михайло Ребізант. Гурт виступав по цілій Північній Америці, але найбільше на Північному Сході США. “Золота булава” виконувала традиційну українську танцювальну музику, яка була продовженням тенденцій монреальських гуртів “Веселка” і “Самоцвіт”. У творчому доробку “Золотої булави” три альбоми, до яких, окрім традиційних, включено власні композиції.*

Zolota Bulava

Le groupe a été formé à Montréal en 1991 avec un trio de base : Yuri Mytko, Stefan Holowka et Roman Karpishka. Au cours des années d’autres membres s’ajoutèrent au groupe ZB : Markian Shnuriwsky, Peter Kyra, Michael Mangafas, Taras Mazepa, Roman et Taras Pitt, Michael Rebizant. ZB a joué en public à travers l’Amérique du Nord, de l’Alberta à la Virginie; mais la plupart de leurs spectacles eurent lieu dans le nord-est des États-Unis. Le groupe a joué de la musique traditionnelle ukrainienne zabava, inspirée par les groupes montréalais Veselka et Samotsvit. Il a également composé une musique originale répartie sur trois enregistrements : Zolota Bulava, ZB2 et Zolota Bulava: “Live, in Montreal”.*

Zolota Bulava

The band was formed in Montreal in 1991 with a core lineup of Yuri Mytko, Stefan Holowka and Roman Karpishka. Other ZB band members over the years were: Markian Shnuriwsky, Peter Kyra, Michael Mangafas, Taras Mazepa, Roman and Taras Pitt, Michael Rebizant. ZB played to audiences across North America, from Alberta to Virginia, but most of their performances were concentrated in the northeastern US. The group played traditional Ukrainian zabava music, inspired by Montreal’s Veselka and Samotsvit, and also composed original music that can be found on their three recordings: Zolota Bulava, ZB2 and Zolota Bulava: “Live, in Montreal.”*

*** - audio #56**

“Дзвін”

Гурт “Дзвін” був створений у 1991 році на основі популярного “Вечірнього дзвону”, зі складу якого залишились Адріан Альбощий, Роман Карпишин і Тіно Папа і до якого приєднались Марко Беднарчик та Роман Костик. Група швидко здобула репутацію розважального вокально-інструментального гурту з кількома співаками, які майстерно виконували багатоголосся. “Дзвін” виступав на багатьох заходах в Монреалі, Оттаві, Ошаві, а також у США - в м. Салем (Массачюсетс) і відпочинковій оселі “Союзівка” (Нью-Йорк). Найбільш значимими для гурту були виступи на Національному українському фестивалі в м. Дофин (Манітоба) та Українському фестивалі в центрі мистецтв “Garden State” (Нью-Джерсі, США). У 1993 році група “Дзвін” припинила своє існування.*

Dzvin

Basé sur le groupe Vechirnij Dzvin, le groupe Dzvin a été formé en 1991. Ses membres étaient : Adrian Alboschy, Roman Karpyszyn et Tino Papa, avec les nouveaux membres Mark Bednarczyk et Roman Kostyk. Dzvin a rapidement acquis une réputation en tant que groupe musicalement divertissant et animé, avec plusieurs chanteurs et de fortes harmonies vocales. “Dzvin” a participé à de nombreux événements dans le grand Montréal, à Ottawa et Oshawa, à Salem, MA et Soyuzivka, NY. Le Festival national ukrainien à Dauphin, au Manitoba et le Festival ukrainien au Garden State Arts Centre du New Jersey ont marqué deux des points forts du groupe. Dzvin s’est dissous comme un ensemble exécutant à la n de 1993.*

Dzvin

Based on the Vechirnij Dzvin, the group Dzvin was formed in 1991. Its members were: Adrian Alboschy, Roman Karpyszyn, and Tino Papa and newly joined Mark Bednarczyk and Roman Kostyk. The group quickly established a reputation as an entertaining and lively instrumental unit featuring multiple singers and strong vocal harmonies. “Dzvin” performed at many events in greater Montreal area, in Ottawa, Oshawa, Salem, MA and Soyuzivka, NY. The National Ukrainian Festival in Dauphin, Manitoba and the Ukrainian Festival at the Garden State Arts Center, New Jersey marked two of the group’s highlights. Dzvin disbanded as a performing ensemble at the end of 1993.*

*** - audio #57**

“Звук”

Гурт “Звук” був сформований у 2012 році й виступає в складі: Григорій Балицький — бас-гітара, Роман Карпішка — гітара, Орест Ванкевич — акордеон, Матвій Водзіцький — ударні. Музиканти завжди вважали, що музика є важливою частиною української культурної спадщини. Будучи активними в українській громаді з дитячих років, вони навчились цінувати і плекати музику як форму вияву своєї української ідентичності. Члени “Звуку” гордяться своїм національним корінням та культурною спадщиною, які допомогли їм сформуватися такими, якими вони є сьогодні. Йдучи шляхом попередніх монреальських гуртів на забави, музиканти сподіваються, що їхня любов до української культури буде надихати майбутні покоління.*

Zvook

Le groupe musical “Zvook” a été formé en 2012 et consiste de : Gregory Balycky — guitare basse; Roman Karpishka — guitare; Orest Vankevich — accordéon; Matthew Wodzicky — percussion. Ils ont toujours considéré la musique comme une part importante de leur riche patrimoine ukrainien. Impliqués dans la communauté ukrainienne dès leur plus jeune âge, ils ont appris à apprécier et à affectionner les influences musicales comme formes d’expression de leur identité ukrainienne. Les membres du groupe sont ers de leurs racines culturelles qui ont grandement déterminé ce qu’ils sont aujourd’hui. En suivant les traces de tous les anciens groupes de zabava de Montréal, ils espèrent que l’amour qu’ils portent pour leur culture transparaîtra à travers leur musique et sera source d’inspiration pour d’autres au cours des années à venir.*

Zvook

The Zvook ensemble was formed in 2012 and is comprised of: Gregory Balycky — bass guitar; Roman Karpishka — guitar; Orest Vankevich — accordion; Matthew Wodzicky — drums. They have always considered music to be an important part of their rich Ukrainian heritage. Having been involved in the Ukrainian community from a very young age has taught them to appreciate and cherish the influences of music as an expression of their identity. The Zvook members are proud of their cultural roots which have prominently shaped who they are today. By following in the footsteps of all the previous Montreal zabava bands, they hope that the love they have for their culture will continue to flourish and inspire others for many years to come.*

*- audio #58

Оркестри і групи

У кінці 1950-х — 1960-х роках існувало декілька музичних колективів, які грали на забавах, весіллях, прийняттях і виконували український та популярний в тих часах репертуар. Серед відомих учасників були: Павло Олянський — скрипка, Іван Олянський — акордеон, Роман Нагребецький —скрипка, п. Квасницький — фортепіано, Василь Лісний —саксофон, Микола Яворницький — акордеон, Володимир Прилята – ударні, п. Ґураль — контрабас, Стефан Біда — акордеоніст. У цей час також популярною була група “TSAP”, до складу якої входили музиканти з родини Цапів. У 1970-х роках , крім інших, були відомі гурти : **“Men Without Hats"** (брати Дорощуки), **“The NightHawks”** (керівник Джордж Ковалик) і **“Чорноморці”**, членами якого були: Євстахій Цап – скрипка; Ігор Цап — акордеон, вокал; Адріан Альбощий — ритм-гітара; Тіно Папа — ударні; Василь Сенчак — гітара; Богдан Цап— ударні. Гурт випустив касету. У 1980 році створився гурт **“Дніпрові хвилі”** у складі: Юрко Трусяк, Роман Мазепа, Юрко Несторук, п. Василь (прізвище невідомо).

Orchestres et groupes

À la n des années 1950 et 1960, plusieurs groupes ont commencé à divertir la communauté ukrainienne de Montréal lors de mariages et de danses (zabavas) jouant des répertoires ukrainiens traditionnels et contemporains. Parmi eux se trouvaient quelques-uns des musiciens les plus connus et les plus connus, tels que: Paul Oliansky — violon; John Oliansky— accordéon; Roman Nahrebecky — violon; M. Kwasnycky —piano; Vasyl Lisney — saxophone; Nicholas Yawornycky — accordéon; Wolodymyr Pryzlyata — tambours; M. Gural — bass; Stefan Bida — accordéon. Pendant la même période, il y avait aussi un autre groupe populaire qui s’appelait TSAP, composé de musiciens de la famille Cap. Les années 70 ont vu une prolifération de bandes et d’orchestres, parmi lesquels on peut également trouver: **Men Without Hats** (frères Doroschuk), **Chornomortsi**: Ewstachij Cap — violon; Ihor Cap — accordéon, voix; Adrian Alboshchy — guitare rythmique; Tino Papa — tambours; Wasyl Senchak — guitare rythmique; Bohdan Cap — drums et The NightHawks dirigés par George Kowalyk. Dans les années 80, le groupe Dniprovi Khvyli a été formé, qui comprenait: Yourko Trusiak, Roman Mazepa, Yourko Nestoruk et M. Vasyl.

Orchestras and bands

In the late 1950s and 60s, several bands surfaced and began to entertain the Ukrainian community of Montreal at weddings and dances (zabavas) playing traditional Ukrainian and contemporary repertoires. Among them were some of the most popular and well known musicians, such as: Paul Oliansky — violin; John Oliansky — accordion; Roman Nahrebecky — violin; mr. Kwasnycky — piano; Vasyl Lisney — saxophone; Nicholas Yawornycky —accordion; Wolodymyr Pryzlyata — drums; Mr. Gural — bass; Stefan Bida — accordion. Also during the same period there was another popular band that went by the name TSAP, which consisted of musicians from the Cap family. The 70s saw a proliferation of bands and orchestras, among them one could also find: "**Men Without Hats**" (Doroschuk brothers), "**Chornomortsi**": Ewstachij Cap — violin; Ihor Cap — accordion, vocals; Adrian Alboshchy — rhythm guitar; Tino Papa — drums; Wasyl Senchak — rhythm guitar; Bohdan Cap — drums and The NightHawks led by George Kowalyk. In 80s the group Dniprovi Khvyli was formed, which included: Yourko Trusiak, Roman Mazepa, Yourko Nestoruk and Mr. Vasyl.

Духові оркестри / Fanfares / Wind orchestras

Перший в Монреалі український духовий оркестр "Дзвін" було організовано при культурно-освітньому товаристві "Просвіта" в 1917 році Михайлом Цитульським, який за власні кошти придбав всі музичні інструменти та проводив репетиції у власному будинку. Згодом оркестр приєднався до товариства "Січ". Щороку під час Великодніх свят відбувалась святкова хода оркестру в районі церкви Св. Михаїла, яку з ентузіазмом вітали жителі Монреаля. Пізніше оркестр об'єднався з литовським і у складі 42 музикантів був одним з найкращих у Монреалі. У 1925 році при культурно-освітньому товаристві ім. М. Драгоманова було створено новий духовий оркестр, яким диригував професор Пилип Басса, а за 10 років в українській громаді при парафії Св. Михаїла з ініціативи о. Йосафата Жана виникла ще одна невелика духова група. Священик особисто навчав парафіян гри на інструментах і керував оркестром, який виступав на парафіяльних заходах, а також брав участь у ході під час квебекського національного свята Св. Івана Хрестителя (St-Jean-Baptiste).

La première fanfare ukrainienne Dzvin a été organisée auprès de la société culturelle Prosvita en 1917 par Michael Tsytulsky, qui s'est chargé personnellement d'acheter tous les instruments de musique et organisait les répétions à son domicile. Par la suite, le groupe a rejoint la société Sich. Chaque année, pendant les fêtes de Pâques la fanfare participait à une procession près de la paroisse de l'Archange Saint-Michel; les gens du quartier montréalais les ont chaleureusement accueillis. Plus tard, le groupe s'est joint à une fanfare de la communauté lituanienne et, avec maintenant 42 musiciens, devient l'une des meilleures à Montréal. En 1925 le chef d'orchestre Philip Bassa créa au sein de l'Association culturelle et éducative Mykhaylo Dragomanov une fanfare qui, quelques années plus tard, s'est jointe à l'association Sich auprès de la paroisse de Sainte-Sophie. En 1935, la paroisse de l'Archange Saint-Michel a une petite fanfare organisée et dirigée par le Pr. Josaphat Jean; le prêtre enseignait personnellement ses paroissiens à jouer les instruments. La fanfare a joué durant maints événements paroissiaux, ainsi qu'a pris part à la procession annuelle durant la Saint-Jean-Baptiste.

The first Ukrainian brass band Dzvin was organized at the Prosvita Cultural Society in 1917 by Michael Tsytulsky, who personally bought all the instruments and conducted rehearsals at his home. Subsequently, the band joined the Sich Society. Every year, during the Easter holidays the band took part in a festive procession near Saint Michael parish and was warmly received by the residents of Montreal. Later, the band joined with another one from the Lithuanian community; the now 42-musician strong brass band became of the best in Montreal. In 1925, the Mykhaylo Dragomanov Cultural and Educational Association set up a band with Philip Bassa as its leader. Ten years later, Fr. Josaphat Jean organized a small brass band at the Saint Michael parish, where he personally took upon himself to teach his parishioners to play the instruments. The orchestra performed at various parish activities, and also took part in the annual procession during June 24th St. John the Baptist festivities.

“Трембіта”

У 1967 році група членів Спілки Української Молоді Квебеку створила духовий оркестр “Трембіта”, який отримав назву від гуцульського народного інструменту. Протягом майже 40 років існування оркестру його керівниками були: Ростислав Куліш, Юрко Кулицький, Андрій Гарасимович, Андрій Фіґоль, Світлана Лисогор, Моен Хосейн, які вклали багато ентузіазму та праці для великого успіху “Трембіти”. З моменту першого концерту в 1968 році на оселі “Верховина” оркестр взяв участь у більш ніж 100 концертах в Монреалі, багатьох містах Канади і США. У 1988 році під час музичного турне Європою в честь 1000-ліття Християнства в Україні, “Трембіта” виступала на Службі Божій, якою правив Папа Іван-Павло II. Через 13 років пізніше “Трембіта” повернулась в Європу для святкування 10-ої річниці Незалежності України. Під час цього туру відбулись концерти в Києві та інших містах України. Оркестр проіснував понад 35 років і залишився в історії культури українського громади Монреаля як один з найбільш яскравих музичних колективів.

Trembita

En 1967, à Montréal, un groupe de membres visionnaires de l’Association de la jeunesse ukrainienne du Québec a formé une fanfare. Elle a pris le nom d’un instrument musical des montagnes Carpates de l’Ukraine : Trembita. C’est une corne alpine traditionnelle de la région ukrainienne des Carpates. Près de quarante ans, des chefs chevronnés tels que Rostyslaw Kulish, Yourko Kulycky, Andrij Harasymowycz, Andrij Figol, Svitlana Lysogor, et Moeen Hossain ont grandement contribué à la croissance, à l’excellence ainsi qu’au grand succès de Trembita. Depuis le premier concert de 1968, au camp Werchowyna dans les Laurentides, l’orchestre a participé à des centaines de concerts à Montréal ainsi que dans plusieurs villes du Canada et des États-Unis. En 1988, pendant sa tournée musicale en Europe, en commémoration du millénaire de la chrétienté en Ukraine, Trembita a captivé le public, surtout lors de la performance à la messe à laquelle assistait le pape Jean-Paul II. Treize ans plus tard, Trembita est retourné en Europe pour célébrer le 10e anniversaire de l’indépendance de l’Ukraine. Sa tournée incluait des concerts à Kyïv, la capitale de l’Ukraine, et partout en région. L’orchestre fut actif pendant plus de 35 ans et reste, pour la communauté ukrainienne montréalaise, l’un des groupes culturels les plus brillants.

Trembita

In 1967, a group of visionary Montreal members of the Ukrainian Youth Association of Quebec organized a Brass-Woodwind Band. They called the ensemble Trembita, after the traditional alpine horn of the Ukrainian Carpathian Mountain region. For almost forty years, the Trembita Brass-Woodwind Band was able to greet the world through the excellence and the vision of its accomplished conductors: Rostyslaw Kulish, Yourko Kulycky, Andrij Harasymowycz, Andrij Figol, Svitlana Lysogor, and Moeen Hosain. Starting with the first performance in 1968 at the Youth Association’s children’s summer Camp Werchowyna in the Laurentians, Trembita had performed at hundreds of events and locales in Montreal alone, and in numerous other cities in Canada and the United States. In 1988, during a tour of Europe in commemoration of the millennium of Christianity in Ukraine, Trembita proved itself to be an eloquent ambassador of the melodic richness of Ukrainian culture and captured the hearts of the public during a performance at a mass attended by Pope Jean-Paul II. Thirteen years later, Trembita returned to Europe to celebrate the 10-year anniversary of the independence of Ukraine. They performed in Kyiv, as well in many other cities throughout the region. The orchestra had been active for over 35 years and remains within Montreal’s Ukrainian community as one of its brightest bands.

Духовий оркестр “Трембіта”, кер. Р. Куліш
Fanfare Trembita Brass Band, dir. R. Kulish

Струнні оркестри / Les Orchestres à cordes / String orchestras

Струнні оркестри та ансамблі У 1937-1938 роках існував мандолінно-скрипковий оркестр українців греко-католиків Монреаля при парафії Св. Михаїла, який нараховував 50 дітей та дорослих.

У 1958 році при СУМ було організовано мандолінно-гітарний гурток, який в короткому часі перетворився в оркестр із 40 учасників. Молодіжний колектив відразу здобув популярність і став постійним учасником громадських заходів. До репертуару оркестру входили народні, стрілецькі, повстанські та сумівські пісні. Через деякий час до інструментальної приєдналась вокальна група, а також декламатори. За майже 15-літній термін існування колектив мав понад 100 виступів з програмами, присвяченими різним визначним датам, брав участь у Експо-67, на Олімпіаді-76 року та виставці "Людина та її світ". Багаторічним диригентом оркестру був Степан Гарасимович. Мандолінно-гітарні гуртки створювались і в інших українських громадах. Найбільш активною була родина Михаликів з м. Лашін, а також талановита гітаристка і співачка Христина Коваль. У 1969-1973 роках успішно виступав ансамбль бандуристів під керівництвом Володимира Моти, а з 1978 року цю традицію продовжив ансамбль бандуристів при товаристві "Просвіта" м. Лашін під керівництвом д-ра Євгена Якимова.

Orchestres à cordes et autres ensembles musicaux En 1937-1938 il existe un orchestre de mandolines et de violons auprès de la paroisse de l'Archange Saint-Michel, qui se composait de 50 musiciens, incluant des enfants et des adultes.

En 1958, l'Association de la Jeunesse ukrainienne organise un petit club de joueurs de mandolines et guitares, qui grandit bientôt en un orchestre de 40 membres. Les concerts devant la communauté s'ensuivent très vite. Son répertoire comprend des pièces de styles folklorique, militaire et patriotique. Un groupe vocal se rajoute, avec chant, déclamation et récitation. Durant la quinzaine d'années de son existence, l'orchestre a donné plus de 100 représentations avec des programmes à la thématique variée. Il a pris part à l'Expo 67, durant les Jeux olympiques de 1976, l'exposition Terre des Hommes. Pendant longtemps, le chef d'orchestre était Stepan Harasymowycz.

Des groupes composés de guitares et de mandolines ont été formés dans plusieurs arrondissements de l'île de Montréal. Entre autres, on retrouve à Lachine le groupe de la famille Michalik, tandis qu'à LaSalle les gens ont la chance d'entendre le chant et le jeu de guitare de la très talentueuse Christina Kowal.

Dans les années 1969-1973, un ensemble de bandouristes sous la direction de Wolodymyr Mota a connu beaucoup de succès. La tradition bandouriste continue en 1978, auprès de la Société Culturelle Prosvita de Lachine avec un ensemble de jeunes musiciens dirigé par le Dr Evhen Yakemiw. À l'époque c'était le seul groupe montréalais de bandouristes qui participait activement dans la vie culturelle de la communauté ukrainienne de Montréal.

String orchestras and other musical ensembles In 1937–1938 there was an orchestra of mandolins and violins at the parish of Saint-Michel, which consisted of 50 musicians, including children and adults.

In 1958, the Ukrainian Youth Association organized a small mandolin and guitar players club, which soon grew into an orchestra of 40 members. Concerts before he community ensued very quickly. Its repertoire included folk, military and patriotic styles. A vocal group is added, with song, declamation and recitations. During its ten years of existence, the orchestra had given more than 100 performances with programs on a variety of themes, and participated in cultural events during Expo 67, the 1976 Olympic Games and the Man and His World exhibition. Stepan Harasymowycz was its long-time conductor.

Groups composed of guitars and mandolins were formed in several boroughs on the island of Montreal. Among many, in Lachine we nd the Michalik family, while in LaSalle people have the chance to hear the singing and guitar playing of the very talented Christina Kowal.

In the years 1969–1973 a bandura ensemble under the direction of Wolodymyr Mota was very successful. The bandura playing tradition continued in 1978 in Lachine with the Prosvita Cultural Society's group of young musicians led by Dr. Evhen Yakemiw. At the time, it was the only Montreal group of bandura players who were active in the cultural life of the Ukrainian community in the city.

Струнний дитячий оркестр греко-католиків Монреаля, 1938
Orchestre à cordes des enfants gréco-catholiques de Montréal, 1938
Children's string orchestra of Montreal's Greek-Catholics, 1938

Дитячий оркестр під кер. С. Гарасимовича
L'Orchestre des enfants * Children's Orchestra, dir. S. Harasymowycz

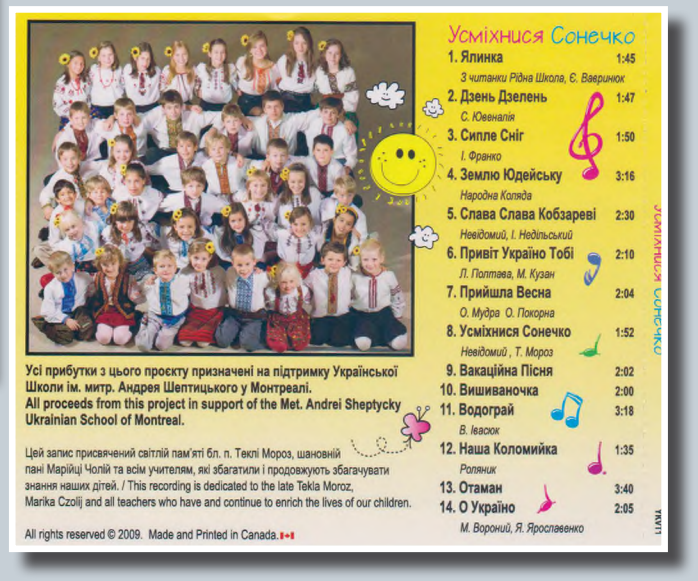

Тріо бандуристів під кер . Є. Якиміва
Trio de Bandouristes * Bandura trio, dir. Y. Yakemiw

Ансамбль бандуристів під кер. В. Моти, 1972
Ensemble de bandouristes * Bandura Ensemble, dir. W. Mota, 1972

"Усміхнися, сонечко" (2009)
Учні школи ім. Мит. Андрея Шептицького, музичний керівник — Віра Турко-Кулицька.
До диску увійшли українські народні та авторські пісні в обробках Юрка Кулицького.*

Usmikhnysia, sonechko (2009)
Les élèves de l'École ukrainienne métr. A. Sheptytsky; sous la direction de Vera Turko-Kulycky.*
Le disque comprend des chansons ukrainiennes traditionelles et originales, arrangées par Yourko Kulycky.*

Usmikhnysia, sonechko (2009)
Students of the Metr. A. Sheptytsky Ukrainian School; under the direction of Vera Turko-Kulycky.
The disc includes Ukrainian folk and original songs, arranged by Yourko Kulycky*

"Рідна мова колискова" (2014)
Ансамблі "Мальви " і "До-Мі-Соль", музичний керівник — Оксана Сеньків-Харидчак. Диск складається з 18 композицій на слова і музику О. Сеньків-Харидчак.**

Ridna mova kolyskova (2014)
Les Ensembles Malvy et Do-Mi-Sol; sous la direction de Oxana Senkiv-Charydczak. Le disque comporte 18 compositions — textes et musique par O. Senkiv-Charydczak.**

Ridna mova kolyskova (2014)
Ensembles Malvy and Do-Mi-Sol; under the direction of Oxana Senkiv-Charydczak. The disc consists of 18 compositions, with lyrics and music by O. Senkiv-Charydczak. **

***-audio #59 **-audio #60**

Імпресаріо / L'Inprésario / Impresario

Роман Підвисоцький (1933 — 2017)
Народився в Монреалі. Його харизма, жваве сприйняття гумору та відкритість розкрились під час роботи одним з перших ведучих на монреальській радіостанції CKGM у 1959 році. Згодом він розкрив свій талант на телебаченні. Написав сценарій і був співпродюсером фільму "Pro le of e Soviet Women" для компанії "20th century Fox Television", 13-частинний двомовний телевізійний серіал "Heritage Highway" — "La route des pionniers", фільми для ООН, а також сотні комерційних телевізійних та радіозаставок для різних програм. Керував проектами " The Connie de Navé Talent" і "Press Office" у Беверлі-Хіллз у штаті Каліфорнія (США). Його інтерес до мистецтва та культури призвів до кар'єри імпресаріо з щоденною роботою в рекламі, а також підготовки матеріалу для різноманітних рубрик в багатьох журналах і газетах в Канаді, США та Україні. В той самий час самовіддано працював для української громади Північної Америки. Був продюсером музичних альбомів артистів з України, як власник фірми "RSVP" ("Ray Stevens Visual Productin Inc.") організовував тури по Канаді та США для українських артистів, які виступали на престижних монреальських сценах. Серед них — Дмитро Гнатюк, Олега Криса, Софія Ротару, хори ім. Г. Верьовки та "Кубанські козаки". Рівнож організував показ опер "Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського та "Анна Ярославна" А. Рудницького (у супроводі Симфонічного оркестру Монреаля), представив українські фільми "Захар Беркут" та "Тіні забутих предків".

Ray Stevens (Roman Pidwysocky) (1933 — 2017)
Né à Montréal. Son charisme, sens d'humour et sa nature franche lui ont valu une place parmi les premiers animateurs de la station de radio montréalaise CKGM, en 1959. Par la suite, il a rédigé un scénario et a co-produit le film Profil de la femme soviétique pour 20th Century Fox Television; il a produit une série télévisée bilingue de treize épisodes Heritage Highway — La route des pionniers, et des films pour l'ONU; il a aussi rédigé et produit des centaines de commerciaux pour la télévision et la radio pour diverses émissions. Il a dirigé la Connie de Navé Talent and Press Office à Beverly Hills, en Californie. Son intérêt pour l'art et la culture l'a dirigé vers une carrière d'agent artistique, en plus de son travail de jour dans la publicité. Il a également contribué à des chroniques éditoriales dans plusieurs revues et journaux au Canada, aux États-Unis et en Ukraine. En même temps, il a travaillé de très près pour la communauté ukrainienne d'Amérique du Nord. Il était le producteur d'albums de musique et promoteur d'artistes ukrainiens. En tant que propriétaire de la société RSVP (Ray Stevens Visual Production Inc.) il a organisé et promeut les tournées canadiennes et américaines d'artistes ukrainiens qui ont joué sur les prestigieuses scènes de Montréal. Parmi eux —Dmytro Hnatiuk, Oleh Kryssa, Sofia Rotaru, les chœurs de H. Veryovka et des Cosaques de Kouban, a organisé les spectacles des opéras Cosaque au-delà du Danube et Anna Yaroslavna (accompagné de l'Orchestre symphonique de Montréal), a présenté les films ukrainiens Zakhar Berkut (dir. Osyka, 1971) et Ombres des ancêtres disparus/Les Chevaux de Feu (dir. Paradjanov, 1964).

Ray Stevens (Roman Pidwysocky) (1933 — 2017)
Ray was born in Montreal. His charismatic personality, fun wit and charm earned him a spot on the original announcer lineup at Montreal's CKGM Radio in 1959. He later wrote and co-produced the one-hour Special Profile of the Soviet Woman for 20th Century Fox Television; produced the thirteen-episode, bilingual, television series Heritage Highway — La route des pionniers, and films for the UN, as well as wrote and produced hundreds of television and radio commercial pools for different programs. He ran the Connie de Navé Talent and Press Office in Beverly Hills, CA. His interest in Arts and Culture led to a career as a stage impresario, with a day job in advertising. He contributed regularly to editorial columns in newspapers and magazines in Canada, the United States and Ukraine. He was equally involved with the Ukrainian community in North America. He was a record album producer and promoter for Ukrainian artists. through his rm RSVP (Ray Stevens Visual Production Inc.) he organized and promoted Canadian and American tours for artists from Ukraine. Famous artists graced Montreal stages, including Dmytro Hnatiuk, Oleh Kryssa, Sofia Rotaru, the Kuban Cossack Chorus and Veryovka Choir, as well as the operas Cossacks in Exile and Anna Yaroslavna (with the OSM). He presented Ukrainian films Zakhar Berkut (dir. Osyka, 1971) and Shadows of Forgotten Ancestors (dir. Paradzhanov, 1964).

“Євшан”

Українська популярна музика 1970-х років слідувала комерційним тенденціям свого часу, які були зумовлені молодіжним маркетом на фестивалях і забавах. Щоби заповнити відсутність випуску та забезпечити розповсюдження української музики в Канаді та США, Богдан Тимець створив фірму запису “Євшан". У 1973 році вийшла у світ перша платівка “Казка”, що включала дві пісні у виконанні Люби Ковальчук у супроводі членів гурту “Сини степів”. Наступного року “Євшан” випустив один із своїх найкращих і найбільш популярних альбомів “Зоря”. Створивши торгову сітку для реалізації продукції, фірма в короткому часі привернула увагу артистів українського походження з цілого світу. За час свого існування “Євшан” зробив і випустив майже 100 записів української вокальної та інструментальної музики, серед яких також і дитячі збірники “Ukrainian dances” та “Ukrainian Folk Tales”. Згодом фірма почала розповсюджувати не тільки музичні записи, а й предмети українського декоративно-прикладного мистецтва, книжки та інші речі, які визначають національну ідентичність. Відмітно, що в 1987 році “Євшан” випустив перший у світі україномовний компакт-диск “Дарка і Славко” із записом відомих артистів з Нью-Йорка.

Yevshan

La musique populaire ukrainienne des années 1970 suivait les tendances commerciales de l’époque, à savoir un jeune marché friand de festivals et de zabavy. Pour combler le vide dans la production et la distribution d’enregistrements de musique ukrainienne à travers le Canada et les États-Unis, Bohdan Tymyc a créé une entreprise sous la marque Yevshan. Après avoir lancé en 1973 un premier 45 tours avec deux chansons intitulée “Kazka” et mettant en vedette Luba Kowalchyk et les membres du groupe Syny Stepiw, il a produit et lancé un de ses meilleurs et plus populaires enregistrements: “Zoria” (1974). Il a ensuite créé son propre réseau de vente pour la promotion des enregistrements qu’il a produits. Une fois l’étiquette établie, de nombreux artistes ukrainiens du monde entier se sont tournés vers lui pour fabriquer et distribuer leurs enregistrements. À ce jour, la maison de disque “Yevshan” a fabriqué et publié environ 100 enregistrements, y compris la musique pour enfants : Ukrainian Dances et Ukrainian Folk Tales, en format cassette. Yevshan est plus qu’une maison de disques, mais distribue aussi des livres et des objects d’arts décoratifs importants pour la communauté ukrainienne voulant conserver son identité en Amérique du Nord. Un fait intéressant : Yevshan a sorti en 1987 le premier enregistrement de musique ukrainienne sur format disque compact pour le duo newyorkais, Darka et Slavko.

Yevshan

Ukrainian popular music in the 1970s was following the commercial trends of the time, namely a young market at festivals and zabavy. To fill in a void in the production and distribution of recordings across Canada and United States, Bohdan Tymyc created a company under the record label Yevshan. After the release in 1973 of his first 45 rpm recording with two songs labelled “Kazka”, featuring Luba Kowalchyk and members of the group Syny Stepiw, he produced and released one of his nest and most popular recording called Zoria (1974). He then created his own sales network to promote the first few recordings he produced. Once established, many artists from around the world turned to him to manufacture and distribute their recordings. At this point the Yevshan label manufactured and released about 100 recordings, including music for children: Ukrainian Dances and Ukrainian Folk Tales, in the cassette format. Yevshan has become not only a distributor of recordings, but also of books and arts and crafts that the community needed to retain their identity in North America. Interesting fact: Yevshan released in 1987 the first CD recording of Ukrainian music, for the New York-based duo Darka and Slavko.

ЛІТЕРАТУРА
LA LITÉRATURE
LITERATURE 2

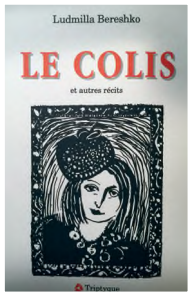

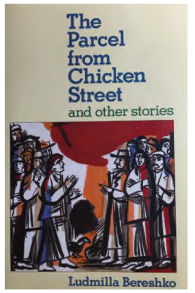
Марія Чиж-Мариняк (1907—1982)
Народилася у Львові. Після закінчення вчительської семінарії в Самборі, навчалася гри на скрипці у Львівському Музичному інституті ім. М. Лисенка. У Канаді проживала з 1949 року, де отримала ступінь магістра із славістики в монреальському університеті McGill. Вчитель української школиприпарафії Успення Божої Матері та керівник хору при товаристві "Просвіта", М.Мариняк, крім до слідницької праці, займалася літературною творчістю: писала поезію, була автором пригодницької повісті для молоді "Далекі мандри". За новелу "Дівчур" (1969) отримала Першу премію на 10-му літературному конкурсі СФУЖО в 1970 році. Публікувалася в жіночих журналах української діаспори. Писала під псевдонімами Марта Чиж і Данко Вітер.

Maria Czyz-Maryniak (1907—1982)
Né à Lviv, diplômée du séminaire des enseignants de Sambir dans la région de Lviv. Elle a étudié le violon à l'Institut de musique de Lviv. Elle émigre au Canada en 1949 où elle obtient une maîtrise en études slaves de l'Université McGill. Institutrice à l'école ukrainienne auprès de la paroisse de l'Assomption de la Bienheureuse Vierge Marie et chef de choeur à la société Prosvita. Poétesse, auteure de travaux de recherche et de littérature aventure jeunesse avec Voyages lointains. Sa nouvelle «La jeune Fille» (1969) a remporté le 1er prix au 10e concours littéraire de la World Federation of Ukrainian Women's Organizations en 1970. Elle a publié ses oeuvres dans les magazines féminins de la diaspora ukrainienne, sous les pseudonymes Marta Czyz et Danko Witer.

Maria Czyz-Maryniak (1907—1982)
Born in Lviv, graduated from the Sambir Teachers Seminary in the Lviv region. Studied violin at the Lviv Music Institute. She immigrated to Canada in 1949 where she earned a Master's degree in Slavic Studies from McGill University. Teacher at the Ukrainian school at the parish of the Assumption of the Blessed Virgin Mary and choir conductor at the Cultural Society Prosvita. Poet, author of works of research and youth adventure with Far-away Voyages. Her novella " The Girl" (1969) won first prize at the 10th Literary Contest of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations in 1970. She published her work in women's magazines of the Ukrainian diaspora under the pseudonyms Marta Czyz and Danko Witer.

Франціна Олена Пономаренко
Письменниця, викладач. Народилася в 1947 році у Франції в м. Страсбурґ. Здобувши освіту в Канаді, викладала в Монреалі в коледжах Loyola і Vanier перекладну європейську літературу на відділенні англійської мови. Творчість письменниці складається з чисельних коротких оповідань, що публікувались в різноманітних канадських літературних журналах, включно з "Matrix", "Canadian Forum", "Canadian Fiction Magazine". Коротке оповідання "Xenia" виграло приз CBC. Збірка оповідань " The Parcel from Chicken Street" (1990), яка побачила світ під псевдонімом Людмила Берешко, увійшла до короткого переліку найкращої англомовної художньої літератури у Квебеку і згодом була видана французькою мовою під назвою "Colis".

Francine Hélène Ponomarenko
Écrivaine et professeure. Née en 1947, à Strasbourg, en France. Elle a fait ses études au Canada. Elle a enseigné la littérature européenne au département d'anglais au Collège Loyola et au Collège Vanier. Ses publications comprennent de nombreuses nouvelles publiées dans diverses revues littéraires canadiennes dont Matrix, Canadian Forum, Canadian Fiction Magazine. L'histoire de «Xenia» a remporté un prix CBC. La collection d'histoires, The Parcel from Chicken Street (1990), qui a été publiée sous son nom de plume, Ludmilla Bereshko, a été sélectionnée comme la meilleure fiction de langue anglaise au Québec. Ce livre est également apparu en français sous le titre Le Colis.

Francine Hélène Ponomarenko
Writer, professor. Born in 1947 in Strasbourg, France. Educated in Canada. She taught European literature in the department of English at Loyola College and Vanier College. Publications include numerous short stories published in various Canadian literary journals including Matrix, Canadian Forum, Canadian Fiction Magazine. The short story "Xenia" won a CBC prize. The collection of stories, The Parcel from Chicken Street (1990), published under the pen-name Ludmilla Bereshko, was short listed for the best English language fiction in Quebec. This book also appeared in French under the title, Le Colis.

Віктор Малярек

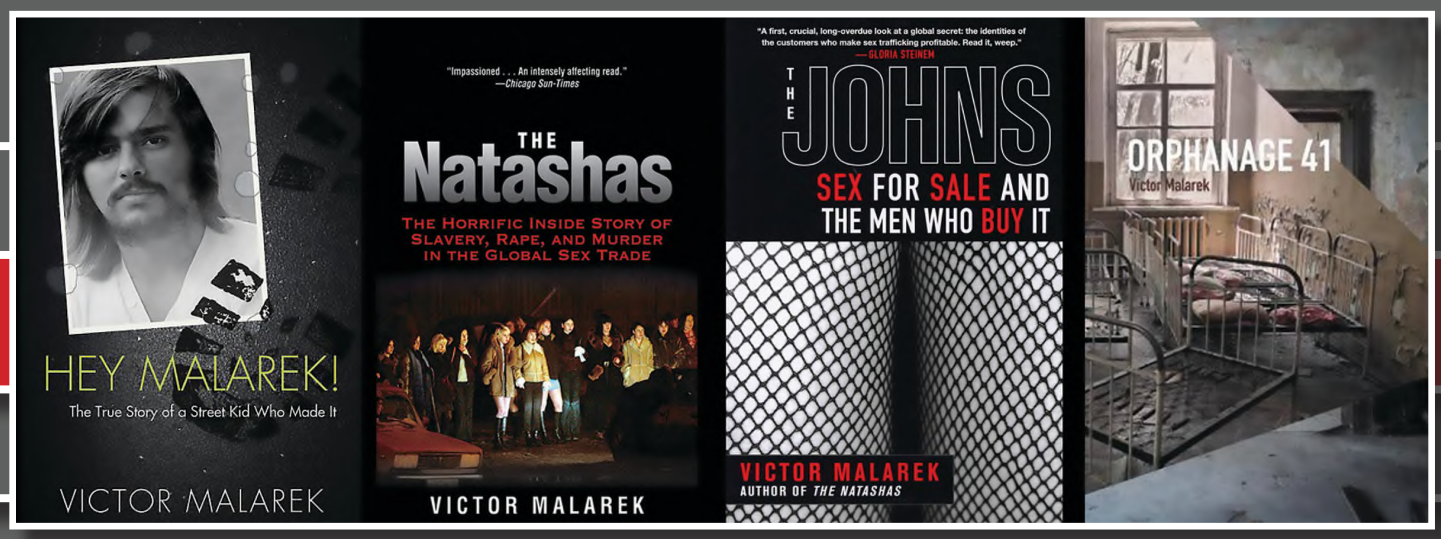
Журналіст, автор есе-розслідувань, романіст. Народився в 1948 році в м. Лашін (Квебек). Кар'єру журналіста розпочав як кримінальний репортер в газеті "The Montreal Star". З 1976 року працює в "Globe and Mail". У 1997 році нагороджений Gemini Award як найкращий телевізійний журналіст. Окрім журналістської діяльності, займався літературною творчістю і опублікував автобіографічну книгу "Hey Malarek!", яка лягла в основу художнього фільму "Malarek" (1989). Також на основі його біографічних даних побудовано 16-серійний художньо-драматичний телесеріал "Urban Angel". Автор семи прозових творів, найбільш популярним з яких був " The Natashas – Inside the Global Sex Trade" ("Наташі. Всередині ґлобальної торгівлі сексом"), який перекладено 12 мовами. Останньою роботою письменника, виданою в 2014 році, був роман "Orphanage 41".

Victor Malarek

Journaliste et auteur, né en 1948 à Lachine, au Québec. À l'heure actuelle, il est journaliste principal de W5 sur le réseau de télévision CTV. En 1997, il a remporté un prix Gemini en tant que meilleur journaliste canadien de la radiodiffusion. Malarek est entré dans le monde du journalisme en 1968 en tant que lecteur d'épreuves pour le Weekend Magazine, puis a rejoint The Montreal Star comme journaliste des a aires criminelles. Sa première mission importante a porté sur la crise d'octobre au Québec. Il est devenu l'écrivain du Globe and Mail en 1976. Son histoire a été portée à l'écran dans le film Malarek (1989), basé sur son premier livre Hey, Malarek! (1984), représentant la jeunesse du journaliste et sa vie sous le système québécois de protection de l'enfance. La série dramatique de ction en 16 épisodes Urban Angel, di usée sur le réseau CBC Television, a également été inspirée par la vie de Malarek. Il est l'auteur de sept livres, incluant le succès de librairie The Natashas – In- side the Global Sex Trade, traduit en douze langues; son plus récent, le roman Orphanage 41, a été publié par Friesen Press en 2014.

Victor Malarek

Journalist and author, born 1948 in Lachine, Quebec. Currently, he is a senior reporter for CTV Television's W-FIVE. In 1997, he won a Gemini Award as Canada's top broadcast journalist. Malarek entered the world of journalism in 1968 as a copy boy for Weekend Magazine, and later joined The Montreal Star as a police reporter. His first major assignment was reporting on the Quebec October Crisis. He became a writer for The Globe and Mail newspaper in 1976. He was portrayed in the feature movie Malarek (1989) based on his first book Hey, Malarek! (1984) depicting the journalist's youth and his life under Quebec's child protection system. The 16-part CBC Television fiction drama series Urban Angel was also inspired by Malarek's life. Malarek is the author of seven books, including the best-seller The Natashas—Inside the Global Sex Trade, translated into twelve languages, and the most recent, Orphanage 41, a self-published novel with Friesen Press in 2014.

Ірина Чайковська-Павлів
Народилась в Україні, яку покинула разом з родиною в дитячі роки. У 1949 році, після перебування в Європі, розпочала свій новий життєвий етап в Канаді – спочатку в Торонто, а з 1967 року в Монреалі, де за 50-літній період проживання у повній силі проявила свій мистецький та організаторський талант. Багатолітній директор Української школи ім. Митр. А. Шептицького, вихователь молоді та керівник театрально-костюмованих вистав у "Пласті", І. Павлів рівнож проводила майстер-класи з писання писанок для неукраїнської спільноти Монреаля та організовувала виставки українського народного мистецтва. У вільний час виконувала графічні малюнки, вдосконалюючи свої художні навики, які здобула у студії торонтського маляра Петра Сидоренка.У 2015 році творчийталант І. Павлів реалізувався у книжці "Рідними стежками", перша частина якої розкриває віршований світдуші поетеси, сповнений любові до України. Друга, мемуарна частина книжки "З мого щоденника", веде читача стежками життєвих спогадів, розповідаючи про найцінніші людські почуття, що лежать в основі міцної та щасливої родини. Удостоєна премії Фундації о. Йосафата Жана та нагороджена Срібним Орденом Св. Юрія від організації "Пласт".

Irene Czaykowsky-Pawliw
Après avoir quitté l'Ukraine en tant que jeune fille, Irene Czaykowsky a commencé sa nouvelle vie à Toronto en 1949. Depuis 1967, elle vit à Montréal, où elle a dévoilé son talent artistique polyvalent. Ancienne directrice de l'École ukrainienne Métropolite Andrei Sheptytsky de Montréal, elle a été instructrice principale des jeunes scouts ukrainiens de Plast, et avec eux, elle a mis en scène plusieurs représentations théâtrales costumées pour enfants. Durant ses temps libres, elle réalise des dessins graphiques tout en améliorant ses compétences artistiques qu'elle a acquis dans l'atelier du peintre torontois Petro Sydorenko. Irene Pawliw a organisé des cours de peinture de pysanky pour les non-Ukrainiens dans la communauté montréalaise, ainsi que des expositions d'art populaire ukrainien. Avec cette créativité en effervescence, Irene a écrit un livre intitulé Les Voies Aimables — Poèmes, lettres et Mémoires de mon journal intime, 1944 - 2015. La première partie du livre nous dévoile l'âme poétique de l'auteure, imprégnée d'un grand amour pour l'Ukraine; la deuxième partie «De mon journal intime» nous présente ses mémoires qui nous conduisent à travers ses propres souvenirs de sa vie en évoquant les sentiments humains les plus précieux, qui deviendront plus tard le fondement d'une belle famille heureuse. Irene Pawliw a été honorée du Prix de la Fondation Père Jean ainsi que du prix Silver Order of St George de Plast.

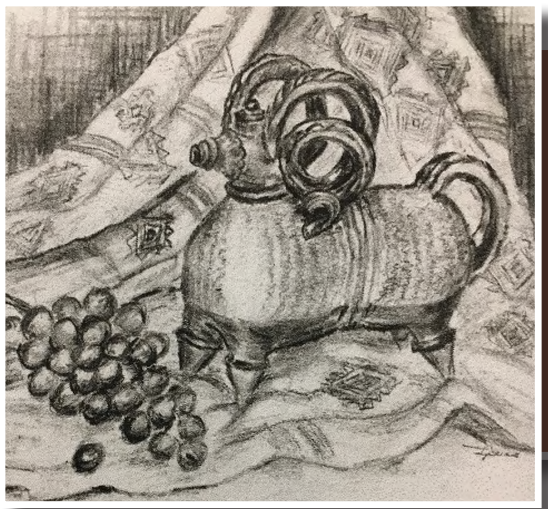
Irene Czaykowsky-Pawliw
After leaving Ukraine as a young woman in 1949, Irene began her new life in Toronto. Since 1967, she has lived in Montreal, where she has showcased her versatile artistic talent. A longtime director of Ukrainian School, Met. A. Sheptytsky, she was a head instructor in Plast Youth Organization and implemented costumed theatrical performances for children with Plast. In her spare time, she created the graphic designs, enhancing the artistic skills acquired in the studio of Toronto painter Petro Sydorenko. I. Pawliw organized pysanky writing classes for non-Ukrainians in the Montreal community and as well as exhibitions of Ukrainian folk art. With her creative juices flowing, Irene wrote a book "Endearing Paths — Poems, Letters and Memoirs From My Diary, 1944 – 2015". The first part of the book introduces the reader to her poetic soul, full of love for Ukraine, the second part is her memoir "From My Diary" which takes one down her path of memories, sharing the most valuable human feelings, underlying a strong and happy family life. Irene Pawliw was honoured with the Father Jean Foundation Award as well as the silver Order of St. George Award from Plast.

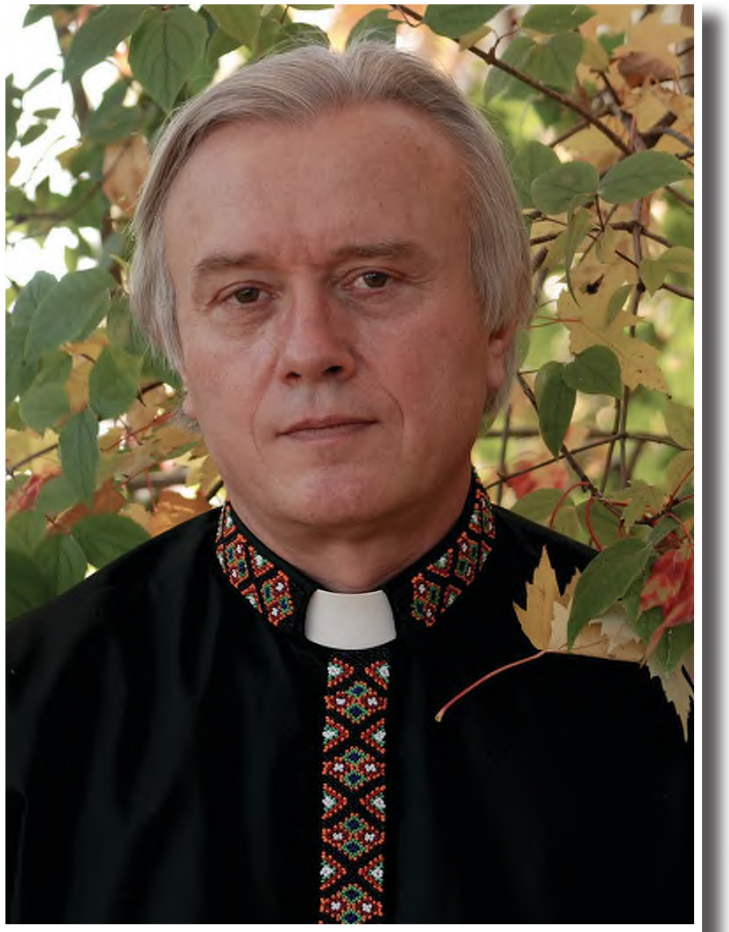

О. Володимир Вітт

Народився в 1955 році на Львівщині. Закінчив музичне училище в Дрогобичі та духовну семінарію. З 1994 року проживає в Монреалі, де служить парохом парафій Св. Духа і Св. Василія Великого. Поетичний талант о. В. Вітта знайшов своє втілення у двох збірках: "У калейдоскопі літ» (1992) і "Свячені роси"(2003), які друкувались в часописах "Свобода" (США), "Наша віра", "Дзвін", а також в альманасі українців Європи "Зерна". На поезію о. В. Вітта написані пісні композиторів О. Пенюк-Водоніс, Г. Бритви, В. Мотошина, а пісня "Молитва" на музику Г. Верети була обов'язковим твором на все українському конкурсі молодих бандуристів. У 2016 році науково-дослідницьке есе "Моя Батьківщина — Україна" Н. Джуріч про о. В. Вітта зайняло призові місця на обласному конкурсі у Львові і на республіканському в Києві.

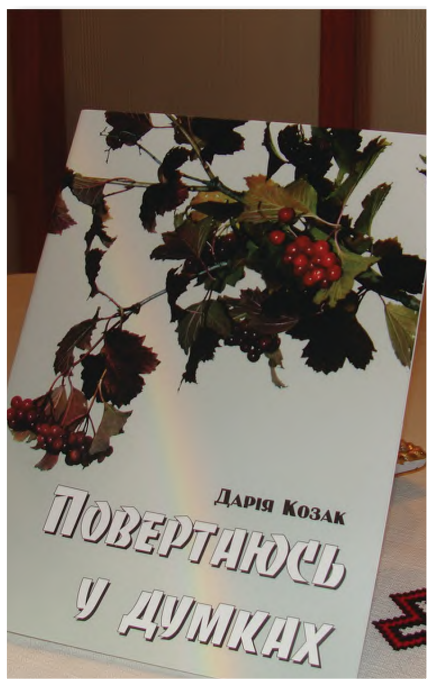
Rév. Volodymyr Vitt

Né en 1955 aux environs de Lviv. Il est diplômé du collège de musique de Drohobytch et a terminé des études en théologie. Depuis 1994, il vit à Montréal, où il dessert à l'heure actuelle les paroisses du Saint-Esprit et de Saint-Basile-le-Grand. Son œuvre artistique comprend deux recueils de poésie : Dans le kaléidoscope des années (1992) et Rosées bénies (2003), qui ont été publiés dans les journaux Svoboda (États-Unis), Nacha vira et Dzvin en Ukraine, et dans l'almanach des Ukrainiens d'Europe, Zerna. Les compositeurs O. Penyuk-Vodonis, H. Brytva et V. Motoshyn ont écrit des chansons sur la poésie du Rév. Vitt. La chanson «Molytva», du compositeur G. Vereta, a été la chanson thème du concours national des jeunes joueurs de bandoura, en Ukraine. En 2016, le mémoire de recherche Moya batkivshchyna — Ukraina, sur le Rév. Vitt, par N. Dzhurich, a remporté la première place au concours régional, à Lviv, et la troisième place à la finale nationale, à Kyïv.

Rev. Volodymyr Vitt

Born in 1955 in the Lviv region. He graduated from Drohobych College of Music and completed his studies in theology. Since 1994, he lives in Montreal, where he currently serves the parishes of Holy Ghost and Saint Basil the Great. His artistic heritage includes two collections of poetry: In the Kaleidoscope of Years (1992) and The Blessed Dews (2003), which were published in the newspapers Svoboda (USA), Nacha Vira and Dzvin in Ukraine, and Zerna, the almanac of Ukrainians of Europe. The composers O. Penyuk-Vodonis, H. Brytva and V. Motoshyn wrote songs on Rev. Vitt's poetry. the song "Molytva" by composer G. Vereta was the theme song of the national contest of young players of bandura in Ukraine. In 2016, the research essay Moya batkivshchyna—Ukraina by N. Dzhurich about Rev. Vitt won the first place in the regional competition in Lviv and the third one in the national final in Kyiv.

Дарія Кунанець-Козак

Народилась в Західній Україні, з 1962 р. проживає в Монреалі. Творче сприйняття світу Д. Козак знайшло своє відображення у збірці поезій "Повертаюсь у думках", яка побачила світ у 2006 році. В ній переплітаються різні теми: еміґрантське життя, туга за Батьківщиною, картини природи, релігійні роздуми. Наступного року Всесвітня служба радіо "Україна" провела з поетесою інтерв'ю, після чого Д. Козак отримала багато позитивних відгуків від слухачів. Примірник поетичної збірки "Повертаюсь у думках" зберігається в бібліотеці Парламенту Канади в Оттаві.

Daria Kunanec -Kozak

Elle est née en Ukraine occidentale et réside à Montréal depuis 1962. Son recueil de poésie, Retombée dans mes pensées, est axé sur les immigrants ukrainiens, la nature et la foi, a été publié en 2006. Les poèmes et une entrevue avec la poétesse ont été di usés sur les ondes de Radio Ukraine International. Un exemplaire de ce recueil est archivé à la Bibliothèque parlementaire d'Ottawa.

Daria Kunanec -Kozak

Was born in Western Ukraine and has been living in Montreal since 1962. Her creative collection of poetry Drifting Back in My thoughts, focused on Ukrainian immigrants, nature and faith, was published in 2006. The poems and an interview with the poet were aired on Radio Ukraine International. A copy of this collection is archived in the Parliamentary Library in Ottawa.

Михайло Блехман

Лінгвіст, перекладач, літератор. Народився в Харкові, де вивчав комп'ютерну лінгвістику та мови в Харківському державному університеті. Кандидат філологічних наук. З 1998 р. живе в Монреалі, займається розробкою лінгвістичного програмного забезпечення, перекладом, пише прозу трьома мовами — українською, російською, англійською. Активний член Міжнародної Української літературно-мистецької академії. Має чотири українські нагороди за внесок в українську літературу. М. Блехман винайшов свій власний літературний стиль, який він називає "суб'єктивним реалізмом". Його проза дуже метафорична. Редагує літературний інтернет-альманах "Порт-Фоліо". Його оповідання й книжки опубліковані на паперових носіях та в електронному вигляді в Україні і в Північній Америці.

Michael (Mykhaylo) Blekhman

Linguiste, traducteur et écrivain. Né à Kharkiv, en Ukraine, il a étudié la linguistique informatique ainsi que les langues à l'Université d'État de Kharkov. Il est titulaire d'un doctorat en linguistique. Depuis 1998, il vit à Montréal et est engagé dans le développement de logiciels linguistiques, la traduction et l'écriture en prose en trois langues: ukrainien, russe et anglais. Michael est un membre actif de l'Académie internationale ukrainienne de la littérature et des arts. Il a reçu quatre prix ukrainiens pour sa contribution à la littérature ukrainienne. M. Blekhman a inventé son propre style littéraire, qu'il appelle «réalisme subjectif». Sa prose est très métaphorique. Blekhman est le rédacteur en chef de l'almanach littéraire en ligne Port-Folio. Ses histoires et ses livres sont publiés autant sur format papier que sous forme électronique, en Ukraine et en Amérique du Nord.

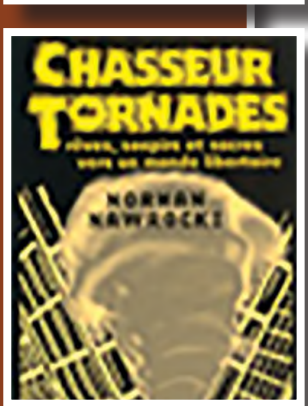
Michael (Mykhaylo) Blekhman

Linguist, translator and writer. Born in Kharkiv, Ukraine, he studied computational linguistics and languages at Kharkiv State University and obtained his PhD in linguistics. He lives in Montreal since 1998 and is engaged in developing linguistic so ware, translating, and writing prose in three languages: Ukrainian, Russian, and English. Michael is an active member of the International Ukrainian Academy of Literature and Arts. He received four Ukrainian awards for his contribution to Ukrainian literature. M. Blekhman invented his own literary style, which he calls "Subjective Realism." His prose is highly metaphoric. Blekhman is the editor of the Web-based literary almanac Port-Folio. His stories and books are published, on paper and electronically, in Ukraine and in North America.

Норман Навроцький

Автор літературних творів, артист кабаре, педагог, композитор. Народився у Ванкувері та має польсько-українське канадське коріння. Написав тринадцять книг фантастичного жанру та поезії, включаючи роман "CAZZAROLA! Anarchy, Romani, Love, Italy" і збірку коротких оповідань "The Anarchist & The Devil Do Cabaret", яка увійшла до численних антологій. Також написав кілька мюзиклів та п'єс для кабаре, записав 60 розмовних і музичних альбомів. Починаючи з 1993 року, читав лекції та проводив семінари із соціальних питань та мистецтва у десятках університетів та коледжів по всій Канаді та в США. За останні 30 років дав понад 1000 музичних та поетичних концертів та вистав власного соціально-заангажованого театру в Північній Америці, Європі та Гонконгу. Організатор та ведучий літературних і театральних подій в Монреалі, який на замовлення радіо CBC створює нові роботи. Періодично викладає в університеті Concordia.

Norman Nawrocki

Né à Vancouver, avec des racines canadiennes polonaises et ukrainiennes. C'est un auteur montréalais, artiste de cabaret et éducateur. Il a écrit treize livres de fiction et de poésie, dont un roman, CAZZAROLA! Anarchy, Romani, Love, Italy et une collection de nouvelles, "The Anarchist & The Devil Do Cabaret", cette dernière fait partie de nombreuses anthologies. En outre, N. Nawrocki a écrit plusieurs comédies musicales et des cabarets, et a enregistré une soixantaine d'albums de création parlée et de musique. Il est conférencier et animateur d'ateliers sur les questions sociales et les arts dans plusieurs universités et collèges au Canada et aux États-Unis depuis 1993. Depuis 30 ans, il a donné des milliers de représentations de théâtre à caractère social engagé, de musique et de poésie en Amérique du Nord, en Europe et à Hong Kong, il a produit des événements littéraires et théâtraux à Montréal; Radio-Canada lui a commandé la création de nouvelles œuvres. Il enseigne occasionnellement à l'Université Concordia.

Norman Nawrocki

Born in Vancouver, with Polish and Ukrainian Canadian roots. He is a Montreal author, a cabaret artist and educator. He has written thirteen books of fiction and poetry including a novel, CAZZAROLA! Anarchy, Romani, Love, Italy, and his short-story collection, "The Anarchist & The Devil Do Cabaret" is included in numerous anthologies. N. Nawrocki has also written several theatre musicals and cabarets and recorded 60 spoken word and music albums. He has lectured and facilitated workshops about social issues and the arts at dozens of universities and colleges across Canada and in the USA since 1993. For the past 30 years, he has given thousands of performances of his own socially engaged theatre, music and poetry across North America, Europe and Hong Kong, produced literary and theatrical events in Montreal, and has been commissioned by CBC Radio to create new work. He teaches occasionally at Concordia University.

Мар'яна Ґутич

Поетеса, народилась на Прикарпатті, проживає в Монреалі. За освітою — вчитель, релігієзнавець, за фахом — дитячий вихователь. Сценічно втілює власні пісні та поетичні твори. Її рання поезія увійшла до збірки "Сімейний букет", виданої в Україні в 2015 році. Головна тематика віршів молодої поетеси — доля сучасної жінки, з її злетами і падіннями, але незмінним прагненням глибоких почуттів та чистоти людських відносин. Восени 2017 року побачили світ дві нові збірки поезій М. Гутич під символічними назвами "Перші вірші" і "Другі вірші".

Marianna Gutych

Poétesse, née en région des Carpates, en Ukraine; elle demeure à Montréal. Elle a obtenu un diplôme en éducation; elle a aussi fait des études en religion et travaille comme éducatrice d'enfants. Elle se passionne pour l'incarnation sur scène de ses propres chansons et de sa poésie. Les poèmes de sa première période sont inclus dans un livre Bouquet de famille, publié en Ukraine, en 2015. Les thèmes principaux de sa poésie sont le sort de la femme moderne, avec ses hauts et ses bas; mais toujours avec le même souci du sentiment profond et de la pureté des relations humaines. En l'automne 2017, M. Gutych à publié deux nouvelles collections de ses poèmes sous des noms symboliques : Les principaux poèmes et D'autres poèmes.

Marianna Gutych

Poet, born in Carpathian region, Ukraine, lives in Montreal. She received her diploma in education, as well she completed religious studies and works as a children educator. Her major passion is the scenic incarnation of her own songs and poetry. The poems from her early period were included in the book Family bouquet and published in Ukraine, 2015. The main theme of her poetry is the fate of the modern woman, with her ups and downs, but always with the constant desire for deep feelings and the purity of human relationships. In the fall of 2017, M. Gutych has published two new collections of her poems under symbolic names: Primary poems and Other poems.

Іван Самойленко

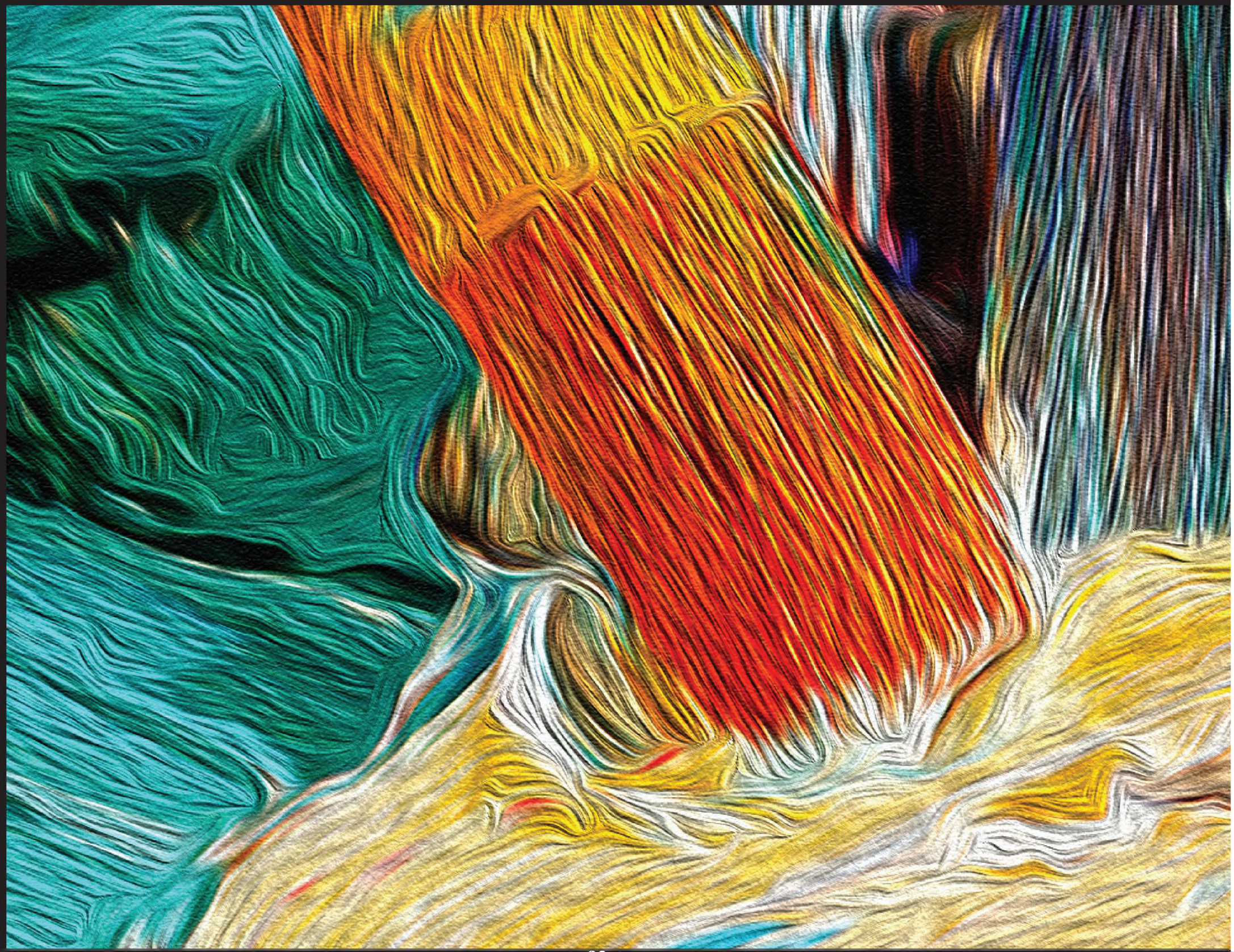
Молодий літератор. Прибув до Монреаля з Києва у 2005 році в 6-річному віці. Сумлінний учень і любитель займатися різними видами спорту, він найбільше захоплювався комп'ютерними іграми. У 15 років, коли мама обмежувала доступ до комп'ютера, вирішив написати фантастичну історію про п'ятьох друзів, що подорожують дивовижним світом в пошуках пригод. Мрія знайшла своє втілення в дебютному творі "EUX-1. Les Caprices du destin", яку через 2 роки зміг самостійно реалізувати, знайшоши видавця у Франції. Вивчає інформатику в коледжі, не забуваючи про героїв своєї книжки, які ростуть і змінюються разом з автором і які в недалекому майбутньому з'являться в другій частині книжки.

Ivan Samoylenko

Jeune écrivain de littérature jeunesse. Il arrive à Montréal de Kyïv en 2005 à l'âge de six ans. Étudiant consciencieux et amateur engagé dans divers sports, ce sont les jeux vidéo qui le captivent le plus. À 15 ans, lorsque sa mère nie par restreindre son l'accès à l'ordinateur, il se tourne vers l'écriture et rédige une histoire fantastique où cinq amis voyagent dans un monde merveilleux en quête d'aventure. Le rêve devient réalité avec la sortie de sa première œuvre : EUX-1. Les Caprices du Destin, qui, après deux années de travail individuel acharné, se trouve un éditeur en France. Étudiant en Informatique au niveau collégial, il n'oublie toujours pas les héros de son premier livre qui grandissent et évoluent comme l'auteur, et qui apparaîtront bientôt dans une suite.

Ivan Samoylenko

Young writer. Arrived in Montreal from Kyiv in 2005 at the age of six. A conscientious student involved in various sports, computer video games captivate him the most. At the age of 15, when his mother restricted him access to the computer, he decided to write a fantasy novel about five friends travelling to a wonderful world in search of adventure. The dream becomes reality in his debut novel: EUX- 1. Les Caprices du Destin, which took two years of hard work before finding a publisher in France. A Computer science student at the college level, he has not forgotten the protagonists of his first book, who have grown and evolved just like the author, and who will soon reappear in a sequel.

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО
LES BEAUX-ARTS
FINE ARTS
3

Живопис / La Peinture / Painting

Л. Перфецький. Фрагмент розпису церкви Св. Духа
L. Perfecky. Fragment. Église du Saint-Esprit * Holy Ghost Church

Леонід Перфецький (1901—1977)
Народився на Черкащині, навчався живопису у Львові в Мистецькій школі Олекси Новаківського, а також в Академії мистецтв у Кракові та в школі Андре Льота в Парижі. З 1954 року проживав у Монреалі. Розмалював частину греко-католицької церкви Св. Духа в Монреалі, декілька французьких церков у провінції Квебек. Написав дві великі картини-панно для Oratoire St-Joseph, найбільшої французької церкви в Монреалі. Автор ілюстрацій до "Енеїди" І. Котляревського. Брав участь в експозиціях українського мистецтва в різних містах Канади та США. Більшість творів виконані олією, крейдою та пастеллю. Творчість митця присвячена майже виключно баталістиці на теми з історії України, зокрема Київської держави, Козацької доби, Визвольних змагань 1917-1921 років. Створив серію картин "Пластове життя", а також першу книжку українських коміксів. В останній період життя написав 24 картини до завершальної книги Нового завіту – "Об'явлення св. Івана Богослова."

Leonid Perfecky (1901—1977)
Né dans la partie centrale de l'Ukraine, il étudia l'art de la peinture à l'Académie d'Oleksa Nowakiwskyj, à Lviv; à l'Académie des Beaux-Arts, à Cracovie; et à l'École de la Peinture d'André Lhote, à Paris. Il fut membre de l'exécutif de l'Association des artistes ukrainiens. Perfecky arriva à Montréal en 1954 et son premier projet artistique fut la peinture de la sacristie de l'église ukrainienne du Saint-Esprit. Il exécuta de nombreuses oeuvres dans plusieurs autres églises du Québec parmi lesquelles les deux scènes de la vie du Saint-Frère André, à l'Oratoire St-Joseph, la plus grande église de Montréal. Ses oeuvres furent ex- posées dans plusieurs villes du Canada et des États-Unis. L'artiste a aussi peint de nombreux tableaux traitant du sujet de la guerre pour la libération de l'Ukraine (1917-1922), et des batailles pour la liberté des Cosaques, au XVIIe siècle; ainsi qu'une série montrant les activités des scouts. Il fut l'auteur du premier livre de bandes dessinées ukrainien, a illustré l'Énéida de Kotliarevsky. Au cours de sa vie ultérieure, il a également créé une série de peintures inspirées par l'Apocalypse de Jean.

Leonid Perfecky (1901—1977)
Born in Central Ukraine, he studied painting at the Academy of Oleksa Nowakiwskyj in Lviv, at the Academy of Fine Arts in Krakow and at the School of Painting of André Lhote in Paris. He was a member of the executive committee of the Ukrainian Artists Association. Came to Montreal in 1954, and one of his first professional engagements was the painting of the sacristy inside the newly constructed Holy Ghost Ukrainian Catholic Church. Perfecky also executed the inside paintings of a number of Catholic churches in the province of Quebec most noted of which are the two great panels inside the largest church in Montreal, St. Joseph's Oratory, depicting the birth and the death of Saint André, founder of the Oratory. His works were exhibited in numerous cities across Canada and the United States. The artist also portrayed many battle scenes from the war for the liberation of Ukraine (1917—1922), the seventeenth-century Kozak liberation movement and a series depicting scenes of youths in the Scouting movement. He produced the first Ukrainian comic book, illustrated Eneida by Kotliarevsky. During his later life, he also created a series of 24 paintings inspired by the Apocalypse–Book of Revelations.

Андрій Задорожний (1921—2001)

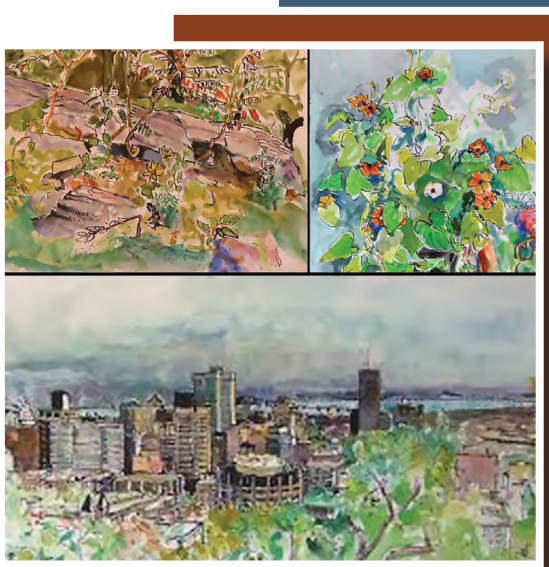
Народився в м. Борщів на Тернопільщині. Приїхав до Канади в 1937 році. Навчався в університеті Sir George Williams та в школі при монреальському Музеї образотворчого мистецтва. Будучи майстром акварелі та комбінованої техніки акварелі й чорнила, своє життя художник присвятив малюванню, скульптурі та викладанню мистецтва. Його творчий стиль позначений постімпресіонізмом і втілений головно у пейзажах, а також портретах і натюрмортах. Улюбленою темою маляра також були урбаністичні замальовки. Роботи А. Задорожного знаходяться в музеях, приватних колекціях і галереях по всій Канаді.

Andreï Zadorozny (1921—2001)

Né en Ukraine occidentale, il est venu au Canada en 1937 où il a poursuivi ses études, d'abord dans l'Ouest du Canada, puis à l'Université Sir George Williams, à Montréal, en 1942. Il est diplômé du Musée des Beaux-Arts de Montréal. Il a consacré sa vie à la peinture, à la sculpture et à l'enseignement de l'art. Il est devenu un maître en aquarelle et beaucoup de ses œuvres se retrouvent dans des collections privées, des musées publics et des galeries d'art, partout au Canada, aux États-Unis et en Europe. Son thème préféré était le paysage urbain. A. Zadorozny exposait souvent ses œuvres jusqu'à la n des années 1970; après quoi il est devenu professeur d'art à temps plein a l'école secondaire Father MacDonald, à Saint-Laurent, Québec.

Andreï Zadorozny (1921—2001)

Born in Western Ukraine, he came to Canada in 1937, where he continued his studies, rst in Western Canada, and then at Sir George Williams University in 1942. He graduated from the Montreal Museum of Fine Arts. The artist devoted his life to painting, sculpting, and teaching art. He became a master in watercolours, and many of his works are found in private collections, public museums, and art galleries throughout Canada, the United States, and Europe. His favourite theme was cityscape. Andreï M. Zadorozny frequently exhibited his work up until the 1970's, after which he became a full-time art teacher at Father MacDonald High School , Saint Laurent, Québec.

Володимир Гаврилюк (1904—2000)

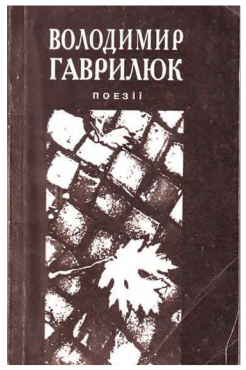
Народився в 1904 році в с. Зарваниця на Тернопільщині. Навчався у Львові в Мистецькій школі Олекси Новаківського, а потім продовжив освіту в Академії мистецтв у Кракові. У 1930-х роках експонував свої твори на виставках Асоціації незалежних митців у Львові, де отримав золоту медаль журі. Майже вся художня спадщина львівського періоду зникла під час Другої світової війни. До Канади приїхав у 1949 році й проживав у Монреалі, де став активним членом осередку НТШ. Володимир Гаврилюк був також автором трьох збірок поезій: "Сольо в тиші" (Львів, 1935), "Тінь і мандрівник" (Нью- Йорк, 1969), "Поезії" (Львів, 1994).

Volodymyr Hawryluk (1904—2000)

Né à Zarvanytsia, en Ukraine occidentale. Il étudia la peinture à l'École d'Oleksa Nowakiwsky, à Lviv, et ensuite à l'Académie des Beaux-Arts, à Cracovie. Durant les années 1930, il prenait part aux expositions de l'Association des artistes indépendants, à Lviv, où il fut honoré de la Médaille d'Or du jury. La plupart de ses œuvres furent perdues durant la Seconde Guerre mondiale. Hawryluk est venu au Canada en 1949 et s'est installé à Montréal. Hawryluk était aussi poète, et trois recueils de ses poèmes furent publiés : Solo en silence (Lviv, 1935, éditeur Bohdan-Ihor Antonych), L'ombre et l'errant (New York, 1969, Association des promoteurs de la culture ukrainienne) et Poèmes (Lviv, 1994, Kaméniar).

Volodymyr Hawryluk (1904—2000)

Born in Zarvanytsia, Western Ukraine. He studied painting at the school of Oleksa Nowakiwsky in Lviv and then at the Academy of Fine Arts in Krakow. In the 1930s he took part in exhibitions of the Association of Independent Artists in Lviv where he was awarded the Gold Medal by the Jury. Most of his creative work was lost during the Second World War. He came to Canada in 1949 and lived in Montreal. Volodymyr Hawryluk was also a poet and had three collections of his poems published: Solo in Silence (Lviv, 1935, edited by Bohdan-Ihor Antonych), Shadow and the Wanderer (New York, 1969, Association of Promoters of Ukrainian Culture), and Poems (Lviv, 1994, Kameniar).

Володимир Мазепа (1923—2011)

Народився у Західній Україні. Навчався у Львові в Мистецькій школі під керівництвом Олекси Новаківського та Осипа Куриласа. Мистецьку освіту завершив у Німеччині в 1948 році. Викладач мистецтва, зробив розписи у візантійському стилі в церквах Канади (зокрема Св. Михаїла та Успення Божої Матері в Монреалі) та США, проектував і створював іконостаси, проповідниці, престоли та інші предмети релігійного культу. Цікавими є його етюди натуралістичної тематики, виконані тушшю. Виставки В. Мазепи відбувалися в багатьох містах Канади, Америки та Європи. Твори знаходяться у приватних колекціях і публічних галереях.

Wolodymyr Mazepa (1923—2011)

Né en 1923, en Ukraine, où il étudie les beaux-arts sous la direction des professeurs O. Nowakiwsky et O. Kurylas. Diplômé en 1948 de l'École des Beaux-Arts Vierner, en Allemagne. Il a exécuté des murales et des décorations de style byzantin pour des églises au Canada et aux États-Unis. De plus, il a créé des autels et plusieurs autres objets liturgiques. Ses œuvres ont été exposées partout à travers le Canada, les États-Unis et l'Europe; on peut les retrouver soit dans des collections particulières, soit dans des galeries publiques. Il a été professeur d'art.

Wolodymyr Mazepa (1923—2011)

Born in Ukraine, in 1923, where he studied Fine Arts under O. Nowakiwsky and O. Kurylas. Graduated from the Vierner School of Fine Arts in Germany in 1948. He has painted murals and ornaments, in the Byzantine style, for churches in Canada and the USA. In addition, he has designed and executed iconostases, altars and other religious works of art. His work has been exhibited widely in Canada, the USA and Europe, and may be found in both private collection and public galleries.Наталія Геркен-Русова (1897-1989).

В. Мазепа. Фрагмент розпису церкви Успення Божої Матері
W. Mazepa. Fragment. Église de l'Assomption de la Bienheureuse Vierge Marie
Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary

Наталія Геркен-Русова (1897—1989)

Художник театру та кіно, графік, майстер декоративно-прикладного мистецтва, теоретик і пропагандист українського професійного театру. Навчалася в Українській академії мистецтв у Києві, водночас студіювала в Академії декоративного мистецтва у Парижі, вивчала історію мистецтва в паризькій Сорбонні, Флорентійському університеті, відвідувала майстерню театральної декорації в Ніцці. Художник-декоратор Королівського театру в Бухаресті. Створювала декорації, костюми, афіші для вистав і культурних акцій, організованих українською громадою в Празі й Подєбрадах, зокрема школою танців В. Авраменка. Експонувала свої роботи у Парижі, Римі, Празі, Чернівцях, Монреалі. Автор дослідження "Героїчний театр", драматичного твору "Шевченко у Репніних", а також мистецтвознавчих статей в англійській і французькій пресі. Серед графічних робіт художниці – обкладинки до книжок українських авторів. Була активною в культурно-громадському житті української спільноти Монреаля, займалася постановкою вистав молодіжної театральної групи організації "Пласт".

Nataliya Gerken-Rusova (1897—1989)

Conceptrice au cinéma et au théâtre, graphiste, historienne et théoricienne de l'art, promotrice du théâtre professionnel ukrainien, maître des arts décoratifs et appliqués. Elle a terminé ses études à l'Académie ukrainienne des Arts de Lviv et à l'École nationale supérieure des Arts décoratifs de Paris. Elle a également suivi des cours d'histoire de l'art à la Sorbonne, à l'Université de Florence et autres. Elle a suivi un atelier de décoration théâtrale à Nice et a travaillé comme artiste-décoratrice au Théâtre Royal, à Bucarest, Roumanie. N. Gerken-Rusova a créé des décors, des costumes et des affiches pour des représentations et des événements culturels organisés par la communauté ukrainienne à Prague et à Podebrady. L'artiste a exposé à Paris, Rome, Prague, Tchernivtsi, Montréal. N. Gerken-Rusova est l'auteur d'une étude : Le théâtre héroïque, et aussi d'articles sur l'art dans la presse anglophone et francophone. Parmi ses œuvres graphiques, citons des couvertures de livres d'auteurs ukrainiens. Elle a été active dans la vie culturelle de la communauté ukrainienne à Montréal et a produit quelques spectacles avec le groupe jeunesse de théâtre de Plast.

Nataliya Gerken-Rusova (1897—1989)

Cinema and theatre designer, graphic artist, art historian and theorist, promoter of Ukrainian professional theatre, master of decorative and applied arts. Studied at the Ukrainian Academy of Arts and the Academy of Decorative Arts in Paris. Also took courses in art history at the Sorbonne, the University of Florence and others. She attended a workshop of theatrical scenery in Nice, France, and worked as an artist decorator at the Royal Theatre in Bucharest, Romania. N. Gerken-Rusova created backdrops, costumes, posters for performances and cultural events organized by the Ukrainian community in Prague and Podebrady. Exhibited in Paris, Rome, Prague, Chernivtsi and Montreal. N. Gerken-Rusova is the author of the work Heroic Theatre, and of articles on the subject of the arts in the English and French press. Among her graphic works are book covers for Ukrainian authors. She was active in Montreal's Ukrainian community life and produced a few presentations with the Plast youth theatre group.

В. Мошинський. Фрагмент розпису
церкви Св. Духа
W. Moshynsky. Fragment. Église du Saint-Esprit
Holy Ghost Church

Володимир Мошинський (Мушинський)
Іконописець, розмалював приміщення першої церкви Св. Софії на вул. ДеЛорм'є, а також хори і вестибюль церкви Св. Духа в Монреалі.

Wolodymyr Moszynsky (Muszynsky)
Peintre-iconographe; a peint la première église de la paroisse de Sainte-Sophie sur l'Avenue De Lormier ainsi que le choeur (les jubés) et le vestibule de l'église de Saint-Esprit, à Pointe St-Charles.

Wolodymyr Moszynsky (Muszynsky)
Painter-iconographer; painted the first church of St. Sophia on de Lormier Avenue and the choir and vestibule at the parish of the Holy Ghost.

Володимир Денисенко
Маляр, виконав ікони до іконостасу церков Св. Михаїла і Св. Духа в Монреалі.

Volodymyr Denysenko
Peintre-iconographe, a exécuté les icônes des iconostases des églises de Saint-Michel et de Saint-Esprit.

Volodymyr Denysenko
Painter-iconographer; carried out the iconography for the iconostases of the churches of St. Michael and the Holy Ghost.

В. Денисенко. Фрагмент розпису іконостаса в
церкві Св. Михаїла
V. Denysenko. Fragment. Iconographie
Église Saint-Michel Iconography Saint Michael Church

Мій Стасю
Mon Stachiou
My Stachiou

Життя — це мрія
La vie est un songe
Life is a dream

Це було так близько... і так далеко
C'était si proche ... et si loin
It was so close...and so far away*

Розбита пам'ять
Memoire fragmentée
Fragmented memory

Лариса Лугова

Народжена в м. Тернопіль, Л. Лугова до 1950 року проживала з родиною в Бельгії. Здобула ступені бакалавра образотворчого мистецтва і магістра з викладання мистецтва в École des Beaux-Arts в Монреалі. Відтак вивчала графіку в Maryland Institute в м. Балтимор (США) і здобула ступінь магістра образотворчого мистецтва в Corcoran School of Art в університеті ім. Д. Вашінґтона у столиці США. Л. Лугова провела 14 персональних виставок та брала участь у 30 групових виставках в Канаді, США та Європі. Плідно працювала, подорожуючи Канадою, США, Європою, Мексикою, Північною Африкою, Близьким Сходом та Азією. Ранні роботи Л. Лугової — це олійний живопис, у більш пізньому періоді творчості переважають масштабні картини, написані акрилом на канві. Роботи малярки знаходяться в приватних та публічних колекціях.

Laryssa Luhovy

Née à Ternopil, en Ukraine. Elle a vécu avec sa famille en Belgique jusqu'en 1950. Elle est diplômée de l'École des Beaux-Arts de Montréal avec un BFA et une maîtrise en éducation. Puis elle a étudié la gravure au Maryland Institute de Baltimore, MD. Elle est aussi diplômée de la Corcoran School of Art, de l'Université George Washington, Washington, DC, avec une Maîtrise en Beaux-Arts. Elle a tenu 14 expositions solos et 30 expositions collectives au Canada, aux États-Unis et en Europe. Laryssa Luhovy a œuvré et a beaucoup voyagé dans tout le Canada, les États-Unis, le Mexique, l'Europe, l'Afrique du Nord, le Moyen-Orient et l'Asie. Ses premières toiles étaient des huiles, et ses œuvres plus récentes sont surtout en acrylique sur toile. On retrouve les peintures de L. Luhovy dans des collections privées et publiques.

Laryssa Luhovy

Was born in Ternopil, Ukraine. She lived with her family in Belgium until 1950. She graduated from the École des Beaux-Arts in Montreal with a BFA, and an MA in Art education. She later studied engraving at the Maryland Institute, Baltimore, MD. She completed a Master's in Fine Arts from the Corcoran School of Art, George Washington University, in Washington, DC. She had 14 solo and 30 group exhibitions in Canada, USA and Europe. Laryssa Luhovy worked and travelled extensively throughout Canada, the United States, Mexico, Europe, North Africa, the Middle East, and Asia. Her earlier works are in oil and her more recent works are in acrylic on large scale canvas. Luhovy's paintings are in private and public collections.

Гліб Радченко (1914—1991)
Народився у Харкові в 1914 році, де закінчив Харківський художній інститут. Після тимчасового проживання в Європі, у 1950 році еміґрував до Канади. Основа творчості художника— це портрети і пейзажі. Активним був зальцбурґський період маляра, коли він брав участь в українських та австрійських виставках, працював у Спілці українських науковців, літераторів і митців та в Об'єднанні австрійських митців, а також створив галерею портретів відомих українців. Частину праць зальцбурґського періоду було закуплено для лондонських музеїв. У Монреалі продовжив писати картини на українську та канадську тематику. Рівнож проявив себе як талановитий іконописець і виконав іконостас для церкви Св. Юрія в м. Лашін (Квебек).

Hlib Radchenko (1914—1991)
Peintre, né en 1914 à Kharkiv, en Ukraine. Il est diplômé de l'Institut d'art de Kharkiv. Depuis 1950, il vit au Canada. Il montrait dans ses peintures une prédilection pour les portraits et les paysages. Au cours de sa vie à Salzbourg, en Autriche, moment qui fut la période la plus active et fructueuse de sa vie artistique, Radchenko a participé à des expositions ukrainiennes et autrichiennes. Il a travaillé à l'Association des scientiques, des écrivains et des artistes ukrainiens et à l'Association des artistes autrichiens. Il a créé des portraits d'Ukrainiens célèbres. Ses œuvres de la période de Salzbourg ont été achetées pour les musées de Londres. À Montréal, Radchenko a continué à peindre sur des thèmes ukrainiens et canadiens. Il a également peint les icônes et a exécuté l'iconostase de l'église Saint George à Lachine, au Québec.

Hlib Radchenko (1914—1991)
Painter, he was born in Kharkiv in 1914, and graduated from the Kharkiv Art Institute. He has lived in Canada since 1950. His main interest was concentrated on portraits and landscapes. While living in Salzburg, Austria Radchenko took part in Ukrainian and Austrian exhibitions, worked at the Ukrainian Scientists, Writers and Artists Association and at the Association of Austrian Artists, and created portraits of famous Ukrainians. This was artistically his most active and fruitful period. His works from the Salzburg period were bought for the museums in London. In Montreal, Radchenko continued to create paintings on Ukrainian and Canadian themes. He also painted the icons and executed the iconostasis for the church of Saint-George in Lachine, Quebec.

Адріана Лисак

Народилася в 1930 році в м. Яворів на Львівщині. Живопису навчалась в Австрії, потім продовжила освіту в Монреалі в студії малярства на відділі графічного мистецтва в університеті Sir George Williams і завершила навчання в l'École des Beaux-Arts. Член Об'єднання професійних митців Квебеку, організатор і голова Об'єднання українських малярів Квебеку в 1970-х — 1980-х роках. Діапазон творчих засобів художниці дуже широкий— ґуаш, пастель, акрил, колаж, випалювання гарячим залізом на дереві, використання природних матеріалів. У ранньому періоді творчості роботи А. Лисак виконані в стилі абстракціонізму, потім переважає символізм з елементами футуризму, сюрреалізм і чистий реалізм. Малярка брала участь у 138 групових виставках, включно з Міжнародним салоном Вільного мистецтва в Парижі, і провела 23 персональні виставки в Монреалі, Торонто і Детройті (США).

Adriana Lysak

Née en 1930, en Ukraine. Elle a étudié la peinture en Autriche, puis a continué sa formation au studio de peinture du département des arts graphiques de l'Université Sir George Williams et à l'École des Beaux-Arts de Montréal. La gamme d'outils de l'artiste est très large : gouache, pastel, acrylique, collage, pyrogravure. Pour ses œuvres, elle utilise des matériaux naturels qui collent sur le bois; elle travaille aussi en trois dimensions. Au départ, les œuvres de Lysak sont des compositions abstraites, tandis que ses gravures sur verre artificiel sont empreintes de symbolisme, avec des éléments de futurisme, de surréalisme et de réalisme pur. L'artiste a participé à 138 expositions de groupe et à 23 individuelles. Ses œuvres ont été exposées au Salon des Arts libres, à Paris; elle a aussi connu le succès avec des expositions individuelles à Toronto, Montréal et Detroit. Lysak est membre de la Société des artistes professionnels du Québec.

Adriana Lysak

Born in 1930 in Ukraine. She studied painting in Austria and then continued her training in the painting studio in the Department of Graphic Arts at Sir George Williams University and the Montreal School of Fine Arts. The artist's creative tools and techniques are many: gouache, pastel, acrylic, collage, and wood burning. In the works she uses natural materials that stick on the tree, also works in terms of three dimensions. Initially, Lysak's works were abstract compositions, while artificial glass engravings were marked with symbolism and elements of futurism, surrealism and pure realism. The artist participated in 138 groups and 23 individual exhibitions. His works have exhibited in the Salon des Arts Libres in Paris, as well as the independent exhibitions have been successfully held in Toronto, Montreal and Detroit. Lysak is a member of the Society of Professional Artists of Quebec.

Дарія Савка

Народилась у Львові. Малювання вивчала під керівництвом відомого українсько-американського художника Михайла Мороза. Її роботи, окрім квіткових композицій, — це переважно пейзажі та архітектурні пам'ятки, що мають національно-історичну цінність і тематично пов'язані з Україною та Канадою. Виконані олією та пастеллю картини Д. Савки експонувались на багатьох групових виставках в Монреалі, його околицях і Торонто. У 1987 році в Національному архіві Канади в Оттаві з успіхом пройшла індивідуальна виставка малярки. Окрім малювання, Д. Савка захоплювалась створенням сценічних декорацій, театральних костюмів, була режисером дитячого театру "Веселка" в Монреалі.

Daria Sawka

Née à Lviv en Ukraine. Elle étudia la peinture sous la direction du peintre renommé Mykhaylo Moroz. Ses œuvres reflètent les images pittoresques de son pays natal. Pour cette raison, les toiles de Daria se composent principalement de paysages, de fleurs et de sujets architecturaux reliés aux valeurs traditionnelles et historiques. Les compositions de Sawka à l'huile et au crayon pastel ont été exposées à Montréal, à Toronto et dans plusieurs autres villes régionales. L'une de ses expositions individuelles a eu lieu aux Archives nationales à Ottawa, en 1987, où elle a reçu un accueil chaleureux. Outre la peinture, elle décorait les scènes de théâtre, créait les costumes et dirigeait le groupe de théâtre pour enfants Veselka de Montréal.

Daria Sawka

Born in Lviv, Ukraine, she studied art painting under the guidance of the famous Ukrainian painter Mykhaylo Moroz. Themes of her works reflect picturesque images of her native Western Ukraine. Thus, Daria concentrates on landscapes, flowers and architectural buildings expressing traditional and historical values. Daria's artworks in oils and pastels were displayed in many group exhibitions throughout Montreal, Toronto and other regional cities. Most notably, her individual exhibit was held in 1987 at the National Archives of Canada in Ottawa where she received recognizable acclaim. In addition to painting, she decorated theatre backdrops, created costumes and directed the Montreal children's theatre Veselka.

Марія Мариняк

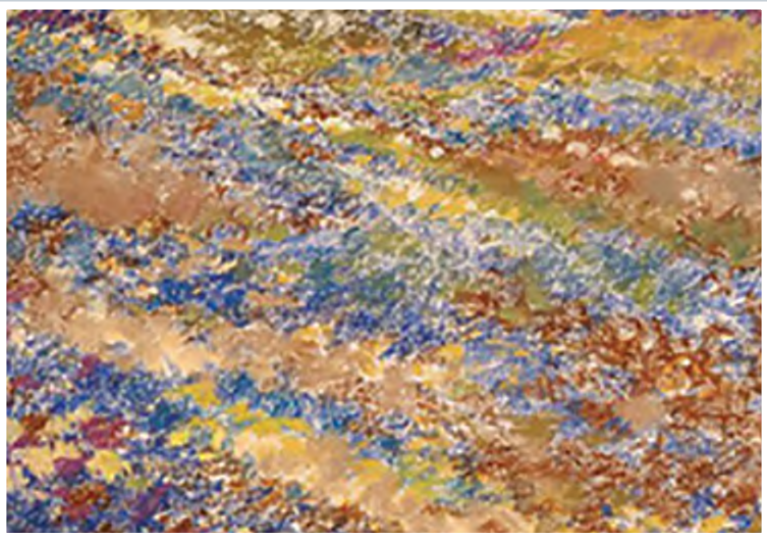
Член Федерації канадських художників, володарка багатьох нагород та призів. Здобула ступені бакалавра образотворчого мистецтва в Альбертському університеті в Едмонтоні та магістра образотоворчого мистецтва в інституті Allende в м. Сан-Міґуел де Алленде (Мексика), після чого продовжила навчання в Нью-Йорку. Провела 16 персональних виставок та брала участь у понад 50 групових виставках в Канаді, а також міжнародних виставках в США, Мексиці, Франції, Україні, Швеції. Роботи М. Мариняк виконані переважно пастеллю. Картини знаходяться в приватних та публічних колекціях Канади, серед яких Domtar Fine Papers в Монреалі.

Maria Maryniak

Diplômée de l'Université de l'Alberta avec un BFA en peinture, elle a obtenu une Maîtrise en beaux-arts de l'Institut Allende, à San Miguel de Allende, au Mexique; elle a poursuivi ses études dans d'autres écoles aussi. Maria a reçu le titre honoraire de PSC du jury de la Pastel Society of Canada et a été membre de son comité exécutif. Elle a tenu 16 expositions solos et plus de 50 expositions collectives à travers le Canada et à l'étranger. M. Maryniak a participé activement à la communauté artistique à travers ses écrits et l'enseignement. Ses travaux sont en collections privée et publique au Canada et à l'étranger, dont Domtar Fine Papers à Montréal.

Maria Maryniak

Graduated from the University of Alberta with a BFA. in painting, a Master's in Fine Arts from the Allende Institute in San Miguel de Allende, Mexico, and pursued her studies at other schools. Maria received the honorary title of PSC from the jury of the Pastel Society of Canada and was a member of its Executive Committee. She has held 16 solo and over 50 group exhibitions throughout Canada and abroad. M. Maryniak has been actively involved in the art community through writing and teaching. Maria's works are in private and public collections in Canada and abroad, among them Domtar Fine Papers in Montreal.

Шлях у світлі, пастель, 1996
Chemin Illuminé, pastel, 1996 Path in Light, pastel, 1996

Таня Аксюк (Кисленко) народилась в Україні. З 1951 року проживає в канадській провінції Квебек, де в Монреалі здобула освіту викладача в коледжі McDonald університету McGill та вивчала дизайн, малюнок і скульптуру в Музеї образотворчого мистецтва. Впродовж своєї кар'єри Т. Аксюк відвідувала майстерні відомих артистів у Канаді та США. Її роботи виставлялись в мистецьких галереях, включно з її приватними галереєю та студією. Т. Аксюк отримала багато престижних нагород, серед яких нагорода літературно-мистецького товариства м. Дубно на Рівненщині, де вона народилась, і приз Avenir Kolomiets, яким нагороджують всесвітньовизнаних українських митців. У творчості Т. Аксюк переважають композиції квітів, натюрморти, пейзажі й твори української тематики. Роботи художниці знаходяться в приватних і корпоративних колекціях по цілому світу.

Tanya (Kislenko) Axiuk est née en Ukraine, et c'est en 1951 qu'elle s'est installée au Québec, Canada. Après avoir terminé ses études en éducation au Collège McDonald de l'Université McGill, elle a également étudié la conception en art visuel, le dessin et la sculpture au Musée des beaux-arts de Montréal. Durant sa carrière, elle a participé à de nombreux ateliers de beaux-arts à travers le Canada et les États-Unis avec des artistes renommés. Les œuvres de Tanya ont été présentées dans des galeries d'art, y compris sa propre galerie-atelier. Elle a reçu de nombreux prix prestigieux. En 2006, Tanya a été nommée l'artiste lauréate par la Société de littérature et d'arts de la ville de Doubno en Ukraine. Elle a reçu le prix Avenir Kolomiets qui est décerné à l'artiste ukrainien qui s'est le plus illustré sur la scène internationale. Elle est reconnue pour ses nombreuses peintures à l'huile de fleurs ou de natures mortes, pour ses splendides paysages et ses thèmes ukrainiens. Ses peintures se retrouvent dans des collections privées et corporatives à travers le monde.

Tanya (Kislenko) Axiuk was born in Ukraine, in 1951 she settled in Quebec, Canada. After graduating from McGill University's McDonald College with a degree in education, she also studied design, drawing and sculpture at the Montreal Museum of Fine Arts. Throughout her career she attended many fine art workshops across Canada and the United States with renowned artists. Tanya's work has been represented by art galleries, including her own private gallery and studio. She received numerous prestigious awards including, in 2006, Artist Laureate by the city of Dubno Literature and Arts Society of Ukraine where she was honoured with the Avenir Kolomiets Prize, awarded to an internationally renowned Ukrainian artist. Tanya is best known for her rich floral and still-life paintings, splendid landscapes and Ukrainian themes. Her work can be found in private and corporate collections worldwide.

Володимир Горик

Народився в 1939 році в провінції Альберта.Оосвіту здобув у l'École des Beaux-Arts і l'Université Laval в м. Квебек. Проживаючи у квебекській місцевості Шарлєвуа, у 1982 році взяв участь у симпозиумі малярів в Бе-Сен-Поль, опублікував французьку та англійську версії монографії "Володимир Горик". Митець був одним з 12 малярів, чиї шовкодруки були видані та експоновані в 1992 році з нагоди 350-річчя заснування м. Монреаль. У Франції було організовано три індивідуальні виставки В. Горика і випущено лімітовану та підписану художником серію шовкодруків, які знаходяться у 26 країнах світу. Також вийшла у світ нова двомовна монографія, до якої увійшло близько 90 репродукцій маляра. Книжка завоювала срібну медаль в 1996 році на Gala Gutenberg, події, де відзначаються найкращі досягнення в друкуванні.

Vladimir Horik

Né en 1939, en Alberta; il est diplômé de l'École des Beaux-Arts de Québec et de l'Université Laval. Domicilié dans Charlevoix en 1982, il a participé au tout premier symposium de Baie-Saint-Paul, publié une version française et anglaise d'une monographie, Vladimir Horik. Il était l'un des douze peintres québécois dont les sérigraphies ont été produites et lancées pour le 350e anniversaire de la fondation de la ville de Montréal, en 1992. Il eut trois expositions personnelles en France, et a également produit une série limitée de sérigraphies signées, qui se retrouvent maintenant dans 26 pays. En plus, une nouvelle monographie bilingue a été publiée, qui contient environ 90 reproductions et a remporté une médaille d'argent au Gala Gutenberg de 1996, un événement annuel qui récompense les meilleures réalisations d'impression de l'année.

Vladimir Horik

Born in 1939 in Alberta, graduated from the École des Beaux-Arts de Québec and Université de Laval. Lives in Charlevoix. In 1982, he took part in the very first symposium of Baie-Saint-Paul, published a French and English versions of a monograph Vladimir Horik. He was one of twelve Quebec painters whose serigraphs were produced and launched for the 350th anniversary of the foundation of the city of Montreal, in 1992. He had three one-man shows in France and produced a group of signed, limited edition silk-screen prints which are now found in 26 countries. He also had a new bilingual monograph published that contains some 90 reproductions, and won a silver medal at the 1996 edition of the Gala Gutenberg, a yearly event which rewards the best printing achievements of the year.

Гуцулка
Houtsoulka * Hutsulka

Людмила Темертей

Народилась в 1944 році в бувшій Чехословаччині і в ранньому віці переїхала з родиною в Монреаль. Вищу освіту почала здобувати в університеті Sir George Williams, в якому виграла стипендію на літні курси в Школі образотворчого мистецтва в м. Банф (Альберта). Відтак продовжила навчання в Школі образотворчого мистецтва в Монреалі та в Королівській Академії образотворчого мистецтва в Брюсселі. У 1967 році повернулась до Монреаля і розпочала кар'єру дизайнера та ілюстратора, відкривши згодом власну студію. Монреальський період творчості Л. Темертей позначений написанням галереї пастельних портретів. Свій багатогранний талант вона проявила також і в скульптурі, створивши перший у світі пам'ятник жертвам Голодомору в Україні (1932–1933), який було відкрито в жовтні 1983 року в Едмонтоні. Після переїзду в Торонто продовжила працювати в рекламному бізнесі та писати портрети. Протягом свого творчого шляху, крім пастельних робіт, писала картини олією, серед яких портрети Президента України Леоніда Кучми, генерал-губернатора Канади Рея (Романа) Гнатишина, судді Верховного суду Канади Джона (Івана) Сопінки. З 1997 Л. Темертей проживає в Тоскані (Італія).

Ludmilla Temertey

Née en l'ancienne Tchécoslovaquie, en 1944, Ludmilla est venue à Montréal à un très jeune âge. Elle a commencé ses études supérieures à l'Université Sir George Williams, où elle a remporté une bourse d'été à l'École des beaux-arts de Ban . Elle a transféré à l'École des Beaux Arts à Montréal, est allée à l'Académie Royale des Beaux Arts à Bruxelles. En 1967, Ludmilla est revenue au Canada où elle a commencé sa carrière de dessinatrice et d'illustrateur. Elle a monté son propre studio en 1972. Maintenant qu'elle peut donner libre cours à ses talents multidimensionnels, Ludmilla a complété des projets aussi divers que : le monument commémoratif de douze pieds à l'Holodomor ukrainien (1932–1933) qui se trouve devant la mairie d'Edmonton, et les tableaux allégoriques commandés par Refco Futures. En 1986, Ludmilla s'installe à Toronto où elle continue de travailler dans la publicité, l'art éditorial et le portrait. Tout au long de sa carrière, elle a exposé ses tableaux pastel et ses portraits d'huile uniques. Parmi ses portraits remarquables figurent plusieurs capitaines d'industrie, le président de l'Ukraine, Leonid Kuchma, le gouverneur général du Canada, Ray Hnatyshyn, le juge de la Cour suprême du Canada, John Sopinka. Depuis 1997, elle vit en Toscane, en Italie.

Ludmilla Temertey

Born in former Czechoslovakia, in 1944, Ludmilla came to Montreal at a very young age. She began her higher studies at Sir George Williams University, where she won a summer scholarship to the Ban School of Fine Arts. She transferred to Ecole Des Beaux Arts in Montreal, went on to the Academie Royale Des Beaux Arts in Brussels. In 1967 Ludmilla returned to Canada where she began her career as a designer and illustrator. Opened her own studio in 1972. Free to give full reign to her multidimensional talents, Ludmilla completed projects as diverse as: the twelve-foot commemorative monument to the Ukrainian Holodomor (1932–1933) which stands in front of Edmonton City hall, and the allegorical paintings commissioned by Refco Futures. In 1986 Ludmilla moved to Toronto where she continued to work in advertising, editorial art, and portraiture. Throughout her career she has exhibited her unique pastel paintings and oil portraits. Among her notable portraits are several captains of industry, the president of Ukraine, Leonid Kuchma, Governor General of Canada, Ray Hnatyshyn, Supreme court Justice of Canada, John Sopinka. From 1997 she lives in Tuscany, Italy.

Ілля Темертей
Illya Temertey

Монумент "Голодомор", Едмонтон
Monument de l'Holodomor, Edmonton * Holodomor monument, Edmonton

Балет
Ballet.

Ірина Стахів-Калюжна

Народилася в Словаччині в родині українських емігрантів з Івано-Франківщини. У 1969 році переїхала до США, а згодом до Монреаля. Свою художню освіту розпочала в коледжі John Abbott, спеціалізуючись в пастелі та акварелі. Пізніше зацікавилась вивченням олійного живопису в студії художника Тані Аксюк і з 1996 року належить до групи митців в м. Ласаль (Квебек) під керівництвом відомого китайського художника Чуй Ванга. Захоплюється малюванням краєвидів, натюрмортів і портретів. У 2016 році брала участь у виставці "Les Belles Lumières" в м. Лашін (Квебек). Роботи І. Калюжної знаходяться в приватних колекціях Канади і США.

Irene Stachiv-Kaluzny

Née en Slovaquie de parents ukrainiens de l'Ivano-Frankivsk. En 1969, elle immigra à New York et, après quelques années, à Montréal. Irene débuta ses cours d'art au collège John Abbott, utilisant le pastel et l'aquarelle. Après avoir terminé ses études, elle participa aux ateliers d'art de peinture à l'huile avec l'artiste Tanya Axiuk. Depuis 1996, Irene continue de se perfectionner dans la peinture à l'huile : portraits, natures mortes et paysages, sous la direction du maître chinois Chui Wang. En 2016, elle participa à l'exposition Les Belles Lumières à Lachine. Les tableaux d'Irene ornent plusieurs collections privées au Canada et aux États-Unis.

Irene Stachiv-Kaluzny

Was born in Slovakia to Ukrainian parents from Ivano-Frankivsk. In 1969 she immigrated to the USA and then to Montreal. Irene began her art education at John Abbott College using pastels and watercolour as medium, and, consequently, she continued painting in oil under art instructor Tanya Axiuk. From 1996 she belongs to LaSalle group of oil paint artists under well-known Chinese artist Chui Wang, painting landscapes, still-lifes and portraits. In 2016 she participated in very successful art exhibition Les Belles Lumières in Lachine. Her paintings are in private collection in Canada and USA.

Писанка, вітраж
L'oeuf, vitrai
The Egg, stained glass

Коллін Сорока-Каттіні

Канадка українсько-ірландського походження Колін з дитинства цікавилась мистецтвом, навчалась грі на фортепіано і класичному балету. Брала курси з вітражного мистецтва у Studio du Verre в Монреалі й працює в стилі Тіффані. Її робота " The Egg" зайняла перше місце в категорії традиційного вітражу на виставці у Studio du Verre. Також проявила зацікавлення олійним живописом і взяла курси в монреальської художниці Тані Аксюк. Навчання продовжила у відомого маляра Чюй Ванга, з яким працює в студії з групою художників. Картини і вітражні роботи К. Сороки виставлялись в групових експозиціях різних асоціацій артистів Монреаля та його околиць.

Захід сонця в Сейнт-Анісет .Олія
Couché du soleil à Saint-Anicet. Huile
St. Anicet Sunset. Oil

Colleen Soroka-Cattiny

Colleen, une Canadienne, ukrainienne par son père et irlandaise par sa mère, a eu un intérêt pour les arts dès son jeune âge, orienté vers la musique et le piano, et un apprentissage du ballet classique. Plus tard, elle a suivi des cours au Studio du Verre (Montréal); et elle apprécie aujourd'hui l'art de la création de vitraux à la méthode du style Tiffany. Sa création du vitrail The Egg a obtenu le premier prix dans la catégorie fenêtre traditionnelle en exposition au Studio du Verre. Elle a étudié la peinture à l'huile avec l'artiste Tanya Axiuk et Maître Chui Wang; présentement elle fait partie d'un groupe d'artistes qui peignent aux côtés de M. Chui Wang. Ses peintures ont été exposées dans des expositions de groupe avec les artistes de l'église Saint-Georges, l'Association des artistes de LaSalle, l'Association des artistes de Beaconsfield, Les Amis du Cimetière du Mont Royal et l'Entrepôt, à Lachine, Qc.

Colleen Soroka-Cattiny

Colleen, a Canadian, with a Ukrainian heritage from her father and an Irish one from her mother, has had an interest in the arts from a young age devoting to music, the piano and classical ballet training. Later, she took classes at Studio du Verre, (Montreal) and today enjoys the art of stained glass creation in the Tiffany-style method. Colleen's stained glass creation The Egg took first prize in the traditional window category exhibited at the Studio du Verre. As well, she studied with oil painting artist Tanya Axiuk and master oil painter Chui Wang, and presently is part of a group of artists painting alongside Mr. Chui Wang. Her paintings have been exhibited in group artists exhibits with the Saint George Church Artists, the LaSalle Association of Artists, the Beaconsfield Artists Association, the Friends of the Mount Royal Cemetery and at the L'Entrepôt in Lachine, Qc.

Христофор Павлів

О. диякон Андрей, іконописець і портретист, монах Чину Бенедиктинців у м. Шевтонь у Бельгії. Народився в Монреалі. Після закінчення української Папської Малоїсемінарії в Римі здобув ступені бакалавра з філософії та богослов'я в університетах Urbaniana та Gregoriana та ліцензіату (кандидата наук) з богослов'я в Папському Східному Інституті в Римі. Свою наукову ліцензіатську працю написав з архітектури та поліхромії Собору Св. Софії в Києві. Зацікавленість іконописом виявилась ще в юнацькі роки, а потім поглибилась в період проживання в Грецькій Колегії в Римі. Створив понад 20 ікон у візантійському стилі з елементами української іконографії, які знаходяться в приватних колекціях Монреаля, Торонто та Європи. Ікона Богоматері, яку митець подарував церкві Св. Софії в Римі, включена до пам'ятної книги "Tertium Millenium", виданої у Ватикані з нагоди 1000-ліття Хрещення України.

Christophor Pawliw

Diacre André, peintre d'icône et portraitiste, Christophor est moine de l'Ordre bénédictin, au monastère de Chevetogne, en Belgique. Né à Montréal, Québec, il a étudié au Petit Séminaire pontifical, à Rome. Il a reçu un baccalauréat en philosophie et en théologie de l'Université pontificale urbanienne et de l'Université grégorienne de Rome, et a obtenu une licence en théologie de l'Institut pontifical oriental de Rome. Il écrivit sa thèse sur l'architecture et la polychromie de la Cathédral Sainte-Sophie de Kyïv. Dans sa jeunesse, Christophe avait un grand intérêt pour l'iconographie qu'il a approfondi au Collège grec de Rome. Il a créé plus de vingt icônes dans le style byzantin, incorporant des éléments iconographiques ukrainiens; elles se trouvent dans des collections privées à Montréal, Toronto et en Europe. Une icône de la Vierge Marie avec l'Enfant, peinte par l'artiste, a été donnée à la Cathédrale Sainte-Sophie, à Rome. Cette icône a été également incluse dans un livre commémoratif Tertium Millenium, publié par le Saint-Siège en commémoration du millénaire du christianisme en Ukraine.

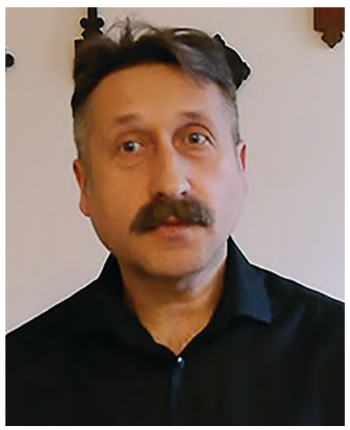
Christophor Pawliw

Deacon Andrew, an icon painter and portraitist, Christophor is a monk of the Benedictine Order at the Monastery of Chevetogne in Belgium. Born in Montreal, Quebec he studied at the Pontifical Minor Seminary in Rome, received a BA in philosophy and theology at the Urbaniana University and Gregoriana University and was candidate of studies (Licentiate in Sacred Theology) at the Pontifical Oriental Institute in Rome. He wrote his thesis on architecture and polychromy of the Saint Sophia Cathedral in Kyiv. In his youth, Christophor had a great interest in iconography which he deepened at the Greek College of Rome. He created more than 20 icons in the Byzantine style with elements of Ukrainian iconography, which are in private collections in Montreal, Toronto and Europe. An icon of the Virgin Mother and Child painted by the artist was given to Saint Sophia Cathedral in Rome. This icon was also included in a commemorative book, Tertium Millenium published by the Holy See commemorating a 1000 years of Christianity in Ukraine.

Сергій Буртовий

Член Української спілки образотворчих митців Канади Сергій Буртовий народився в Україні. Від 2002 року проживає в Монреалі. Творчість С. Буртового вражає своєю багатогранністю. Митець працює в жанрах живопису, графіки, іконопису на склі, художньої фотографії, різьби по дереву. Його роботи експонувалися в Україні, Польщі, Румунії, Голандії, США, Канаді. За час проживання в Канаді був учасником більш ніж 10 персональних та групових виставок у провінції Квебек. Твори художника знаходяться в багатьох приватних та публічних колекціях. Автор трьох книжок морально-філософської тематики та підручника "Моя абетка".

Sergiy Burtovyy

Membre de l'Association ukrainienne des artistes visuels du Canada, il est né en Ukraine. Depuis 2002, il vit à Montréal. Le portfolio de l'artiste comporte la peinture, l'illustration, l'iconographie, la photographie et la sculpture sur bois. Ses œuvres ont été largement exposées en Ukraine, en Pologne, en Roumanie, en Hollande, aux États-Unis et au Canada. Il a participé à plus de dix expositions personnelles et de groupe dans la province de Québec. Ses œuvres se trouvent dans de nombreuses collections publiques et privées. Il est l'auteur de quatre livres : My ABC Book, Space of the Spirit, Confession et A Grain and Cockle.

Sergiy Burtovyy

Member of the Ukrainian Association of Visual Artists of Canada, he was born in Ukraine. Since 2002 he's been living in Montreal. The artist's portfolio includes painting, graphics, iconography, photography and wood carving. His works have been widely exhibited in Ukraine, Poland, Romania, Holland, USA, Canada. He has participated in more than ten personal and group exhibitions in the province of Quebec. His works are found in many public and private collections. He is the author of four books—My ABC Book, Space of the Spirit, Confession, and A Grain and Cockle.

Романа Бачинська

Народилася в 1959 році в Монреалі, де вивчала історію мистецтва та образотворче мистецтво в університеті Concordia. Творча палітра Р. Бачинської — це колоритне поєднання олійного живопису з різними видами декоративно-прикладного мистецтва: писанкарства, трипільського розпису кераміки, вироблення жіночих аксесуарів з натуральних матеріалів. Особливою популярністю користуються роботи малярки, які виконані олією на склі, — іконописи у візантійському стилі та квіткові композиції.

Romana Bachynsky

Née en 1959 à Montréal. Elle a étudié l'histoire de l'art et les beaux-arts à l'Université Concordia et ensuite auprès de la célèbre peintre montréalaise Tanya Axiuk. La maîtrise des techniques et la créativité de l'artiste est multidisci- plinaire — œufs de Pâques ukrainiens, peinture à l'huile, céramique au design trypillien, la fabrication de bijoux à partir de matériaux naturels. Elle a excellé en particulier avec ses peintures à l'huile sur verre, surtout dans le style iconographique byzantin et de fleurs stylées.

Romana Bachynsky

Born in 1959 in Montreal. She studied art history and fine arts at Concordia University and later with the renown Montreal painter Tanya Axiuk. The artist's creativity and mastery is multifaceted — pysanka writing (Ukrainian Easter eggs), oil paintings, Trypillian-style ceramics, jewelry design and making using natural materials. She especially excelled with her oil-on-glass paintings, the most popular being in the Byzantine iconographic style and stylized flowers.

Анжела Олійник

Художник-ілюстратор, здобула ступінь бакалавра декоративного мистецтва в Харкові. Її роботи експонувались в багатьох галереях України. У 2000 році переїхала до Канади, де здобула ступінь бакалавра викладання образотворчого мистецтва в університеті UQAM в Монреалі та бакалавра графічного дизайну в університеті UQO в Ґатіно (Квебек). Навчання в Європі та Північній Америці допомогли їй поглибити знання щодо різних технік традиційних та цифрових засобів виконання художніх робіт. А. Олійник захоплюється казками, поемами, легендами цілого світу. Черпаючи натхнення в традиційному мистецтві, художниця присвятила багато років малюванню на теми фольклору та ілюструванню книжок для дітей.

Angela Oliynyk

Originaire d'Ukraine, Angela a obtenu un baccalauréat en arts décoratifs (à Kharkiv) et a développé sa carrière professionnelle de peintre et d'illustratrice. Ses œuvres ont été exposées dans de nombreuses galeries à travers le pays. En 2000, Angela a déménagé au Canada où elle a obtenu un baccalauréat en éducation des beaux-arts (UQAM, Montréal) et un baccalauréat en design graphique (UQO, Gatineau). Les connaissances acquises en Europe et en Amérique du Nord lui apportent une connaissance approfondie des diverses techniques utilisées dans les médias traditionnels et numériques. L'artiste est fascinée par les contes, poèmes et légendes du monde entier. Toujours inspirée par les arts traditionnels, Angela a consacré plusieurs années à la peinture folklorique et à l'illustration des livres jeunesse.

Angela Oliynyk

In Ukraine, Angela earned a Bachelor degree in Decorative Arts (Kharkiv) and worked as a professional painter and illustrator. Her works were exhibited in many galleries throughout the country. In 2000, Angela moved to Canada where she received a Bachelor in Education of ne arts (UQAM, Montreal) and a Bachelor in Graphic Design (UQO, Gatineau). Knowledge acquired in both Europe and North America gives Angela a thorough understanding of the various techniques used in traditional and digital media. The artist is fascinated by the stories, poems and legends from around the world. Always inspired by traditional arts, Angela has spent many years in folk painting and illustration of children's books.

Козак Мамай
Kozak Mamay * Kozak Mamay

Пасхальна Курочка
Poule de Pâques * Easter Hen

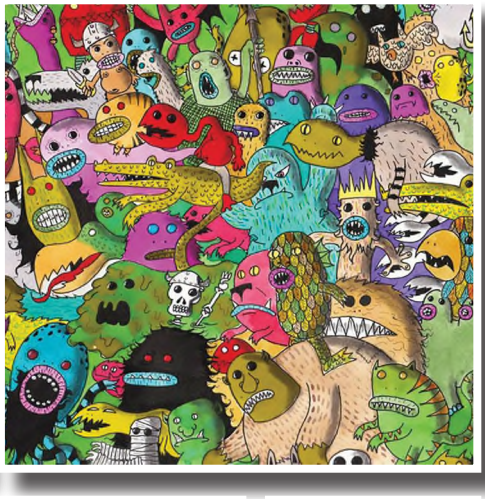

Відьма
La Sorcière * Witch

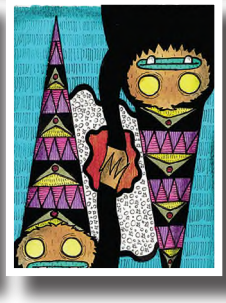

Жнива
La Récolte * Harvest

Тайсон Боднарчук

Бувший мешканець Вінніпеґу українсько-британського походження, для якого Монреаль з 2003 року став рідною домівкою. Розпочавши свою творчість з акрилу і глянцевої смоли, останні роки художник надає перевагу акварелі та чорнилу. Основу його робіт складають монстри, потвори і чудовиська, що позначилось впливом фільмів про монстрів, комічних книжок, культури жахів і мультфільмів. Провів декілька персональних виставок і брав участь у групових експозиціях, створив великі панно з крейди в багатьох магазинах свого рідного міста. У співпраці з фірмою "Ford" встановив масштабні роботи на трьох станціях монреальського метрополітену. Художні твори Т. Боднарчука (в команді з проектом "En Masse") експонувались в монреальському Музеї образотворчого мистецтва.

Tyson Bodnarchuk

Ancien résident de Winnipeg d'origine ukrainienne et britannique qui a fait de Montréal sa résidence depuis 2003. Utilisant à l'origine de l'acrylique et de la résine à haute brillance comme support privilégié, il préfère les aquarelles et les encres ces dernières années. Due à l'influence des films de monstres, de bandes dessinées, de la culture d'horreur et de des- sins animés, son sujet principal tend vers les monstres, les créatures lugubres et le macabre. Tyson a eu quelques expositions individuelles et s'est prêté à certaines expositions collectives. Il a exposé au Musée des beaux-arts de Montréal (avec l'équipe En Masse), a créé de grandes pièces à la craie dans de nombreux magasins un peu partout en ville et a présenté une grande installation dans trois stations de métro de Montréal en collaboration avec Ford.

Tyson Bodnarchuk

Former Winnipeg resident of Ukrainian and British origins, who as of 2003 has made Montreal his home. Acrylic and high gloss resin were his preferred medium at first, he has since favoured watercolours and inks over the past several years. Being influenced by monster movies, comic books, horror culture and cartoons, his main subject matter tends to lean towards monsters, creepy creatures and the macabre. Tyson has had a couple of solo shows and lent his work to some group exhibits. He has shown at The Montreal Museum of Fine Art (with the En Masse crew), his large chalk pieces can be found in many shops around his home city and he has had a large installation featured in three Montreal Metro stations in collaboration with Ford.

Олександр Вишневський

Народився в 1954 році в Києві, закінчив Український поліграфічний інститут у Львові як художник-ілюстратор. Брав участь в індивідуальних та колективних виставках у різних країнах, де його картини знаходяться в приватних колекціях. Роботи О. Вишневського, які підписані Alejandro, надихають магічним реалізмом і прагнуть проілюструвати таємницю і ностальгію за експресивним танґо та старими аргентинськими кварталами, де художник прожив 10 років. Його картини були відібрані для випуску логотипу та офіційних плакатів Міжнародного фестивалю " Tango de Montréal" та Міжнародного фестивалю танґо в Буенос-Айресі. Також їх можна знайти на постійній виставці в танцювальній компанії "Tango Libre", в галереї "La Guilde Graphique ", на вулиці des Artistes в Старому Монреалі та на вулиці du Trésor в Старому Квебеку.

Alexandr Vichnevski

Né à Kyïv, en 1954, il est diplômé en arts visuels en Ukraine. Il a participé à des expositions individuelles et collectives dans différents pays, où ses œuvres se retrouvent dans des collections privées. Ses toiles, signées Alejandro, s'inspirent du réalisme magique et illustrent le mystère et la nostalgie du tango des vieux quartiers argentins, où l'artiste a vécu pendant dix ans.Ses œuvres ont été sélectionnées pour produire le logo et les affiches o ciels du Festival international de Tango de Montréal et de celui de Buenos Aires. On retrouve ses toiles exposées en permanence à la Compagnie de danse Tango Libre, à La Guilde Graphique, sur la rue des Artistes dans le Vieux-Montréal et sur la rue du Trésor dans le Vieux-Québec.

Alexandr Vishnevsky

Born in Kyiv in 1954, graduated in visual arts in Ukraine. He took part in individual and collective exhibitions in different countries, where his works are found in private collections. His paintings, signed Alejandro, are inspired by a magical realism, illustrating the mystery and nostalgia of tango and old Argentine neighbourhoods, where the artist lived for ten years. His works have been selected to produce the logo and official posters for the Montreal International Tango Festival and the Buenos Aires International Tango Festival. His paintings are permanently exhibited at the Tango Libre Dance Company, at La Guilde Graphique, on the rue des Artistes in Old Montreal and on the rue du Trésor in Old Quebec.

Григорій Ткач (1918—2002)

Народився в Західній Україні. Визнання отримав як талановитий майстер клачисного пейзажу і портрета. Його художня кар'єра розпочалася в кінці 1930-х років у Франції, де в 1939 році він написав портрет Едуарда Даллідера, прем'єр-міністра Франції. Г. Ткач переїхав до Монреаля в 1951 році, відкрив дві власні фотостудії, а в 1959 році — свою першу художню студію. Серед замовників портретів було багато відомих людей Монреаля: лікарі, судді, політики, художники. Як провідний портретист, здійснив подорож до Вашинґтона (США), де створив свою найвідомішу роботу — портрет президента США Джона Ф. Кеннеді (1962). Згодом переніс студію на північ Квебеку, в містечко Сен-Жовіт, неподалік відомого гірського курорту Мон-Трамблан, і відкрив галерею, де експонував свої твори. Провів персональні виставки в Квебеку, Онтаріо та США. Серед найбільш значимих робіт маляра знаходяться портрети прем'єр-міністра Канади Джона Дайфенбекера, прем'єр-міністра Онтаріо Вільяма Девіса, Патріарха Української Греко-Католицької Церкви Йосифа Сліпого. Також у творчому наслідді маляра багато відомих квебекських діячів, серед яких — актор і драматург Ґратієн Желіна, лейтенант-губернатор Поль Комтуа та романіст і політик Клод-Анрі Гріньон.

Grégoire Tkacz (1918—2002)

Né en Ukraine occidentale. Reconnu pour son l'art de haute qualité difficile à dupliquer. Il a favorisé les paysages classiques et les portraits. Sa carrière artistique débute dans les années 1930 en France où, en 1939, Édouard Dallidier (premier ministre français) pose pour lui. Tkacz s'installe à Montréal en 1951, établit deux studios de photographie : un à Pointe-St-Charles et l'autre à Sainte-Agathe. En 1959, il établit son premier atelier d'art à Westmount; sa clientèle ciblée : des médecins, des juges, des politiciens et des artistes. En tant que portraitiste de premier plan, il se rend à Washington DC pour peindre son sujet le plus célèbre : le président John F. Kennedy (1962). Il déménage son atelier dans les Laurentides, à Saint-Jovite, et ouvre la Galerie des Laurentides, où il expose et vend ses œuvres. Il a tenu des expositions personnelles au Québec, en Ontario et aux États-Unis. Ses portraits les plus remarquables : le premier ministre canadien John Diefenbaker, le premier ministre de l'Ontario, William Davis, le Patriarche Joseph Slipyj de Rome; parmi ses sujets québécois notoires il faut mentionner l'acteur et dramaturge Gratien Gélina, le lieutenant-gouverneur Paul Comtois et le romancier et politicien Claude-Henri Grignon.

Grégoire Tkacz (1918—2002)

Born in Western Ukraine. Known for his high-quality art that is di cult to duplicate. He favoured classical landscapes and portraits. His art career began in 1930s France where, in 1939, Édouard Dallidier (French Prime Minister) posed for him. Tkacz moved to Montreal in 1951, set up two photography studios: in Pointe-St-Charles and in Sainte-Agathe, QC. In 1959 he established his rst art studio in Westmount, targeting doctors, judges, politicians and entertainers. As a leading portraitist, he travelled to Washington, DC to paint his most famous subject: President John F. Kennedy (1962). He relocated his studio to the Laurentians, in St-Jovite, QC, and opened the Galerie des Laurentides where he exhibited and sold his works. He held one-man exhibitions in Quebec, Ontario and the United States. His most notable portraits include Prime Minister John Diefenbaker, Ontario Premier William Davis, Patriarch Joseph Slipyj of Rome; Quebec's notables include actor and playwright Gratien Gélina, Lieutenant-Governor Paul Comptois, and novelist and politician Claude-Henri Grignon.

Ярослав (Володимир) Чума і Ольга Гаргай-Чума

Сімейний дует художників-любителів з м. Лашін (Квебек). Після закінчення школи монреальської Академії мистецтв Ольга працювала графіком-дизайнером. Займається живописом та малюнком понад 35 років, віддаючи перевагу олії та акварелі. Чоловік Ольги, Ярослав, так само захоплюється живописом більш ніж 40 років. Він вивчав акварель під керівництвом відомих художників — Гельмута Герта та Мануеля Руїза. Багатолітній член Клубу мистецтв Монреаля,Я. Чума експонував велику кількість своїх картин у місцевих галереях. Репродукції багатьох творів подружжя Чумів можна знайти на принтах та листівках.

Jaroslaw (Walter) Czuma et Olga Harhaj-Czuma

Duo familial d'artistes autodidactes de Lachine, Québec. Après avoir obtenu son diplôme en publicité à l'École des Arts à Montréal, Olga a travaillé comme graphiste. Elle aime peindre et dessiner depuis plus de 35 ans. Elle compte la peinture à l'huile et l'aquarelle parmi ses techniques préférées. Walter, le mari d'Olga, peint depuis plus de 40 ans. Il a étudié l'aquarelle sous les artistes Helmut Gerth et Manuel Ruiz. Membre de longue date du Montreal Arts Club, il a exposé plusieurs de ses peintures dans des galeries d'art locales. On peut retrouver plusieurs œuvres des Czumas sur des reproductions et des cartes de vœux.

Jaroslaw (Walter) Czuma et Olga Harhaj-Czuma

A husband and wife duo of self-taught artists from Lachine, Quebec. After obtaining her diploma in Advertising art at the Académie des Arts school in Montreal, Olga worked as a commercial/graphic artist. She has enjoyed painting and drawing for over 35 years. Her preferred mediums include oil and watercolour painting. Olga's husband Walter has been painting for over 40 years. He studied watercolour under artists Helmut Gerth and Manuel Ruiz. A long-time member of the Montreal Arts Club, he exhibited many of his paintings at local galleries as well. Many of the Czumas's works may be found on prints and greeting cards.

Стівен Спазюк

Відомий на міжнародному рівні професійний художник, який створює картини за допомогою вогню. Походить з української та франко-канадської родини, здобув ступінь бакалавра мистецтв у Лавальському університеті м. Квебек. Його неповторна творча техніка “фумажу” (“обкурювання”), або скульптурних слідів сажі на папері, поєднується з пристрастю до людської природи та всіх життєвих форм і призводить до створення унікальних і глибоких образів. З 2001 року пензлем маляра є відкрите полум’я свічки, що залишає тонкий шар чорного карбону на папері і формує непередбачувані та з різною насиченістю відтінків візерунки із сажі, які пізніше викінчуються за допомогою пташиного пір’я і пензлів для створення форм і світла. Стівен Спазюк брав участь у численних виставках в Монреалі, Нью-Йорку, Мілані, Ставанґері, Наґано, Берліні та Флоренції, а також представляв свої роботи на персональних виставках у Монреалі та Нью-Йорку.

Steven Spazuk

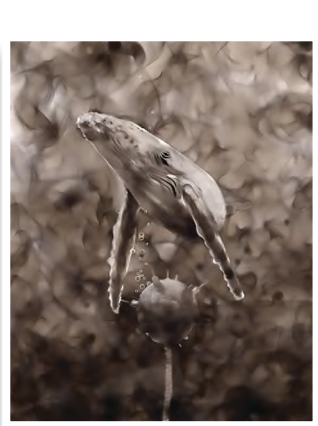
Né d’un père ukrainien et d’une mère canadienne-française, Spazuk (B.A., Université de Laval à Québec) est un artiste visuel professionnel très connu à l’internationale pour son œuvre avec le feu. Sa maîtrise exceptionnelle de la technique de «fumage» ou de sculpture des traces de suie sur papier alliée à sa passion pour l’humanité et à toutes les formes de vie mène à la création d’images uniques et profondes. En effet, depuis 2001, son pinceau est une flamme de chandelle nue laissant un n dépôt de noir de carbone sur le papier; les panaches imprévisibles de suie, aux effets de transparence variable et de fluidité, sont ensuite sculptés intuitivement à l’aide de plumes et de pinceaux pour créer des formes et de la lumière. Steven Spazuk a participé à de nombreuses expositions et performances à Montréal, New York, Milan, Stavanger, Nagano, Berlin et Florence, et des expositions solos à Montréal et à New York.

Steven Spazuk

Born from a Ukrainian father and a French Canadian mother, Spazuk (B.A., Université de Laval in Quebec City) is a professional visual artist internationally known for his work with re. His exceptional mastery of the technique of “fumage” or sculpting traces of soot on paper combined with his passion for humanity and all life forms lead to the creation of unique and profound images. Indeed, since 2001, his paintbrush is an open candle flame that leaves a fine deposit of carbon black on paper; the unpredictable plumes of soot, with varying transparency and fluidity, are then sculpted intuitively using feathers and brushes to create shapes and light. Steven Spazuk has participated in a number of exhibitions and performances in Montreal, New York, Milan, Stavanger, Nagano, Berlin and Florence, and solo shows in Montreal and New York City.

Григорій Данко (1921—2007)
Народився на Івано-Франківщині. Художньо обдарований з дитинства, свій багатогранний талант митець проявив після приїзду до Канади, де проживав у Монреалі з 1945 року. Маляр-аматор, він вдосконалював свої навики і заочно закінчив курси в США. Головними темами творчості стали пейзажі, портрети, квіткові композиції, тварини. Рівнож виконував копії робіт відомих художників. Окрім олійних картин, створював графічні роботи для реклам та церковних відзначень. У середині 1970-х років був головним художником-оформлювачем популярного "Українського товариського клубу" в Монреалі. Різьбив з дерева фіґуринки для українських церков, писав писанки, одну з яких із зображенням Ісуса Христа у 2014 році було подаровано Патріарху Української Греко-Католицької Церкви Святославу під час його візиту до Монреаля. Роботи Г. Данка знаходяться у приватних колекціях.

Gregory Danko (1921—2007)
Né dans la région d'Ivano-Frankivsk, en Ukraine. Artistiquement doué dès l'enfance, son talent aux multiples facettes ressort pleinement après son arrivée au Canada. Il a vécu à Montréal depuis 1945. C'est un peintre autodidacte qui s'est perfectionné en complétant des cours d'art par correspondance provenant des États-Unis. Ses sujets incluent des paysages, des portraits, des arrangements oraux, des animaux. Il était reconnu pour ses reproductions d'œuvres de peintres célèbres; outre son usage de peinture à l'huile, il excellait dans les dessins au crayon, et a créé maintes œuvres graphiques pour la publicité et les célébrations religieuses. Au milieu des années 1970, il était le principal concepteur de l'intérieur du populaire Ukrainian Club à Montréal. Il a sculpté des figurines en bois pour des églises ukrainiennes, a décoré des pyssankas, dont l'une, portant une image de Jésus-Christ, a été présentée au Patriarche Svyatoslav de l'Église catholique grecque ukrainienne lors de sa visite montréalaise en 2014. Ses œuvres se retrouvent dans des collections privées.

Gregory Danko (1921—2007)
Born in Ukraine's Ivano-Frankivsk region. Artistically gifted from childhood, his multifaceted talent came out fully after his arrival in Canada. He's lived in Montreal since 1945. A self-taught painter, he honed his skills by completing art courses by correspondence from the United States. His subjects included landscapes, portraits, oral arrangements, animals. Was renown for his reproductions of famous painters; besides his use of oils, he excelled in pencil drawings, created various graphic works for advertising and religious celebrations. In the mid-1970s, he was the principal interior designer of the then popular Ukrainian Club in Montreal. He carved wooden figurines for Ukrainian churches, decorated pysankas, one of which, with an image of Jesus Christ, was presented to Patriarch Svyatoslav of the Ukrainian Greek Catholic Church during his 2014 visit to Montreal. His works are in private collections.

Михайло Бондарчук (1918—2008)

Народився на Вінничині, де ще підлітком захопився малюванням краєвидів рідного краю. Свій багатогранний талант повною мірою розкрив вже після переїзду з Франції до Монреаля в 1952 році. Навчався технік малювання олією та аквареллю у квебекських митців, копіював картини відомих європейських художників, окрім пейзажів створив багато картин з квітковими композиціями і птахами на порцеляні та кераміці. Паралельно з малюванням займався ґравіруванням на металі та виконав багато портретів відомих осіб. Справжнім захопленням митця стало оволодіння технікою емалі на міді в Музеї художньої емалі, яку він використовував для створення дизайнів на декоративно-ужиткових предметах. Майстерно виготовляв трофеї для спортсменів. Протягом тривалого творчого періоду експонував свої роботи у відомому монреальському комплексі "Place Bonaventure" та регулярно брав участь у колективних виставках в коледжі Édouard-Montpetit в м. Лонґей (Квебек).

Michel Nicolas Bondarciuc (1918—2008)

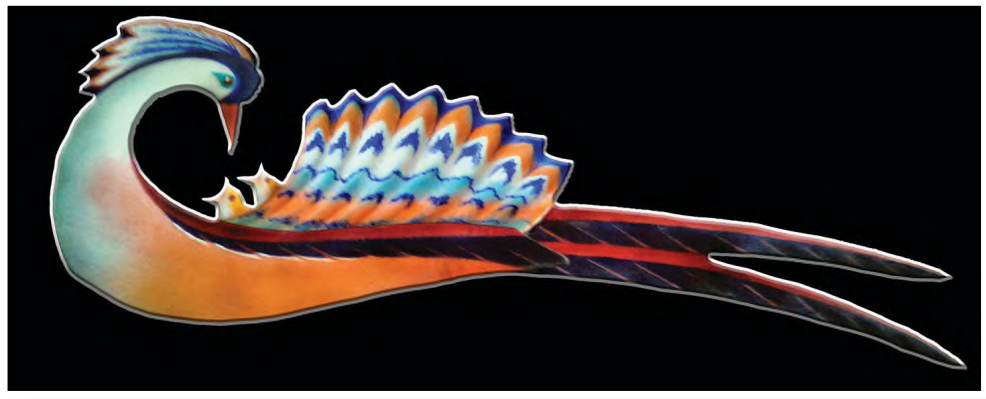
Né dans la région de Vinnytsia, en Ukraine, où, encore adolescent, il s'adonnait à dessiner les paysages de son pays natal. Son talent à multiples facettes s'épanouit après avoir quitté la France pour Montréal, en 1952. Il étudie les techniques de la peinture à l'huile et à l'aquarelle auprès de peintres québécois, reproduit des peintures d'artistes européens de renom et, outre les paysages, réalise de nombreux tableaux aux compositions orales ainsi que des oiseaux sur porcelaine et céramique. Parallèlement à la peinture, il se lance dans la gravure à l'eau-forte (gravure sur métal) et exécute de nombreux portraits de gens célèbres. C'est avec un grand engouement qu'il découvre la technique de l'émail sur cuivre, et s'adonne à maîtriser cette technique au Musée des émaux d'art, qu'il a ensuite utilisée sur des objets décoratifs et utilitaires. Il a fabriqué des trophées pour des athlètes. Tout au long de sa carrière créative, ses œuvres ont été souvent exposées à la Place Bonaventure de Montréal, ainsi que dans des expositions collectives au Collège Édouard-Montpetit de Longueuil (Québec).

Michel Nicolas Bondarciuc (1918—2008)

Born in the Vinnytsia region, Ukraine, he adored drawing landscapes of his native land. His multifaceted talent fully revealed after he moved from France to Montreal in 1952. He studied oil and watercolour painting techniques under Quebec painters, reproduced works by renown European artists; in addition to landscapes, he produced many paintings with oral compositions and birds on porcelain and ceramics. Along with painting, he embarked on metal engraving and etched many portraits of famous people. He later discovered the copper enamel technique, enthusiastically mastered it at the Musée des émaux d'art, and applied it to decorative and utilitarian objects. He designed trophies for athletes. During a long stretch of his creative period, his works were exhibited at the prominent Place Bonaventure of Montreal and the artist participated regularly in collective exhibitions at Collège Édouard-Montpetit in Longueuil, Quebec.

Люба Ґенуш

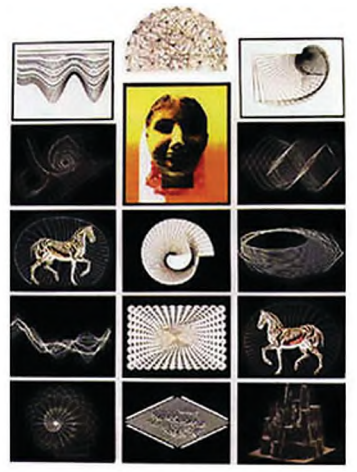
Народилась в 1924 році в Одесі, навчалась в Школі образотворчого мистецтва в Києві, в Академії мистецтв у Відні та у студії при Музеї образотворчого мистецтва в Монреалі. Провела багато індивідуальних виставок в Монреалі й Торонто та брала участь в понад 60 загальних виставках в Канаді, Америці та Європі. У її творах переважає абстракціонізм, для втілення якого художниця використовувала різні техніки — олію, шовкодрук, ліноґравюру, колаж. Також створила ескізи фресок для павільону Канади на Всесвітній виставці в Брюсселі. Член Об'єднання професійних митців Квебеку, Канадського об'єднання графічного мистецтва, Об'єднання канадських малярів, офортистів та ґраверів, а також Асоціації квебекських графіків.

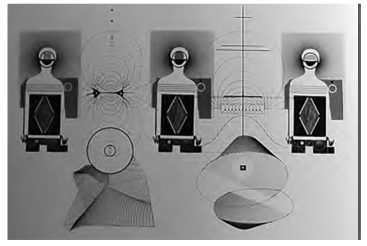
Luba Genush

Née à Odessa, Ukraine, en 1924. Études à l'École des Beaux-Arts de Kyïv, Ukraine, et à l'Académie des Beaux-Arts de Vienne, Autriche. Elle étudie la gravure à l'école auprès du Musée des Beaux-Arts de Montréal; et a aussi étudié en Europe et aux États-Unis. Elle a présenté plusieurs expositions individuelles à Montréal et à Toronto, et plus de 60 expositions collectives à travers le Canada, les États-Unis et l'Europe. Elle est membre de la Société des Artistes professionnels du Québec; de la Canadian Society of Graphic Arts; de la Society of Canadian Painter-Etchers and Engravers; de l'Associa- tion des Graveurs du Québec. Elle a remporté plusieurs prix. Ses œuvres font partie de collections publiques et privées, et se trouvent aussi dans plusieurs musées.

Luba Genush

Born 1924 in Odessa, Ukraine. Studied at the School of Fine Arts in Kyiv, Ukraine; Academy of Fine Arts, Vienna, Austria; and mastered etching at the School of Art and Design of the Montreal Museum of Fine Arts. Travelling studies throughout Europe and the USA. She held several one-man shows in Montreal and Toronto, and over 60 group exhibitions across Canada, the USA and Europe. Member of the Société des artistes professionnels du Québec, the Canadian Society of Graphic Arts, the Society of Canadian Painter-Etchers and Engravers, and the Association des graveurs du Québec. Winner of many national awards and first prizes. Represented in many museums and collections, both public and private.

Володимир Беднарський (1927—1996)

Графік і скульптор. Народився на Тернопільщині. У Канаді вивчав прикладне мистецтво та рекламу в Монреальському університеті, після чого працював директором і менеджером у фірмах Монреаля й Торонто. Під час світової виставки Експо-67 В. Беднарський був мистецьким директором та оформлювачем виставок "Україна", а його персональні виставки з успіхом відбулись у різних містах Канади та США. У 1957 році отримав премію монреальської преси "Найкращий колір". Серед художньої спадщини митця знаходяться бронзові дошки до100-ліття поселення українців у Канаді й 1000-ліття Християнства в Україні, а також лінорити та ікони.

Wolodymyr Bednarsky (1927—1996)

Graphiste et sculpteur. Né dans la région de Ternopil, en Ukraine occidentale. Au Canada, il a étudié l'art appliqué et le design publicitaire à l'Université de Montréal; puis il a travaillé comme directeur et cadre dans des entreprises à Montréal et à Toronto. À l'Exposition universelle Expo 67, W. Bednarsky a été directeur artistique et designer pour l'exposition Ukraine. Il a présenté des expositions individuelles à Montréal, Chicago, Edmonton, Toronto et Hamilton. En 1957, il remporte le prix de la presse montréalaise «meilleure couleur». Parmi ses œuvres figurent des plaques de bronze en l'honneur du Centenaire de l'établissement des Ukrainiens au Canada et du Millénaire du christianisme en Ukraine, des gravures sur linoléum et des icônes.

Wolodymyr Bednarsky (1927—1996)

Graphic artist and sculptor. Born in Ternopil region, Western Ukraine. In Canada, he studied Applied Art and Advertising at University of Montreal, then worked as director and manager in firms in Montreal and Toronto. During the World Exhibition Expo 67, W. Bednarsky was an artistic director and designer for the Ukraine exhibition. One-man exhibitions were held in the cities of Montreal, Chicago, Edmonton, Toronto, Hamilton. In 1957 he won the "best colour" award given by the Montreal press. His other works include bronze plaques to the 100th anniversary of Ukrainian settlements in Canada and the 1000th anniversary of Christianity in Ukraine, linocuts and icons.

Галина Кошарич

Народилась в Україні. У 1965 році з Венесуели переїхала до Монреаля, де в університеті Concordia здобула ступінь бакалавра образотворчого мистецтва. Починаючи з 1966 року, взяла участь у більш ніж 40 групових виставках в Канаді й США та провела 16 індивідуальних виставок в Канаді. Виконувала ілюстрації для дитячих книжок. У 1988 році одна з картин художниці була закуплена урядом Канади для Музею цивілізації в Оттаві. Роботи Г. Кошарич знаходяться в постійних експозиціях Українського канадського архівного музею в Едмонтоні, Українського музею Канади в Саскатуні, а також в приватних колекціях Монреаля, Оттави, Торонто, Едмонтона та в інших містах Канади і США.

Halyna Koszarycz

Née en Ukraine. Elle a vécu au Venezuela avant de venir à Montréal en 1965, où elle a complété son Baccalauréat en Beaux-Arts à l'Université Concordia, spécialisé dans l'art du studio. Depuis 1966, Koszarycz a participé à plus de 40 expositions de groupe aux États-Unis et au Canada, et a eu 16 expositions personnelles à travers le Can- ada. Les œuvres d'Halyna Koszarycz sont affichées en permanence aux Archives et au musée ukrainiens canadiens, à Edmonton, et au Musée ukrainien du Canada, à Saskatoon. En 1988, le gouvernement du Canada a acheté une de ses peintures pour le Musée des civilisations, à Ottawa. Ses œuvres sont également dans des collections privées à Montréal, Ottawa, Toronto, Edmonton et d'autres villes au Canada et aux États-Unis. Outre ses efforts artistiques dans la peinture, Halyna Koszarycz illustre les livres pour enfants.

Halyna Koszarycz

Was born in Ukraine. She lived in Venezuela prior to coming to Montreal in 1965, where she completed her Bachelor of Fine Arts degree at Concordia University, specializing in Studio Art. Since 1966, H. Koszarycz has participated in over 40 group exhibitions in the United States and Canada and has had 16 one-person shows across Canada. Halyna Koszarycz's works are on permanent display at the Ukrainian Canadian Archives and Museum in Edmonton, in the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon, and at the University of Alberta Hospital in Edmonton. In 1988, one of her paintings was purchased by the Government of Canada for the Museum of Civilization in Ottawa. Her works are also in private collections in Montreal, Ottawa, Toronto, Edmonton and other cities in Canada and the USA. In addition to her artistic endeavours in painting, Koszarycz illustrates children's books.

Микола Колодка

Народився в Бельгії в 1947 році. Освіту здобув в Монреалі, де в університетах McGill і Sir George Williams спочатку вивчав історію мистецтва, а пізніше мистецькі засоби масової інформації в коледжі Loyola. Брав участь у групових виставках в Монреалі, квебекській місцевості Бе-Сен-Поль, а також в Торонто й Тандер-Бей (Онтаріо). Його графічні роботи були показані на виставці "Людина та її світ" і в монреальському Музеї образотворчого мистецтва. Микола Колодка був головою проекту "Канадсько-українські бібліотечні центри" Канадського товариства приятелів України. У 2002 році нагороджений премією Ліги українських меценатів ім. Д. Нитченка.

Mykola Kolodka

Né en 1947, en Belgique. Études en Histoire de l'Art à l'Université McGill et à l'Université Sir George Williams. Étudie les moyens de communication et l'art au Collège Loyola de Montréal. Il a exposé ses œuvres à Montréal, à Baie-Saint-Paul, Québec, ainsi qu'à Toronto et à under Bay, Ontario. Ses œuvres de graphisme ont été exposées à Terre des Hommes et au Musée des Beaux-Arts de Montréal. Il a été à la tête du projet des Centres de bibliothèques canadiennes ukrainiennes des Amis canadiens de l'Ukraine. En 2002, il s'est vu décerner le prix Dmytro Nytchenko par la Ligue des philanthropes ukrainiens.

Mykola Kolodka Born in 1947 in Belgium. Studied Art History at McGill University and Sir George Williams College, and communication art at Loyola College of Montreal. Exhibited in Montreal and Baie-Saint-Paul, Quebec, as well as in Toronto and under Bay, Ontario. His graphic works have been displayed at the exhibition Man and his World and at the Montreal Museum of Fine Arts. Mykola Kolodka was head of the project Canadian-Ukrainian library centres of the Canadian Friends of Ukraine. In 2002 he was awarded the Dmytro Nytchenko prize by the League of Ukrainian Philanthropists.

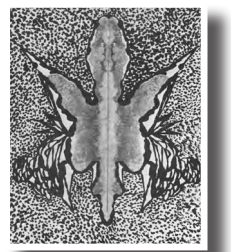

Володимир Гайдук

Ілюстратор і графік, який був відомий у бізнесових колах Монреаля в 1980-х—1990-х роках. Талановитий карикатурист, роботи якого публікувались в щомісячному тримовному часописі української монреальської громади "ОКО" в 1978-1985 роках і з точки зору українців висвітлювали актуальні політичні сюжети та етно-соціальні тенденції. У 1986 році вийшло в світ тримовне видання "Енциклопедія: Вибрані карикатури з часопису "Око", на що було отримано дотацію від канадського Міністерства мультикультуралізму. Гострі та влучні карикатури В. Гайдука часто передруковувались в українських часописах Канади, США та Європи.

Volodymyr Hayduk

Un illustrateur et un graphiste primé dans le milieu des a aires montréalais dans les années 1980 et 1990. Il est particulièrement bien connu pour avoir contribué aux dessins éditoriaux pour le journal trilingue de la communauté ukrainienne de Montréal, OKO, qui a été publié tous les mois de 1978 à 1985. Les dessins impitoyables de Volodymyr ont raillé les sujets politiques et les tendances ethno-sociales de la n des années 70 et du début des années 80, d'un point de vue ukrainien. Les dessins animés de V. Hayduk ont souvent été réimprimés pour leur notoriété mordante dans de nombreux journaux ukrainiens partout au Canada, aux États-Unis et en Europe. Une collection de ses œuvres sélectionnées a été publiée en 1986 sous le titre Encyclopédie, avec le soutien financier du Multiculturalisme, Canada.

Volodymyr Hayduk

An award-winning illustrator and graphic artist in the Montreal business community in the 1980s and 1990s. He is particularly well-known for contributing editorial cartoons for Montreal's Ukrainian community trilingual newspaper, OKO, that was published monthly from 1978 to 1985. Volodymyr's unabashed drawings lampooned political subjects and ethno-social trends of the late '70s and early '80s from a Ukrainian perspective. Hayduk's cartoons were often reprinted for their biting notoriety in many Ukrainian newspapers across Canada, U.S. and Europe. A collection of his selected works was published in 1986 under the title, Encyclopedia, with the financial support of Multiculturalism, Canada.

Ігор Богдан Черида (1956—2008)

З дитячих років проявив свій талант до малювання. Спочатку здобув ступінь бакалавра з психології в коледжі Vanier, відтак вивчав графіку в коледжі Dawson і продовжив свою освіту в області комп'ютерної графіки в університеті Con- cordia. І. Черида був арт-директором в "Talent Arts Supplies", створив широкий спектр незалежних рекламних проектів, включно з проектами для українських організацій і заходів. Творче натхнення отримував під час подорожей, коли відвідував музеї та історичні пам'ятки й ознайомлювався з роботами всесвітньовідомих майстрів. Остаточно знайшов себе як дизайнер і художник заснованої в Монреалі студії мультиплікації "Cinegroup", що сприяло його співпраці у проектах, які отримали нагороду "Golden Globe" та інші престижні кінематографічні та телевізійні відзначення.

Ihor Bohdan Czeryba (1956—2008)

Depuis son enfance, Ihor a démontré son talent pour le dessin. Ihor a obtenu un diplôme en psychologie au Collège Vanier, plus tard il a suivi le programme de graphisme au Collège Dawson et a poursuivi ses études en infographie à l'Université Concordia. Il a été directeur artistique de Talent Arts Supplies, a créé une large gamme de projets indépendants dans la publicité et l'art commercial, y compris plusieurs projets impliquant des organisations et des causes ukrainiennes. Il finira par trouver son pied d'œil en tant que designer et scénarimagiste pour le studio d'animation montréalais, Cinégroupe. Il a continué à collaborer à des projets primés qui ont mérité au groupe des prix Golden Globe et autres prestigieuses accolades au cinéma et à la télévision. Entre autres, il a toujours apprécié les voyages qui lui permettaient de visiter les musées et les sites historiques, qui l'ont inspiré et montraient les œuvres des artistes mondialement reconnus.

Ihor Bohdan Czeryba (1956—2008)

Ihor demonstrated his talent for drawing since childhood. He earned a diploma in Psychology at Vanier College, later took a program in Graphic Arts at Dawson College, and continued his studies in Computer Graphics at Concordia University. His worked as an Art Director for Talent Arts Supplies, created a wide range of freelance projects in advertising and commercial art, including several projects involving Ukrainian organizations and causes. He would eventually find his footing as a designer & storyboard artist for a Montreal-based animation studio known as Cinégroupe. He went on to collaborate on award-winning projects which gave the group Golden Globe & other prestigious film & television accolades. Ihor especially enjoyed travelling to visit museums and historical sites that inspired him and showed the works of world-famous artists.

Люда Павлів

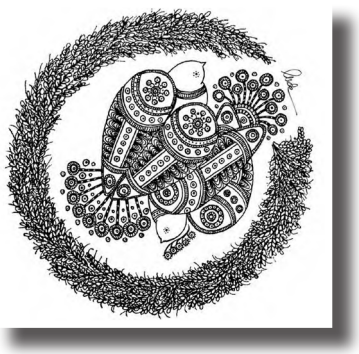
Графічний дизайнер та креативний директор, закінчила університет Concordia в Монреалі із ступенем бакалавра образотворчого мистецтва із спеціалізацією у графічному дизайні. Проявила свій талант у графічних рисунках олівцем і тушшю, в ілюстраціях акриловими фарбами, а також створила декілька скульптур. Видала власну серію українських різдвяних карток, оформлювала мистецькі каталоги та книжки, афіші, віньєтки та програмки для українських національних свят, ілюструвала журнали "Готуйсь" і "Юнак" та пісенник для української молодіжної організації "Пласт". Сьогодні основним зацікавленням Л. Павлів є комп'ютерний дизайн. Після багаторічного перебування на посаді виконавчого директора Канадсько-Української мистецької фундації в Торонто, вона очолює власну студію графічного дизайну.

Luda Pawliw

Graphiste et directrice artistique, Luda est diplômée de l'Université Concordia de Montréal avec un baccalauréat en beaux-arts, spécialisé dans la conception graphique. Son intérêt principal était dans le dessin au stylo et à l'encre, la peinture acrylique ainsi que la sculpture; maintenant, ses œuvres sont en grande partie assistées par ordinateur. Luda a publié une série de cartes du Noël ukrainien, a conçu et produit brochures, bulletins, couvertures de livres, catalogues, logos et affiches. Au cours des années, elle a produit et conçu les publications mensuelles de Hotuis et de Yunak, ainsi qu'un recueil de chansons pour l'Association de la Jeunesse ukrainienne Plast. Après avoir géré pendant plusieurs années la Galerie KUMF-Fondation d'art ukrainien canadien à Toronto, en tant que directrice générale, elle dirige maintenant son propre studio de conception graphique où elle conçoit des images de marque et des logos et réalise des brochures, dépliants, affiches, livres et d'autres publications.

Luda Pawliw

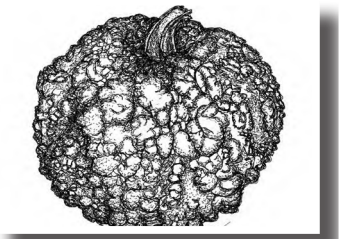
A Graphic Designer and Creative Director, Luda graduated from Concordia University in Montreal with a Bachelor of Fine Arts, specializing in Graphic Design. e main focus of her work was pen and ink drawings, acrylic paintings and sculpture, but currently her work is mostly computer based. Luda has published a series of Ukrainian Christmas cards, has designed and produced brochures, newsletters, book covers, catalogues, logos and posters. Over the years she has produced and designed monthly publications of Hotuis and Yunak plus a songbook for Plast Ukrainian Youth Association. After managing the KUMF Gallery-Ukrainian Canadian Art Foundation in Toronto for a number of years as Executive Director, she now runs her own graphic design studio.

Олег Ґиба

Народився в м. Лашін (Квебек). З дитячих років відомий серед своєї родини й друзів як пристрасний художник, який у трирічному віці створив свій перший мистецький малюнок. Коли бракувало паперу, часто використовував стіни свого помешкання замість канви і вже в 5 років робив ескізи портретів, які можна було легко впізнати. Незважаючи на те що вивчав класичне та образотворче мистецтво і з відзнакою закінчив Академію мистецтв в Монреалі, Олег пов'язав свою кар'єру з комерційним і графічним дизайнами. Понад 40 років створював корпоративні лоґо та ілюстрації, які прикрашають сторінки та обкладинки багатьох книжок, журналів, компакт-дисків і реклам. В майбутньому в своїй творчості планує повернутися до світу класичного й образотворчого мистецтва та іконографії.

Oleh (Alex) Gyba

Né à Lachine, au Québec, au Canada. Reconnu par ses amis et sa famille en tant qu'artiste passionné depuis son enfance, Oleh (Alex) a créé sa première pièce d'art à l'âge de trois ans et le manque de papier ne l'a jamais rebuté: il y avait toujours les murs du ménage qui pouvaient servir de toile. À l'âge de cinq ans, il a pu esquisser des portraits reconnaissables. Bien que Oleh (Alex) ait étudié les arts classiques et les beaux-arts, et ait obtenu son diplôme avec distinction de l'Académie des arts de Montréal, il a poursuivi une carrière dans les domaines du design commercial et graphique. Depuis plus de 40 ans, les créations d'Oleh (Alex) ont été utilisées comme logos d'entreprise et ses illustrations ornent les pages et les couvertures de nombreux livres, magazines, disques, CD et campagnes publicitaires. Dans le futur, on retrouvera Oleh (Alex) dans le monde des arts classiques, des beaux-arts et de l'iconographie.

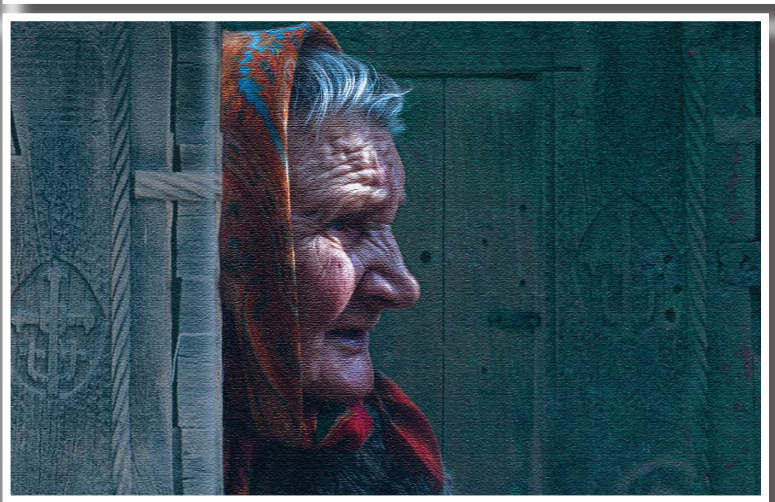
Oleh (Alex) Gyba

Born in Lachine, Quebec, Canada. Known to friends and family as a passionate artist since he was a child, Oleh (Alex) created his first pieces of art when he was three years old. When paper wasn't readily available, the household walls became his canvas. By the age of five, he was able to sketch recognizable portraits. Although Oleh (Alex) studied classical and fine arts and graduating with honours from Académie des arts, Montreal, he pursued a career in Commercial and Graphic designs. For over 40 years, Oleh's (Alex's) creations have been used as corporate logos and his illustrations adorned the pages and covers of many books, magazines, records, CD's and advertising campaigns. Oleh's (Alex's) future endeavours will find him returned to the world of classical fine arts, and iconography.

Ukrainian Choir Vidlunnya Montreal Canada

Ukrainian Festival ukrainien de Montréal

Віталій Литвин (1937— 2002)

Народився на Рівненщині, освіту здобув у мистецьких училищах Ужгорода, Львова, а згодом у Львівському інституті прикладного мистецтва. Переїхавши до Канади в 1980 році, останній період свого життя проживав у Монреалі. Основний творчий стиль митця — стилізована графіка ліноґравюри. Твори В. Литвина навіяні історичною спадщиною, фольклором і народними традиціями України. Віталій Литвин виставляв свої твори на фестивалях, чисельних персональних і групових виставках в Україні та майже в усіх найбільших містах Канади й США. Акварельні, пастельні, олійні та графічні твори митця знаходяться в багатьох музеях та приватних колекціях.

Vitalij Lytvyn (1937—2002)

Né dans la région de Rivne, en Ukraine. En 1980, il a immigré au Canada, et plus tard, en 2000, a déménagé à Montréal. Diplômé des collèges de Uzhhorod et de Lviv et de l'Institut d'art appliqué et décoratif, à Lviv. L'inspiration et les thèmes de son œuvre plongent dans le patrimoine, l'histoire et le folklore ukrainiens. Au cours de sa carrière artistique, Vitaliy Lytvyn a exposé ses œuvres dans les festivals, lors de nombreuses expositions personnelles et de groupe en Ukraine et dans la plupart des grandes villes du Canada et des États-Unis. Les aquarelles, les pastels, les huiles et les œuvres graphiques de l'artiste se trouvent dans de nombreux musées et collections privées, partout dans le monde.

Vitalij Lytvyn (1937—2002)

Born in Rivne region, Ukraine. In 1980 immigrated to Canada and later, moved to Montreal in 2000. Graduated from Uzhhorod and Lviv colleges and Lviv Institute of Applied and Decorative Art. Both the inspiration and the themes of his work are found in Ukrainian heritage, history, and folklore. Over the course of his artistic career Vitaliy Lytvyn has exhibited his work at festivals, numerous personal and group exhibits in Ukraine, and in most large cities of Canada and the United States. Watercolour, pastel, oil and graphic works of the artist can be found in many museums and private collections in many countries all over the world.

Епілог (Лісова Пісня) Epilogue (du Chant de la Forêt from Forest Song) 1970

Ніагарський водопад
Niagara Falls, 1998

Танець русалок у колі
Ronde de Sirènes - Dance of the Mermaids, 1999

В. Забейда у своїй студії в Монреалі
V. Zabeida dans son studio de Montréal
V. Zabeida in his Montreal studio

Володимир Забейда

Народився в Україні, з 1991 року живе і працює в Канаді. Навчання у Львівському коледжі прикладного мистецтва та Львівській художній академії сформувало міцне підґрунтя для поступу митця. Експериментуючи в широкому спектрі творчих засобів, важливою ділянкою його зацікавлень були нові можливості з використанням фото полімерів в графіці. Впродовж останніх років увага художника зосереджена на інсталяціях, в яких він досліджує сприйняття двовимірних об'єктів в рамках певного простору та візуальні ілюзії, які при цьому виникають. Праці В. Забейди експонувалися на багатьох міжнародних виставках і зберігаються в приватних та публічних колекціях Північної Америки, Європи та Азії. Серед них декілька знаходяться в Монреалі: в Le Cirque du Soleil, National Bank of Canada, в офісі LOTO-Québec, в Rio Tinto Alcan.

Volodymyr Zabeida

Né en Ukraine. L'artiste vit et travaille au Canada depuis 1991. Sa formation pluridisciplinaire en art, du Collège des Arts Appliqués de Lviv et de l'Académie des Arts de Lviv, a grandement contribué à son développement artistique. Bien qu'il ait expérimenté avec une gamme de différents médias, Volodymyr a principalement concentré sa pratique artistique dans le domaine de la gravure de photopolymères. Ces dernières années, les champs d'intérêt de Zabeida ont graduellement évolué vers le montage en 2-D. Ses pièces actuelles jonglent avec l'illusion d'optique et la perception d'objets 2-D en relation avec un espace particulier. Les œuvres de Volodymyr Zabeida ont été exposées à l'international et font partie de nombreuses collections publiques et privées en Amérique du Nord, en Europe et en Asie. Parmi elles, quelques-unes se trouvent à Montréal : au Cirque du Soleil, à la Banque Nationale du Canada, aux bureaux de Loto-Québec, chez Rio Tinto Alcan.

Volodymyr Zabeida

A Ukrainian-born artist, living and working in Canada since 1991. His multidisciplinary training in art at the Lviv College of Applied Arts and the Lviv Academy of Arts in Ukraine, has been instrumental to his artistic development. While experimenting across a range of different media, Zabeida predominantly concentrated his artistic practice in the field of photopolymer printmaking. Over the last decade Zabeida's interests veered towards 2-D installations. His current pieces investigate the optical illusion and perception of 2-D objects and the tension they create within the limits of a particular space. Volodymyr Zabeida's work was exhibited internationally and is included in many private and public collections throughout North America, Europe and Asia, including a few in Montreal: Le Cirque du Soleil, National Bank of Canada, Loto-Québec, Rio Tinto Alcan.

Оксана Шульган

Художні здібності Оксани Шульган знайшли втілення у двох напрямках. Будучи талановитою писанкаркою, вона також була популярною монреальською маляркою, яка створила широкий спектр дизайнерських та ілюстраційних робіт. Перед тим як виїхати до Британської Колумбії, навчалася в Академії мистецтва, здобула ступінь бакалавра образотворчого мистецтва у графіці в університеті Concordia, де також вивчала історію мистецтва. О. Шульган брала участь у виставках в Монреалі та його околицях, в університеті Concordia та в Галереї українського мистецтва в Торонто.

Oksana Szulhan

Largement influencée par ses capacités dans l'art de l'œuf écrit ukrainien de Pâques, ou la pysanka, O. Szulhan était une artiste montréalaise populaire ayant présenté une large gamme de travaux de design et d'illustration indépendants. Avant de déménager en Colombie-Britannique, elle a étudié à l'Académie d'art, a ensuite complété un baccalauréat en beaux-arts en graphisme à l'Université Concordia de Montréal, où elle a également poursuivi des études universitaires supérieures en histoire de l'art. O. Szulhan a participé à des expositions à LaSalle, au Cotton Thistle de Pointe-Claire, au Complexe Desjardins et à l'Université Concordia de Montréal, ainsi qu'à la Galerie d'art ukrainien à Toronto.

Oksana Szulhan

Largely influenced by her abilities in Ukrainian Easter egg writing, O. Szulhan was a popular Montreal artist having presented a wide range of freelance design and illustration work. Before moving to British Columbia, she studied at the Academy of Art, later completed a Bachelor of Fine Arts in graphic design at Montreal's Concordia University, where she also pursued post-graduate studies in Art history. O. Szulhan has participated in exhibits in LaSalle, Pointe-Claire's Cotton Thistle, Montreal's Complex Desjardins and Concordia University, as well as at the Ukrainian Art Gallery in Toronto.

Руслан Лоґуш

Народився в 1950 році в Монреалі, закінчив факультет образотворчого мистецтва в університеті Sir George Williams. Член Асоціації квебекських графіків та федеративного об'єднання "l'Art Libre" у Франції. Брав участь у багатьох групових виставках, серед яких: Міжнародний салон вільного мистецтва в Парижі, Міжнародне бієнале в Кракові, Олімпійська експозиція в Монреалі, Міжнародна виставка українських артистів в Торонто. Працював незалежно в "Studio Graphia" в групі 10 канадських художників, відкриваючи нові технічні засоби виконання шовкодруків. Твори художника знаходяться в приватних колекціях.

Ruslan Logush

Né à Montréal, en 1950. Il étudie pendant quatre ans à la Faculté des Beaux-Arts de l'Université Sir George Williams. Membre de l'Association Fédérative l'Art libre, France, de l'Association des Graveurs du Québec. Il prend part à plusieurs expositions collectives : le Salon International de l'Art libre à Paris, la Biennale internationale d'impression à Cracovie; l'exposition olympique à Montréal et l'exposition internationale d'artistes ukrainiens à Toronto. Aussi, il a eu des expositions individuelles au Canada et aux États-Unis. Il développe de façon indépendante une nouvelle technique de sérigraphie au Studio Graphia, un groupe de dix artistes canadiens. Ses œuvres se trouvent dans des collections privées.

Ruslan Logush

Born in Montreal, 1950. Studied four years at Sir George Williams University, Faculty of Fine Arts. Member of the Association fédérative l'Art libre of France, et de l'Association des graveurs du Québec. He took part in various group shows, among them Salon International de l'Art libre in Paris; the International Print Biennale in Cracow; the Olympic Exhibition in Montreal, the Ukrainian Artists International Exhibition in Toronto. Also he had solo exhibitions in Canada and USA. He worked independently at Studio Graphia, a collective of ten Canadian artists having developed new silk- screen techniques. His works may be found in private collections.

Художня фотографія / La Photographie / Photography

Йосиф Созанський (1881—1970)

Перший у Квебеку український професійний фотограф, один з трьох перших емігрантів, який прибув до Монреаля в 1902 році. Разом з Іваном Тюхтієм та Микитою Бучковським заснував перше об'єднання українців у Монреалі під назвою "Горожанський клуб канадських українців", який допомагав новоприбулим в адаптації до канадського життя. Робив портрети, родинні знімки, а також фотографував мистецькі колективи. Оригінали його робіт 1910-х — 1940-х років зберігаються в архівах українських церков та громадських організацій.

Joseph Sozansky (1881—1970)

Le premier à Montréal photographe professionnel ukrainien, l'un des trois à quatre premiers immigrants qui sont arrivés à Montréal en 1902. Il a fondé en collaboration avec Ivan Tyukhtij et Nikita Buchkowsky la première association ukrainienne à Montréal — le club civil canadien ukrainien dont le but était d'aider les nouveaux arrivants à s'adapter au mode de vie canadien. Il était portraitiste, prenait des photos de famille et a photographié des groupes artistiques. Les originaux de son œuvre de 1910 jusqu'à la n des années 1940 sont stockés dans les archives des églises et des organisations civiques ukrainiennes montréalaises.

Joseph Sozansky (1881—1970)

The first Ukrainian professional photographer, one of the first three or four immigrants who arrived in Montreal in 1902. He founded, together with Ivan Tyukhtij and Nikita Buchkovsky, the first Ukrainian association in Montreal— The Ukrainian Canadian civil club—that help newcomers adapt to Canadian life. He did portraits, family shots and photographed artistic groups. Originals of his work spanning 1910 to 1940s are stored in the archives of Ukrainian churches and civic organizations.

Аматорський гурток т-ва "Запорозька Січ", фото - Й. Созанський, 1930
Groupe artistique amateur auprès de la Zaporozka Sich
Amateurs Group with the Zaporozka Sich. photo - J. Sozansky, 1930

Іван Вахнянин (1919—1997)

Найпопулярніший в українській громаді Монреаля професійний фотограф, який мав власну студію "Irene". Народився в Перемишлі, у кінці 1940-х років переїхав до Канади. Понад 30 років створював мистецькі портрети, табло для випускників українських шкіл, фотографував весілля, причастя і хореографічні композиції За свої роботи виграв декілька канадських нагород. Робив дизайни для обкладинок музичних та інших видань.

Iwan Wachnianyn (1919—1997)

Photographe professionnel de la communauté ukrainienne qui avait son propre studio «Irène».«. Né à Przemysl., il immigré au Canada vers la n des années 1940. Pendant plus de 30 ans, il a créé des portraits d'art, des tableaux de portraits pour les diplômés de l'École ukrainienne Métropolite Sheptytsky, a photographié des mariages, les communions et compositions chorégraphiques. Il a remporté plusieurs prix canadiens pour son œuvre. Il a été responsable du design de pochettes d'albums de musique et de couvertures de livres.

Iwan Wachnianyn (1919—1997)

Well-known professional photographer who had his own studio: "Irene." Born in Przemysl, immigrated to Canada in the late 1940s. For over 30 years he created art portraits for the graduates of the Metropolitan Sheptytsky Ukrainian School, photographed weddings, first communions and choreographic compositions. He has won several Canadian awards for his work. He designed covers for music albums and published books.

Михайло Слободян

Народився в Монреалі, де здобув ступінь бакалавра з комунікації в університеті Concordia. З 1984 року працює професійним фотографом для рекламних аґенцій, студій звукозапису, робить художні портрети. Його захоплення балетом призвело до співпраці з багатьма танцюристами та компаніями в Канаді та за кордоном, серед яких: Les Grands Ballets Canadiens, Ballet BC, Fondation Jean-Pierre Perreault, RUBBERBAN-Dance та інші. Свої художні фотографії з танцювальними композиціями експонував у різних містах Канади і співпрацював з хореографами, щоб створювати візуальні пейзажі для їхніх постановок. Роботи М. Слободяна були опубліковані в комерційних брошурах, журналах, книжках, на афішах і вебсайтах.

Michael Slobodian

Né à Montréal, il a obtenu un baccalauréat en communication de l'Université Concordia. Depuis 1984, en tant que photographe professionnel, il s'est orienté vers le montage commercial pour des agences de publicité, des maisons de disques et une clientèle propre. Il n'a pas négligé la fonction première du portrait; et son amour de la danse l'a amené à travailler pour de nombreux danseurs et pour des entreprises au Canada et à l'étranger, comme Les Grands Ballets Canadiens, le Ballet BC, la Fondation Jean-Pierre Perreault et RUBBERBANDance. Ses œuvres ont été reproduites au Canada et à l'étranger dans des brochures commerciales, des magazines, des affiches, des livres et des sites Web. Il a exposé ses portraits sur la danse à différents endroits au Canada et à l'étranger, et a collaboré avec des chorégraphes de danse en créant des environnements scénographiques pour leurs œuvres.

Michael Slobodian

Born in Montreal, he graduated from Concordia University with a BA in Communication Studies. Since 1984, working as a professional photographer, he has developed a commercial practice shooting for advertising agencies, record companies, direct clients as well as portraits, and his love of dance has led him to work with many dancers and companies in Canada and abroad like Les Grands Ballets Canadiens, Ballet BC, Fondation Jean-Pierre Perreault and RUBBERBANDance. His work has been published in commercial brochures, magazines, posters, books and web sites. He has exhibited his dance images at various venues in Canada and abroad, and has collaborated with dance choreographers to create visual landscapes for their works.

Данило Бобик

Львів'янин за походженням, що проживає в Монреалі, професійний фотограф-митець Данило Бобик з творчим запалом працює в різних країнах Європи, Центральної Америки, Південно-Східної Азії, Африки. Мета мистецької діяльності Данила — торкнутися струн кожної душі через мить краси, будь то динаміка руху чи спокій, велич природи чи емоційний момент краси закоханих в життя облич.

Danylo Bobyk

Né à Lviv, Danylo Bobyk est un photographe de Montréal spécialisé dans les photos de mariage et de voyage. Ayant parcouru plus de 20 pays, Danylo a pour mission d'aider les gens à se surpasser à travers la photographie. Son approche photographique simple et intuitive permet un équilibre des sens. C'est la photographie du moment présent, celle qui met l'accent sur le ressenti du photographe plutôt que sur le résultat. Il partage ouvertement, en ligne, toute sa technique artistique et son approche créatrice.

Danylo Bobyk

Born in Lviv, Danylo Bobyk is a professional travel and wedding photographer based in Montreal. He invites us to experience the world in a different way-full of awe and wonder. Danylo is on a mission to help people discover their greater potential through the power of photography. Having explored wonders of the world and intriguing cultures in over 20 countries, Danylo inspires us to reconnect with the incredible beauty all around us - from the magic of morning dew on a blade of grass right under our feet, to breathtaking landscapes across the world. Danylo openly shares his artistic photographic approach and creative techniques online.

Софія Хміль

Відкривши для себе світ фотографії в "темній кімнаті" шкільної лабораторії, Софія продовжила займатись улюбленою справою в монреальському коледжі Dawson і успішно його закінчила як професійний фотограф. Співпрацює з компанією "Structube", фотографує концерти та музичні фестивалі для інтернет-видання "Thorium Mag", знімає на плівку міські пейзажі, ландшафти, гастрономічні композиції. Її захоплення фотомистецтвом відображено у філософії Анзеля Адамса: "Фотографія не робиться тільки фотокамерою. Ви вносите у цей процес всі зображення, які бачили, книжки, що прочитали, музику, яку почули, людей, яких любили".

Sophia Khmil

Après avoir découvert la photographie dans la petite chambre noire de son école secondaire, Sophia a poursuivi sa passion au Collège Dawson, où elle a terminé la technique de Photographie professionnelle en 2014. Depuis, elle est photographe-pigiste chez Structube; elle photographie divers concerts et festivals pour Thorium Mag, et s'intéresse aussi à la photographie analogique, culinaire, de voyages et de paysages urbains. La philosophie d'Ansel Adams résume parfaitement son intérêt pour cet art: «Une photo ne se prend pas qu'avec une caméra. Vous apportez à l'acte de la photographie toutes les images que vous avez vues, les livres que vous avez lus, la musique que vous avez entendue, les personnes que vous avez aimées.»

Sophia Khmil

After discovering photography in the small darkroom in high school, Sophia pursued the Professional Photography program at Dawson College and graduated in 2014. She currently works as a freelance photographer, photographing furniture - decors for Structube, concert festival events for Thorium Mag, food, urban landscapes, travel and a list of films. Ansel Adams's philosophy sums up her attraction to this art very well: "You don't make a photograph just with a camera. You bring to the act of photography all the pictures you have seen, the books you have read, the music you have heard, the people you have loved."

Радослав Жук

Архітектор, педагог, автор дев'яти проектів українських храмів у Канаді (Тандер-Бей, Вінніпеґ, Торонто) та США (Нью-Йорк, Кергонксон). Закінчив з відзнакою університет McGil в Монреалі, здобув ступінь маґістра архітектури в Массачусетському технологічному інституті в Бостоні (США). Викладав архітектуру в Манітобському та Торонтському університетах. Професор архітектури університету McGill, Почесний доктор і Почесний професор Української академії мистецтв у Києві, Почесний член Української академії архітектури, дій сний член НТШ в Канаді, Королівського архітектурного інституту Канади, Королівського товариства мистецтв. Запроектував павільйон "Світ дитини" на виставці Експо-67 в Монреалі (у співавторстві). Нагороджений премією за високі педагогічні досягнення. Виконав архітектурне проектування пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашинґтоні. У 2011 році Указом Президента України Радославу Жуку присуджено державну премію України в галузі архітектури за проект церкви Різдва Пресвятої Богородиці у Львові.

Radoslav Zuk

Professeur émérite de l'École d'Architecture de l'Université McGill. Il est diplômé avec mention de l'Université McGill, à Montréal, et a reçu une maîtrise en architecture au Massachusetts Institute of Technology, à Boston. Il a enseigné l'architecture à l'Université de Toronto et à l'Université du Manitoba. Professeur d'architecture à l'Université McGill, et professeur émérite de l'Académie des Arts de l'Ukraine, à Kyïv. Zuk est membre honoraire de l'Académie ukrainienne d'architecture, membre de la Société scientifique Chevtchenko et de l'Institut royal d'architecture du Canada ainsi que de la Société royale des Arts. Auteur de nombreux projets d'églises ukrainiennes au Canada (Thunder Bay, Winnipeg, Toronto) et aux États-Unis (Kerhonkson NY), ainsi que de la conception architecturale du monument dédié à Taras Chevtchenko, à Washington. En 2011, par décret du Président de l'Ukraine, Radoslav Zuk s'est vu décerner le Prix d'État de l'Ukraine en architecture pour la conception de l'église de église de Nativité-de-la-Sainte-Vierge-Marie, à Lviv.

Radoslav Zuk

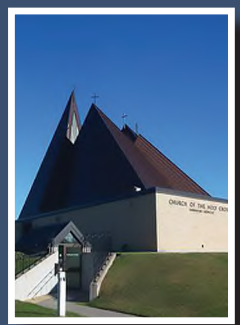
Emeritus Professor at the School of Architecture at McGill University. He graduated with architecture degrees from McGill University in Montreal and the Massachusetts Institute of Technology. Awarded Honorary doctorate by the Ukrainian Academy of Art in Kyiv. Zuk has designed, among other projects, nine Ukrainian churches in Canada (Thunder Bay, Winnipeg, Toronto) and the United States (Kerhonkson, NY), as well as the architectural design of the monument dedicated to Taras Shevchenko in Washington. A Fellow of the Royal Architectural Institute of Canada and of a number of scientific societies he has also been honoured with the Ukrainian Canadian Congress Centennial Medal and the Royal Architectural Institute of Canada's Governor General's Medal in Architecture. Recipient in 2011 of the State Prize of Ukraine for Architecture for the design of the Church of the Nativity of the Holy Theotokos in the city of Lviv.

Меморіал Т. Шевченку у Вашинґтоні
Memorial, T. Chevtchenko * T. Shevchenko, Washington DC

Церква Св. Євхаристії, Торонто
Église de la Sainte Eucharistie
Holy Eucharist Church, Toronto, ON

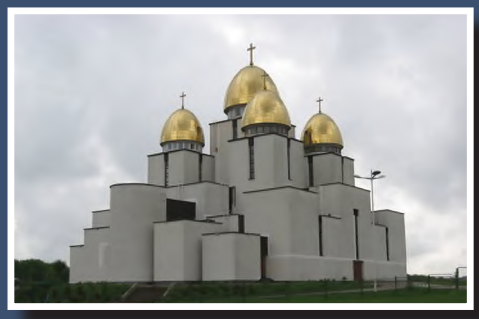
Церква Чесного Хреста, Тандер-Бей
Église du Sacré-Coeur
Holy Cross Church, Thunder Bay,ON

Церква Св. Стефана Великомученика,Калґарі
Église Saint-Étienne Protomartyr
Saint-Stephen Protomartyr Church, Calgary, AB

Павільйон "Світ дитини", Children's Creative Centre, Expo 67

Церква Різдва Богородиці. Львів.
Église de la Nativité-de-la-Sainte-Vierge-Marie
Church of the Nativity of the Holy Theodokos, Lviv, Ukraine.

Церква Святої Родини, Вінніпеґ
Église de la Sainte-Famille
Holy Family Church, Winnipeg MB

Юрій Кодак (1916—1991)

Архітектор, скульптор, маляр. Народився на Полтавщині, закінчив Київський художній інститут. З 1948 року жив у Канаді, працював головним архітектором в Оттаві. За проектами Кодака збудовано більше 10 українських церков у Канаді і США, серед яких церква Св. Василія в м. Лашін (Квебек). Також в Монреалі запроектував румунську православну церкву. Храм Св. Андрія в м. Баунд Брук (США) належить до найвизначніших мистецьких пам'яток української культової архітектури XX ст. Кодак проектував і різьбив іконостаси, є автором великого панно, присвяченого 75-літтю поселення українців у Канаді, а також створив картини і скульптури на українську тематику.

Yuri Kodak (1916—1991)

Architecte, sculpteur, peintre. Né à Poltava, il est diplômé de l'Institut d'art de Kyïv. Dès son arrivée au Canada en 1948, il œuvre comme architecte en chef à Ottawa. Parmi ses projets, Kodak construit plus de dix églises ukrainiennes au Canada et aux États-Unis, y compris l'église de Saint-Basile, à Lachine, Québec. Il a aussi conçu l'Église orthodoxe roumaine de Montréal. Le Sanctuaire de Saint-André à Bound Brook, New Jersey, aux États- Unis fait partie des monuments artistiques les plus importants de l'architecture religieuse ukrainienne du 20e siècle. Kodak a conçu et sculpté des iconostases, a créé des peintures et des sculptures sur des thèmes ukrainiens, et est l'auteur d'une grande fresque dédiée au 75e anniversaire de l'immigration ukrainienne au Canada.

Yuri Kodak (1916—1991)

Architect, sculptor, painter. Born in Poltava, graduated from the Kyiv Art Institute. Since arriving in Canada in 1948, he held the position of chief architect in Ottawa. Kodak built more than 10 Ukrainian churches in Canada and the US, including St. Basil in Lachine, Quebec. He also designed the Romanian Orthodox Church in Montreal. The Shrine of St. Andrew in Bound Brook, New Jersey, USA belongs to the most significant artistic monuments of the Ukrainian religious architecture of the 20th century. Kodak designed and sculpted iconostases, created paintings and sculptures on Ukrainian themes, and is the author of large mural dedicated to the 75th anniversary of Ukrainian settlement in Canada.

Каплиця Свв. Володимира та Ольги
оселя Батурин, Квебек
Chapelle des Saints-Volodymyr-et-Olha
Saints-Volodymyr-and-Olha Chapel
Camp Baturyn, South Bolton, QC, 1979

Мирон Мончак (1924—2010)

Інженер. Народився в Західній Україні, яку покинув у 1944 році. Здобув вищу освіту в Technische Hochschule в Мюнхені. Після переїзду до Монреаля у 1951 році, працював за фахом, але вільний час віддавав своєму захопленню мистецтвом – декорував зали та сцени для дитячих і студентських вистав, виконував графічні роботи, майстрував типові українські вертепи, які багаторазово виставлялися у Musée des beaux-arts і на світовій виставці Експо-67 у Монреалі. Запроектував і збудував дві каплиці в гуцульському стилі: Святих Володимира та Ольги на пластовій оселі "Батурин" і Св. Івана Хрестителя на оселі "Ворохта", яка була посвячена в 1988 році з нагоди відзначення 1000-ліття Хрещення України і входить до путівника округу Потон у провінції Квебек.

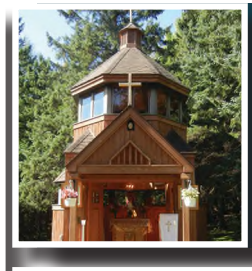
Myron Monczak (1924—2010)

Ingénieur, quitte l'Ukraine en 1944. Après la Seconde Guerre mondiale, il poursuit ses études en génie, à la Technische Hochschule de Munich. Il arrive au Canada en 1951 et travaille comme ingénieur; mais tout son temps libre est consacré au domaine artistique. En de multiples occasions, il a décoré les salles et scènes de spectacle d'enfants et d'étudiants; il a produit et graphiquement orné d'innombrables affiches, chartes ou diplômes. Il a sculpté dans le bois plusieurs crèches typiquement ukrainiennes qui ont été exposées au Musée des beaux-arts de Montréal et à l'Expo 67. Il a fait les plans et a construit deux chapelles dans le style Hutsul des montagnards habitant les Carpates. Ces chapelles : des Saints-Volodymyr-et-Olha, au camp Baturyn, à Bolton-sud, et Saint-Jean-Baptiste, au camp Vorokhta, à Mansonville, Québec; cette dernière fut bénie en 1988 à l'occasion des célébrations du Millénaire de la chrétienté en Ukraine et est inclue dans le Guide du canton de Potton, QC.

Myron Monczak (1924—2010)

Fled Ukraine in 1944. After the Second World War he studied engineering at the Technische Hochschule in Munich. He came to Canada in 1951 and worked as an engineer but most of his spare time was consecrated to artistic endeavours—he decorated halls and stages for children's and student's presentations and concerts, produced numerous graphically ornamented works, sculpted in wood a number of typically Ukrainian nativity scenes exhibited at the Montreal Museum of Fine Arts and Expo 67. Designed and built two chapels in the style of Hutstul Carpathian Mountain architecture: Saints Volodymyr-and-Olha at camp Baturyn in South Bolton, QC and Saint John the Baptist at camp Vorokhta in Mansonville, Québec, the latter which was consecrated in 1988 on the occasion of the celebration of the millenium of Christianity in Ukraine.

Каплиця Св.Ольги,
Чертсі, Квебек
Chapelle Sainte-Olha
Saint Olha Chapel,
St. Théodore-de-Chertsey,
QC

Орест Гуменний

Народився в Монреалі в 1959 році. Здобув ступені бакалавра архітектури в університеті McGill і магістра архітектури в університеті Yale (США). Член професійної Спілки архітекторів Квебеку (Ordre des architectes du Québec) з 1988 року, спеціалізується в архітектурі житлових будинків та громадських інституцій, а також займається збереженням архітектурної спадщини. Його проекти для української громади включають каплицю Св. Ольги на оселі "Верховина", пам'ятник з нагоди 1000-ліття Хрещення України та інтер'єр Посольства України в Канаді.

Orest Humenny

Né à Montréal en 1959. Études d'architecture à l'Université McGill (B. Arch.) et à l'Université Yale (M. Arch.). Membre de l'Ordre des architectes du Québec depuis 1988. Architecte spécialisé dans l'architecture résidentielle et institutionnelle haut de gamme, ainsi que dans la préservation du patrimoine. Ses projets dans la communauté ukrainienne incluent la chapelle Sainte-Olha au Camp Werkhowyna, le Monument du millénaire du christianisme en Ukraine et les intérieurs de l'Ambassade d'Ukraine au Canada.

Orest Humenny

Born in Montreal in 1959. Studied architecture at McGill University (B. Arch.) and Yale University (M. Arch.). A member of the Ordre des architectes du Québec since 1988. Architect specializes in high end residential and institutional architecture, as well as heritage preservation. Ukrainian community projects include the Saint Olha Chapel at Camp Werchowyna, the Monument of the Millenium of Christianity in Ukraine and the interiors of the Embassy of Ukraine in Canada.

Скульптура / La Sculpture / Sculpture

Андрій Дуткевич

Народився в 1944 році у Відні. Освіту здобув у Коледжі мистецтв у Філадельфії (США) та школі мистецтв Slade в Лондоні. Професор скульптури в університеті Concordia в Монреалі. Отримав стипендії Канадської Ради та Ради мистецтв Квебеку, виставляв свої скульптури в Королівській Академі в Лондоні, в Музеї сучасного мистецтва в Монреалі та брав участь інших групових виставках. Серед визначних робіт А. Дуткевича чільне місце займають "Cascade III", розташований в Парку скульптур в м. Гананок (Онтаріо); скульптура-фонтан "Autour et de très près", яка прикрашає територію кампусу Квебекського університету, а також публічна перманентна робота "Entre nous" біля архітектурно-історичного музею "Pointe-à-Callière в Монреалі". Скульптури А. Дуткевича знаходяться в постійних колекціях музеїв Монреаля та галереї університету Concordia.

Andrew Dutkewych

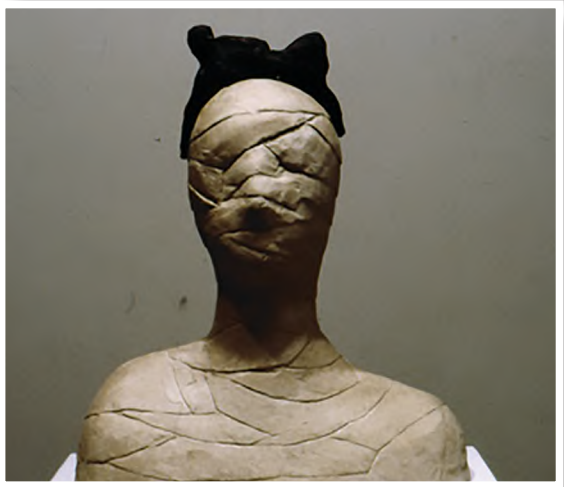
Sculpteur. Il est né à Vienne en 1944. Il a obtenu un baccalauréat en arts du Collège d'art de Philadelphie ainsi qu'un diplôme de l'École des beaux-arts de Slade, à Londres. Dutkewych est professeur de sculpture à l'Université Concordia de Montréal. Ses réalisations relèvent principalement du domaine du dessin, de la sculpture et de l'art public. L'œuvre de Dutkewych, Cascade III, se trouve dans la collection du parc de sculpture Gananoque; et sa fontaine publique, Autour et de très près, est installée sur le campus de l'Université du Québec, à Montréal. Il a créé l'œuvre publique permanente Entre nous, en 1992, pour le Musée Pointe-à-Callière, à Montréal. Les pièces de Dutkewych se retrouvent également dans des collections permanentes du Musée national des beaux-arts du Québec, du Musée des beaux- arts de Montréal et de la Galerie d'art Leonard & Bina Ellen, à l'Université Concordia. Il a reçu plusieurs bourses de recherche du Conseil des Arts du Canada et du Conseil des arts du Québec.

Andrew Dutkewych

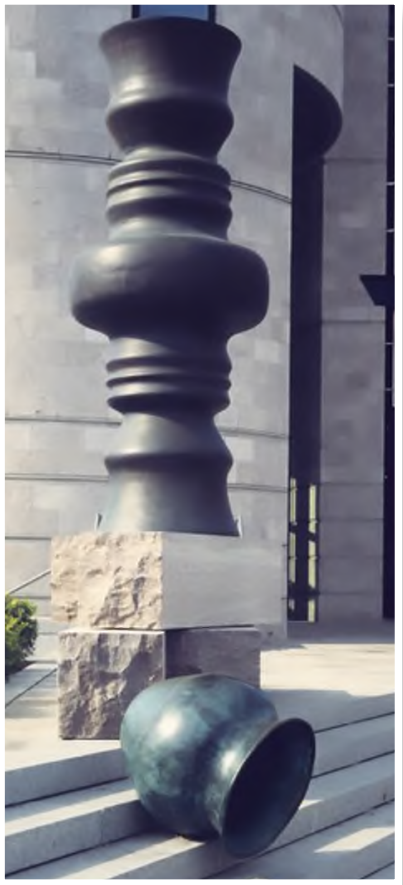
Sculptor. He was born in Vienna in 1944. He received a Bachelor of Arts from the Philadelphia College of Art as well as a degree from the Slade School of Fine Art in London. Dutkewych is a professor of sculpture at Concordia University in Montreal. His works are mainly in the areas of drawing, sculpture and public art. Dutkewych's work Cascade III is in the collection of the Gananoque Sculpture Park, and his public fountain sculpture Autour et de très près is installed on the campus of the Université du Québec à Montréal. He created the permanent public artwork Entre Nous in 1992 for the Pointe-à-Callière Museum in Montreal. Dutkewych's works are also held in permanent collections of the Musée national des beaux-arts du Québec, the Montreal Museum of Fine Arts and the Leonard & Bina Ellen Art Gallery at Concordia University. He has been the recipient of several research grants from the Canada Council and the Conseil des Arts du Québec.

Маркіян Матей Павлів (1958—2016)

Закінчив факультет урбаністики університету Concordia із ступенем бакалавра мистецтва. Перед тим як відкрити власну креативну майстерню обробки металу Atelier Markian Pavliv, яка була визнана лідером у цій галузі, виготовляв макети для архітектурної компанії. У творчому доробку митця — монументальні скульптури з різних металів, які він створив у власній майстерні. Одна з них — це масштабна плита з вирізьбленим надписом "Fleuve", яка з 1992 року прикрашає набережну каналу Лашін. Ця скульптура розміром 3х6 метрів розроблялась Л. Лемьйо у співпраці з М. Павловим і була виготовлена в рамках святкування 350-ліття Монреаля. Наступна визначна робота — триметрова скульптура "Osmosis" з міді та металосплаву — була створена за проектом С. Стромберг у 1993 році з нагоди Року родини і знаходиться на території резиденції Генерал- губернатора Канади в Rideau Hall в Оттаві. Ще один грандіозний скульптурний твір з оцинкованої сталі заввишки 4,5 метри у вигляді відкритої руки "Aspire and Become" був виготовлений у 2008 році і розташований при " e Community Anchor Center for Traumatized and Abused Children " у м. Беер-Шева в Ізраїлі. М. Павлів також брав участь у групових виставках, виготовляв ужиткові та декоративні речі, які знаходяться в приватних та комерційних будинках, зокрема в кінотеатрі "Cinema Guzzo" в Монреалі.

Markian Matthew Pawliw (1958—2016)

Après avoir obtenu son baccalauréat en études urbaines à l'université Concordia, Markian a travaillé comme maquettiste pour une entreprise d'architecture avant d'ouvrir son propre studio de créations métalliques, l'Atelier Markian Pavliv, un leader et concepteur reconnu dans l'industrie des fabricants d'acier. Ses créations sont des sculptures monumentales de différents métaux, incluant une dalle métallique massive avec une inscription sculptée «FLEUVE», installée en 1992 dans le parc Stoney Point, au canal Lachine, à Montréal. Cette sculpture de 3 x 6 mètres a été conçue par Lisette Lemieux, en collaboration avec l'Atelier Markian Pavliv, pour le Salon international de la sculpture à Montréal (1re édition), elle a été réalisée dans le cadre du 350e anniversaire des célébrations de Montréal. Une sculpture de trois mètres, d'une femme et d'un homme, Osmosis, en acier et en laiton, conçue par S. Stromberg en 1993, en l'honneur de l'Année de la famille, se trouve à la résidence du gouverneur général de Rideau Hall, à Ottawa. Une œuvre sculpturale ambitieuse, en acier galvanisé et d'une hauteur de 4,5 m, également conçue par Susan Stromberg, Aspire and Become et réalisée en 2008, a été installée au Centre d'ancrage communautaire pour les enfants traumatisés et maltraités à BerSheva, en Israël. Markian Pawliw a également participé à des expositions collectives, a conçu plusieurs meubles, des rampes et des escaliers, qui se trouvent dans des immeubles privés et commerciaux à Montréal, parmi lesquels un Cinéma Guzzo.

Markian Matthew Pawliw (1958—2016)

After graduating from Concordia University with a Bachelor Degree in Urban Studies, Markian worked as a model maker for an architectural rm before opening his own creative metal studio, Atelier Markian Pavliv, a recognized leader and designer in the Steel Fabricators industry. His creative works are monumental sculptures of different metals which include a massive metal slab with carved inscription "Fleuve," installed in 1992 in Stoney Point Park by the Lachine Canal in Montreal is a 3 x 6 metre sculpture which was designed by Lisette Lemieux in collaboration with Atelier Markian Pavliv and produced as part of the 350th celebrations Anniversary of Montreal. A three-metre sculpture of a woman and a man "Osmosis", made of steel and brass, which was designed by S. Stromberg in 1993 in honour of the Year of the Family stands at the Governor General's residence at Rideau Hall in Ottawa. An ambitious sculptural work made of galvanized steel at a height of 4.5 m also designed by Susan Stromberg, "Aspire and Become" made in 2008 was installed at the Community Anchor Center for Traumatized and Abused Children at BerSheva, Israel. Markian Pawliw also participated in group exhibitions, designed furniture, railings and staircases which are in private and commercial buildings in Montreal, among them Cinema Guzzo.

"Fleuve", канал Лашін, Монреаль "Fleuve", Canal Lachine, Montréal*

"Осмос", Рідо Гол, Оттава
"Osmosis" , Rideau Hall, Ottawa, ON

"Прагни та перетворюйся", Бер-Шева (Ізраїль)
"Aspire and Become", BerSheva, Israel

Христина Цибушник-Фіґоль
Народилася в 1942 році в м. Теребовля на Тернопільщині. У 1949 році з родиною прибула на постійне проживання до Канади. З дитинства була зачарована розмаїттям української вишивки, яку майстерно втілювала в предмети домашнього декору її мама, Володимира Цибушник. Саме від мами навчилась виконувати різноманітні орнаменти та техніки прикрашання серветок, рушників, жіночого та чоловічого одягу. Будучи членом української молодіжної організації "Пласт", під керівництвом майстрині Орисі Судчак також опанувала полтавське вирізування. Здобутий досвід передавала юнацтву Спілки Української Молоді, коли працювала інструктором ручних робіт під час літніх таборів, заохочуючи підростаюче покоління плекати унікальні традиції української культури.

Christina Cybusznyk-Figol
Né en 1942 à Terebovlya, dans la région de Ternopil, Ukraine. Elle immigré avec sa famille au Canada en 1949. Depuis l'enfance, elle a été fascinée par la diversité de la broderie ukrainienne, que sa mère, Wolodymyra Cybusznyk, incorporait magistralement dans le décor familial. C'est aussi sa mère qui lui apprit les différentes techniques de broderie qui décorent le linge de maison et les vêtements pour hommes et femmes. En tant que jeune membre de l'organisation de la jeunesse ukrainienne du mouvement Scoute-Plast, elle a également maîtrisé la technique du découpage de papier à la mode poltavienne, sous la direction de la spécialiste O. Sudczak. Toute cette expérience a été partagée dans les ateliers d'artisanats qu'elle dirigeait lors des camps d'été de l'Association de la jeunesse ukrainienne SUM. C'est de cette façon que C. Cybusznyk-Figol engage les jeunes à chérir et à s'intéresser à la beauté et la richesse de la culture et les traditions ukrainiennes.

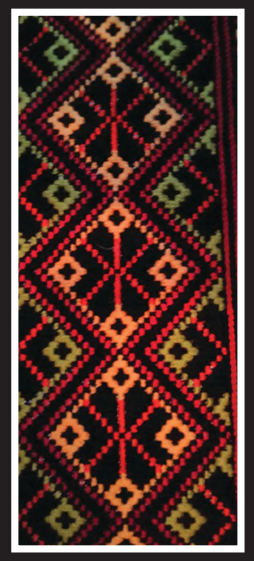
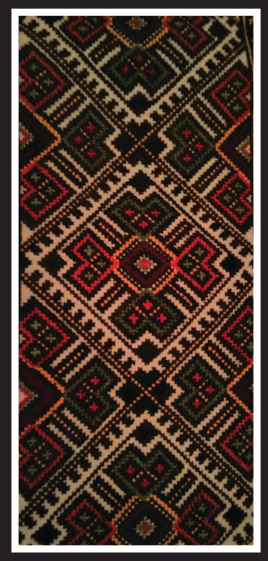
Christina Cybusznyk-Figol
Born in 1942 in Terebovlya, Ternopil, Ukraine. She immigrated with her family to Canada in 1949. Since childhood, she has been fascinated by the diversity of Ukrainian embroidery, which her mother, Wolodymyra Cybusznyk, has masterfully incorporated into the family setting. It is also from her mother that she learned the different embroidery techniques that decorate household linens and clothes for men and women. As a young member of the Ukrainian youth organization of the Scouting movement-Plast, she also mastered the technique of Poltava-style paper cutting under the direction of specialist O. Sudczak. All this experience she shared in the craft workshops she conducted while a camp councillor during summer camps held by the Ukrainian Youth Association SUM. This is how C. Cybusznyk-Figol engages young people to take an interest in and cherish the beauty and richness of Ukrainian culture and traditions.

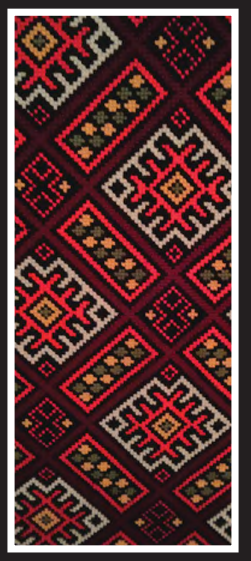

Вишивка Надії Олійник * La broderie de Nadia Olynyk * Nadia Olynyk's embroidery

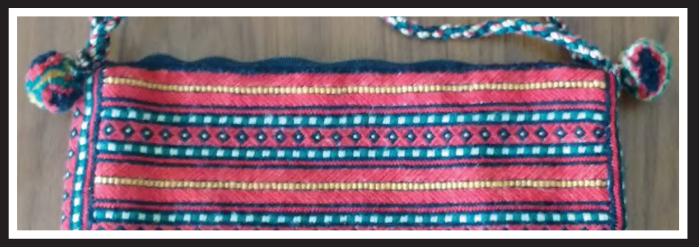

Вишивка Орисі Судчак* La broderie de Orysia Sudczak* Orysia Sudczak's embroidery

Вишивка Дарії Гаврилюк * La broderie de Daria Hawryluk* Daria Hawryluk's embroidery

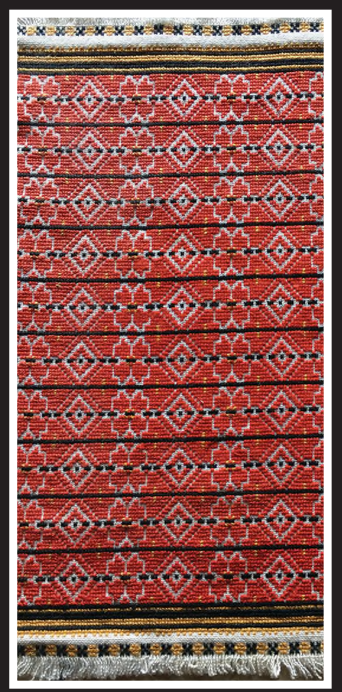

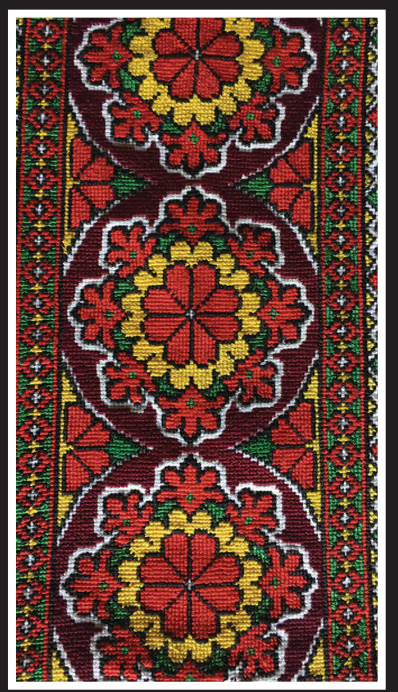

Вишивка Анни Кузьми-Ґиби * La broderie de Anna Kuzma-Gyba* Anna Kuzma-Gyba's embroidery

Вітраж / Le vitrail / Stained glass

Галина Бойчук
Народилася в 1969 році. Здобула три вищі освіти і викладала графічний дизайн та дизайн інтер'єру в Академії дизайну в Дніпрі. Пізніше оволоділа фахом художника по дереву і закінчила курси вітражного мистецтва. У 2009 році приїхала до Канади і відкрила художню студію, в якій викладала прикладне мистецтво, дизайн та петриківський розпис. Відтак створила власну компанію "Vitraux Prestige". Галина має велику колекцію вітражних робіт, а також картин, виконаних олією та акрилом. Співпрацює з українськими церквами Монреаля та Квебеку, а також з місцевими установами. Її твори знаходяться в Українській касі Desjardins, церкві Св. Михаїла, на кладовищі St-François d'Assise та в інших мавзолеях і церквах Монреаля.

Galyna Boichuk
Détentrice de trois baccalauréats dans des domaines différents. Parmi d'autres disciplines, elle a enseigné le graphisme et le design d'intérieur dans une académie de design, à Dnipro. En 2004, elle est devenue maître en dessin du style Petrykivka, tout en étudiant l'art du vitrail Tiffany. Galyna est venue au Canada en 2009. Elle a fondé l'École de l'Art et du Design où elle a enseigné les arts appliqués, le design et le dessin Petrykivka. Elle a ensuite ouvert une compagnie de fabrication de vitrail, Vitraux Prestige. Galyna s'est monté une grande collection de peintures à l'huile et à l'acrylique, ainsi qu'un nombre impressionnant d'œuvres de vitrail. Elle collabore étroitement avec les églises ukrainiennes au Québec et à Montréal, ainsi que des entreprises locales. On peut admirer des exemples de son œuvre à la Caisse ukrainienne Desjardins, à l'Église gréco-catholique ukrainienne Saint-Michel, au cimetière Saint-François d'Assise et à d'autres mausolées ou églises de Montréal.

Galyna Boichuk
Born in 1969. She received three bachelor degrees in different fields and taught graphics and interior design in Dnipro's design academy. She became a master of painting in the Petrykivka style in 2004, as well as a master in the Tiffany stained glass technique. Galyna came to Canada in 2009, and opened a School of Art and Design where she taught applied arts, design and Petrykivka-style painting. Later that year she opened a stained glass company called Vitraux Prestige. Galyna has an extensive collection of oil and acrylic paintings, along with stained glass works. She works closely with Ukrainian churches of Montreal and Quebec, and also with the local businesses. Her works can be found at the Ukrainian Caisse Desjardins, Saint Michael Ukrainian Greek-Catholic church, St-François d'Assise cemetery and other Montreal area mausoleums and churches.

Жіночі прикраси / Les accessoires pour femmes / Women's accessories

Оксана Герич

Дизайнер жіночих прикрас. Народилася в м. Дрогобич Львівської області в 1971 році. З 1996 р. проживає в м. Монреаль. Автор чисельних колекцій дизайнерських жіночих прикрас, виконаних в різних техніках та стилях з використанням тканини, дроту, бісеру, кристалів, напівкоштовного каміння та ін. Найулюбленішим творчим стилем майстрині є етностиль в техніках бісероплетіння та бісерного ткацтва. Громадська діячка, засновник першого у Квебеку Українського культурно-освітнього центру "Оберіг" та першої школи мистецтв "Мозаїка". Акторка аматорського театру "Стожари", учасник і організатор фестивалів, концертів, творчих вечорів, колективних та власних виставок.

Oksana Gerych

Créatrice de bijoux. Est née en 1971, dans la ville de Drohobytch, région de Lviv, en Ukraine. Elle s'est établie au Canada, à Montréal, en 1996. Elle a créé de nombreuses collections de bijoux pour femmes, faisant appel à une grande variété de techniques et de styles, utilisant notamment des textiles, du l de fer, des perles, du cristal et des pierres semi-précieuses. Oksana aime surtout les designs de style ethnique qui incluent des techniques de tissage de perles complexes. Elle est très active dans la communauté ukrainienne, ayant fondé Oberih, un centre culturel et éducatif ukrainien, ainsi que Mozaïka, une école ukrainienne pour les arts; ce sont les premiers établissements de ce type au Québec. Elle fait partie de la troupe de théâtre amateur Stozhary; elle non seulement organise, mais participe aussi à de nombreux festivals, concerts, événements culturels et expositions d'art collectives et privées.

Oksana Gerych

ewellery designer, she was born in 1971 in the city of Drohobych, Lviv region, Ukraine. Since 1996 she has made her home in Montreal, Canada. She has created many collections of designer accessories for women, featuring a variety of techniques and styles, using textiles, wire, beads, crystal and semi-precious stones, among other materials. Oksana especially favours ethno-stylistic designs featuring intricate bead-weaving techniques. She is very active in community affairs, having founded Oberih, a Ukrainian cultural and educational centre, as well as Mozaika, a Ukrainian school for the arts, both the first such institutions in Quebec. She acts in an amateur theatre group Stozhary, organizes and participates in various festivals, concerts, cultural evenings as well as many group and private art exhibitions.

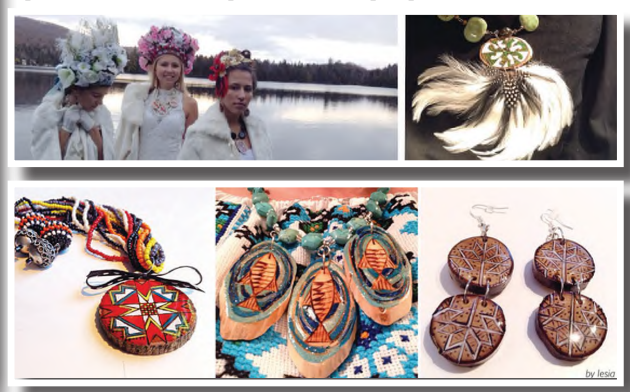

Леся Приступа

Дизайнер і майстер жіночих прикрас, народилась в Монреалі, де здобула освіту модельєра в коледжі LaSalle. Додатково вивчала теорію кольорів і стилю жіночого одягу, а також презентує себе як художник. У свох роботах поєднує елементи різних художніх технік, що допомагає створити унікальні модні аксесуари із сучасними дизайнами. Творчий акцент Л. Приступи направлений на пірографічну біжутерію, в якій вона втілює старовинні мотиви українських писанок. Для цієї цілі традиційні орнаменти випалюються на дереві, вручну розмальовуються, і потім з них формується виріб. Кожна окрема прикраса Л. Приступи — це мистецький твір, що розповідає свою власну історію з минулих часів і зможе надати обличчю кожної жінки неповторної привабливості. У грудні 2017 року мисткиня видала перший том книжки "Шаблони розмальовок для дорослих за мотивами українських писанок".

Lesia Prystupa

Née à Montréal, Lesia Prystupa est diplômée du Collège LaSalle à Montréal en dessin de la mode. Elle a une formation approfondie sur la théorie des couleurs et de la tenue vestimentaire pour femmes. De plus, elle est spécialiste en arts visuels et emploie divers médias mixtes pour créer des œuvres d'art, ainsi que des accessoires de mode uniques et sur mesure, contemporains avec une touche d'excentricité. Elle s'inspire de son héritage, de la culture et des traditions ukrainiennes, des œufs de Pâques ukrainiens (pysanky), des contes populaires, ainsi que de la nature, tout en les réunissant dans ses créations. Ses bijoux de bois pyrogravé sont un exemple du fusionnement de ces concepts. Chaque pièce raconte sa propre histoire d'une époque révolue. Une de ses œuvres a été présentée dans la section Québec Style du Huffington Post. Lesia est l'auteure de deux publications en ligne où elle partage avec ses lecteurs les paramètres d'une tenue vestimentaire professionnelle, ainsi que l'art de la pyrogravure dans un format d'apprentissage autodidacte. En décembre 2017, Lesia a publié le premier volume de "Motifs Répétitifs, Livre à colorier pour adultes: Inspiré par les motifs d'œufs de Pâques ukrainiens".

Lesia Prystupa

Montreal-born, Lesia Prystupa studied Fashion Design at LaSalle College in Montreal. She has extensive training in colour theory and wardrobe styling. Lesia is a visual artist, and she explores a variety of media to create bespoke and one-of-a-kind art pieces, fashion accessories, and jewellery, which are contemporary in design, with eccentric air. She draws inspiration from her Ukrainian heritage, culture and traditions, including popular themes found in Easter eggs (pysanky), in folk tales, as well as from elements of nature. Her creations offer a glimpse into the past, where each adornment tells the story of a bygone era. Her work has been featured in the Québec Style section of e Huffington Post. Lesia is the author of two online publications: she empowers her readers with knowledge about styling, as well as in the art of pyrography, in a do-it-yourself format. In December of 2017, Lesia published the first volume of "Repetitive Patterns Adult Colouring Book: Inspired by Ukrainian Easter Egg (pysanky) Motifs".

Людмила Даценко

Народилася в Україні. Поряд з вищою економічною та філологічною освітою, яку здобула в Україні, також отримала диплом з маркетингу у Великобританії. Мистецьки обдарована, вчилася на курсах малювання в Національній Академії образотворчого мистецтва і архітектури у Києві; як професійний фотограф брала участь у фотовиставках і організовувала фототури в країни Азії. Власна колекція українських строїв, що була представлена на Українському фестивалі в Монреалі, надихнула її на створення колекції жіночих прикрас "Зґарда", для виготовлення яких використовуються виключно натуральні матеріали - намистини з різноманітного напівдорогоцінного каміння, старовинне венеціанське скло, корали, античні перли, а також авторські зґарди і срібні хрестики. Творче кредо мисткині: "В житті завжди поруч відбувається якесь диво, потрібно просто вміти зупинитися і побачити його".

Ludmyla Datsenko

Née en Ukraine. À part l'éducation économique et philologique supérieure acquise en Ukraine, elle a également reçu un diplôme professionnel en marketing au Royaume-Uni. Artistiquement douée, elle suit des cours de peinture à l'Académie nationale des beaux-arts et d'architecture de Kyïv. En tant que photographe professionnelle, elle participe à des expositions de photographie et organise des tournées dans les pays asiatiques. Sa collection personnelle de costumes traditionnels ukrainiens présentée au festival ukrainien de Montréal l'inspire à créer une collection de bijoux féminins « Zgarda », où sont utilisés des matériaux naturels — perles de pierres semi-précieuses variées, perles et verre vénitien anciens, coraux, ainsi que des pendentifs en étain et cuivre et des croix d'argent d'auteur exclusifs. Son credo créatif : « Il y a toujours un miracle dans la vie, il su t de pouvoir s'arrêter et le voir ».

Ludmyla Datsenko

Born in Ukraine. Along with higher education in Economics and Philological Studies gained in Ukraine, she also received a professional marketing diploma in the UK. Artistically gifted, she studied painting at the National Academy of Fine Arts and Architecture in Kyiv. As a professional photographer, she took part in photo exhibitions and organized photo tours in Asian countries. Her personal collection of Ukrainian traditional costumes presented at the Ukrainian festival in Montreal inspired the creation of a collection of women's jewelry "Zgarda" made exclusively of natural materials—various semi-precious stone beads, ancient Venetian glass, coral, antique pearls, as well as original tin and copper pendants and silver crosses. Her creative principle: " There is always a miracle in life, you need to be able to stop and see it."

Анна Оборонів-Гендерсон (1954—1994)

Народилась в м. Лашін (Квебек) в родині українських емігрантів, онука відомого українського художника Петра Носка. З дитинства виявила талант до малювання і навчалась у відомого художника Артура Лісмера. Здобула ступені бакалавра мистецтв і бакалавра освіти в університеті McGill в Монреалі. Викладала малювання в початкових і середніх школах, а також для дітей з особливими потребами. З 1978 року до кінця життя працювала у своїй власній гончарній майстерні в Монреалі, а потім в окрузі Cantons-de-l'Est (Квебек). Експериментувала в різних техніках і з різними матеріалами, але найбільше була зацікавлена у створенні дизайнів, навіяних стародавньою трипільською культурою України. Роботи майстрині виставлялись в Монреалі, в Посольстві України в Оттаві, в Торонто і Баррі (Онтаріо). Все життя Анна Оборонів пишалася своїм українським походженням і прививала любов до українського мистецтва серед інших націй.

Ann Oboroniw-Henderson (1954—1994)

Ann est née à Lachine, au Québec. Elle était la fille d'immigrants ukrainiens et la petite- lle de Petro Nosko, un peintre ukrainien bien connu. Elle a montré un talent artistique et a étudié avec Arthur Lismer, du Groupe des Sept. Ann est diplômée de l'Université McGill avec deux baccalauréats : en arts et éducation. Elle a enseigné en tant que professeur d'art et a aussi travaillé auprès des enfants ayant des besoins spéciaux. De 1978 jusqu'à son décès, Ann a travaillé dans son propre atelier de poterie à Montréal, puis dans les Cantons-de-l'Est, où elle habitait avec sa famille. Ann a expérimenté de nombreuses techniques et matériaux différents; mais les motifs d'inspiration trypillienne qui ornent sa production découlent de son intérêt permanent pour la culture ukrainienne. Ses œuvres ont été exposées à Montréal, à l'ambassade d'Ukraine à Ottawa, aussi bien qu'à Toronto et Barrie, en Ontario. Ann était ère de son héritage ukrainien.

Ann Oboroniw-Henderson (1954—1994)

Ann was born in Lachine, Quebec, a daughter of Ukrainian immigrants and the granddaughter of Petro Nosko, a well-known Ukrainian painter. She showed artistic talent and studied with Arthur Lismer—Group of Seven. Ann graduated from McGill University with Bachelor of Arts and Bachelor of Education degrees. She taught as an Art teacher and spent some time working with children with special needs. From 1978 to the time of her death, Ann worked in her own pottery studio in Montreal and then in the Eastern Townships, where she lived with her family. Ann experimented with many different techniques and materials, but her abiding interest in the Ukrainian culture led to the development of Trypillian - influenced designs that ornate her works. Her works have been exhibited

Вироби Ярослави Волошин-Хохлач * Œuvres de Jaroslawa Woloshyn- Chochlacz * Creations by Jaroslawa Woloshyn- Chochlacz

Федір Куркчі

Художник-кераміст, майстер народної іграшки. Народився в 1942 році в Донецькій області. Закінчив Косівське училище прикладного мистецтва. Спеціалізується в монументальній скульптурі з металу і кераміки, в техніці монументальної мозаїки. Проживає в Монреалі. Член Національної спілки художників народного мистецтва України, брав участь у численних виставках і майстернях для пан-українських і міжнародних етнічних фестивалів. Його роботи знаходяться в музеях України, в Токіо, а також у багатьох приватних колекціях. Найбільш важливі виставки за час творчої діяльності художника: "Співзвуччя тисячоліть", Музей майстрів і ремісників Квебеку (Монреаль, Канада); "Стародавнє мистецтво Трипілля", Український американський інститут (Нью-Йорк, США); "Дивовижні ляльки", Національний музей іграшок (Київ, Україна); Виставка національних іграшок. Всесвітній музей іграшок (Токіо, Японія).

Fedir Kurkchi

Céramiste, maître du jouet national. Né en 1942 dans la région de Donetsk, en Ukraine, Fedir a terminé ses études au Collège des arts appliqués à Kosiv (Ukraine). Artiste polyvalent, il se spécialise en sculpture monumentale en métal et en céramique, dans la technique de la mosaïque monumentale et la murale, la céramique décorative, dans le jouet traditionnel. Il est membre de l'Union Nationale des artistes de l'art populaire de l'Ukraine. Il a participé à de nombreuses expositions et à divers ateliers pour les festivals ethniques panukrainiens et internationaux. Ses œuvres se trouvent dans de nombreux musées d'Ukraine, au Musée du Jouet de Tokyo (Japon) ainsi que dans plusieurs collections privées. Les expositions les plus importantes pour l'artiste : Consonance des millénaires, Musée des maîtres et artisans du Québec (Montréal, Canada); Art ancien de Trypillya, Institut ukrainien américain (New York, États-Unis); Les poupées étonnantes, Musée national du jouet (Kyïv, Ukraine); Exposition des jouets nationaux. Musée des jouets du monde (Tokyo, Japon).

Fedir Kurkchi

Ceramist, national toy master. Born in 1942 in the Donetsk region of Ukraine. Fedir completed his studies at the College of Applied Arts in Kosiv (Ukraine). A versatile artist, he specializes in monumental sculpture in metal and ceramics, in the technique of monumental mosaic and mural, decorative ceramics, traditional toys. He is a member of the National Union of Folk Art Artists of Ukraine since 1991. He has participated in numerous exhibitions and workshops for pan-Ukrainian and international ethnic festivals. His works can be found in many museums in Ukraine, the Tokyo Toy Museum (Japan) as well as in numerous private collections. More important exhibitions for the artist: Consonance des millénaires, Quebec Museum of Masters and Craftsmen (Montreal, Canada); Ancient Art of Trypillya, Ukrainian American Institute (New York, USA); Amazing Dolls, National Toy Museum (Kyiv, Ukraine); Exhibition of national toys, World Toys Museum (Tokyo, Japan).

Оксана Глодан

Здобула ступені бакалавра гуманітарних наук з прикладної лінгвістики в l'Université de Montréal і бакалавра образотворчого мистецтва з графіки та історії мистецтва в університеті Sir George Williams. Була членом художньої студії, де вивчала техніку виготовлення керамічних виробів. Окрім того, написала декілька книжок, серед яких "Visions: Artists and the Creative Process" для дорослих і "Artscape" з вивчення основ мистецтва в школі. На даний час О. Глодан працює незалежно як письменник і редактор.

Oksana Hlodan

Après avoir obtenu un baccalauréat en arts en linguistique appliquée de l'Université de Montréal, elle a complété un baccalauréat en beaux arts en 1973 à l'Université Sir George Williams avec une majeure en graphisme et en histoire de l'art. Elle faisait partie d'un studio d'art à Montréal où elle s'entraînait dans la fabrication de poterie. De plus, elle a écrit plusieurs ouvrages, parmi lesquels Visions : les artistes et le processus créateur pour les adultes, et Artscape sur l'enseignement de l'appréciation de l'art aux enfants du primaire. En ce moment, elle travaille en indépendant comme écrivaine et rédactrice-réviseure.

Oksana Hlodan

After obtaining a Bachelor of Arts degree in applied linguistics from the University of Montreal, she completed a Bachelor of Fine Arts degree in 1973 at Sir George Williams University, majoring in graphics and art history. She was a member of an art studio in Montreal where she apprenticed in pottery making. In addition, she has written several books, among them Visions: Artists and the Creative Process for adults and Artscape, for primary school art appreciation. Currently she freelances as a writer and editor.

Ірина Савицька-Карба (1933—2013)

Народилась в Монреалі. Художній талант розкрила у віці 7 років, коли написала свою першу писанку в церкві Св. Софії. Відтоді розвивала свою майстерність і була спроможною написати до 300 писанок за рік. Понад 25 років продавала свої роботи в Chateau Frontenac в м. Квебек, збираючи кошти на благодійні цілі, зокрема для шпиталя Royal Victoria в Монреалі і фундації Hôtel-Dieu в провінції Квебек. Благодійність І. Карби широко висвітлювалась у провінційній французькій пресі. Окрім писанок, вона також захоплювалась малярством, писала натюрморти, пейзажі та картини на українські теми.

Iryna Sawicki-Karba (1933—2013)

Née à Montréal, elle a découvert son talent artistique à sept ans quand elle a créé son premier œuf de Pâques à l'église de Sainte-Sophie. Depuis lors, elle a développé ses compétences et pu éventuellement produire jusqu'à 300 œufs par an. Pendant plus de 25 ans, elle a vendu ces œufs de Pâques au Chateau Frontenac dans la ville de Québec; l'argent recueilli de cette vente allait aux causes de bienfaisance, y compris l'Hôpital Royal Victoria, à Montréal, et la Fondation Hôtel-Dieu, à Québec. La charité de Karba était largement couverte par la presse de la province. Outre les œufs, elle aimait peindre, créer des natures mortes, des paysages et des peintures sur des thèmes ukrainiens.

Iryna Sawicki-Karba (1933—2013)

Born in Montreal, she discovered her artistic talent at the age of seven, when she created her rst Easter egg at Saint Sophie Church. Since then, she developed her skills and eventually could make up to 300 eggs a year. Over a period of 25 years, I. Karba sold Easter eggs at the Chateau Frontenac in Quebec City, with proceeds going to charity, including Royal Victoria Hospital in Montreal and the Hôtel-Dieu Fondation in Quebec. I. Karba's charity was covered by the press province-wide. Besides eggs, she was fond of painting, creating still lifes, landscapes and paintings on Ukrainian themes.

Домніка Рахліцька-Слободян

Писанкарка і колекціонер українського народного строю, народилася в 1934 році на Буковині. У Монреалі проживає з 1957 року. Ще з дитинства проявила любов і талант до писання писанок, що згодом знайшло своє втілення у багатотисячному творчому доробку. У роботах Д. Слободян використані орнаменти різних регіонів України — Буковини, Галичини, Полтавщини, Гуцульщини, Бойківщини та інших. Для популяризації українського мистецтва писанкарка протягом 30 років давала майстер-класи в навчальних закладах Монреаля і в одному з найвідоміших комерційних центрів Монреаля "Ogilvy", виставляла свої роботи в історичній музеї Canadian Handy Craft Guild, під час українських фестивалів у Монреалі та м. Квебек, давала інтерв'ю для телепрограм CBC і CTV. Шанувальниця народного мистецтва Д. Слободян подарувала велику колекцію писанок і старовинних українських строїв для Чернівецького краєзнавчого музею.

Domnika Rakhlitska-Slobodian

Peintre d'œufs de Pâques et collectionneuse de costumes folkloriques ukrainiens. Née en 1934, dans la région de Bukovina, en Ukraine, et vivant à Montréal depuis 1957. L'art de l'oeuf écrit à la cire d'abeille, ou de la pysanka, était une passion depuis son enfance et a donné lieu à de nombreuses expositions patrimoniales artistiques. Domnika Slobodian a utilisé des motifs de différentes régions de l'Ukraine – la Bucovine, la Galicie, la région de Poltava, le pays houtsoule et d'autres endroits. Afin de populariser l'art ukrainien, elle a donné des démonstrations dans les écoles de Montréal et au magasin Ogilvy du centreville de Montréal depuis 30 ans. Elle a exposé ses œuvres au Musée canadien d'artisanat, aux Festivals ukrainiens à Montréal et à Québec. Elle a également donné de nombreuses entrevues à des émissions sur les réseaux de CBC et CTV. Domnika Slobodian a présenté une grande collection d'œufs de Pâques et d'anciens costumes ukrainiens à son musée régional natal, à Tchernivtsi, en Ukraine.

Domnika Rakhlitska-Slobodian

Easter Egg artist and Collector of Ukrainian Folk Costumes. Born in 1934 in Bukovina, Ukraine and living in Montreal since 1957. Decorating Easter eggs, or pysanky, since her childhood was a passion, resulted in many artistic heritage displays. Domnika Slobodian used ornaments of different regions of Ukraine – Bukovina, Galicia, Poltava, Hutsul and other places. To popularize the Ukrainian Art, she has given demonstrations in Montreal schools and at the Ogilvy department store in downtown Montreal for the past 30 years. She has exhibited her works at the Canadian Handy Craft Museum, the Ukrainian Festivals in Montreal and the city of Quebec. She has also given numerous interviews on CBC and CTV network programs. Domnika Slobodian has presented a large collection of Easter eggs and ancient Ukrainian Costumes to her native regional museum in Chernivtsi, Ukraine.

Дарія Заяць-Мурій

Народилась в 1932 році в Західній Україні. Після приїзду в 1949 році до Монреаля зацікавилась технікою виконання писанок та їхньою символікою і почала писати власні писанки переважно з геометрично-гуцульськими орнаментами. З ініціативи французького священика дала однотижневі курси писанкарства у міській бібліотеці м. Шербрук (Квебек), а також була запрошена до норвезької громади і до Boutique Olimpique провести публічні практичні зайняття. У 1994 році на виставці в Музеї Патр. Й. Сліпого в Монреалі отримала 1-е місце, після чого Отці Василіани з Торонто, ознайомившись з виставочними роботами майстрині, видрукували Великодню картку із зображенням її писанок. Роботи Д. Мурій знаходяться в приватних колекціях Оттави, Ванкувера, Калґарі, Чікаго та Рима.

Daria Zajac-Murij

Née en 1932, dans l'Ukraine occidentale, elle s'installe au Canada en 1949. Ayant un intérêt pour l'art populaire ukrainien, elle s'est fait enseigner l'art de la pysanka, ou la technique de l'écriture à la cire d'abeille des œufs de Pâques et leur symbolique, avant de devenir autonome. Elle préféra à toutes les autres les figures géométriques de la région des Houtsoules. À la suite de l'invitation d'un prêtre français, l'artiste a donné des cours d'une semaine de la technique à la bibliothèque de la ville de Sherbrooke. Elle a également été invitée par la communauté norvégienne et la Boutique Olympique à donner des leçons pratiques. En 1994, elle s'est classée première lors de l'exposition de pysanky tenue au musée ukrainien Patriarche J. Slipyj, à Montréal. Les Pères Basiliens de Toronto ont publié des cartes de vœux de Pâques reproduisant les œufs de l'artiste. Les œuvres de D. Murij ornent des collections privées à Ottawa, Vancouver, Calgary, Chicago et Rome.

Daria Zajac-Murij

Born in 1932 in Western Ukraine, settled in Canada in 1949. Interested in Ukrainian folk art, she learned the art of pysanka decorating, a beeswax writing technique for Easter eggs, and their symbols, and began to make them by herself. She preferred the geometric style typical of the Hutsul region over many others. Following the invitation by a French priest, the artist gave one-week pysanka decorating courses at the city library of Sherbrooke, Qc and was invited by the Norwegian community and the Boutique Olympique to conduct practical classes as well. In 1994, during a pysanka exhibition held at the Patriach J. Slipyj Ukrainian Museum in Montreal, she won the first place. Basilian Fathers from Toronto have published the Easter greetings cards featuring the artist's eggs. Works of D. Murij are in private collections in Ottawa, Vancouver, Calgary, Chicago and Rome.

Христина Козак

Талановита писанкарка, яка народилася і виросла в Монреалі. З дитинства цікавилась писанням писанок, яке представляє одну з найпопулярніших традицій українського народного мистецтва. Створює різноманітні за дизайном писанки протягом більш ніж 40 років, пропагує українське писанкарство на різних фестивалях. Роботи майстрині були виставлені в музеях України, Канади, Німеччини та Італії. У конкурсі писанкарства в Едмонтоні 12 квітня 1992 року отримала четверту нагороду в Канаді. Декілька інтерв'ю з Х. Козак про мистецтво української писанки було включено до монреальських теле- і радіопрограм.

Christine Kozak

L'une des plus belles traditions ukrainiennes de Pâques est la décoration d'œufs avec des dessins artistiques de nature symbolique. Les œufs décorés s'appellent PYSANKY (pysanka au singulier). Christine Kozak est née et a grandi à Montréal, au Québec. Elle produit des œufs Pysanky depuis quarante ans. Ses œuvres ont été exposées non seulement au Canada, mais aussi en Allemagne, en Italie et en Ukraine. Son intérêt précoce et sa persévérance pour garder sa culture sont devenus plus qu'une tradition de Pâques. Le 12 avril 1992, lors d'un concours au Musée ukrainien du Canada à Edmonton, Alberta, elle a remporté le quatrième prix pour le Canada. Elle a été interviewée à la télévision et à la radio en tant que maître de l'Art de la décoration des œufs de Pâques ukrainiens.

Christine Kozak

One of the most beautiful aspects of the Ukrainian Easter traditions is the art of decorating eggs with artistic symbolic designs. Such eggs are called PYSANKY (singular form is pysanka). Christine Kozak, born and raised in Montreal, Quebec, has been decorating pysanky for the last 40 years. Her pysanky have been put on display not only in Canada, but also in Germany, Italy and in Ukraine. Her early interest and persistence to keep her culture have become more than an Easter tradition. In a competition held at the Ukrainian Museum of Canada in Edmonton, Alberta on April 12, 1992, she won 4th prize for Canada. She gave interviews and recorded television and radio programs as a master of the Art of decorating Ukrainian Easter eggs.

Михайло Називальський

Молодий талановитий писанкар, третє покоління канадських українців. Завдяки своїй бабусі, яка намагалась прищепити у внуків любов до українського народного мистецтва, з дитячих років відвідував класи писанкарства при парафії Св. Духа, що під час Великоднього посту щорічно проводила і продовжує проводити Марія Грушовська. Захоплення юнацьких років вилилось у справжню пристрасть творити мистецькі вироби і ділитись ними з людьми. Не надаючи перевагу будь-якому стилю і використовуючи вже існуючі орнаменти, М. Називальський до кожної своєї роботи завжди додає особистий акцент, будь то елемент дизайну чи кольорова гама, що дозволяє з певністю називати його писанки унікальними мистецькими творами.

Michael Nazywalskyj

Jeune talentueux artiste de l'œuf ukrainien écrit, ou la pyssanka, de troisième génération d'Ukrainiens canadiens. Grâce à sa grand-mère, qui a insu é dans ses petits-enfants un amour pour les arts populaires ukrainiens, il participait, très jeune, dans des ateliers de création d'œufs de Pâques dirigés par Maria Hruszowski, et qu'elle dirige toujours, à la paroisse du Saint-Esprit. Des années plus tard, il découvre qu'il a une passion réelle pour créer des œuvres artistiques et les partager avec les gens. Sans donner de préférence à aucun style, et en utilisant les ornements déjà existants, M. Nazywalskyj cherche toujours d'ajouter sa touche personnelle à chaque œuvre — soit un élément de design, soit une gamme de couleurs — ce qui permet de dé finir ses pyssanky en des œuvres artistiques uniques.

Michael Nazywalskyj

Young talented pysanka writer, the third generation of Canadian Ukrainians. Thanks to his grandmother who instilled love for Ukrainian folk art in all her grandchildren, he attended pysanka writing classes at the Holy Ghost parish, which were, and still are, conducted by Maria Hruszowski. Years later he discovered to have a real passion to create artistic artworks and to share them with people. Without giving preference to any style, and using already existing ornaments, M. Nazywalskyj brings his personal touch to everything he creates — either an element of design or a colour scheme—designing every pysanka of his, without question, as a unique work of art.

Директор Українського музею ім. Патр. Й. Сліпого О. Павлів з писанкарками Монреаля, 1994
Le Directeur du Musée Ukrainien Patriarche J. Slipyj, O. Pawliw, avec les exposants de pysankas
Director of the Patriarch J. Slipyj Ukrainian Museum, O. Pawliw, with pysanka writers, Montréal, 1994

Різьба / La sculpture sur bois / Woodcarving

Борис Авдимірець (1926—1991)

Народився на Волині. Після приїзду до Канади в 1948 році весь свій вільний час присвятив різьбленню ужиткових речей: рам для картин і фотографій, декоративних тарілок, ваз, писанок, хрестів, альбомів. Для своїх робіт використовував дерево вишні, прикрашаючи його геометричними орнаментами, які нагадували українську вишивку. Для церкви Св. Антонія в Едмонтоні подарував великий різьблений хрест. Також виконав на замовлення рамку для фотографії одного з президентів США, яку було подаровано від імені української громади і яка знаходиться в Голубій кімнаті Білого дому у Вашинґтоні. Роботи Б. Авдимірця прикрашають музеї Львова.

Borys Avdymirets (1926—1991)

Né dans la région de Volyn de l'Ukraine. Après être arrivé au Canada en 1948, il a consacré tout son temps libre à la sculpture sur bois : articles ménagers, cadres pour toiles et photographies, assiettes décoratives, vases, œufs de Pâques et croix. Pour ses œuvres, il a préféré utiliser du cerisier, qu'il a décoré de motifs géométriques rappelant la broderie ukrainienne. Il a sculpté la grande croix de l'église Saint-Antoine, à Edmonton. Les œuvres décoratives d'Avdymirets ornent aussi les musées de Lviv. L'un de ses cadres, unique en son genre, a été offert par la communauté ukrainienne pour encadrer la photo de l'un des présidents américains et orne un mur de la Blue Room de la Maison-Blanche à Washington, DC.

Borys Avdymirets (1926—1991)

Born in the Volyn region of Ukraine. After arriving in Canada in 1948, he spent all his free time carving wood for household items, such as picture frames for paintings and photographs, decorative plates, vases, Easter eggs, crosses. His preferred medium was cherry wood, which he decorated with geometric patterns, reminiscent of Ukrainian embroidery. He sculpted and presented the massive carved cross for the church of St. Anthony in Edmonton. The decorative items created by Avdymirets also ornate museums in Lviv. A very unique picture frame was presented by the Ukrainian community for framing one of the US presidents: it hangs in the Blue Room of the White House in Washington, DC.

Б. Білошевський.Іконостас в першій церкві Св.Софії
B. Biloszewsky, Iconostase de la première église Sainte-Sophie, sur la rue DeLormier
Iconostasis of the first Saint-Sophia church, on DeLormier street.

Богдан Білошевський

Маючи багатий творчий талант, проявив себе в різних ділянках мистецтва. Як різьбяр виконав іконостаси в першій церкві Св. Софії на вул. Делорм'є, який тепер знаходиться в Українському Православному Соборі в Оттаві, та в церкві Св. Михаїла. Паралельно був пов'язаний з театральним життям Монреаля: керував дитячим театром "Веселка" в середині 1950-х років, був театральним декоратором, написав сценарій постановки "Хрещення України" для молодіжної організації "Пласт", виготовляв національні костюми.

Bohdan Biloszewsky

Sculpteur sur bois. B. Biloszewsky était chef du théâtre pour enfants Veselka au milieu des années 1950. Il était aussi décorateur de scène pour le théâtre, il a écrit des scénarios (entre autres, Le Baptême de l'Ukraine pour le groupe de Plast), il a produit des costumes traditionnels ukrainiens. Il a sculpté deux iconostases : le premier était pour l'église Saint-Michel, et le second était pour le premier emplacement de l'église de la paroisse Sainte-Sophie. Ce dernier se retrouve aujourd'hui dans une Cathédrale orthodoxe ukrainienne à Ottawa.

Bohdan Biloszewsky

Wood carver. B. Biloszewsky was head of the Veselka children's theatre in the mid-1950s, where he was also a stage decorator, he wrote scripts (including Baptism of Ukraine for the Plast group), he made traditional Ukrainian costumes. He carved two iconostases: the rst one was for Saint Michael's church, and the second one was for Saint-Sophie parish's first church location. The latter is now in a Ukrainian Orthodox Cathedral in Ottawa.

Мирон Бачинський

Народився в 1928 році в с. Черче на Івано-Франківщині. Після Другої світової війни, проживаючи в Німеччині, оволодів мистецтвом різьблення по дереву. З 1948 року постійно проживає в Монреалі. Свій талант різьбяра проявив у картинах для домашнього декору, виготовляючи оригінальні композиції з горіха, які за тематикою мають суто український характер: "Гуцул", "Козак", "Орачі", "Гуцулка" та іші. Свою творчість М. Бачинський представляв на виставці в Музеї ім. Патр. Й. Сліпого в Монреалі.

Myron Bachynsky

Né en 1928 à Tchertche, Ivano-Frankivsk, en Ukraine. Il a appris à sculpter le bois lors de son séjour en Allemagne durant la période d'après-guerre. Une fois installé à Montréal en 1948, il a démontré son talent de sculpteur dans la création de tableaux sculptés pour le décor intérieur, en produisant des compositions sur bois de noyer à caractère purement ukrainien — Houtsoule, Cossaque, Jeune lle Houtsoule et bien d'autres. M. Bachynsky a exposé ses œuvres au Musée Patriarche Joseph Slipyj à Montréal.

Myron Bachynsky

Born in 1928 in Cherche, Ivano-Frankivsk, Ukraine. While living in Germany, he learned to carve on wood. In 1948 he settled in Montreal, where he showcased his skill as woodcutter by creating a series of artistically conceived carved pictures on walnut wood destined for interior decoration, in pure Ukrainian style — Hutsul, Cossack, Hutsul Girl and others. M. Bachynsky exhibited his works at the Patriarch Joseph Slipyj Museum in Montreal.

Іван Блищак (1927—2001)

Народився в м. Стрий на Львівщині. У ранньому віці виявив дар до малювання і мав каліграфічний почерк. У 1949 році переїхав з родиною до Канади на постійне проживання, де в Монреалі в повній силі розквітнув його талант різьбяра, скульптора і художника. Не маючи спеціальної освіти, свої незвичайні здібності втілював у мистецьких творах— панно, писанках, декоративних тарілках, альбомах для фотографій. Віддав багато праці українським організаціям в Монреалі, декорував сцени для мистецьких виступів на сумівській оселі "Верховина" в Чертсі (Квебек), виконував дизайни обкладинок програм та афіш. Останньою великою роботою І. Блищака була побудова та різьблення вхідної брами на оселі "Верховина".

Iwan Blyszczak (1927—2001)

Né dans la ville de Striy dans la région de Lviv en Ukraine. Depuis son enfance, il était doué pour le dessin et la calligraphie. Il a immigré avec sa famille au Canada, en 1949, et s'est installé à Montréal; il y a développé ses talents artistiques en sculpture, dont la sculpture sur bois. N'ayant pas d'éducation spéciale en arts, ce sont des talents innés qui se sont exprimés dans ses œuvres artistiques. Il a contribué de son temps à de nombreuses organisations ukrainiennes à Montréal, pour différents événements. Il a joué un rôle déterminant dans la décoration des scènes pour les chœurs, la conception de couvertures de programmes. Il a aussi travaillé avec les jeunes à la colonie de vacances Werchowyna de l'Association de la jeunesse ukrainienne SUM, située à Chertsey, dans les Laurentides. Sa dernière grande réalisation était l'arche d'entrée du camp Werchowyna.

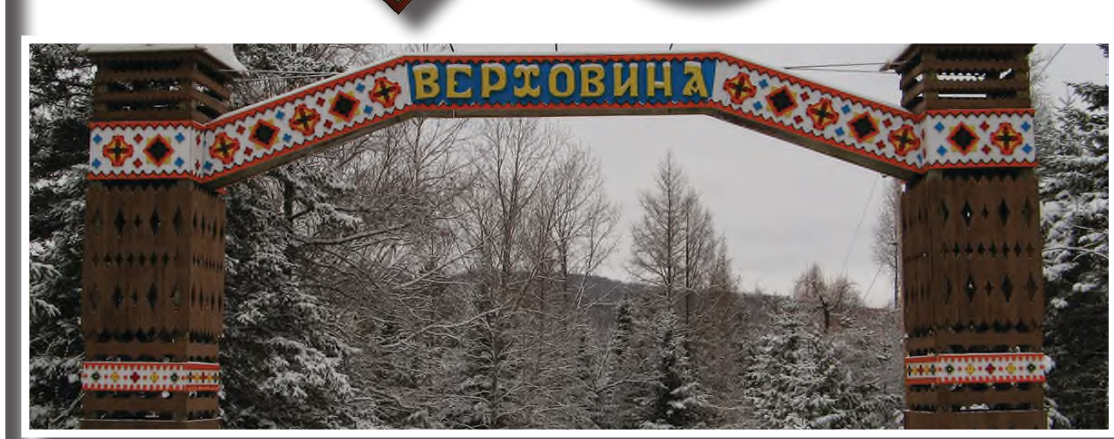
Iwan Blyszczak (1927—2001)

Was born in the city of Striy in the Lviv region of Ukraine. From early childhood he was gifted with drawing and calligraphy. He immigrated with his family to Canada in 1949 and settled in Montreal, where he developed his artistic talents in wood carving and sculpting. Having no special education in arts, Blyszczak's innate talents were expressed through his artistic works. He contributed his time for many Ukrainian organizations in Montreal for different events, was instrumental in decorating stages for choirs, designing many program covers and working with youth at the Ukrainian Youth Association summer camp Werchowyna in Chertsey, Qc. His last big project was the entrance arch to camp Werchowyna.

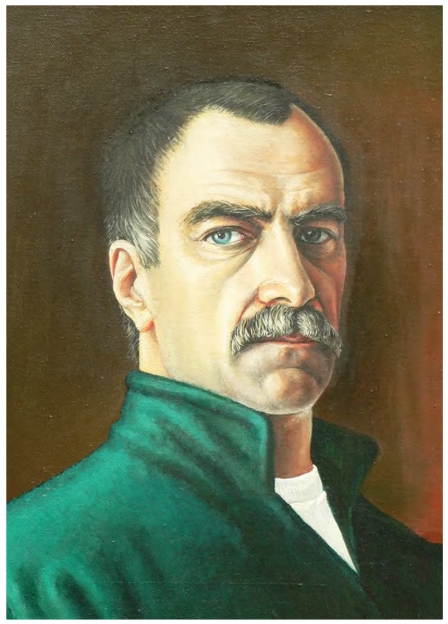

Володимир Іллющенко

Народився в 1948 році на Чернігівщині, закінчив театральний інститут ім. І. Карпенка-Карого, за фахом — актор театру та кіно. У 1998 році еміґрував до Канади, де створив багато визначних художніх робіт: в Монреалі — різьблені іконостаси в українських церквах Св. Василія Великого і Св. Михаїла та в грецькій церкві Св. Миколая; в Оттаві — художній паркет в Посольстві України, створений і виконаний за власним дизайном, а також провів реставраційні роботи в Національній бібліотеці Парламенту Канади в Оттаві. Має визначні роботи в приватних колекціях в різних країнах світу, серед яких портрет всесвітньовідомого оперного співака Л. Паваротті. Працює в різних техніках — малярство, різьблення, скульптура, реставрація, мозаїка.

Volodymyr Illyushchenko

Né en 1948 dans la région de Tchernihiv, en Ukraine. Après ses études à l'institut technique, Volodymyr a obtenu un diplôme de l'Université nationale du théâtre, du cinéma et de la télévision I. Karpenko-Kary de Kyïv. Il a immigré au Canada en 1998, où il a créé de nombreuses œuvres artistiques; à Montréal : les iconostases en bois sculpté des églises ukrainiennes Saint-Basile-le-Grand et Saint-Esprit et de l'église grecque Saint-Nicolas; à Ottawa : le parquet artistique à l'ambassade ukrainienne, conçu et exécuté par lui, et des travaux de restauration dans la Bibliothèque du Parlement. Les œuvres de l'artiste se trouvent également dans des collections privées à travers le monde, comme celle de Luciano Pavarotti notamment. Volodymyr Illyushchenko maîtrise l'art de la peinture, de la gravure, de la sculpture, de la marqueterie, de la restauration d'œuvres d'art et de la mosaïque.

Volodymyr Illyushchenko

Was born in 1948 in the Chernihiv region of Ukraine. He received his diploma from the I. Karpenko-Kary National University of Theatre, Cinema and Television in Kyiv. In 1998, he immigrated to Canada, where he created numerous renowned works: in Montreal, iconostases of carved wood in the Ukrainian Churches of Saint-Basil-the-Great and Holy Ghost, and the Greek Church of Saint-Nicholas; in Ottawa, an artistic parquet at the Ukrainian embassy, designed and executed by the artist and restoration work at the Library of Parliament of Canada. Illyushchenko's artwork can also be found in private collections across the globe, like that of Luciano Pavarotti, among others. He is a master at painting, engraving, sculpture, marquetry, art restoration and mosaic.

ТАНЕЦЬ
LA DANSE
DANCE
4

Народні танці / Danse folklorique / Folk dances

1920-ті — 1930-ті роки

Народні танці різних історико-етнографічних регіонів України, а також розмаїття їхніх костюмів, мелодій та ритмів — це невмируща спадщина українського народу, яка завдяки еміґрації знайшла своє гідне місце і закарбувалась в багатонаціональній культурі Канади.

У 1929 році при культурно-освітньому товаристві "Просвіта" була заснована Школа українського народного танцю під керівництвом Івана Пігуляка за участю 40 танцюристів. Впродовж свого існування керівниками групи були досвідчені хореографи: Іван Бурич, Іван Обух, Едвард Дорожовський. У період свого розквіту школа нараховувала до 65 дітей. Танцюристи виступали на фестивалях, різних святах, під час Українського тижня, який влаштовували студенти університету McGill. Останнім багатолітнім керівником школи був Петро Марунчак, який виконував свої обов'язки до 1990 року.

Також в 1930-х роках існувала Школа українських танців при парафії Св. Михаїла, яку проводив Стефан Палій. А а 1934 році при Українському Національному Об'єднанні під проводом Розалії Ковальської було започатковано ще одну школу танців.

Наступного, 1935 року, на мистецькому обрії Монреаля з'явилася нова танцювальна група СУМК ім. П. Полуботка при церкві Св.Софії, яка пізніше отримала назву "Школа Українських Національних Танків Василя Авраменка". Постановкою танців займались талановиті хореографи, серед яких всесвітньовідомі Василь Авраменко та Рома Прийма, а також Іван Бурич, Іван Пігуляк, п. Зальопаний, Віктор Гладун, Віра Запутович, Б. Харук, Люба Сметанюк. Розвивалось танцювальне мистецтво і в м. Лашін, де в 1938 році під керівництвом Івана Бурича в було організовано школу українських танців при товаристві "Просвіта"з 30 дітей.

Школа українських національних танців В. Авраменка
École nationale de danse ukrainienne V. Avramenko
V. Avramenko National School of Ukrainian Dance

Les années 1920 — 1930

Les danses populaires typiques des différentes régions de l'Ukraine, la diversité de leurs costumes, mélodies et rythmes — voici l'héritage immortel de notre peuple qui, grâce à l'immigration ukrainienne, a pu se graver une place d'importance dans la vie culturelle du Canada.

Déjà en 1929, on fonde une école de danse folklorique ukrainienne avec le parrainage de la Société culturelle Prosvita à Pointe-Saint- Charles sous la direction d'Ivan Pihulyak. On compte 40 danseurs. À différents moments, l'école était dirigée par Ivan Burycz, Ivan Obukh et Edward Dorozhowsky et avait jusqu'à 65 enfants inscrits. Les danseurs ont participé à divers festivals, lors d'événements culturels et de fêtes religieuses, lors de la Semaine ukrainienne organisée par les étudiants de l'Université McGill.Peter Marunczak Sr, instructeur de longue date et chorégraphe reconnu, a été le dernier directeur de l'école, dont l'activité a cessé en 1990.

Dans les années de 1930, il existait une école de danses ukrainiennes auprès de la paroisse de Saint-Michel, dirigée par Stefan Palij. Une autre école de danse folklorique ukrainienne a été fondée en 1934 à la Fédération nationale ukrainienne et dirigée par Rosalia Kowalska.

Ensuite, en 1935, un groupe de danse a été formé sous les auspices de l'Association de la jeunesse orthodoxe ukrainienne au Canada à l'église de Sainte-Sophie, qui a ensuite été rebaptisée École nationale de danse ukrainienne Vasyl Avramenko. L'école comptait les chorégraphes suivants : Vasyl Avramenko, Ivan Burycz, Ivan Pihulyak, m. Zaliopany, Victor Hladun, Roma Pryma, Vira Zaputovych, B. Kharuk et Luba Smetaniuk. 1938 a vu la création d'une école de danse ukrainienne sous les auspices de la Société culturelle Prosvita à Lachine, dirigée par Ivan Burycz, et comprenait 30 enfants inscrits.

Школа українських танців при парафії Св. Михаїла, 1935
École de danses ukrainiennes, paroisse Saint-Michel,1935
Ukrainian Dance School, Saint Michael parish, 1935

1920s—1930s

Folk dances from different regions of Ukraine, the diversity of their costumes, melodies and rhythms — represents an immortal heritage of our people, which, thanks to Ukrainian immigration, found a place and forever imprinted itself into Canada's cultural fabric.

Already in 1929, the Prosvita Society of Point St. Charles founded a Ukrainian folk dance school, under the direction of Ivan Pihulyak. It was attended by 40 dancers. At different times, the school was led by Ivan Burycz, Ivan Obukh and Edward Dorozhowsky, and had up to 65 children enrolled. The dancers performed at various festivals, during cultural and religious holidays, including during McGill University's student organized Ukrainian Week program.

Long-time teacher and choreographer Peter Marunczak Sr. was its last director, a position he held till 1990.
There was also a Ukrainian Dance School at the Saint-Michael parish, under the direction of Stefan Palij. Another Ukrainian folk dancing school was founded in 1934 at the Ukrainian National Federation, led by Rosalia Kowalska.

Then in 1935, the Ukrainian Orthodox Youth of Canada formed a dance group at the church of Saint Sophie, which was later renamed the Vasyl Avramenko National School of Ukrainian Dance. The school had the following choreographers on staff : Vasyl Avramenko, Ivan Burycz, Ivan Pihuliak, Mr. Zalopany, Victor Hladun, and also Roma Pryma, Vira Zaputovych, B. Kharuk and Luba Smetaniuk. In 1938 the Prosvita Society of Lachine organized a Ukrainian Dance school, led by Ivan Burycz and had 30 children.

Ансамбль українського танцю “Марунчак”

Один найвідоміших монреальських танцювальних ансамблів був заснований професійним хореографом Петром Марунчаком в 1945 році як танцювальний ансамбль МУНО (Молодь Українського Національного Об’єднання), який згодом перетворився в Український національний фольклорний ансамбль, а відтак в Український танцювальний ансамбль “Марунчак”. У 1956-1957 роках колектив був запрошений в Торонто виступити на конвенції Ліги української молоді та на фестивалі з нагоди 25-річчя УНО в Канаді. Щорічно група брала участь у монреальському фольклорному маскараді, щорічному танцювальному вечорі етнічних груп в університеті McGill, в 1964 році виступала на Світовому ярмарку в Нью-Йорку, показала свою майстерність під час виставки Експо-67. У 1974 році у Філадельфії на фестивалі танцювальних ансамблів Північної Америки ансамбль П. Марунчака виграв три нагороди за оригінальність, презентацію та групове виконання. У 1985 році під час благодійного вечора виступ танцюристів був відзначений прем’єр-міністром Канади П’єром Еліотом Трюдо та всесвітньовідомим танцюристом Рудольфом Нуреєвим. З 1990 року ансамбль продовжує виступати в Канаді та Америці під художнім керівництвом доньки П. Марунчака Донни Марунчак. Група здійснила успішне турне Східною Європою, брала участь у концертах в Канадському музеї цивілізації, щорічно виступає на фольклорному фестивалі в м. Драмонвіль (Квебек) та різних заходах української громади Монреаля.

Ensemble de danses ukrainiennes Marunczak

L’ensemble a été fondé en 1945 par Peter Marunczak Sr. et est sous la direction artistique de Donna Marunczak depuis plus de vingt ans. Ils ont joué partout au Canada, aux États-Unis; ont fait une tournée de l’Europe de l’Est et, outre les spectacles de Montréal et du Festival folklorique de Drummondville, ont participé à plusieurs événements clés au Musée canadien des civilisations, à Hull. Aussi, l’ensemble est invité pour divertir lors de cérémonies de mariage, des fêtes, des réceptions et d’autres événements dans la région de Montréal. En 1956, l’ensemble apparaît comme vedette invitée lors du concert de la convention de la Ligue des jeunes ukrainiens d’Amérique du Nord. Peter Marunczak Sr a été coordonnateur, chorégraphe et directeur des danses folkloriques présentées lors du festival du 25e anniversaire de la fondation de la Fédération nationale ukrainienne du Canada, à Toronto, en 1957. Le groupe se produisait annuellement au Spectacle Folklorique du Forum de Montréal et au Flying Carpet de l’Université McGill. L’ensemble avait une place de choix à la Foire mondiale de NY, en 1964. De même au Madison Square Gardens. En 1974, l’ensemble a été honoré au Festival de Danse lors du 28e Congrès annuel de la Ukrainian National Association, à Philadelphie, en remportant sur tous les autres participants nord-américains les trois trophées dans les catégories de l’Originalité, de la Présentation et de l’Exécution de groupe. Les danseurs ont participé à L’événement de collecte nationale de fonds pour les Arts, 1985, au cours duquel ils ont été honorés par les principaux invités, le premier ministre Pierre Elliot Trudeau et le maître de danse Rudolf Noureev.

Marunczak Ukrainian Dance Ensemble

The Ensemble was founded in 1945 by Peter Marunczak Sr. In 1956 ensemble appeared as featured guest artist at the convention concert of the Ukrainian Youth League of North America, at the 25th anniversary festival of the Ukrainian National Federation of Canada, Toronto in 1957. The group appeared yearly at Montreal Forum’s Pageant Folklorique and McGill’s Flying Carpet. The ensemble was a popular act at the 1964 NY World’s Fair as well as Madison Square Gardens. In 1974 the ensemble was honoured at the Ukrainian national association’s 28th Annual Convention’s dance Festival in Philadelphia by winning all three award trophies in the categories of Originality, Presentation, and Group Execution over all other North American performers. In 1985, the dancers performed at the National Fund Raising Event for the Arts and were honoured by key guests Prime Minister Pierre Elliot Trudeau and dance master Rudolf Nureyev. Since 1990, the ensemble has been under the artistic direction of Donna Marunczak. They have performed across Canada, the United States, completed the Eastern European tour, and besides the performances in Montreal and the Drummondville Folk Festival, have entertained at several key events at the Canadian Museum of Civilization in Hull. As well, the ensemble performs at weddings, festivals, receptions, and other events in and around Montreal.

1960-ті роки

У 1960-1961 роках з'являються три танцювальні школи: при церквах Св. Покрови в Монреалі і Св. Юрія в м. Лашін (керівник — Петро Марунчак), а також при Союзі Українок Канади парафії Св. Софії, якими керували Оля Крисюк та Євгенія Заґурак. Наступні роки (1963-1964) принесли популярність і визнання сумівському танцювальному ансамблю "Полтава" під керівництвом балетмейстра Віктора Гладуна. Окрім Квебеку, група неодноразово давала концерти і поза межами провінції: в містах Онтаріо — Гус-Бей, Нор-Бей, Оттава, Ошава, Торонто, а також на Лабрадорі.

З нагоди 45-ліття творчої праці видатного хореографа В. Авраменка в 1963 році під патронатом Конґресу Українців Канади відбувся ювілейний фестиваль українського народного танцю, в якому взяли участь найкращі тацювальні ансамблі Монреаля — групи Віктора Гладуна (СУМ), Петра Марунчака (УНО) та Івана Обуха ("Просвіта").

У 1964 році при парафіях Св. Юрія в м. Лашін і Св. Покрови був заснований хоровий, а згодом танцювально-хоровий колектив "Молода Україна", який з великим успіхом гастролював провінціями Квебек та Онтаріо і відвідав міста — Шербрук, Ленноксвіль, Торонто, Ошава, Ст. Катрінс, Лондон (Онтаріо), Кітченер.

Les années 1960

Trois écoles sont apparues dans les années 1960-1961 : les deux premières dans la paroisse de Marie la Protectrice de Montréal et dans la paroisse de Saint-George à Lachine, sous la direction de Peter Marunczak; et la dernière, parrainée par l'Association des femmes ukrainiennes à la paroisse de Sainte-Sophie dans Rosemont, dirigée par Olha Krysyuk et Eugenia Zagurak.

En 1963-1964, l'ensemble de l'Association de la jeunesse ukrainienne Poltava dirigée par Victor Hladun a gagné beaucoup de popularité et de reconnaissance. Outre les concerts locaux, l'ensemble a joué dans les villes de Goose Bay au Labrador, North Bay, Ottawa, Oshawa et Toronto.

En 1963, le Comité ukrainien canadien a offert un festival de danse folklorique ukrainienne pour marquer le 45e anniversaire de la contribution de Vasyl Avramenko à la danse. Les ensembles de danse qui y participent sont : Poltava sous Victor Hladun; le groupe de la Fédération nationale ukrainienne, sous Peter Marunczak Sr.; l'ensemble de la société Prosvita (Pointe-Saint-Charles), sous Ivan Obukh.

En 1967, "Moloda Ukraina" a été fondée, d'abord comme chœur, puis on introduit la danse dans son répertoire. Cet ensemble eut beaucoup de suc- cès lors d'une tournée comprenant les villes de Sherbrooke et Lennoxville (au Québec), puis Toronto, Oshawa, St Catherines, London et Kitchener.

1960's

Three schools appeared in the years 1960–1961: at Montreal's Mary the Protectress parish and St. George's parish in Lachine, led by Peter Marunczak, and at the Ukrainian Women's Association of Canada branch at St. Sophia, led by Olha Krysiuk and Eugenia Zagurak.

In 1963–1964, the Ukrainian Youth Association's ensemble 'Poltava' led by balletmaster Victor Hladun, gained much popularity and recognition. Besides local concerts, the ensemble performed in Goose Bay, Labrador and in North Bay, Ottawa, Oshawa and Toronto.

In 1963, under the Ukrainian Canadian Committee patronage a jubilee festival of Ukrainian folk dance was organized to mark the 45th anniversary of Vasyl Avramenko's contribution to dance. Dance ensembles that took part in it were: Poltava under Victor Hladun; Ukrainian National Federation's, under Peter Marunczak Sr.; and Prosvita Society's, under Ivan Obukh.

In 1967, 'Moloda Ukraina' was founded first as a choir, then introduced dance into their repertoire. This ensemble performed with great success during a tour that included the cities of Sherbrooke and Lennoxville (in Quebec), then Toronto, Oshawa, St. Catherines, London (Ontario) and Kitchener.

"Троянда"

Танцювальний ансамбль був заснований у 1989 році чотирма молодими ентузіастами - Танею Гарасимович-Куташ, Богданом Климчуком, Тарасом Мазепою і Тересою Ґрошко. До групи входять майже 50 студентів різного віку. В основі репертуару лежать українські народні танці Західноїта Центральної України, які доповнюються театралізованою та сучасною хореографією. Окрім української громади, "Троянду" запрошують на щорічний парад монреальської ірландської спільноти Св. Патрика, на фестиваль сміху "Juste pour rire ", гірський курорт Мон- Трамблан на півночі від Монреаля, Міжнародний фольклорний фестиваль в м. Драмонвіль, а також на різні прийняття.

Troyanda

Établi en 1989 par quatre jeunes danseurs enthousiastes, Tanya Harasymowycz-Kutash, Bohdan Klymchuk, Taras Mazepa et Teressa Grosko. Cette troupe est composée d'une cinquantaine d'étudiants utilisant leurs talents de danseurs passionnés, et un répertoire de danses qui se concentre principalement sur les régions centrales et occidentales de l'Ukraine. Les danseurs perpétuent l'esprit et les traditions de leurs ancêtres à l'aide de ces danses traditionnelles, théâtrales ou à chorégraphie contem-poraine, dans des festivals tels que le Mondial des Cultures de Drummondville, ou des évènements corporatifs comme ceux du Cirque du Soleil, de Juste pour rire ou même de la parade de la St-Patrick. Autres endroits où ils se sont présentés : centre de villégiature du Mont-Tremblant, l'État de New York (les Catskills), Terre des Hommes et la Place des Arts (Montréal)

Troyanda

The group was founded in 1989 by four enthusiastic Ukrainian dancers, Tanya Harasymowycz-Kutash, Teressa Grosko, Bohdan Klymchuk and Taras Mazepa. The school consists of about 50 students with a repertoire of dances focusing mainly on the central and western regions of Ukraine portrayed in traditional, theatrical and contemporary choreography. Some noted performances where the Troyanda dancers have performed are: St. Patrick's day parade; Mont-Tremblant Resort; Drummondville International folk festival; New York State (the Catskills); Man and His World (Montreal); and Place des Arts (Montreal's cultural arts centre).

“Барвінок”

Школа українського народного танцю була заснована в 1990 році Наталею Гавриляк і Любою Костюк, які, навчаючись у шкільному віці у відомого хореографа Віктора Гладуна, хотіли передати своїм учням розуміння українського танцю, показати багатство його хореографії та розмаїття костюмів різних реґіонів України — Полтавщини, Буковини, Гуцульщини та інших. Для піднесення мистецького рівня школи було запрошено хореографів з України, які проводили творчі майстерні для старших учнів. Окрім концертів в кінці навчального року, школу запрошували виступати на фестивалях в Монреалі та його околицях. У 1992 році танцюристи взяли участь у святкуванні 100-ліття поселення українців у Канаді в монреальському культурно-мистецькому центрі “ Place des Arts”, неодноразово представляли вертеп під час різдвяних свят в різних українських парафіях Монреаля. Останній виступ школи відбувся в 2001 році.

Barvinok

L’école Barvinok de la danse folklorique ukrainienne a été établie en 1990 par Natalia Hawrylak et Luba Kostiuk, qui ont été introduites à la danse ukrainienne à un âge précoce par Victor Hladun. Elles voulaient inculquer à leurs élèves une compréhension de la danse ukrainienne et de la façon dont elle change, en costume et en chorégraphie, d’une région à l’autre. On y a enseigné les danses des régions de Poltava, Bukovyna et des Houtsoules. Plusieurs ateliers, donnés par des chorégraphes invités en prove- nance d’Ukraine, ont été offerts aux élèves plus âgés. En plus de ses récitals de n d’année, l’école était souvent invitée à participer à de nombreux festivals culturels dans et autour de Montréal (les célébrations de la Fête du Canada à Beacons eld, les journées de Kirkland, le Festival de danse de Montréal Ouest, le festival du printemps du Tudor Hall, d’Ogilvy). Elle a également participé aux célébrations du centenaire de l’établissement des Ukrainiens au Canada, à la Place des Arts, en 1992. Grâce à la participation des parents, l’école a également organisé un Vertep (théâtre traditionnel de marionnettes) bien accueilli dans de nombreuses paroisses à Montréal. L’école a donné ses cours principalement dans l’Ouest de l’Île, mais avait également une deuxième adresse dans le secteur Rosemont depuis plusieurs années. Le dernier récital de n d’année de l’école Barvinok eut lieu en 2001

.

Barvinok

The Barvinok School of Ukrainian Folk Dance was established in 1990 by Natalia Hawrylak and Luba Kostiuk, who were introduced to Ukrainian dancing at an early age by Victor Hladun. They wished to instill in their students an understanding of Ukrainian dancing and how it changes, both in costume and in choreography, from region to region. Dances from the Poltava, Bukovyna, and Hutsul regions were taught. Several workshops, given by invited choreographers from Ukraine, were offered to older students. Apart from its end-of-year recitals, the school was often invited to perform at many cultural festivals in and around Montreal (Canada Day celebrations in Beaconsfield, Kirkland days, Montreal West dance festival, Tudor Hall spring festival at Ogilvy’s). It also took part in the Centennial celebrations of the settlement Ukrainians in Canada at Place des Arts, in 1992. Through the involvement of the parents, the school also staged a Vertep (a traditional puppet theatre) that was well received in many parishes in Montreal. The school ran its classes primarily in the West Island, but also had a second location in the Rosemont area for several years. The Barvinok school’s last end-of-year recital took place in 2001.

“Мрія”

Ансамбль був заснований у 2005 році Оленою Василенко при катедрі Св. Софії в Монреалі. Незважаючи на те що традиційні українські танці залишались основою виступів, в репертур колективу також було включено танці інших стилів — латинські, танґо і гіп-гоп. “Мрія” виступала на багатьох благодійних заходах, концертах і фестивалях в Монреалі, Торонто й Оттаві. Завдяки зусиллям талановитого хореографа Діани Гусєвої та відданості членів ансамбль здобув успіх і визнання глядачів.

Mria

L’ensemble de danse ukrainienne Mria a été fondé par Elena Vasylenko en 2005, à la cathédrale Sainte-Sophie. Bien que la danse traditionnelle reste au cœur de ses performances, son répertoire comprend d’autres styles tels que la danse latine, le tango et le hip-hop. Mria a participé à divers événements, concerts et festivals de bienfaisance à Montréal, Toronto et Ottawa. Une bonne partie de son succès est dû aux efforts de la chorégraphe Diana Guseva ainsi qu’à la passion et à la dévotion des membres de la troupe à la danse.

Mria

The Mria Ukrainian dance ensemble was founded by Elena Vasylenko in 2005 at Saint-Sophie’s Cathedral. Although traditional dance remains at the core of their performances, their repertoire includes other styles such as Latin dance, the tango and hip-hop. Mria has performed at various charitable events, concerts and festivals in Montreal, Toronto and Ottawa. A good deal of its success is due to the efforts of choreographer Diana Guseva as well as to the troupe members’ passion and devotion to dance.

Хореографія, балет, бальні танці / Chorégraphie, ballet, danse de salon / Choreography, ballet, ballroom dancing

Василь Авраменко (1895—1981)
Балетмейстер, хореограф, викладач. Народився на Черкащині. Після закінчення драматичної школи в Києві, вів танцювальні гуртки в містах Волині, був актором професійного театру М. Садовського. Від грудня 1925 року жив у Канаді, де заснував і очолив переїзну школу, в якій навчав театрального мистецтва і хореографії. У 1928 році переїхав до Нью-Йорка. Гастролював із ансамблем українського народного танцю по Європі, Америці, Австралії та Ізраїлю. Здійснив турне Північною Америкою разом із хором О. Кошиця, під час якого виступив в Metropolitan Opera, де представив публіці театралізоване дійство з 600 танцюристів, 100 хористів і оркестру. Заснував "Школу народного танку" при церкві Св. Софії в Монреалі. У 1930-1936 роках створив близько 50-ти танцювальних груп по всій Північній Америці, давши поштовх плідній і довголітній традиції народного танцю в діаспорі. У 1936 році заснував і очолив власну кіностудію в Нью-Йорку, де було поставлено фільми за п'єсами українських драматургів-класиків. А в 1938 році заснував СУМК кіностудію, яка базувалась в Монреалі. Найвидатніша кіноробота В. Авраменка – звуковий фільм "Тріумф українського танцю", над яким він працював 25 років. Методику викладання українського народного танцю він опрацював у підручнику "Українські національні танки, музика і стрій". Василь Авраменко по праву вважається "батьком українського танцю".

Vasyl Avramenko (1895—1981)
Maître de ballet, chorégraphe, professeur. Né aux environs de Tcherkassy. Après avoir terminé l'école d'art dramatique à Kyïv, il a organisé des cours de danse dans plusieurs villes et était un acteur professionnel au théâtre de M. Sadovsky. Il a immigré au Canada en décembre 1925, où il a fondé et dirigé une école itinérante pour enseigner le théâtre et la danse. À partir de 1928, il a vécu à New York. À l'invitation du gouvernement canadien, V. Avramenko participe à la célébration du 60e anniversaire de l'uni cation de toutes les provinces canadiennes. Entre 1920 et 1950, il a été en tournée avec l'Ensemble de danse folklorique ukrainienne en Europe, en Amérique, en Australie et en Israël. Il a joué sur la scène de l'Opéra Métropolitain de New York en 1931, avec 500 danseurs, 100 chanteurs et un orchestre. En 1935, il a dansé à la Maison-Blanche (Washington). Entre 1930 et 1936, il a créé 50 groupes de danse en Amérique du Nord, donnant ainsi un élan à la longue et fructueuse tradition de la danse folklorique de la diaspora. En 1936, il a fondé et dirigé son propre studio de cinéma à New York, où des films de pièces de théâtre et d'opérettes de dramaturges classiques ukrainiens ont été réalisés. À la n de 1938, Avramenko a fondé le SUMK Film Studio, dont le siège social était à Montréal. Ses œuvres les plus remarquables : le film sonore Triomphe de la danse ukrainienne (1954), sur lequel il a travaillé pendant 25 ans; et son manuel Les danses, musiques et costumes ukrainiens nationaux (1941). On lui reconnaît le titre de « Père de la danse ukrainienne.»

Vasyl Avramenko (1895—1981)
Ballet master, choreographer, teacher. Born in the Cherkassy region of Ukraine. After finishing the drama school in Kyiv, organized dance courses in many cities and started performing as a professional actor at Sadovsky's Theatre. From December 1925, he lived in Canada, where he founded and directed a mobile school to teach theatre and dance. From 1928, he lived in New York. At the invitation of the Government of Canada, V. Avramenko is participating in the celebration of the 60th anniversary of the unification of all Canadian provinces. During the 1920–1950 period, he toured with the Ukrainian folk dance ensemble in Europe, America, Australia and Israel. He performed on stage of the Metropolitan Opera House in 1931 with 500 dancers, 100 singers and an orchestra, and in 1935 gave a concert at the White House (Washington). Between 1930 and 1936 he created 50 dance groups across North America, giving impetus to the long and fruitful tradition of folk dancing in the diaspora. In 1936, he founded and directed his own film studio in New York City, where films of plays and operettas by Ukrainian classical playwrights were made. The Avramenko SUMK Film Studio, with headquarters in Montreal, was founded in late 1938. His most notable works are the sound film Triumph of Ukrainian Dance (1954), on which he worked for 25 years, and the manual Ukrainian national dances, music and costumes (1941). He is recognized as the "Father of Ukrainian Dance."

Петро Марунчак (1928—1990)

Народився на Тернопільщині. Після переїзду до Канади у 7-річному віці почав займатися танцями. У Монреалі його вчителями були відомі хорографи Є. Ліс і Л. Ширяєва, після чого' він продовжив своє навчання в українському культурно-освітньому товаристві "Просвіта" у Вінніпезі. Засновник Українського танцювального ансамблю "Марунчак" в Монреалі при УНО, інструктор танців при товаристві "Просвіта", при церквах Св. Юрія і Св. Покрови, П. Марунчак обіймав важливі посади в місцевих, провінційних та федеральних культурних установах, в 1964 році його було обрано Головою Ради етнічних народів Квебеку. Під час Експо-67 був обраний продюсером всіх етнічних шоу і куратором павільону "Етнічна мозаїка", відомого під назвою "20 країн, 20 народів". У 1977 році з нагоди 25-ліття правління королеви Єлизавети II був нагороджений медаллю за заслуги в мистецтві. Як талановитого хореографа П. Марунчака часто запрошували викладати в різні танцювальні школи по всій Північній Америці.

Peter Marunczak Sr. (1928—1990)

Maître de l'art de la danse populaire ukrainienne et chorégraphe accompli, il est né dans la région de Ternopil, en Ukraine. Après son arrivée au Canada, il a commencé sa carrière de danse à l'âge de sept ans. À Montréal, ses professeurs étaient Elizabeth Leese et Ludmilla Chiriae , et il a poursuivi ses études au Centre culturel et éducatif ukrainien de Winnipeg. Vers 1945-1948, il a fondé le groupe de danse de l'UNYF, qui s'est transformé en Groupe folklorique national ukrainien, puis en Groupe de danse ukrainienne Marunczak. En 1964, il a été élu à la présidence du Conseil des peuples ethniques québécois. Il a occupé des postes prestigieux d'exécutifs culturels locaux, provinciaux et fédéraux. Lors de l'Expo 67, Terre des hommes, P. Marunczak a été choisi producteur de tous les spectacles ethniques au Kiosque international, ainsi que le conservateur du Pavillon de mosaïque ethnique désigné 20 pays, 20 nations. En 1977, à l'occasion du 25e anniversaire de l'accession de Sa Majesté au trône, P. Marunczak a reçu une médaille de la Reine Élizabeth II pour honorer sa contribution aux arts. Il a aussi été professeur de danse à la société culturelle Prosvita et auprès des paroisses de Saint George et de Sainte-Marie-Protectrice de Montréal. Il a été fréquemment invité par de nombreuses écoles à travers l'Amérique du Nord, en tant qu'instructeur invité, et a dirigé le camp de danse d'été à Soyuzivka, aux États-Unis, a enseigné à Drummondville, QC; il a été chargé d'enseignement à l'école de danse Barvinok en Ontario et à la Tyrsa Dancers de Burlington pendant une décennie.

Peter Marunczak Sr. (1928—1990)

Born in the Ternopil region, Ukraine. Having arrived in Canada, he started his dancing career at the age of seven. In Montreal, his teachers were Elizabeth Leese and Ludmila Chiriae , and he pursued his studies at the Ukrainian Cultural and Educational Centre in Winnipeg. Around 1945-48, he founded the UNYF Dance Ensemble that evolved into Ukrainian national Folk Ensemble and further into Marunczak Ukrainian dance Ensemble. He held distinguished positions on local, provincial and federal cultural executives. With the advent of Expo 67, Man and His World, P. Marunczak was chosen producer of all ethnic shows at the International Bandshell, as well as curator of the Ethnic Mosaic Pavilion known as 20 Countries, 20 nations. In 1977 P. Marunczak was presented a medal by Queen Elizabeth II on the occasion of the 25th anniversary of Her Majesty's ascension to the throne to honour his contribution to the arts. He was also a dance instructor at the Prosvita Society, and at the parishes of Saint George and Saint Mary The Protectress. He was frequently invited by many schools across North America as a guest instructor and led the summer dance camp at Soyuzivka, USA, taught in Drummonville, QC as well as instructed the Barvinok Dance School in Ontario and Tyrsa Dancers of Burlington for a decade.

Рома Прийма-Богачевська (1927—2004)

Балерина, хореограф. Народилась в Перемишлі, випускниця балетної школи Львівської опери та школи модерного танцю. Прима-балерина Львівської опери, театрів Австрії, а згодом Королівського балету у Вінніпезі. У 1949-1951 роках, проживаючи в Монреалі, танцювала в театрі знаменитої балерини Рут Сорель, викладала українські танці при церкві Св. Михаїла, де підготувала з дітьми балет у власній постановці "Пробудження весни" і цикл українських народних танців. Також була хореографом школи українського танцю при парафії Св. Софії. Виїхала до Нью-Йорка, де заснувала школу балету та українських народних танців, яка існує до теперішнього часу. З програмою "Танці і характери України" у творчому тандемі з мамою як акомпаніатора здійснила концертне турне культурними центрами Канади, Північної та Центральної Америки.

Roma Pryma-Bohachevsky (1927—2004)

Elle est graduée de l'École de ballet de l'Opéra de Lviv et de l'École de la danse moderne. Elle fut soliste à l'Opéra de Lviv, dans des théâtres en Autriche et au Ballet Royal de Winnipeg. Elle a vécu à Montréal seulement deux années (1949-1950), où elle dansa au théâtre de Ruth Sorrel. Elle enseigna le ballet et les danses folkloriques ukrainiennes dans la salle paroissiale de l'église Saint-Michel où elle prépara les enfants pour un ballet de sa composition qu'elle chorégraphia Le réveil du printemps. Elle quitta Montréal pour New York où elle fonda une école de ballet et de danse ukrainienne qui existe toujours. Avec sa mère comme accompagnatrice, Roma Pryma entreprit une tournée des lieux culturels du Canada, de l'Amérique du Nord et de l'Amérique Centrale avec un programme original : Les danses et les caractères de l'Ukraine.

Roma Pryma-Bohachevsky (1927—2004) She was a graduate of the School of Ballet of the Lviv Opera and the School of Modern Dance. Soloist of the Lviv Opera, Austrian theatres and of the Royal Ballet in Winnipeg. She lived in Montreal for only two years (1949–1950) where she danced in the theatre of Ruth Sorrel. She taught ballet and Ukrainian folk dances in the parish hall of the Ukrainian church of Saint Michael. There she choreographed a ballet of her own composition, The Awakening of Spring, which was performed with great success by the children of the community. The program included a medley of Ukrainian dances of Pryma's composition. She moved to New York where she founded a ballet school of Ukrainian dance which exists to this day. With her mother as musical accompanist, Roma Pryma toured with an original program, Dances and Characters of Ukraine, the cultural centres of Canada, North and Central America.

Танець "Аркан" Danse Arkan Dance

Дитячий балет "Пробудження весни", реж. Р. Прийма
Ballet pour enfants L'éveil du printemps
Children's ballet Awakening of Spring, dir. R. Pryma

Меланія Павлів

Балерина, хореограф. Закінчила L'École superieure de Danse du Québec, виступала солісткою різних танцювальних колективів Монреаля та була першою канадською балериною в Національному академічному театрі опери та балету України ім. Т. Г. Шевченка в Києві. У 1990 році стала співзасновницею професійної компанії "Le Ballet National du Québec", яка об'єднала танцюристів з України і Квебеку. Викладацьку кар'єру розпочала як асистент у е National Ballet School of Canada в Торонто, а пізніше викладала у L'École superieure de Danse du Québec. У 2001 році заснувала балетну школу Hamilton City Ballet, де й до сьогодні викладає танцювальне мистецтво для учнів різного віку. Як благодійна установа, ця школа в 2013 році стала першою в Канаді, де створено спеціальну програму, яка на основі балетних вправ допомагає хворим на Паркінсон. У 2009 році відкрила Hamilton Academy of Performing Arts, власну цілоденну школу, що дає змогу учням початкової та середньої загальноосвітніх шкіл здобути як мистецькі навички, так і виконати шкільну програму Міністерства освіти Онтаріо. Ведуча багатьох культурних заходів української громади і телевізійної програми "Télé-Ukraine" в Монреалі, талановитий ілюстратор пластового пісенника та журналів "Готуйсь" і "Юнак", почесний член Vancli en Arts Foundation. У 2015 році М. Павлів отримала нагороду Paul Harris Fellowship Award за мистецьку діяльність, а в 2017 році — нагороду м. Гамільтон за внесок у розвиток мистецької освіти.

Melania Pawliw

Melania est diplômée de l'École supérieure de danse du Québec, à Montréal. Elle était soliste et danseuse principale à Montréal et à l'étranger, notamment au Théâtre National de l'opéra et du ballet Taras Chevtchenko d'Ukraine, à Kyïv. Melania débuta sa carrière dans l'enseignement à l'École nationale de ballet du Canada, à Toronto, comme assistante pédagogique, et a ensuite enseigné à l'École supérieure de danse du Québec. Après avoir déménagé à Hamilton, Melania a cofondé le Hamilton City Ballet en 2001, où elle enseigne et chorégraphie toujours pour les étudiants de tous âges. En 2013, Melania prend la direction du Hamilton City Ballet qui est devenu la première école de ballet au Canada à o rir des cours de danse pour les personnes atteintes de la maladie de Parkinson. En 2009, Melania est devenue membre fondatrice et directrice artistique associée du Hamilton Academy of Performing Arts. Cette école indépendante o re aux élèves du primaire et du secondaire l'opportunité de se perfectionner dans les programmes en arts du spectacle et d'obtenir un curriculum académique enrichi du ministère de l'Éducation de l'Ontario. Melania a participé à de nombreuses activités culturelles et programmes communautaires tels qu'animatrice de Télé-Ukraine, programme télévisé ukrainien à Montréal. Elle se distingue aussi comme illustratrice; ses dessins peuvent être vus dans les magazines pour enfants Hotuys, Yunak et le cahier de musique de Plast. Melania est membre honoraire de la Vancli en Arts Foundation et, en 2015, elle reçoit le prix Paul Harris pour ses contributions artistiques dans sa communauté. En 2017 Melania gagne le Prix des Arts de la ville de Hamilton pour sa contribution à l'éducation des arts et aux arts communautaires.

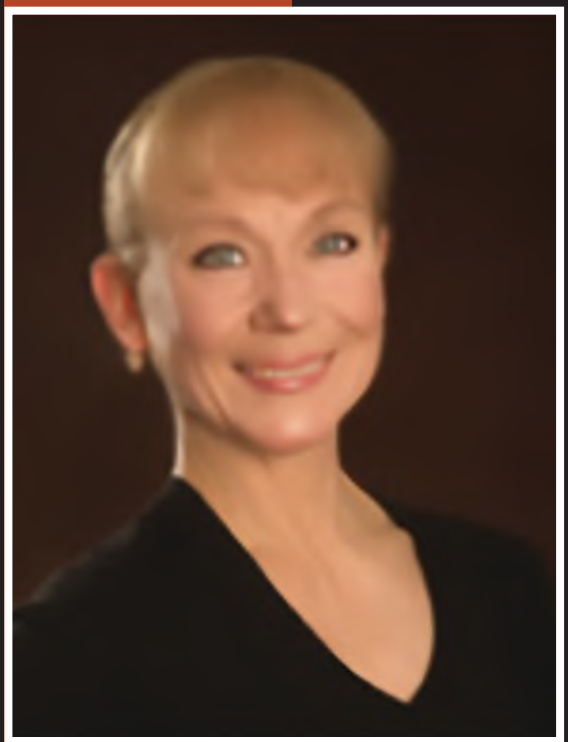
Melania Pawliw

Melania is a graduate of L'École Supérieure de Danse du Québec in Montreal. She was a soloist and principal dancer in Montreal and abroad, notably the Taras Shevchenko National Opera and Ballet Theatre of Ukraine in Kyiv. Melania's teaching career began as an assistant teacher at The National Ballet School of Canada in Toronto and later at L'École Supérieure de Danse du Québec. After moving to Hamilton, Melania co-founded the Hamilton City Ballet in 2001, where she still teaches and choreographs for students of all ages. In 2013, Hamilton City Ballet became the first ballet school in Canada to offer Dance for Parkinson's classes for people with Parkinson's disease, which Melania conducts. In 2009 Melania became a founding member and Associate Artistic Director of Hamilton Academy of Performing Arts, an independent school offering elementary and secondary school students the opportunity to pursue excellence in both the Performing Arts and Ontario Ministry of Education enriched academic curriculum. Melania has been active in many cultural activities and community events, such as the TV hostess for Tele-Ukraine, a Ukrainian television program in Montreal. She is also a talented illustrator; her drawings can be seen in children's magazines Hotuys, Yunak, and the Plast songbook. Melania is an Honorary Member of the Vancli en Arts Foundation and the recipient of the 2015 Paul Harris Fellowship Award for her artistic contributions in her community. Melania won the 2017 City of Hamilton Arts Award for Arts Education and Community Arts.

Сильвія Кінал-Давидович

Балерина. З п'яти років навчалась в l'École Supérieure des Grands Ballets Canadiens в Монреалі у всесвітньовідомих викладачів. У 16 років була нагороджена срібною медаллю на 8-му Міжнародному балетному конкурсі у Варні (Болгарія). У 1978 році від імені англійської королеви Єлизавети була визнана видатною артисткою Канади. Сильвія зробила світове турне як прима балерина з Канадським та Клівлендським балетами, а також з головними танцюристами Театру американського балету, виступала на Кубінському міжнародному танцювальному фестивалі. Під час своєї кар'єри працювала з визначними хореографами і виконувала головні ролі в багатьох балетах.

Sylvia Kinal-Davidowitz

Ballerine. A commencé ses études à l'École Supérieure des Grands Ballets Canadiens, à l'âge de cinq ans, et a étudié avec des enseignants parmi les plus célèbres au monde. À l'âge de 16 ans, elle a reçu la médaille d'argent au VIII Concours international de ballet de Varna, Bulgarie. En 1978, elle a été reconnue comme une artiste exceptionnelle du Canada, accordé par Sa Majesté, la reine Élisabeth d'Angleterre. Elle fait le tour du monde en tant que première danseuse avec Les Grands Ballets Canadiens et le Ballet de Cleveland; avec aussi les principaux danseurs de l'American Ballet Theater. Sylvia s'est encore produite à Cuba, au Festival international de danse cubaine. Sylvia a travaillé avec des chorégraphes réputés et a joué des premiers rôles dans de nombreux ballets.

Sylvia Kinal-Davidowitz

Ballerina. Began her studies at the École Supérieure des Grands Ballets Canadiens at age five, and has studied under some of the worlds most outstanding teachers. At age 16, she was awarded the silver medal at the VIII International Ballet Competition in Varna, Bulgaria. In 1978, she was recognized as an Outstanding Artist of Canada, bestowed on her by HRH Queen Elizabeth of England. She toured the world as a principal dancer with Les Grands Ballets Canadiens and the Cleveland Ballet as well as with principal dancers from American Ballet Theatre. Also, Sylvia performed in Cuba at the Cuban International Dance Festival. Sylvia worked with the noted choreographers and performed principal roles in numerous ballets.

Катерина Кушнірюк

Виконавиця бальних танців. Народилась в Монреалі, де у віці 7 років почала займатися спортивними бальними танцями. Брала участь у численних культурних заходах Монреаля та української громади зокрема. Проходила семінари із світовими чемпіонами-аматорами в латинських танцях, відвідала різні міста Канади, Україну, Болгарію, Німеччину та Китай, де брала участь і виграла призові місця з латиноамериканських танців у чемпіонатах Квебеку, Канади та світу серед молодих аматорів. Своє захоплення танцювальним мистецтвом передає учням школи бальних танців.

Katherina Kushniruk

Adepte de la danse de salon et latine, elle est née à Montréal, où elle a commencé à danser à sept ans et a participé à de nombreux événements pour la communauté ukrainienne. Elle s'est jointe aux champions amateurs mondiaux de danse latine, Maurizio et Melinda, à l'occasion de séminaires. Elle a voyagé au Canada, en Ukraine, en Bulgarie, en Allemagne et en Chine; puis, en 2008-2010, elle a remporté des prix à différents championnats amateurs jeunesse de danse latine au Québec, au Canada et à travers le monde. Elle est entraîneuse dans une école de danse de salon.

Katherina Kushniruk

Ballroom dancer. Born in Montreal, she started dancing at the age of seven and performed at numerous Ukrainian community and Montreal's events. Took part at seminars with Amateur Latin World Champions Maurizio and Melinda. She travelled Canada, Ukraine, Bulgaria, Germany and China and in 2008–2010 won prizes at different Quebec, Canada and World Amateur Youth Latin Championships. She coaches at a Ballroom dance school.

З Вистави
Ніч Під Івана Купала 1-2-1931
КЛИЧ:
С... С... СУМК, СУМК, Сумківці,
Ми є члени молоді,
Будем щиро працювати
На ворога не зважати. СУМК.
АРТИСТ ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО, ВИРОБЛЯЄ
НОВУ ЗВУКОВУ ФІЛЬМУ НА ЧЕСТЬ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ.
"СКАРБИ УКРАЇНИ"
"GEMS OF UKRAINE"
AVRAMENKO
SUMK
FILM
STUDIO

ТЕАТР І КІНО

LE THÉÂTRE ET LA CINÉMATOGRAPHIE

THEATRE AND CINEMATOGRAPHY

5

Кінець 1920-х — початок 1940-х років

Важливою частиною культурно-мистецького життя новоприбулих українців було створення при церковних громадах та організаціях театральних гуртків, які включали до репертуару українську класику, а також аматорські драматичні твори. Серед перших українських драматичних гурп відомі: гурток при товаристві "Просвіта" ім. І. Франка" і театрально-хоровий ансамбль при церкві Св. Михаїла і гурток товариства "Запорозька Січ" при соборі Св. Софії, який існував з кінця 1920-х по 1945 роки. З 1932 року посаду режисера театру обіймав професійний артист Никифор Манилів. За більш ніж 15-літній період існування творчим колективом було сценічно втілено понад 50 різних вистав, у тому числі: "Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського, "Маруся Богуславка" М. Старицького, "Сватання на Гончарівці" Г. Квітки-Основ'яненка, "Сорочинський ярмарок" М. Гоголя, "Наймичка" Т. Шевченка та багато інших. Після Н. Манилова режисерами були Сидір Решетило та Галина Мельник.

У 1930 році при Українській Стрілецькій Громаді почав діяти драматичний гурток, який поставив п'єси: "Криваві перли" Д. Гунькевича, "Родинна тайна" О. Бабія, "Мартин Боруля" І. Карпенка-Карого. Разом з драматичним гуртком товариства "Запорозька Січ" було поставлено історичну драму "Між двох сил" В. Винниченка. Також при товаристві "Просвіта" в 1933 році було створено драматично-співацький гурток під керівництвом Осипа Дячишина, а після заснування "Молодої Просвіти" у 1937 році розпочав роботу молодіжний драматичний гурток під керівництвом режисера і диригента Михайла Петрашека.

Fin des années 1920 — début des années 1940

En arrivant au Canada, les immigrants ukrainiens continuent leurs traditions nationales dans leur nouvelle patrie. La vie culturelle à l'époque se déroulait auprès des paroisses. Donc les premiers groupes de théâtre amateurs s'y formaient, et comprenaient un répertoire d'oeuvres classiques et amateurs. Parmi les premiers groupes théâtraux ukrainiens figuraient : un cercle avec la Société Prosvita-I. Franko et un ensemble de chœur théâtral à l'église de Saint-Michel. Aussi, les groupes de théâtre amateur au Québec étaient formés auprès de l'organisation Zaporozka Sich à la paroisse de Sainte Sophie et qui existaient depuis les années 1920 jusqu'en 1945. En 1932, un metteur en scène professionnel, Nykyfor Manyliw, était à la tête. Sur plus de 15 périodes estivales, l'équipe créative a été mis plus de 50 représentations différentes, y compris Cosaque en exil (S. Hulak-Artemovsky), Marusya Bohuslavka (M. Starytsky), Fiançailles à Hontcharivka (H. Kvitka-Osnovianenko), La foire à Sorotchyntsi (M. Hohol), La Servante (T. Chevtchenko) et bien d'autres. Après N. Manyliw, Sydir Reshetylo et Halyna Melnyk sont les metteurs en scène.

En 1930, à la société des Fusilliers un groupe de théâtre présente des pièces d'auteurs modernes : Perles ensanglantées (D. Hunkevych), Secret de famille (O. Babij), Martyn Borulya (I. Karpenko-Kary), et, avec la compagnie de théâtre Zaporizhzhya Sich, a produit le drame historique Entre deux forces (V. Vynnychenko). En 1933, la société Prosvita a créé un club de chanteurs dramatiques, dirigé par Osyp Dyachyshyn. Peu de temps après la fondation de la Jeune Prosvita en 1937, un cercle dramatique jeunesse, sous la direction du directeur et chef d'orchestre Mykhaylo Petraszek, a commencé ses activités.

Late 1920s to Early 1940s

It was important for Ukrainian immigrants to continue their national traditions once established in their new homeland. A rich cultural and artistic life flourished within church communities. The formation of amateur theatre groups played an important role, and included not only the Ukrainian classics but also amateur dramatic works in their repertoire. Among the first Ukrainian drama groups were: a circle with the Prosvita I. Franko Society and a theatrical choir ensemble at the church of St. Michael's. The first amateur theatre groups in Quebec were established by the Zaporizhian Sich organization at Saint Sophie's parish and existed from the late 1920s to 1945. In 1932 Nikifor Manyliw was its professional theatre director. Over the span of 15 Summers the creative team put out over 50 different performances, including Cossack in exile (S. Hulak-Artemovsky), Marusya Bohuslavka (M.Starytsky), Matchmaking in Honcharivka (H. Kvitka-Osnovianenko), Sorochyntsi Fair (M. Hohol), e Servant Girl (T. Shevchenko), and many others. After N. Manyliw directors were Sydir Reshetylo and Halyna Melnyk.

In 1930, the Ukrainian Community of Fusilliers began operating drama club that presented the plays: Bloody Pearls (D. Hunkevych), Family secret (O. Babij), Martyn Borulya (I. Karpenko-Kary), and, with the Zaporizhian Sich drama company, produced the historical drama Between two forces (V. Vynnychenko). In 1933 the Prosvita Society created a group of dramatic singers led by Osyp Dyachyshyn. Shortly after the foundation of Young Prosvita in 1937, a youth dramatic circle, under the direction of director and conductor Mykhaylo Petraszek, began to work.

Драматичний гурток т-ва "Просвіта ім. І. Франка", 1928
Cercle dramatique, Société Prosvita-I. Franko
Dramatic circle, Prosvita I. Franko Society 1928

Театральний гурток при тов-ві "Просвіта", Монреаль, 1930-ті
*Ensemble théâtral, Prosvita, les années 1930 * Theatrical ensemble, Prosvita, 1930 s, Montréal*

Театрально-хоровий ансамбль при церкві Св. Михаїла, 1930-ті
Ensemble de chœur théâtral, église Saint-Michel, les années 1930

Кінець 1940-х — 1950-ті роки Після перерви, пов'язаної з подіями Другої світової війни, коли культурне життя української громади дещо деактивізувалося, кінець 1940-х років був ознаменований значним підйомом мистецької діяльності, що відбулося завдяки новій хвилі української еміґрації. Один за одним почали з'являтися нові театральні колективи, серед яких першим розпочав свою діяльність драматичний гурток при УНО під керівництвом Богдана Сенишина. Відтак у 1951 році при церкві Св. Юрія в м. Лашін з ініціативи Євгена Оборонова виникла ще одна аматорська театральна група. Члени гуртка декламували на різних національних святах і поставили декілька п'єс, серед яких "Еліксир молодості" К. Чапека і "Кармелюк" М. Старицького. В подальшому гуртком керували Михайло Гайдук та Лікера Повідайко. У 1952 році, після створення Спілки Української Молоді в Монреалі, під мистецьким проводом Л. Сливинського було організовано драматичний гурток сумівців, які ставили гостросюжетні вистави на політичні теми минулої війни: "В кігтях ҐПУ" Д. Олехновича, "Чого шумлять дуби" Л. Полтави, "УПА в Карпатах" П. Савчука, "Земля й кров" (автор невідомий). Також в середині 1950-х років діяли два аматорські театральні гуртки при парафії Св. Духа — для дорослих під керівництвом дириґента церковного хору Стефана Федущака та дитячий під керівництвом сестер-служебниць.

Наприкінці 1950-х років при молодіжній організації "Пласт" було організовано театральну групу, яку очолювала професійний режисер Наталія Геркен-Русова. Постановка її власної п'єси "Вечір в Яготині"("Шевченко у Репніних") була знята українсько- канадським кінопродюсером Богданом Солуком. Також під її керівництвом були поставлені "Сотник" Т. Шевченка, яку фільмувала національна канадська кінокомпанія "National Film Board", і "Гостина в гетьмана Івана Мазепи". У 1957 році о. Н. Кушнірик організував "Молодечий театр" при парафії Св. Михаїла, який наступного року одноразово показав виставу "Князь перед іконою" о. Н. Кушнірика. Крім того, на початку 1950-х років з успіхом йшла дитяча опера М. Лисенка "Коза-Дереза", постановку якої здійснила Ольга Сушко і яка стала передвісником створення дитячого театру.

Fin des années 1940 — les années 1950 Après l'interruption due aux événements de la Seconde Guerre mondiale, la fin des années 1940 a été marquée par une augmentation significative de l'activité artistique grâce à une nouvelle vague d'immigration ukrainienne. L'un après l'autre, de nouveaux groupes se forment. Ainsi, au sein du groupe d'art dramatique Fédération nationale ukrainienne a commencé à fonctionner sous la direction de Bohdan Senyshyn. En 1951, un groupe amateur de théâtre se forme à la paroisse de Saint George à Lachine après l'initiative d'Ewhen Oboroniw. On prépare des récitations en honneur des fêtes nationales et on met en scène des pièces telles que Élixir de jeunesse (K.Capek), Karmelyuk (M. Starytsky) et plusieurs autres. Le groupe a ensuite été dirigé par Mykhaylo Hayduk et Likera Powidajko. Après la création de l'Association de la jeunesse ukrainienne à Montréal, L. Slywynsky a formé, en 1952, un groupe dramatique qui jouait des pièces avec une forte emphase politique, surtout l'expérience récente de la Seconde Guerre mondiale.

Aussi au milieu des années 1950 on retrouve des groupes de théâtre amateur à la paroisse du Saint-Esprit : un groupe pour adultes sous la direction du chef de choeur Stefan Feduschak, et les enfants dirigés par les religieuses. A la fin des années 1950, Natalia Gerken-Rusova a dirigé un groupe de théâtre avec les Scoutes-Plast. Trois pièces ont été jouées : Une soirée à Yahotyn (N. Gerken-Rusova), qui a été filmé par le producteur ukrainien canadien Bohdan Soluk; Sotnyk (T. Chevtchenko), filmé par l'Office National du Film; et Fête chez l'Hetman Mazeppa. En 1957, le Père N. Kushnirik a organisé le théâtre des jeunes, qui a présenté, l'année suivante, la pièce Le Prince devant l'icône (N. Kushniryk); pour des raisons objectives, le groupe a cessé d'exister peu de temps après. En outre, le début des années cinquante a vu l'opéra d'enfants très réussie Koza-Dereza (M. Lyssenko) produite

Late 1940s — 1950s After a short hiatus due to the war years, the late 1940s saw a significant rise in artistic activity thanks to a new wave of Ukrainian immigration. New groups begin to form. At the Ukrainian National Federation a drama company begins to operate under the director Bohdan Senyshyn.In 1951 Ewhen Oboroniw of Saint George's parish in Lachine sets up an amateur theatre club. Its members prepared recitations in honour of various national holidays and performed the plays: Elixir of youth (K. Capek) Karmelyuk (M. Starytsky) and others. Subsequently the club was led by Mykhaylo Hayduk and Likera Powidajko. After the creation of the Ukrainian Youth Association in Montreal, L. Slyvynsky organized a drama group under his leadership in 1952, which put hard-hitting plays dealing with the political issues of the recent war.

Also in the mid-1950s were amateur theatrical groups at The Holy Ghost parish: a club under church choir conductor Stefan Feduschak, and a children's club led by nuns.In the late fifties, Natalia Gerken-Rusova directed a theatrical group with Plast Scouting members. They performed three plays: Evening in Yahotyn (N. Gerken-Rusova), which was filmed by Ukrainian-Canadian film producer Bohdan Soluk; Sotnyk (T. Shevchenko), which was shot by the National Film Board of Canada and Feast with Hetman Mazeppa. In 1957, Fr. N. Kushniryk organized a Youth Theatre, which, the following year, performed the play e Prince before the Icon (N. Kushniryk); for objective reasons the group soon ceased to exist. In addition, the early fifties saw the successful children's opera by M. Lysenko "Koza-Dereza" produced by Olha Sushko, a project that brought about the creation of a children's theatre.

Вистава "Сотник" Т. Шевченка
Présentation de « Sotnyk » de T. Chevtchenko
Performance of T. Shevchenko's "Sotnyk"

Дитячий театр “Веселка”

Керівником театру був відомий сценічний декоратор Богдан Білошевський. Першим виступом театру (разом зі школою при парафії Св. Михаїла) було відзначення 10-ї річниці смерті Мит. А. Шептицького “Поклін дітей великому митрополитові”. За два перші роки після заснування в 1954 році з успіхом пройшли три вистави: казка Г. Х. Андерсена “Дівчинка із сірниками”, п’єса-казка В. Короліва-Старого “В ніч під Івана Купала”, в якій брало участь майже 50 дітей, “У Різдвяну ніч”, а також сценка Р. Завадовича “Діва Марія допомогла”. Театр організував кутю для всіх дітей Монреаля з трьома сценками: “Колядники в Україні”, “Різдво в лісі” і “Рукавичка”. Цю виставу було повторено в парафії Св. Василія в Лашін.

Офіційну назву “Веселка” театр отримав у 1956 році та був оформлений при Лізі Українських Католицьких Жінок парафії Св. Михаїла. В театрі працювали: Р. Брикович — режисер, Р. Нагребецький — музичне оформлення , Д. Савка і М. Бродович — постановка танців і тексти, В. Бринявський — хорові сцени. Після перерви театр відродився в 1973 році під керівництвом Дарії Савки та завдяки фінансовій підтримці федерального уряду з Фонду мультикультуралізму. Прем’єра театру відбулась 20 січня 1974 року. До репертуару увійшли нові вистави: “Школярський вертеп” Е. Козака, “Святвечірня зірка” К. Брикович-Червоняк, була відновлена “Дівчинка із сірниками” Г. Х. Андерсена. Існування “Веселки” також було можливим і завдяки кропіткій праці та ентузіазму талановитих майстрів своєї справи, якими були: М. Стрілецька і О. Мандрик (сценічні костюми), Є. Костюк (помічник режисера), Я. Скляр і П. Андрусишин (декоратори). Протягом наступних років театр продовжував розвиватись і здійснив постановку декількох нових вистав: “Свято весни” С. Левицького, “Князь перед іконою” о. Н . Кушнірика, “Хитрий Микита” М. Дейко. “Веселка” припинила своє існування в 1982 році, віддавши залишені від вистав кошти в Торонто на підтримку дитячих видань.

Théâtre pour enfants Veselka

Établi en 1954. La première représentation du théâtre (avec la participation de l’école paroissiale de Saint-Michel) était lors de la commémoration du 10e anniversaire du décès du Métropolite A. Sheptytsky : L’Hommage des enfants au grand Métro- polite. Au courant des les deux premières années, Veselka a présenté trois pièces : le conte de fées de Hans Christian Andersen La petite Fille aux allumettes;, la pièce-conte de V. Koroliw-Stary Nuit à la Saint-Jean, qui a réuni environ 50 enfants; La nuit de Noël, avec une saynète de R. Zawadowycz La Vierge Marie vient en aide. Le théâtre a organisé une Kutia (une fête de Noël communautaire) pour tous les enfants de Montréal avec trois saynètes : Les petits chanteurs de Noël en Ukraine, Noël Sylvestre, et La Mitaine. Cette présentation a été reprise à la paroisse de Saint-Basile de Lachine.

Le nom du théâtre Veselka a été reconnu officiellement en 1956 et administré par la UCWLC Saint-Michel. Le chef du théâtre était le décorateur de scène très connu, Bohdan Biloszewsky. L’équipe de travail du théâtre incluait : direction — R. Brykowycz, l’adaptation musicale — R. Nahrebetsky; mise en scène des danses et textes — et D. Sawka et M. Brodowycz; les scènes chorales — W. Bryniawsky. Après la pause, le théâtre a repris en 1973 sous la direction de Daria Sawka et avec le soutien financier du fond pour le multiculturalisme du gouvernement fédéral. La première du théâtre a eu lieu le 20 janvier 1974, avec les pièces suivantes : Vertep des Étudiants texte de E. Kozak, La Petite Fille aux allumettes de H. C. Andersen, L’étoile de la nuit de Noël de K. Brykowycz-Czerwoniak. Se sont dévoués au théâtre par leurs talents : M. Striletsky et O. Mandryk — les costumes; E. Kostiuk — directeur adjoint; J. Sklar et P. Andrusyshyn — décorateurs. Au cours des années suivantes, il y avait des spectacles de Fête du Printemps (S. Lewytsky), Le Prince devant l’icône (le Père N. Kushniryk), Renard Sournois (M. Deyko). Le théâtre a cessé d’exister en 1982, et tous les fonds recueillis des performances ont été transférés à Toronto pour soutenir la création et l’édition d’oeuvres pour enfants.

Children’s Theatre “Veselka”

Established in 1954. The theatre took part in its first performance (with the participation of Saint-Michel parochial school) during the 10th anniversary commemoration of the death of the Metropolitan A. Sheptytsky: The Children’s Tribute to the Great Metropolitan. Within the first two years, they gave three performances: Hans Christian Andersen fairy tale The Little Match Girl, a play tale by V. Koroliw-Stary Night at Midsummer, where around 50 children took part; On Christmas Night, with a sketch by R. Zawadowycz Virgin Mary helped. The theatre organized a Kutia (A Christmas-time communal celebration) for all Montreal children with a representation of three sketches: Little Carollers in Ukraine, Forest Christmas, and The Mitten. The event was repeated at the Saint Basil the Great parish in Lachine.

The name Veselka Theatre became official in 1956 and operated under the Women’s League of Saint Michael parish. The head of the theatre was known stage decorator Bohdan Biloszewsky. The following worked with the theatre: direction — R. Brykowycz, music — R. Nahrebetsky, staging dances and texts — D. Sawka and Mr. Brodowycz, choral scenes — W. Bryniawsky. After a break, the theatre was restored in 1973 by director Daria Sawka and with financial assistance from the federal government multiculturalism fund. e theatre premiere was held on January 20, 1974. e following was performed: Student’s Vertep, by E. Kozak, The Little Match Girl by H.C. Andersen, Holy Night Star by K. Brykowycz-Czerwoniak. The following contributed their hard work and talent: M. Striletsky and O. Mandryk — costumes, E. Kostyuk — assistant director, J. Sklar and P. Andrusyszyn — decorators. In subsequent years, there were performances of Spring Festival (S. Lewytska), Prince before the icon (Rev. N. Kushniryk), Sly Mykyta (M. Deyko). Theatre ceased to exist in 1982, with remaining funds le over from performances transferred to Toronto in support of the creation and release of children’s media.

“Князь перед іконою” о. Н. Кушнірика
Présentation de “Le Prince devant l’icône” de Rév. N. Kushniryk
Performance of Fr. N. Kushniryk's “The Prince before the Icon”

1960-ті роки

У 1962 році після перерви відновив свою активність театральний гурток при Спілці Української Молоді, який під керівництвом професійної артистки Марти Левицької та за участю сумівських колективів — хору і балету, поставив драму М. Старицького "Маруся Богуславка". Найбільш активна театральна діяльність в цих роках розвивається при УНО, коли було створено студентську театральну трупу ім. І. Котляревського, а згодом, у 1965 році, драматичний гурток організації МУНО (Молодь Українського Національного Об'єднання) під керівництвом Олесі Дейнеко.

Студентська театральна трупа ім. І. Котляревського Аматорська театральна трупа студентів була заснована в 1962 році режисером Іваном Королем (1900-1980) під патронатом Українського Національного Об'єднання в Монреалі й названа в честь Івана Котляревського, основоположника сучасної української літератури. 22 лютого 1963 року трупа представила в Монреалі українську версію театральної п'єси Ернста Баха і Франца Арнольда "Іспанська муха", яка згодом була поставлена в Оттаві. Артистами першого складу трупи були: Юрій Любомир Микитюк (відомий сучасний канадський актор театру і кіно), Рома Марцінковська, Андрій Мельник, Зенон Бринявський, Богданна Ватаманюк, Костянтин (Джеймс) Темертей (відомий канадський підприємець і філантроп), Борис Будний (драматург), Ірина Шевчук, Ігор Луговий, Уляна Княгинецька і Зірка Гайворон. Трупа проіснувала до кінця 1960-х років. Під керівництвом режисера Бориса Дніпрового з успіхом пройшли вистави: "Назар Стодоля" Т. Шевченка, "Шельменко-денщик" Г. Квітки-Основ'яненка, "Тріумф прокурора Дальського" К. Гупала. Окрім того, за цей час члени групи виступали з літературними читаннями, театральними сценками, а також брали участь у концертах, присвячених визначним подіям української історії.

Les années 1960

En 1962, après une pause, le cercle dramatique de l'Association de la jeunesse ukrainienne SUM a repris ses activités de nouveau, cette fois sous la direction de l'actrice Marta Levytsky. Ensemble avec le chœur et le groupe de ballet, ils ont joué le drame de M. Starytsky, Marusya Bohuslavka. Cette période l'activité culturelle de la Fédération Nationale fut une des plus intenses, où on voit apparaître en 1962 une compagnie de théâtre amateur et, en 1965, une section d'art dramatique jeunesse se forme à la MUNO (Fédération nationale ukrainienne Jeune), dirigée par Olesya Deyneka.

Troupe de théâtre étudiante Kotlyarevsky La troupe de théâtre amateur dramatique étudiante de Montréal, sous les auspices de la Fédération nationale ukrainienne, a été fondée en 1962 par le réalisateur Iwan Korol (1900-1980) et nommée en l'honneur d'Ivan Kotlyarevsky, le fondateur de la littérature ukrainienne moderne. Le 22 février 1963, la troupe a présenté une version ukrainienne de la pièce de théâtre La Mouche espagnole, d'Ernst Bach et Franz Arnold, à Montréal et plus tard à Ottawa. Les comédiens de la production originale étaient : Yuri Mykytiuk, Lubomir Mykytiuk (qui est devenu un acteur canadien bien connu au cinéma et à la télévision), Roma Marcinkowska, Andrij Melnyk, Zenon Bryniawsky, Bohdanna Watamaniuk, James Constantine Temertey (un important entrepreneur canadien et philanthrope), Borys Budny (dramaturge), Irene Shewchuk, Ihor Luhovy, Ulyana Knyahynecka et Zirka Hayvoron. Plus tard, sous la direction du réalisateur Borys Dniprowy, trois performances ont été couronnées de succès : Nazar Stodolia de T. Chevtchenko, Shelmenko-denshchyk de H. Kvitka-Osnovyanenko et Le triomphe du procureur Dalsky de K. Houpalo. Des membres de la troupe montréalaise ont participé à des séances de lecture de poésie et manifestations théâtrales lors de divers concerts commémoratifs ukrainiens annuels jusqu'à la n des années 1960.

The 1960s

In 1962, after a break, the drama circle of the Ukrainian Youth Association SUM resumed its activities, this time under the direction of actress Marta Levytsky. Together with the choir and the ballet group, they staged M. Starytsky's drama, Marusya Bohuslavka. During this period of intense cultural activity at the Ukrainian National Federation, where, in 1962, came about an amateur theatre company. In 1965 a youth oriented drama section was set up by MUNO (Young Ukrainian National Federation), led by Olesya Deyneka.

Kotlyarevsky Student Drama Group The Montreal amateur, student dramatic theatre group under the auspices of Ukrainian National Federation was founded in 1962 by director Iwan Korol (1900–1980), named in honour of Ivan Kotlyarevsky, the founder of the modern Ukrainian literature. On 22 Feb. 1963 they premiered a Ukrainian version of The Spanish Fly, by Ernst Bach and Franz Arnold, in Montreal and later on in Ottawa.
The participants in the original production were Yuri Mykytiuk, Lubomir Mykytiuk (presently, a prominent Canadian stage, television and film actor), Roma Marcinkowska, Andrij Melnyk, Zenon Bryniawsky, Bohdanna Watamaniuk, James Constantine Temertey (presently a major Canadian entrepreneur and philanthropist), Borys Budny (playwriter), Irene Shewchuk, Ihor Luhovy, Uliana Kniahynecka and Zirka Hayvoron. Later, under Boris Dniprowy's direction, the following performances were successful: Nazar Stodolia (T. Shevchenko), Shelmenko-denshchyk (H. Kvitka-Osnovyanenko) and e Triumph of Prosecutor Dalsky (K. Hupalo). Some members of the original Montreal cast continued performing poetry readings and theatrical sketches at various annual commemorative concerts until the late 1960s.

"Іспанська муха" Е. Баха і Ф. Арнольда. Театр ім. І. Котляревського. 1963
« La mouche espagnole » de E. Bach et P. Arnold, Compagnie de éatre Kotlyarevsky
" The Spanish Fly" by E. Bach and P. Arnold, Kotlyarevsky Treatre Company, 1963

Драматичний гурток при курсах українознавства
т-ва "Просвіта", кер. Н. Олійник
Groupe de théatre d'étudiants en Études Ukrainiennes,
Société Culturelle Prosvita
Drama Group of Ukrainian studies students,
Prosvita Society, dir. N. Olijnyk

" Чотири пори року", театральна забава, кер. І. Павлів
Les Quatres Saisons », jeu théatral
The Four Seasons," whimsical play, dir. I. Pawliw

1970-ті—1980-ті роки

У 1972 році при Рідній школі товариства УНО було створено театральний гурток під керівництвом Івана Короля. Наступного року вперше про себе заявив драматичний гурток при церкві Св. Покрови, які сценічно втілили драму Л. Українки "Самсон і Даліла". Бажання молоді реалізовувати свої творчі таланти вилилось у створення драматичного гуртка при курсах українознавства товариства "Просвіта", заснованого в 1974 році його керівником Надією Олійник. Гурток здійснив інсценізації поем Т. Шевченка "Гамалія" та І. Франка " Іван Вишенський ". Також було влаштовано літературний вечір з мистецьким читанням творів І. Франка, поставлено драму-феєрію Л. Українки "Лісова пісня", з котрою відвідали Торонто та Оттаву. Окрім цього, гурток готував програми випускних вечорів курсів українознавства.

У 1978-1983 роках в "Пласті" під художнім керівництвом вихователькі Ірини Павлів відбувались дитячі театрально-костюмовані забави, які були продовженням традицій, започаткованих в середині 1950-х років. В основі забав лежали сюжети українських народних та авторських казок. З допомогою батьків, які з ентузіазмом виготовляли театральні костюми для дітей, за цей час було поставлено п'ять вистав: "На княжому дворі" ("Материна шапочка" І. Савицької); "На городі діда Гната"("Про Барвінка та Коника-Дзвоника " Л.Чалого); "А у нас півроку аж чотири пори року" ("Снігурі" Л. Храпливої), "Вийди, вийди, сонечко" (народна казка "Коза-Дереза"); "Лісове свято" (за Л. Українкою).

Цікавою театральною подією, яка відбулась 20 квітня 1980 року, був виступ театральної трупи студентів "Україна" під керівництвом Ореста Павлова в театрі "Centaur" на 4-му щорічному фестивалі театрів, спонсорованому Квебекською Асоціацією багатонаціонального театру. Театр "Україна" представив першу частину української програми драматичною постановкою алегоричної поеми Т. Шевченка "Великий льох", написаної в стилі середньовічної релігійної містерії, яку пізніше було показано в Торонто.

Les années 1970—1980

En 1972, à l'école ukrainienne primaire de la Fédération Nationale ukrainienne, a été créé un groupe de théâtre sous la direction de Iwan Korol. L'année suivante, la communauté ukrainienne a pu assister à la mise en scène de Samson et Dalila (L.Oukraïnka) habilement préparée par les paroissiens de Sainte-Marie-Protectrice lors d'un concert. Le désir des jeunes d'exprimer leurs talents créatifs a permis la création de cours d'art dramatique à la société ukrainienne Prosvita, en 1974, sous la direction de Nadia Olynyk. Ce groupe a fait une mise en scène du poème de Chevtchenko Hamaliya et le poème de Ivan Franko Ivan Vychensky. On organisait une soirée littéraire avec la lecture des œuvres de I.Franko, ainsi qu'une performance de la pièce Le chant de la forêt (L. Oukraïnka), reprise à Toronto et à Ottawa. De plus, le groupe préparait des programmes spéciaux pour les bals de nissants de l'école d'études ukrainiennes de niveau secondaires.

Sous la direction artistique de l'éducatrice Irene Pawliw, de 1978 à 1983 l'organisation des scouts ukrainiens Plast avait créé un théâtre de mascarade pour enfants qui faisait la suite d'une tradition déjà initiée aux années 1950. On trouvait dans leur répertoire des histoires folkloriques ukrainiennes et des contes de fées. En tout, cinq spectacles thématiques ont été montés. Les parents ont aussi contribué à la création de tous les costumes pour les enfants. Voici les cinq productions : À la cour princière —Na knyazhomu dvori (Le chapeau de Maman — Materyna shapochka de I. Savytska); Dans le jardin de Grand-papa Hnat — Na horodi dida Hnata (La pervenche et Dzvonyk le poney — Pro Barvinka ta Konyka-Dzvonyka de L. Chaly); Nos quatre saisons! — A ou nas pivroku azh chotyry pory roku (Les bouvreuils — Snihuri de L. Chraplywa); Brille! Brille! Beau soleil! — Vyidy, vyidy, sonetchko (conte traditionnel Koza-Dereza); Fête forestière — Lisove svyato (selon L. Oukraïnka)

Le Théâtre des Étudiants Ukraïna a présenté les Célébrations Ukrainiennes, un programme multidimensionnel de drame et de danse, le 20 avril,1980, lors du quatrième Festival théâtral annuel qui a eu lieu au théâtre Centaur, parraîné par l'Association du théâtre multiculturel du Québec (le festival a eu lieu du 18 avril au 11 mai, 1980). Le premier segment du programme ukrainien a été une dramatisation du poème allégorique de Taras Chevtchenko, La Grande Grotte - Velykyi Liokh, une œuvre historiosopique, écrit dans le style des mystères religieux du Moyen Âge. La dramatisation a été dirigée par Orest Pawliw. Plus tard, elle a été jouée à Toronto.

1970s—1980s

In 1972 the native society UNF created a theatrical group led by Iwan Korol. And following year the Ukrainian community attended a performance of the drama by Lesia Ukrainka Samson and Delilah that was skillfully prepared by parishioners of SaintMary-the-Protectress during a concert. The desire of young people to realize their creative talents resulted in the creation of drama courses at the Prosvita cultural society, founded in 1974 under Nadia Olynyk. The club staged Taras Shevchenko's poem Hamaliya and Ivan Franko's poem Ivan Vyshensky. It also arranged a literary evening with the reading of art works by Franko, and held a performance Forest Song (L. Ukrainka), which was also performed in Toronto and Ottawa. The group also prepared special programs for the graduating class from Ukrainian Studies.

From 1978–1983 with the scout organization Plast and under the artistic guidance of educator Irene Pawliw, a Children's Masquerade Theatre was created in continuation of a tradition initiated in the mid 1950s. Their repertoire included Ukrainian folk stories and fairy tales. The parents helped out in creating the costumes for the children. Five themed performances were staged: At the princely court — Na knyazhomu dvori (Mother's hat — Materyna shapochka by I. Savytska); In Grandfather Hnat's Garden — Na horodi dida Hnata (About the periwinkle and Dzvonyk the pony — Pro Barvinka ta Konyka-Dzvonyka by L. Chaly); Our four seasons! — A u nas pivroku azh chotyry pory roku (Bull nches — Snihuri by L. Chraplywa), Come out, come out, sunshine! — Vyidy, vyidy, sonechko (traditional folktale Koza-Dereza); Forest Feast — Lisove svyato (according to L. Ukrainka).

The Student Theatre Ukraina presented Ukrainian Celebrations, a multi-dimensional program of drama and dance, on April 20,1980, during the fourth annual theatre Festival held here under the sponsorship of the Quebec Multicultural Theatre Association (the Festival was held April 18, May 11, 1980). The first segment of the Ukrainian program was a dramatization of Taras Shevchenko's, allegorical poem, e Great Cave - Velykyi Liokh, a historiosophic work, written in the style of religious mysteries of the Middle Ages. The dramatization was directed by Orest Pawliw. Later on it was performed in Toronto.

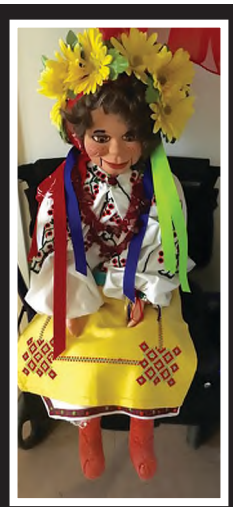
“Стожари”
Креативна група акторів, які об’єднались у творчому пошуку на аматорській сцені УНО. Звернувшись до української класики, театр показав комедії “Ніч перед Різдвом” та “Сорочинський ярмарок” за М. Гоголем (2012), а також драму “Кайдашева сім’я” за мотивами повісті І. Нечуя-Левицького (2013). Події Революції Гідності в Україні відобразились у виставі “Стіна” (2015) за п’єсою Ольги Онищенко. До участі у проекті долучилися професійні актори — Григорій Гладій, Саша Самар, Сергій Марченко. Як продовження славних традицій українського студентського драматичного гуртка ім. І. Котляревського при УНО, “Стожари” показали комедію “Іспанська муха” за мотивами п’єси Ернста Баха та Арнольда Шварца — в 2016 році в Монреалі , а в 2017 році — в містах Ласаль та Леві (Квебек) і Торонто.

Stozhary
Un groupe créatif d’acteurs qui se sont joints à la scène amateur de la Fédération Nationale Ukrainienne. Pour commencer ils ont fait appel à la littérature classique ukrainienne et ils ont monté deux comédies d’après Gogol : La nuit avant Noël et La foire de Sorotchyntsi (2012), ainsi que le drame La famille Kaydach, basé sur le roman de Netchuy-Levytsky (2013). Les événements de la Révolution de la Dignité en Ukraine se re ètent dans la pièce d’Olga Onyshchenko Le Mur (2015). Cette fois, des acteurs professionnels se joignent à la distribution, ce sont Gregory Hlady, Sasha Samar et Sergiy Marchenko. En poursuivant les remarquables traditions de La Troupe de théâtre étudiante de Kotlyarevsky de Montréal des années 1960, Stozhary a monté la comédie La Mouche espagnole, basée sur la pièce d’Ernst Bach et d’Arnold Schwartz.(2016, à Montréal). En 2017, la pièce a été reprise devant un plus grand public, à Lasalle et à Toronto.

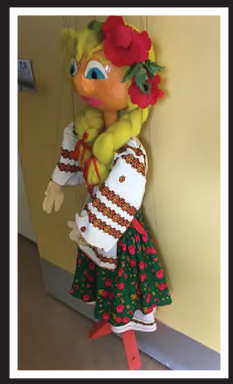
Stozhary
A creative group of actors got together on the amateur stage of the Ukrainian National Federation. Turning to Ukrainian classical literature, the theater performed two comedies The Night before Christmas and The Fair of Sorochyntsi by Gogol (2012) as well as the drama Kaydash family, based on the novel by Nechuy-Levytsky (2013). The events of the Revolution of Dignity in Ukraine were reflected in the play by Olga Onyshchenko The Wall (2015). This time, professional actors joined the cast: Gregory Hlady, Sasha Samar and Sergiy Marchenko. Continuing in the glorious traditions of the Kotlyarevsky Ukrainian Student Drama Group (in the 1960s), Stozhary performed the comedy The Spanish Fly based on Ernst Bach’s and Arnold Schwartz’s play (Montreal, 2016). In 2017, the play was performed before a larger audience in Lasalle, Toronto and Lévis.

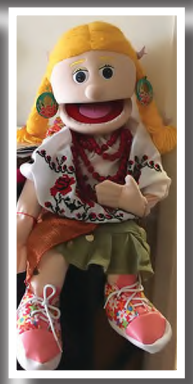

Ляльковий театр Ґураль
Сімейний лялькoвий театр був заснований у 1976 році. Його художній керівник Соня Ґураль закінчила університет Sir George Williams зі ступенем бакалавра мистецтва і навчалась заочно в Puppeteers of America. Протягом майже 40 років трупа виступала в багатьох школах, на фестивалях, в культурних центрах, клубах і торгових центрах Квебеку, Онтаріо, Манітоби, штата Нью-Йорк в США. Під час виступів артисти вживали як маріонетки, так і ручні ляльки, які використовувались для виконання танців, міміки і вентрології. Разом із всесвітньовідомими казковими персонажами герої українських народних казок розмовляли не тільки українською, а й французькою, англійською та іспанською мовами. У 1993 році трупа взяла участь у фестивалі вертепів у Луцьку. Окрім вистав, Соня Ґураль проводила зайняття у творчих майстернях, викладала мистецтво в університеті Bishop у м. Леноксвіль (Квебек), давала благодійні вистави для дітей із синдромом Дауна.

Les Marionnettes Gural
La troupe familiale a été fondée en 1976. Sa directrice artistique, Sonya Gural, est diplômée de l’Université Sir George Williams, avec un Baccalauréat en art, et a suivi un cours par correspondance aux Puppeteers of America. Durant près de 40 ans, les marionnettistes Gural ont joué dans de nombreuses écoles, festivals, centres culturels et commerciaux au Québec, en Ontario, au Manitoba et dans l’État de New York. La troupe a utilisé les marionnettes à mains et à ls dans des spectacles faisant appel aux danseurs, aux mimes et aux ventriloques. Outre les personnages de conte célèbres partout, ceux des contes ukrainiens parlent ukrainien, français, anglais et espagnol. En 1993, la troupe a participé au Festival des Verteps à Loutsk, en Ukraine. En complément, Gural a donné des ateliers de marionnettes, était professeure d’art à l’Université Bishop de Lennoxville et s’est offerte pour les enfants avec le syndrome de Down.

Gural Puppets
A family-run troupe was founded in 1976. Its artistic director, Sonya Gural, graduated from Sir George William University with a BA and took a correspondence course at Puppeteers of America. During almost 40 years, the Gural puppeteers have performed at many schools, festivals, cultural centres, clubs, shopping centres in Quebec, Ontario, Manitoba, New York State. The troupe used both marionettes and hand puppets in shows featuring skills such as dance, mime and ventriloquism. World—renown and Ukrainian folktale characters spoke Ukrainian, French, English, and Spanish. In 1993, the troupe took part in the Vertep Festival in Lutsk, Ukraine. Other than performing, Gural gave workshops in puppetry, was an art teacher at Bishop’s University in Lennoxville, Qc, and volunteered for children with Down’s syndrome.

ШИНОК

Роман Кройтор (1926—2012)

Кінорежисер, співзасновник IMAX. Народився в Саскачевані. Здобув ступінь маґістра філософії та психології в Манітобському університеті. Р. Кройтор першим впровадив нові кінематографічні методи, котрими його послідовники користуються впродовж десятиліть, а також став першим режисером, котрий застосував легкі знімальні камери. Його "Лабіринт" був визнаний найкращим фільмом на Експо-67. Винахідник у галузі технологій стереокіно, співзасновник мультиекранної корпорації, яка згодом стала відомою корпорацією IMAX. Брав участь у створенні більш ніж 100 фільмів. Як кінорежисер-постановник, Р. Кройтор зняв перший у світі телесеріал "Безпристрасний погляд", який розповідав про відомих людей. Володар багатьох нагород , серед яких нагорода 2001 року від Конґресу Українців Канади.

Roman Kroitor (1926—2012)

Cinéaste canadien, coïnventeur du système IMAX. Né à Yorkton en Saskatchewan, il étudie la philosophie et la psychologie à l'Université du Manitoba. Kroitor co-produit Candid Eye, une série de documentaires en cinéma direct . L'un de ses films, sur le chanteur Paul Anka, Lonely Boy , deviendra une référence du style documentaire cinéma vérité. Lors de l'Expo 67 de Montréal, Roman Kroitor présente une œuvre sur grand écran multiple, Labyrinth. Il co-fonde la Multiscreen Corporation qui deviendra plus tard IMAX Corporation. Kroitor produit le premier lm IMAX , Tiger Child, puis co-réalise le premier long métrage IMAX, Rolling Stones: At the Max. Kroitor participe à plus de 100 films et reçoit de nombreux prix. En 2001, il reçoit le Nation Builders Award du Congrès ukrainien canadien.

Roman Kroitor (1926—2012)

Canadian cinematographer, the co-inventor of the IMAX system. Born in Saskatchewan, he studied philosophy and psychology at the University of Manitoba and then worked for the National Film Board of Canada. Kroitor co-directed the Candid Eye direct cinema documentary series for the National Film Board. One of those films became the highly influential Cinéma vérité-style documentary about singer Paul Anka: Lonely Boy. He exhibited a large-scale multi-screen work, Labyrinth, at Expo 67 in Montreal. In the same year he co-founded the Multiscreen Corporation, which later became the IMAX Corporation. He produced the first IMAX film, Tiger Child in 1970 , and in 1990 co-directed the first IMAX feature film, Rolling Stones: At the Max. He is a winner of numerous awards. In 2001 Roman Kroitor received the Nation Builders Award from the Ukrainian Canadian Congress.

Тарас Гукало

Народився в Монреалі в 1933 році в родині перших українських еміґрантів в Канаді. Продюсер і режисер документальних фільмів з історії, мистецтва та традицій України. 1983 рік у творчій діяльності Т. Гукала був позначений появою його двох визначних робіт у співпраці з Radio Québec — першого у світі документального фільму про Голодомор в Україні 1932-1933 років "Невідомий Голокост" французькою, англійською та українською мовами та "Геній Василя Курелека", який розповідає про видатного канадського художника українського походження. Серед інших визначних робіт режисера — "Українці в Квебеку", "Міленіум" про 1000-ліття Хрещення України. У 1992 році Т. Гукало організував першу супутникову програму між Україною та Канадою й був продюсером програми "Télé-Ukraine" на мультиетнічному каналі Монреаля. Нагороджений Орденом України за заслуги III ступеня Президентом України В. Ющенком.

Taras Hukalo

Né à Montréal, en 1933, dans une famille de pionniers ukrainiens au Canada. il est un producteur et réalisateur bien-connu de documentaires sur l'histoire, les traditions et l'art ukrainiens. L'année de 1983 lui a été fructueuse grâce à la production de ses deux grandes œuvres en collaboration avec Radio Québec. Hukalo a co-produit le premier documentaire mondial sur le génocide par la famine de l'Ukraine, de 1932-1933, L'Holocauste inconnu, en français, en anglais et en ukrainien et The Genius of Vasyl Kurelek, l'artiste canadien exceptionnel d'origine ukrainienne. Parmi les autres œuvres de Hukalo, mentionnons Ukrainiens au Québec, Millenium (sur le Christianisme en Ukraine) et d'autres. En 1992, T. Hukalo a organisé le premier programme par satellite entre l'Ukraine et le Canada et a été président de Télé-Ukraine, une production associée au radio diffuseur CFCF. Il a reçu la récompense de l'Ordre du Mérite, grade III, de l'Ukraine, par le Président V. Yushchenko.

Taras Hukalo

Born in Montreal in 1933 into a family of Ukrainian pioneers in Canada, he is a well-known producer and director of documentaries on Ukrainian history, art and traditions. the year of 1983 was blessed by appearance of his two major works with the cooperation of Radio Québec, the world's first documentary about Ukraine's Famine Genocide of 1932-1933, The Unknown Holocaust, in French, English and Ukrainian languages, and e Genius of Vasyl Kurelek, about the outstanding Canadian artist of Ukrainian origin. Among other Hukalo's works are Ukrainians in Quebec and Millenium (on Christianity in Ukraine). In 1992, T. Hukalo organized the first satellite program between Ukraine and Canada and was the president of Télé-Ukraine, a production associated with CFCF TV. He was awarded Ukraine's Order of Merit-III Class by President V. Yushchenko.

Юрій Луговий

Кінорежисер і постановник. Здобув ступені бакалавра кінематографії та бакалавра французької літератури в університеті Sir George Williams в Монреалі. Член Академії канадської кінематографії та телебачення. Працює самостійно, а також співпрацює в міжнародних проектах з Англією, Францією, США та іншими країнами. Кінорежисер і постановник 17 документальних фільмів, навчальних та корпоративних відеофільмів. Серед документальних фільмів найвідомішими є "Українці в Квебеку 1891-1945", "Свобода дорогою ціною" ("Freedom Had A Price"), "Береза Картузька", "Жнива розпачу" ("Harvest of Despair"), "Окрадена земля" ("Genocide Revealed "), "Післяопераційна палата" ("Recovery Room"). За 35 років у кіноіндустрії був удостоєний багатьма міжнародними нагородами і відзначеннями. У 2008 році отримав Орден III ступеня "За заслуги" від Президента України В. Ющенка.

Yurij Luhovy

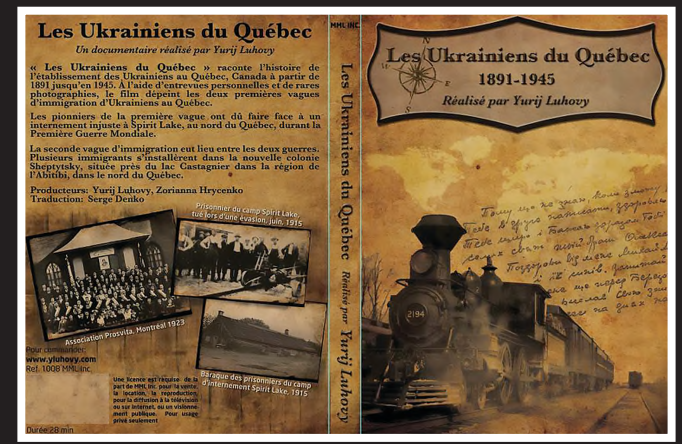
Cinéaste. Né en Belgique en 1949. Réside à Montréal depuis 1950. Étudie à l'Université Sir George Williams, à Montréal. Diplômé avec un B.A. en cinématographie et en littérature française. Yurij est membre de l'Académie canadienne du cinéma et de la télévision. Producteur — réalisateur de 17 documentaires, de nombreuses vidéos éducatives et d'entreprise; éditeur de six représentations théâtrales, de deux miniséries et de plus de 30 documentaires. Il a remporté 24 prix cinématographiques internationaux pour ses films, ainsi que 30 autres pour diverses productions. Il a produit et réalisé les documentaires historiques : Les Ukrainiens du Québec 1891- 1945 (1979), La liberté a eu un prix : les premières apparitions des camps d'internement au Canada 1914-1920 (1994), Bereza Kartuzka 1934-1939 (2007), Récolte du désespoir (1984), Génocide révélé (2011), et Salle de rétablissement (2017). Récipiendaire de l'Ordre du Mérite III classe d'Ukraine (2008).

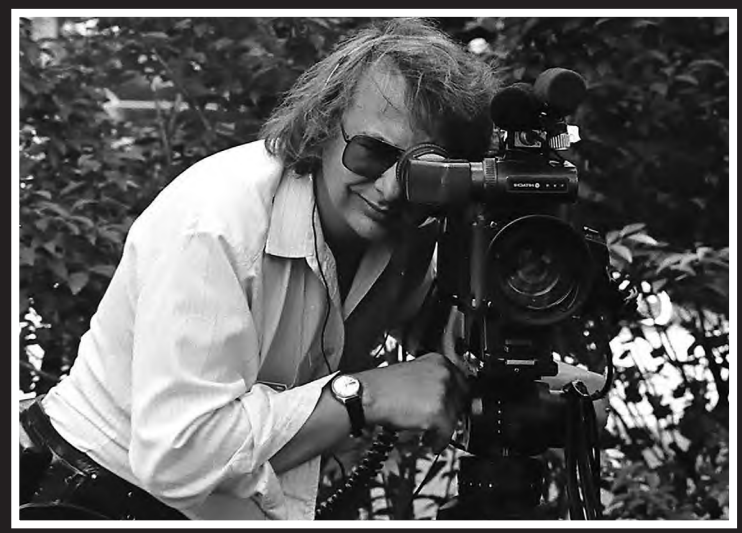
Yurij Luhovy

Filmmaker. Was born in Belgium in 1949; from 1950 resides in Montreal. Studied at Sir George Williams University, Montreal. Graduated with a B.A. in Cinematography and French literature. Yurij is a member of the Academy of Canadian Cinema and Television. Producer and director of 17 documentaries, many educational and corporate videos; editor on 6 theatrical features, 2 miniseries and over 30 documentaries. He garnered 24 International Film Awards for his films, as well as, other productions that he worked on winning over 30 International Awards. Produced and directed historical documentaries: Ukrainians in Quebec 1891–1945 (1979), Freedom Had A Price, Canada's First National Internment Operations 1914–1920 (1994), Bereza Kartuzka 1934–1939 (2007), Harvest of Despair (1984), Genocide Revealed (2011), Recovery Room (2017). Recipient of the Order of Merit III class of Ukraine (2008).

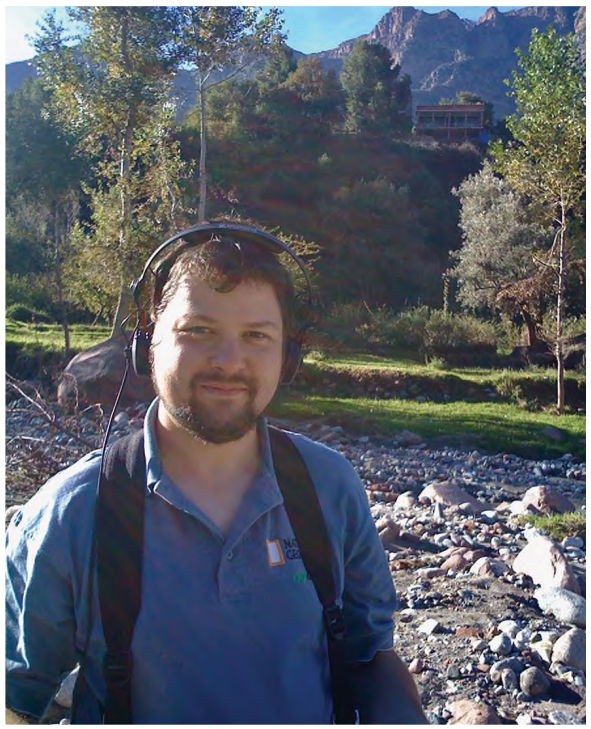

Петро Вінтоник (1953—2013)
Один з найбільш відомих канадських міжнародних документалістів, володар багатьох призів і нагород. Як постановник або режисер брав участь у більш ніж 100 фільмах, серед яких "Noam Chomsky and the Media", "Cinema Verite: De ning the Moment", а також драматичні історії, документальні фільми про театр, навчальні та соціально-політичні роботи. Співзасновник Necessary Illusions Productions і DocAgora, спеціальної події, яка включена до багатьох кінематографічних фестивалів. У співпраці з дочкою Мірою Бурт-Вінтоник зняв фільм "PilgrIMAGE " про особисте бачення створення документальних фільмів. Був викладачем в університеті Concordia та написав багато статей на теми кіномистецтва.

Peter Wintonick (1953—2013)
A reçu de nombreux prix et distinctions, notamment le Prix du Gouverneur général en arts visuels et en arts médiatiques, en 2006. Comme réalisateur ou producteur, il a participé à plus de 100 films, souvent socialement engagés, dont le plus connu : Chomsky, les médias et les illusions nécessaires, sur l'intellectuel américain Noam Chomsky. On lui doit aussi, entre autres : Cinéma Vérité-Le moment décisif. Pour son dernier film, intitulé PilgrIM- AGE, il collabore avec sa fille Mira Burt-Wintonick. Il s'agit d'un documentaire personnel sur l'univers du film. À la tête des productions Necessary Illusions avec Francis Miquet, il fut aussi l'un des fondateurs de DocAgora, un événement s'insérant au sein de différents festivals cinématographiques et visant à explorer de nouvelles stratégies de financement et de diffusion des films documentaires. Il a enseigné à l'Université Concordia de Montréal. Aussi, il écrit de nombreux articles sur le cinéma.

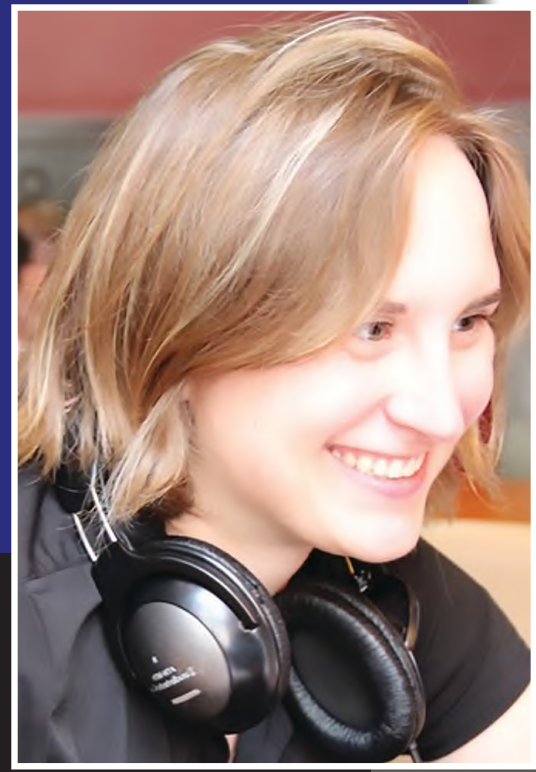
Peter Wintonick (1953—2013)
An independent documentary filmmaker based in Montreal. A winner of the 2006 Governor General's Award in Visual and Media Arts, he is one of Canada's best-known international documentarians. His body of work includes dramatic features, theatrical documentaries, educational and socio-political works. He founded Necessary Illusions Productions with Mark Achbar, and subsequently ran it with Francis Miquet. Wintonick was a co-founder of DocAgora, an event inserted into various film festivals showcasing cutting-edge digital strategies. He co-directed, with his daughter, Mira Burt-Wintonick, the 2009 documentary PilgrIMAGE, a film about documentary filmmaking. Wintonick participated in more than 100 films, among them Noam Chomsky and the Media; Cinema Verite: Defining the Moment and others. He taught at Montreal's Concordia University and wrote numerous articles on film.

Андрій Мазепа
Телевізійний редактор, звукорежисер, художник графічного руху та колорист. За 25 років в кіно- та телеіндустрії працював над багатьма документальними фільмами, що отримали нагороди. Його роботи були створені для програм каналів — Discovery, National Geographic, TLC, HBO, а також для незалежних кіностудій. Багатогранний аспект творчої праці Андрія, який може знімати на камеру як торнадо, так і спортивні змагання, поєднується з керуванням власної компанії "DigiMotion", яка, між іншими проектами, займається корпоративною відеопродукцією.

Andrew Mazepa
Éditeur de télévision, enregistreur de son, monteur vidéo et coloriste; il œuvre depuis plus de 25 ans dans l'industrie du cinéma et de la télévision. Il a travaillé sur des documentaires primés pour Discovery, National Geographic, TLC, HBO, pour n'en nommer que quelques-uns, ainsi que sur de nombreuses productions indépendantes. Andrew est connu pour la poursuite de tornades pour la chaîne de découverte et pour sa chasse aux athlètes en Italie et au Maroc, pour la chaîne National Geographic Adventure — il a tout vu et tout fait. Tout cela en même temps qu'il dirigeait sa compagnie DigiMotion, qui produit également des vidéos d'entreprise.

Andrew Mazepa
Television editor, sound recorder, motion graphic artist and colourist, has been working in the film and television industry for over 25 years. He has worked on award-winning documentaries for Discovery, National Geographic, TLC, HBO to name a few, as well as many independent productions. Andrew is known for chasing tornadoes for the Discovery Channel and for chasing athletes in Italy and Morocco for National Geographic Adventure channel—he's seen and done it all. All this while running his company DigiMotion which also produces corporate videos.

Адріана Лугова

Кінорежисер, фотограф. Народилась в Монреалі, закінчила університет Concordia, де вивчала медіакомунікації. Освіту продовжила у Ванкувері та Нью-Йорку. Спеціалізується у відеопродукції, веб-дизайнах, фотографії та написанні сценаріїв. Як кінорежисер створила документальну стрічку "Другий шанс" про дітей-сиріт в Україні та волонтерів з організації "Help Us Help the Children", а також художньо-документальний фільм "Recovery Room" про війну на сході України і канадську гуманітарну допомогу та медичну місію для критично поранених солдатів. Була відеооператором у художньо-документальному фільмі "Genocide Revealed". Отримала нагороду для молодих лідерів від Конґресу Українців Канади.

Adriana Luhovy

Réalisatrice, photographe. Née à Montréal, elle a terminé ses études en communication à l'Université Concordia; a suivi le programme de conception numérique du Vancouver Film School; et le programme Design for Social Change, au School of Visual Arts, à New York. Elle s'est spécialisée dans la production vidéo et la postproduction, la conception de site internet, la photographie et la rédaction. En tant que cinéaste, Adriana a réalisé le film documentaire intitulé Deuxième chance (2016) sur le sujet des enfants orphelins en Ukraine et des bénévoles de l'organisation Help Us Help the Children. Adriana a dirigé un documentaire intitulé Recovery Room (2017) concernant la guerre dans l'est de l'Ukraine, avec les missions médicales du Canada et l'aide humanitaire fournie à des soldats gravement blessés. Elle a été caméraman pour le documentaire intitulé Génocide révélé (2011). Adriana a reçu le Prix national des jeunes leaders du Congrès Canadien Ukrainien.

Adriana Luhovy Filmmaker, photographer. Born in Montreal, she completed Communication Studies, Concordia University; Digital Design program, Vancouver Film School; and Design for Social Change program, School of Visual Arts in New York City. She specialized in video production and post-production, web design, photography and writing. As a filmmaker, Adriana made the documentary film titled Second Chance (2016) about orphan children in Ukraine and the volunteers from Help Us Help the Children organization. Adriana directed feature documentary lm Recovery Room (2017) concerning the war in eastern Ukraine and Canada's Medical Missions and humanitarian aid provided to critically wounded soldiers. She was cameraperson on the multi award-winning feature documentary Genocide Revealed (2011). Adriana received the National Youth Leadership Award from the Ukrainian Canadian Congress.

Олександр Бусьє

Народився в Монреалі, має франко-канадське та українське коріння. Перед тим як стати кінематографістом, навчався в Université de Québec та в університеті Concordia в Монреалі. Продовжив навчання в American Film Institute в Лос-Анджелесі та працював освітлювачем у великих американських кіностудіях. З 2003 року працює як кінематографіст, в творчому доробку якого налічується вісім художніх фільмів, сотні реклам, музичні відео, короткометражні фільми та декілька телевізійних серіалів.

Alexandre Boucier

Né à Montréal dans une famille franco-ukrainienne. Avant de devenir Directeur photo, Alexandre a fait des études cinématographiques à l'UQAM, à Concordia et à l'American Film Institute (à Los Angeles), et a travaillé comme éclairagiste pour de grosses productions américaines. Depuis 2003, Alexandre travaille comme directeur photo à temps plein. Parmi ses réalisations on trouve sept longs métrages et une centaine de publicités, des vidéoclips et des courts métrages, ainsi que quelques séries dramatiques.

Alexandre Boucier

Born in Montreal into French-Ukrainian family. Before he became a cinematographer, Alexandre studied at the Université du Québec à Montréal, Concordia University and the American Film Institute in Los Angeles and worked as a lighting technician on big American productions. Since 2003, Alexandre has been working full time as a cinematographer and his credits include 8 features films, hundreds of commercials, music videos, short films and a few TV series.

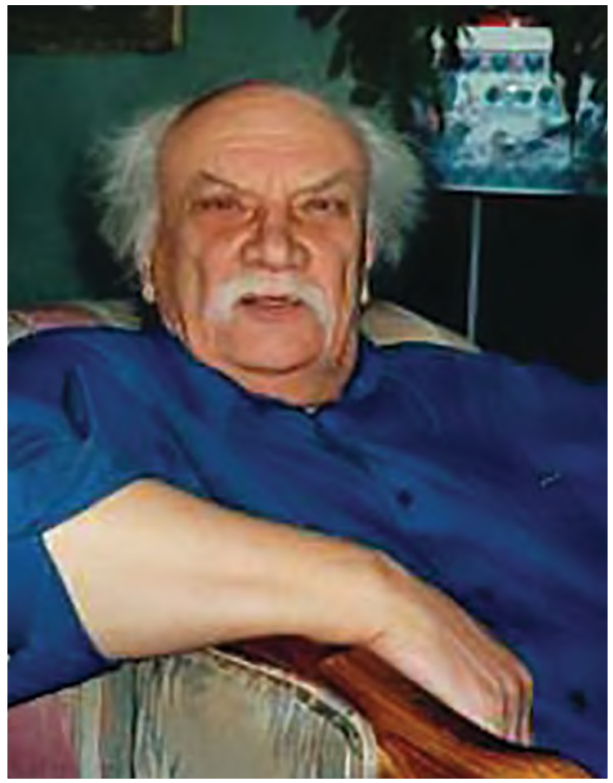

Надя Бондарчук Режисер і письменниця. Народилася в м. Ліон (Франція), у 1952 році переїхала з родиною до Монреаля, де здобула ступінь бакалавра образотворчих мистецтв з кінематографії в університеті Concordia. Її 15-літня творча кар'єра пов'язана з телевізійними каналами TVA і Télé-Québec, де як режисер вона створила 7 фільмів. Серед них — художньо-документальний фільм "101 visages du Père Noël " і 6 короткометражних документальних стрічок на українську тематику: "Rendez-moi ma liberté" (про український студентський рух у Квебеку на підтримку українських дисидентів в 1970-х роках), "M'UK'SIQUE" (про українські народні інструменти, їх застосування в сучасній музиці та про Монреаль як центр української музики в Північній Америці в 1970-х—1980-х роках), "Roman Kroitor" (про видатного кінематографіста та співзасновника "IMAX "), "Terry Evanshen and Michael Bossy" (про канадських спортсменів українського походження), "Quatre peintres" (про життя і творчість монреальських малярів — В. Мазепу, Л. Лугову, А. Лисак , Л. Темертей) і "Les Ukrainiens du Québec" (демографічний нарис про українців Квебеку в 1980-х роках). Також у творчому доробку Н. Бондарчук двомовна дитяча ілюстрована книжка "Emerald Voice"—"Voix d'Émeraude"(2000).

Nadine Bondarciuc Réalisatrice et auteure. Née à Lyon, en France; elle arrive avec sa famille à Montréal en 1952, où elle obtient un Baccalauréat en beaux-arts en cinématographie de l'Université Concordia. Sa carrière artistique de 15 ans s'associe aux chaînes de télévision TVA et Télé-Québec, où, comme réalisatrice, elle travaille sur sept films — une docu-fiction nommée 101 visages du Père Noël, et six courts métrages sur des sujets ukrainiens : Rendez-moi ma liberté (sur le mouvement étudiant ukrainien au Québec qui a soutenu les dissidents ukrainiens durant les années 1970), M'UK'SIQUE (sur les instruments traditionnels ukrainiens, leur usage dans la musique moderne, et le rôle de Montréal comme centre de la musique ukrainienne nord-américaine des années 1970-1980), Roman Kroitor (le réalisateur et cofondateur de IMAX), Terry Evanshen and Michael Bossy (à propos d'athlètes canadiens d'origine ukrainienne), Quatre peintres (la vie et les œuvres de peintres montréalais — W. Mazepa, L. Luhovy, A. Lysak et L. Temertey) et Les Ukrainiens du Québec (un portrait de la situation démographique de la communauté ukrainienne au Québec dans les années 1980 et les dé s dont elle fait face). Toujours dans la veine créative, N. Bondarciuc a sorti un livre illustré bilingue pour enfants Emerald Voice — Voix d'Émeraude (2000).

Nadine Bondarciuc Producer and writer. Born in Lyon, France. In 1952, she arrived in Montreal with her family, where she obtained a Bachelor of Fine Arts degree in cinematography from Concordia University. During her 15-year artistic career associated with television networks TVA and Télé-Québec she produced seven films. Among them a docu-fiction named 101 visages du Père Noël, and six documentary shorts on Ukrainian themes: Rendez-moi ma liberté (about the Ukrainian student movement in Quebec in support of Ukrainian dissidents in the 1970s), M'UK'SIQUE (exploring Ukrainian folk instruments and their application in modern music, and Montreal's role as the centre of Ukrainian music in North America in the 1970s-1980s), Roman Kroitor (the eminent film producer and IMAX cofounder), Terry Evanshen and Michael Bossy (about Canadian athletes of Ukrainian origin), Quatre peintres (featuring the life and works of Montreal painters—W. Mazepa, A. Lysak and L. Temertey, L. Luhovy) and Les Ukrainiens du Québec (a portrait of the demographic situation of the Ukrainian community in Quebec in the 1980s and the challenges that it faces). Recently, and in the same creative vein, N. Bondarciuc published a bilingual illustrated children's book: Emerald Voice—Voix d'Émeraude (2000).

Андрій Петровський Режисер, сценарист, письменник. Працював режисером і помічником режисера в короткометражних науково-документальних фільмах для компанії "Nature's Food Chain". Протягом 20 років (1966-1986) популяризував фільми Канадської Національної Ради кінематографістів, згодом став займатися їх розповсюдженням і сім років був представником Ради в Латинській Америці. З 1984 року працював аґентом кінопрокату у відеосалонах та публічних бібліотеках, за що отримав ім'я "батько відео". Написав сценарії до двох телесеріалів: 27-серійного "Libre Échange" (1990-1991) і 10-серійного "L'Or " (2001). Останній було перекладено англійською мовою, і він ліг в основу однойменного романа, що побачив світ у 2002 році.

André Petrowski André Petrowski a agi comme producteur et producteur délégué sur une série de courts métrages documentaires scienti ques, tels que La Chaîne Alimentaire (1977), pour l'O ce National du Film du Canada (ONF) et a promeut les lms de l'ONF pendant 20 ans — de 1966 à 1986. Il a commencé à promouvoir des longs métrages (jusqu'à la sortie de JA Martin, Photographe en 1977). Il est ensuite passé au Service commercial et, de là, à l'International, où il reste pendant sept ans comme représentant pour l'Amérique latine. En 1984, il a été affecté au bureau de Montréal et s'est a airé à amener les films de l'ONF dans les vidéoclubs et les bibliothèques publiques, ce qui lui a mérité le surnom de «Père de la vidéo». Il est le créateur de la comédie en situation en 27 épisodes Libre-échange (1990-1991). Petrowski est également crédité en tant que créateur et auteur original de la très populaire série dramatique en dix épisodes L'Or (2001) (un million de téléspectateurs), qui a été traduite et di usé en anglais et a abouti en un roman du même nom publié en 2002.

André Petrowski André Petrowski acted as producer and associate producer on a series of nature documentary video shorts, such as Nature's Food Chain (1977), for the National Filmboard of Canada (NFB) and helped promote NFB films for 20 years—from 1966 to 1986. He started promoting features (up until the release of J.A. Martin, Photographer in 1977). He then moved to Distribution Services and from there to International, where he spent seven years as representative for Latin America. In 1984 he was assigned to the Montreal office and worked to bring NFB films into video stores and public libraries, thus earning the nickname "Father of Video". He is the creator of popular 27-episode sitcom Libre-échange (1990–1991) Petrowski is also credited as the creator and original author of the 10-episode series L'Or (2001) which was translated and broadcast in English and eventually turned into the same-named novel published in 2002.

Борис Дніпровий (1916—2008)
Режисер, актор, композитор. Народився в Києві. У часи Другої світової війни гастролював з дружиною Євгенією Чайкою країнами Європи, у Франції організував Український театр ім. Л. Українки. У 1963 році приїхали з Франції на постійну роботу до Канади. У Монреалі з театральною групою ім. І Котляревського при УНО поставили п'єси: "Назар Стодоля" Т. Шевченка, "Шельменко- денщик" Г. Квітки-Основ'яненка, "Тріумф прокурора Дальського" К. Гупала та інші. Підготували низку концертів і виступів під час різних заходів, провели чимало дитячих забав в українських школах та літніх відпочинкових таборах. Б. Дніпровий працював у монреальській радіопрограмі "Український час", а в 1966 році організував видавництво "Borys Dniprowy Records", де було видано більше 30 платівок з українськими звукозаписами. Виїхав з дружиною до Торонто, де вони продовжили творчу діяльність.

Borys Dniprowy (1916—2008)
Réalisateur, acteur et compositeur. Né à Kyïv. Durant la Seconde Guerre mondiale, il est en tournée à travers l'Europe avec sa femme, Ewhenia Chayka, et fonde, en 1946, le théâtre ukrainien L. Oukrainka, en France. En 1963, le couple arrive à Montréal en provenance de la France; il produit plusieurs pièces de théâtre dramatiques, dont Nazar Stodolia (T. Chevtchenko) avec la troupe de théâtre étudiante Kotliarevsky. Pendant un certain temps, B. Dniprowy fait partie de l'équipe de l'émission de radio ukrainienne Ukrayinskyj Chas–Ukrainian Time et supervise les aspects théâtraux des concerts avec son épouse. En 1966, il fonde l'étiquette Borys Dniprowy Records, qui a produit plus de 30 albums avec des clips sonores ukrainiens. En 1968, le couple déménage à Toronto où il continue à participer à des activités artistiques.

Borys Dniprowy (1916—2008)
Director, actor and composer. Born in Kyiv. With his wife, Ewhenia Chayka, they toured throughout Europe during World War II, then in 1946 founded the L. Ukrainka Ukrainian Theatre in France. In 1963, the couple arrived in Montreal from France and they produced a number of theatrical dramas with the Kotliarevsky Student Drama Group including Nazar Stodolia (T. Shevchenko). He was also part of the team of local Ukrainian radio program Ukrayinskyj Chas—Ukrainian Time and handled the theatrical aspects of concerts with his wife. In 1966 Borys Dniprowy created a record publishing label Borys Dniprowy Records, which released more than 30 records with Ukrainian sound clips. The couple moved to Toronto in 1968 where they continued their involvement in artistic activities.

Любомир Микитюк
Народився в Україні, виріс в Монреалі, зараз проживає в Торонто. Акторському мистецтву навчався в Нью-Йоркському університеті. Більше ніж 40 років Л. Микитюк працював у театрі як актор, сценарист і режисер та взяв участь майже у сотні канадських кінематографічних робіт. У його доробку понад 30 художніх фільмів та телевізійних серіалів. Л. Микитюк отримав багато нагород, включно з "Оскаром" (частково) і нагороду за озвучення тексту у фільмі монреальського кінорежисера Ю. Лугового "Genocide Revealed".

Lubomir Mykytiuk
Né en Ukraine; a grandi à Montréal, mais vit maintenant à Toronto. Il a étudié à l'Université de New York où il a reçu un MFA. Depuis plus de 40 ans, Lubomir a œuvré au théâtre (en tant qu'acteur, producteur et réalisateur) et a participé à près de 100 productions à travers le Canada. Il a plus de 30 longs métrages et séries télévisées à son actif. Lubomir a reçu de nombreux prix, y compris un Oscar partagé et un prix pour la voix hors champ dans «Genocide Revealed».

Lubomir Mykytiuk
Was born in Ukraine, grew up in Montreal, now living in Toronto. He studied acting at New York University where he received an MFA. For over 40 years Lubomir has worked in the theatre (as an actor, producer and director) and has been involved in close to 100 productions across Canada. He has more than 30 Feature films and TV series to his credit. Lubomir has received many awards including a partial Oscars, and an award for his voice over on "Genocide Revealed".

Борис Будний

Драматург, народився в 1941 році в Німеччині, у 10-літньому віці разом із батьками переїхав до Канади. Здобув освіту в монреальських університетах Sir George Williams і McGill. Брав участь у радіопрограмах, українському хорі, драматичних виставах. Був активним членом студентської театральної трупи при УНО. Видавав журнал "Зазулька", співпрацював з гумористичним виданням "Лис Микита" й огородоробку більше ніж15 п'єс, які відзначаються гострим,сатиричним,алевлучнимгумор омнатему політичного, громадського та культурного життя української громади Канади. П'єси "Санта Клаус", "Лицар на білому коні", "Viva, Бойко", "Танок волі", "Мала церква страхіть" ("Духи добра") були поставлені на сценах Канади та Америки, а остання з них успішно пройшла на сценах України.

Borys Budny

Dramaturge, né en 1941, en Allemagne. En 1951, a immigré avec ses parents au Canada. Fit ses études aux universités Sir George Williams et McGill, à Montréal. Il a participé à des émissions de radio, à des chœurs ukrainiens et des pièces de théâtre. Dans les années 1963-1969, était un membre actif du groupe de théâtre de la FNU, à Montréal. A publié le magazine "Zazulka"; a travaillé au périodique humoristique "Mykyta Fox". Il a écrit plus de 15 pièces de théâtre, dont "Le diable et le président Kravchuk", "Femina Uberalis", "Comment Vladimir le Grand a christianisé La Rus`de Kyïv", et autres. Ses œuvres se caractérisent par une forte satire et abordent avec humour la vie politique, sociale et culturelle de la communauté ukrainienne au Canada. Les pièces de Budny ont été produites sur les scènes au Canada et aux États-Unis; et l'un d'entre elles en l'Ukraine.

Borys Budny

Playwright, born 1941 in Germany. In 1951 with his parents immigrated to Canada. Obtained his education at Sir George Williams and McGill Universities in Montreal. He participated in radio programs, Ukrainian choir , dramatic performances. In 1963-1969s, was an active member of UNF theatre group in Montreal. Published the magazine "Zazulka", worked with the humoristic periodic "Mykyta Fox". He wrote more than 15 plays, among them The Devil and President Kravchuk, Femina Uberalis , How Volodymyr the Great Christianized Kyivan Rus`and others. His works are characterized by strong satire, but put humour on the political, social and cultural life of the Ukrainian community in Canada. Many Budny's plays were performed on stages in Canada and the United States, and one of them in Ukraine.

Орест Теодор Павлів (1927—2016)

Народився в Україні, з 1951 року проживав у Канаді, де в Оттавському університеті здобув ступінь кандидата наук зі слов'янського літературознавства. Викладав в університетах Оттави та Едмонтону. Проявив себе як талановитий сценарист театралізованих постановок, присвячених визначним подіям української історії та реалізованих на сценах різних міст Канади. У Торонто відбулись його музично-театралізовані вистави до 75-річчя перших поселень українців в Канаді та 50-літнього ювілею Сестер Служебниць. Також для театру "Заграва" в Торонто О. Павлів написав сценарій першої постановки для відзначення пам'яті Голодомору в Україні, яка так само з успіхом пройшла у Вінніпезі. Проживаючи з 1967 року в Монреалі, був ведучим та диктором української секції Міжнародного радіо Канади. Великий успіх принесла йому інсценізація поеми Т. Шевченка "Великий льох" , яка була поставлена студентською трупою "Україна" і представлена на театральному фестивалі у 1980 році , а також сценарій до святкування 1000-ліття Хрещення України. У своїх театралізованих постановках О. Павлів звертався до відомих українських поетів — Т. Шевченка, Є. Плужника, І. Калинця, а також використовував музичні твори українських класиків — М. Лисенка, А. Гнатишина, А. Веделя.

Orest Theodor Pawliw (1927—2016)

Orest Pawliw est né en Ukraine et a immigré au Canada en 1951, où il a reçu un doctorat en études slaves à l'Université d'Ottawa. Il a enseigné la littérature ukrainienne aux universités d'Ottawa et d'Edmonton. Il s'est distingué comme écrivain talentueux de productions théâtrales; ces représentations théâtrales ont été consacrées aux événements tournants de l'histoire ukrainienne, présentées dans diverses villes au Canada. Une pièce musicale et théâtrale s'est tenue à Toronto pour marquer et célébrer le 75e anniversaire de la première colonie d'immigrés ukrainiens au Canada; une autre fut produite pour la commémoration du 50e anniversaire de l'ordre des Sœurs Servantes de Marie Immaculée. O. Pawliw a également écrit la première production commémorative pour le groupe théâtral Zahrava en commémoration du Holodomor en Ukraine, elle fut présentée à Toronto et à Winnipeg. Résident de Montréal depuis 1967, il a travaillé comme directeur de production et annonceur à la section ukrainienne de Radio Canada international. Avec un énorme succès, il a organisé une présentation du poème Velykyj Lyoch de Taras Chevtchenko, ainsi qu'une production pour la célébration du millénaire du Christianisme en Ukraine. Dans ses œuvres, Orest Pawliw a été inspiré par les poètes ukrainiens comme T. Chevtchenko, Y. Pluzhnyk, I. Kalynets; de même, il a employé la musique de M. Lysenko, A. Hnatyshyn, A. Vedel et d'autres compositeurs.

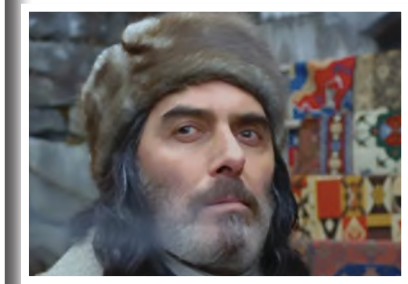
Orest Theodor Pawliw (1927—2016)

Orest Pawliw was born in Ukraine and immigrated to Canada in 1951, where he received a PhD of Slavic studies at the University of Ottawa. He taught at the Universities of Ottawa and Edmonton/. He distinguished himself as a talented writer of theatrical productions; devoted to historical events in Ukrainian history which were performed various cities in Canada. A musical and theatrical performance was held in Toronto in celebration of the 75th anniversary of the first Ukrainian settlement in Canada and another in commemoration the 50th anniversary of the Sisters Servants of Mary Immaculate. Orest Pawliw also wrote the first memorial performance for the theatre group Zahrava in remembrance of the Holodomor in Ukraine. Living in Montreal since 1967, he was a radio announcer and producer of the Ukrainian section of Radio Canada Internation. It was featured in Toronto and Winnipeg. With tremendous success he staged a presentation of the Shevchenko poem Velykyj Lyoch, as well as a production for the celebration of the Millenium of the Baptism of Ukraine. In his works O. Pawliw was mainly drawn to Ukrainian poets—T. Shevchenko, Y. Pluzhnyk, I. Kalynets, and, likewise, utilized the music of M. Lysenko, A. Hnatyshyn, A. Vedel and others.

Юрій Келебай

Актор народився і виріс у Монреалі, живе в Торонто. Акторську освіту здобув у коледжі John Abbott в Монреалі та студії PRO Actor's Lab в Торонто. Брав участь у чисельних кінокартинах, телесеріалах та театральних виставах, включно з "Just a Kommedia" і "Primary English Class", які з успіхом пройшли по всій Канаді. Озвучив фільми монреальського кінорежисера Юрія Лугового "Easter Egg" і "Ukrainians in Quebec". Ю. Келебай виступав з українським театром "Заграва — Торонто", який першим з театральних труп діаспори здійснив турне Західною Україною перед проголошенням її самостійності в 1991 році. Як актор і режисер Ю. Келебай також співпрацює з театральною трупою "Лісова пісня" з Торонто.

George Yurij Kelebay

Acteur. Est né et a grandi à Montréal; il vit à Toronto. Il a reçu sa formation à Montréal, au programme Pro Theatre du Collège John Abbott et au PRO Actor's Lab, à Toronto. Il est narrateur dans Easter Egg et Les Ukrainiens au Québec, deux productions du cinéaste montréalais Yurij Luhovy. Il a joué dans de nombreuses productions cinématographiques ou télévisuelles et sur scène, y compris des tournées nationales de Just a Kommedia et Primary English Class dans les principales villes canadiennes. George Kelebay a joué avec Zahrava-Toronto, y compris lors de leur tournée en Ukraine occidentale, qui fut la toute première d'un groupe de théâtre de la diaspora ukrainienne avant la proclamation de l'in- dépendance de ce pays en 1991. Il est acteur et producteur du groupe de théâtre torontois Lisova Pisnya.

George Yurij Kelebay

Actor, born and grew up in Montreal, lives in Toronto. Received his training in Montreal at John Abbott College Pro Theatre Program and PRO Actor's Lab in Toronto. He is a narrator in Easter Egg and Ukrainians in Quebec, both by Montreal's producer Yurij Luhovy. Actor in numerous film, Television and Stage productions including national tours of Just a Kommedia and Primary English Class in major centres across Canada. George Kelebay performed with the Ukrainian theatre Zahrava-Toronto including the first ever tour by a theatrical group from the diaspora to perform in Western Ukraine prior to its proclamation of independence in 1991. He is an actor and producer with the Toronto theatre group Lisova Pisnya.

Григорій Гладій

Актор театру та кіно, театральний режисер і педагог. Народився в 1954 році на Тернопільщині. Закінчив Київський державний театральний інститут ім. І. Карпенка-Карого. Працював у театрах Харкова, Києва, Каунаса. З 1990 року живе і працює в Монреалі. Знявся у більш ніж 30 художніх фільмах. У 2004 році відбулася перша постановка Гладія на українській сцені — «Істерія» за Террі Джонсоном. У 2006 році виступив як режисер франко-канадського мюзиклу "Дракула: між коханням та смертю", головну роль в якому виконав відомий канадський співак Брюно Пельтьє. Співпрацює з театром "Prospero" та українським аматорським театром "Стожари" в Монреалі, був ведучим на урочистому відкритті пам'ятника-погруддя Тарасові Шевченку в м. Квебек на Алеї поетів 31 травня 2014 року.

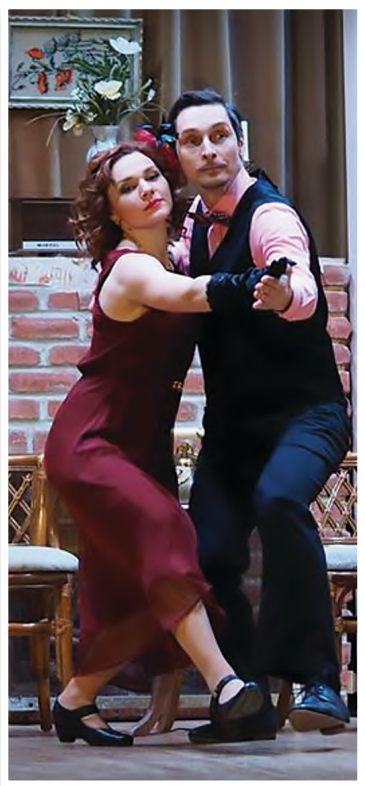
Gregory Hlady

Acteur de théâtre et de cinéma, metteur en scène. Né en 1954, en Ukraine. Diplômé de l'Institut national de théâtre de Kyïv. A œuvré aux théâtres de Kharkiv, Kyïv et Kaunas en Lituanie. Depuis 1990, il vit et travaille à Montréal. Il a plus de 30 longs métrages à son actif. En 2004, il a réalisé la première mise en scène de Hysteria, de Terry Johnson, sur la scène ukrainienne. En 2006, il t la mise en scène de la comédie musicale québécoise Dracula : entre l'amour et la mort, dont le rôle principal était tenu par le célèbre chanteur francophone Bruno Pelletier. Il est impliqué au Théâtre Prospero et au théâtre amateur ukrainien Stozhary à Montréal. Hlady était présentateur lors de l'inauguration du buste de Taras Chevtchenko à L'Allée des Poètes à Québec, le 31 mai 2014.

Gregory Hlady

Theatre and cinema actor, theatre director. Born in 1954 in Ukraine. Graduated from Kyiv State Theatrical Institute. He has worked in theatres in Ukraine, specifically in Kharkiv and Kyiv, and in Kaunas, Lithuania. Since 1990, Hlady lives and works in Montreal. He has more than 30 feature films to his credit. In 2004, G. Hlady directed the first Ukrainian production of Hysteria by Terry Johnson. In 2006, he acted as director of the Québécois musical Dracula: entre l'amour et la mort, where the main role was performed by famous francophone singer Bruno Pelletier. Hlady collaborates with Prospero Theatre and the Ukrainian amateur theatre Stozhary in Montreal. He was a presenter at the inauguration of the bust of Taras Shevchenko in Quebec City's L'Allée des Poètes on May 31, 2014.

Саша Самар

Актор театру і кіно, випускник Київського державного інституту театрального мистецтва. Перші кроки на сцені були відзначені премією Національної академії мистецтв і сприяли розвитку творчої кар'єри. З 1996 року Саша живе і працює в Монреалі, часто з'являється перед монреальською публікою, гастролює по Канаді, знімається в кіно. В п'єсі "Moi dans les ruines rouges du siècle" втілив свою особисту історію життя. Ця вистава театру "d'Aujourd'hui" завоювала серця глядачів і була названа кращою канадською постановкою 2012 року. Зараз успішно працює в творчому колективі театру "Quat'Sous".

Sasha Samar

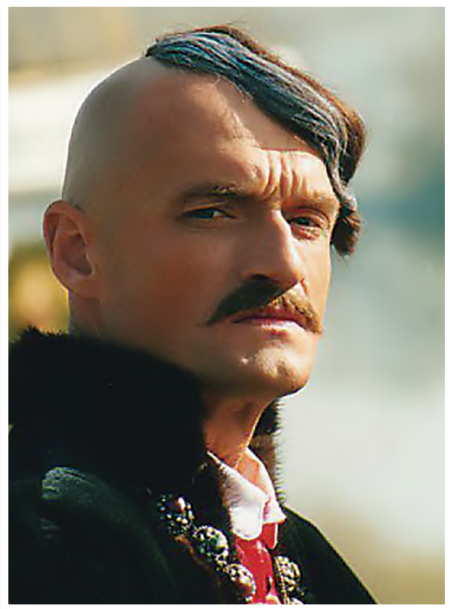
Acteur de cinéma et de théâtre, diplômé de l'Institut national de théâtre de Kyïv. Ses premiers pas sur scène lui ont valu le prix de l'Académie nationale des arts; ce qui a contribué au développement de son parcours créatif. Depuis 1996, Sasha vit et travaille à Montréal. Il se produit souvent lors de tournée à travers le Canada. Dans la pièce Moi dans les ruines rouges du siècle, Sasha raconte son histoire personnelle. Cette performance du théâtre d'Aujourd'hui a gagné le cœur des spectateurs et a été qualifiée de meilleure mise en scène canadienne de 2012. Maintenant, il œuvre avec succès dans l'équipe artistique du théâtre de Quat'Sous.

Sasha Samar

Theatre and film actor, a graduate of the Kyiv State Institute of Theatrical Arts. His first steps on stage were awarded the Prize of the National Academy of Arts and contributed to the development of his creative career. Since 1996, Sasha lives and works in Montreal. He o en appears before audiences, touring Canada. In the play Moi dans les ruines rouges du siècle Sasha produced his personal life story. This performance by the Théatre d'Aujourd'hui won the hearts of viewers and was named best Canadian staging of 2012. Now he successfully works as part of the creative team of the Théatre de Quat'Sous.

Сергій Марченко

Актор, член Національної спілки кінематографістів України, Національної спілки журналістів України та національних спілок артистів Квебеку і Канади. Мім, хореограф з багатолітнім досвідом роботи в театрах та кіностудіях різних країн з1996 по 2006рр. Працював у все світньо відомому "CirqueduSoleil". Серед його здобутків є чисельні перемоги в престижних міжнародних конкурсах, в тому числі Перша премія та Приз глядацьких симпатій за найкращий сольний танок у Лейпцігу (1998) та звання кращого актора на 13-му Міжнародному фестивалі експериментальних театрів в Каїрі (2001). На даний час живе і працює в Монреалі, бере участь в аматорському театрі "Стожари". З нових творчих доробків 2017 року — п'ять персонажних ролей у сучасній опері "Another Brick in the Wall" в Opéra de Montréal.

Sergiy Marchenko

Acteur, membre de l'Union nationale des Cinéastes de l'Ukraine, de l'Union nationale des Journalistes de l'Ukraine, de l'Union des Artistes du Québec et de ACTRA. Mime et chorégraphe, avec de nombreuses années d'expérience dans les studios de théâtre et de cinéma de différents pays. Il a travaillé au célèbre Cirque du Soleil. Ses prestations ont été couronnées de nombreuses distinctions lors de compétitions internationales prestigieuses, dont le grand prix et le prix du public pour la meilleure danse solo à Leipzig (1998) et le titre de meilleur acteur lors du 13e Festival international du théâtre expérimental au Caire (2001). À présent, Marchenko vit et travaille à Montréal. Il est un acteur du théâtre amateur ukrainien Stozhary. Parmi ses nouvelles œuvres de création, il faut mentionner sa participation, en 2017, au projet de l'opéra moderne Another Brick in the Wall, à l'Opéra de Montréal, où il interprète les rôles de cinq personnages.

Sergiy Marchenko

Actor, member of the Ukrainian Association of Cinematographers, National Association of Journalists of Ukraine, the Union des Artistes du Québec and ACTRA. Mime and choreographer, with many years of experience in theatres and film production studios around the world. Worked in the world-famous Cirque du Soleil. Among his achievements are numerous awards at prestigious international competitions, including best solo artist award at the Euro-Scene Leipzig dance contest (1998) and the title of best actor at the Cairo International Festival for Experimental Theatre (2001). Now he lives and works in Montreal. He is an actor in the Stozhary amateur theatre group. Among his new creative works is his participation in the 2017 modern opera project Another Brick in the Wall at Opéra de Montréal, where he plays five character roles.

Ольга Онищенко

Художній керівник та режисер театру “Стожари” при Українському національному об’єднанні в Монреалі. Народилась і виросла в Україні, за фахом – науковець. Свій творчий шлях розпочала в студентські роки в народному ансамблі “Любисток” (м. Кременчук). Навчаючись в Одеському університеті, відвідувала театральну аматорську студію. Пізніше започаткувала драматичний гурток серед аспірантів Інституту мікробіології (м. Київ). Імміґрувавши в Канаду в 2008 році, розпочала свій творчий пошук на оселі Св. Софії як організатор дитячих розваг, створила молодіжну студію “Млин”, де втілила свої драматургічні пошуки як сценарист і режисер. Поряд з цим, долучилась до оргкомітету Українського фестивалю, брала участь в організації та проведенні творчих вечорів та благодійних концертів, була режисером конкурсу “Міс Україна-Монреаль-2013”. З 2012 року очолює театр “Стожари “ при УНО.

Olga Onyshchenko

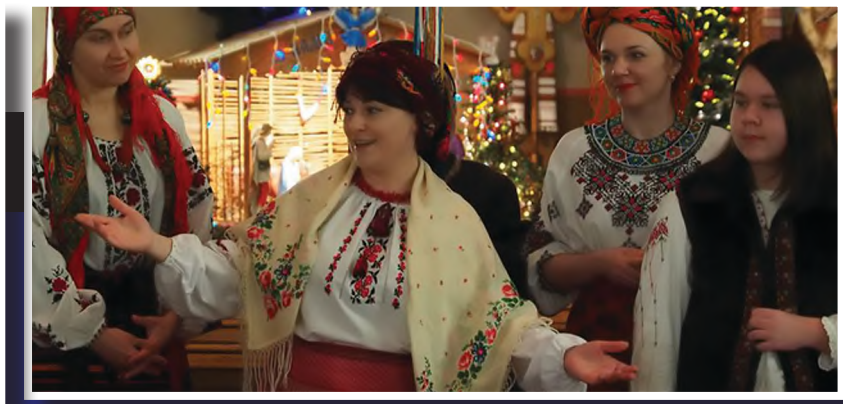
Directrice artistique au théâtre Stozhary, auprès de la Fédération Nationale Ukrainienne (Montréal). Elle est née et a grandi en Ukraine; elle a travaillé en tant que scientifique. Elle a commencé son activité créatrice pendant ses études comme membre du groupe folklorique Lyubystok (Krementchouh). Alors qu’elle étudiait à l’Université d’Odessa, elle a participé à un atelier de théâtre amateur. Plus tard, Olga a lancé un groupe de théâtre pour les jeunes chercheurs à l’Institut de microbiologie (Kyïv). Une fois immigrée au Canada, en 2008, elle a été animatrice dans un camp d’été à la paroisse de Sainte-Sophie; elle y organisait des activités de divertissement pour enfants. De plus, elle a créé un studio d’art dramatique de jeunesse, Mlyn, où sa créativité s’est exprimée comme écrivaine et metteur en scène. En même temps, elle a rejoint le comité exécutif du Festival ukrainien de Montréal, participant activement à l’organisation des événements communautaires et des concerts de charité. Elle est devenue productrice du concours Miss Ukraine-Montréal 2013. Depuis 2012, elle dirige le théâtre Stozhary de la FNU.

Olga Onyshchenko

An artistic director of Stozhary theatre of the Ukrainian National Federation (Montreal). She was born and raised in Ukraine, worked as a scientist. She began her creative activity while a student as part of the folk group Lyubystok (Kremenchuh). While studying at Odessa University, she attended an amateur theatre studio. Later on Olga launched a young drama group with members of the research staff from the Institute of Microbiology (Kyiv). Once immigrated to Canada in 2008, she was an animator in Saint Sophie summer camp, organizing the children’s entertainment activities. She later created a youth drama studio Mlyn, where she realized her creativity as a writer and a director. At the same time, she joined the Executive committee of the Montreal Ukrainian Festival, was actively taking part in the organizing of community events and charity concerts, and became a producer of the Miss Ukraine-Montreal 2013 contest. Since 2012 she is leading the Stozhary theatre of the UNF.

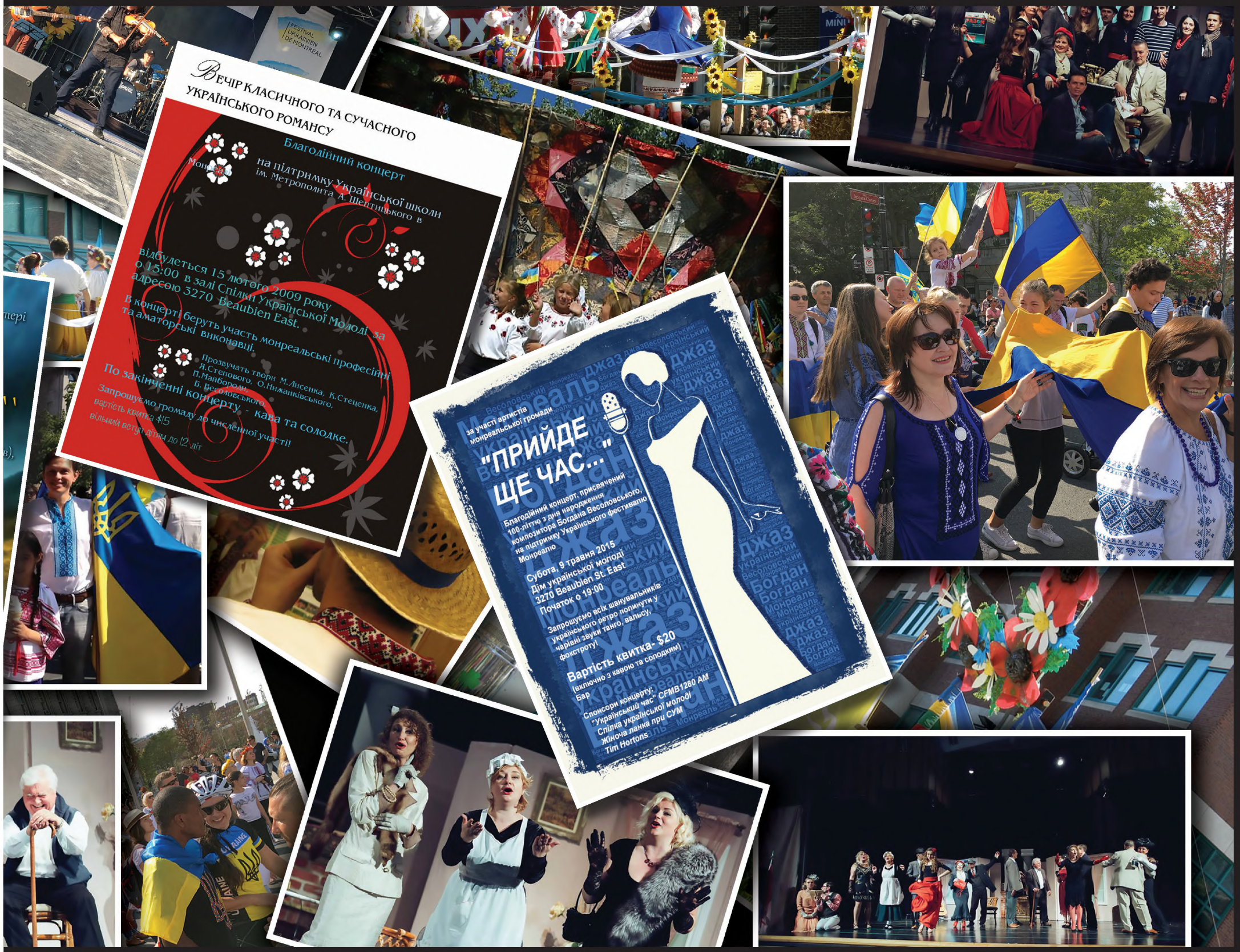

КУЛЬТУРНО-ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ КВЕБЕКУ
LA VIE CULTURELLE ET SOCIALE DES UKRAINIENS AU QUÉBEC
CULTURAL AND SOCIAL LIFE OF UKRAINIANS IN QUEBEC

6

Монреальська Асоціація сприяння розвитку культури ім. Св.Володимира
«Заспіваймо си в Канаді»
6 березня, 2011 о 15:00
Дім Української Молоді
3270 Beaubien Est
Вартість квитка - $15
Діти до 12 років - безкоштовно
літературно-музичний вечір,
присвячений 120-літтю поселення українців в Канаді
Canada Broadcasting Corporation
Saturday,
March 2nd, 2013
3260 rue Beaubien Est
18:30
Український фестиваль у Монреалі вперше презентує
благодійний вечір
Міс Україна-Монреаль 2013
$20 - при замовленні столиків (8 осіб) за тел. 514-388-6474, Оксана Сеньків до 20 лютого
$25 - квитки в Українській Народній Касі Дежарден (3250 rue Beaubien Est) до 28 лютого
$30 - при вході
Бар, смачні закуски, солодке, кава (в ціну квитка не включено)
Яскраві конкурси, розважальна програма, приз глядацьких симпатій!
Міс Україна -Монреаль
Miss Ukraine-Montreal
The Montreal Ukrainian Festival
presents
the inaugural fundraising evening
Scintillating contests, entertaining programme and audience choice award!
$20 – if part of a table of 8 persons. Reserve by calling Oxana Senkiv at 514-388-6474 until Feb. 20th
$25 – tickets at the Caisse Populaire Ukrainienne Desjardins (3250 Beaubien Est)until Feb.28th
$30 – at the door
Bar, tasty snacks, sweets and coffee will be available (at an extra cost)
Неділя, 16-го листопада, 2014 року
Українська Католицька Парафія Успіння Божої Ма
3625 Cawthra Road, Mississauga,On. L5A2Y4
КОНЦЕРТ
"НЕЗНАНОМУ ВОЯКОВІ
участю Заслуженого артиста України Олега Шака (м.Київ
о.Володимира Кушніра та Ольги Лемешко (м.Монреаль).
репертуарі - естрадні, лірико-патріотичні композиції
та пісні духовної тематики.
Початок о 15:00
КОШТИ ВІД КОНЦЕРТУ ЧАСТКОВО БУДУТЬ НАПРАВЛЕНІ
НА ПОТРЕБИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ.
КВИТКИ - $25 (при вході)
ЗАПРОШУЄМО ДО УЧАСТІ ЧИСЛЕННУ ГРОМАДУ!!!!
ВЕЧОРНИЦІ- ВАРЕНИЦІ
Varenyky Fodosin!
An evening filled with fun and laughter for all ages!
Kareoke, live performances, varenyky eating contest,
song and dance,door prizes!
Official Suppliers
SUPREME PIEROGIES
Montréal

FESTIVAL UKRAINIEN DE MONTREAL
Вечір класичного та сучасного українського романсу
Благодійний концерт
на підтримку Української школи ім. Метрополита А. Шептицького в
відбудеться 15 лютого 2009 року о 15:00 в залі Спілки Української Молоді за адресою 3270 Beaubien East.
В концерті беруть участь монреальські професійні та аматорські виконавці.
Прозвучать твори М.Лисенка, К.Стеценка, Я.Степового, О.Нижанківського, П.Майборода, Б. Весоловського.
По закінченні концерту - кава та солодке.
Запрошуємо громаду до численної участі!
вартість квитка $15
вільний вступ дітям до 12 літ
за участі артистів монреальської громади
"ПРИЙДЕ ЩЕ ЧАС..."
Благодійний концерт, присвячений 100-літтю з дня народження композитора Богдана Весоловського, на підтримку Українського фестивалю Монреалю
Субота, 9 травня 2015
Дім української молоді
3270 Beaubien St. East
Початок о 19:00
Запрошуємо всіх шанувальників українського ретро полинути у чарівні звуки танго, вальсу, фокстроту!
Вартість квитка- $20
(включно з кавою та солодким)
Бар
Спонсори концерту:
"Український час" CFMB1280 AM
Спілка української молоді
Жіноча ланка при СУМ
Tim Hortons

Українська громада Квебеку протягом більш ніж 100-літньої історії не тільки зберігала, але й розвивала і пропагувала українську культуру серед багатонаціонального населення провінції та цілої країни. Одним із важливих аспектів культурно-громадського життя були і залишаються відзначення релігійних свят: спільні кутя і свячене в парафіях та організаціях, урочиста хода і відвідування українських секцій — православної та греко-католицької — на кладовищах Mont-Royal і Notre-Dame-Des-Neiges під час Зелених свят. Систематично відзначаються історико-культурні дати та національні свята, які проходять під патронатом Конґресу Українців Канади: день народження Т. Шевченка, свято з нагоди створення УПА, день вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років, святкування Дня Незалежності та інші. Важливою частиною культурно-суспільного життя також є проведення тематичних концертів і благодійних вечорів.
Ще з часу становлення української громади велику роль в ній відігравали жіночі організації при парафіях та громадських організаціях, які пропагували українське народне мистецтво, влаштовуючи виставки українських традиційних писанок, вишивок, кераміки, різьби, килимів у великих культурних та комерційних центрах Монреаля й околиць, проводили курси писання писанок для неукраїнської аудиторії, що широко висвітлювалось і отримувало схвальні відгуки в монреальській пресі. Тут можна згадати виставку українського народного мистецтва в історичному музеї-галереї та музеї "Canadian Handicrafts Guild", яку провів у 1930 році Союз Українок Канади при церкві Св. Софії. Це також конкурс на прикрашання святкового столу та найкращу ляльку в національному костюмі, організований підприємством "Miracle Mart "(м. Ласаль), в якому члени Ліґи Українських Католицьких Жінок при парафії Св. Духа в кінці 1960-х років зайняли 1-е місце. Це і виставка українських музейних експонатів в центрі "Place Bonavanture", яка була організована в 1982 році членами жіночого Товариства ім. Л. Українки при товаристві "Просвіта" , а також виставка картин та народного мистецтва в м. Лашін, ініціаторами якої в 1985 році були місцеві жіночі організації.
Важливу роль в культурно-громадському житті українців відігравали також і студентські об'єднання. У 1933 році гурток українських студентів ім І. Котляревського влаштував концерт в аудиторії середньої школи, де були виконані твори українських композиторів та українські народні танці. Монреальські газети "Montreal Daily Star", "Herald" і " The Gazette" написали схвальні рецензії на цей виступ.

La communauté ukrainienne du Québec a, depuis plus de 100 ans d'histoire, non seulement conservé, mais aussi développé et promu sa culture au sein de la population multiethnique de la province et du pays. Les aspects les plus importants de la vie culturelle et sociale ont été et célèbrent encore les fêtes religieuses – la Koutya commune (dîner de Noël en communauté) dans les paroisses et les organisations, la procession solennelle et la visite des sections ukrainiennes (orthodoxes et catholiques grecs) de cimetières Mont-Royal et Notre-Dame-Des-Neiges durant la Fête de la Pentecôte; la commémoration des dates historiques et culturelles et autres événements d'importance qui ont lieu sous les auspices du Congrès ukrainien canadien – la Famine 1932-33, Taras Chevtchenko, l'Armée insurectionnelle ukrainienne, la Journée d'indépendance de l'Ukraine, etc. Une partie importante de la vie culturelle et sociale est occupée par des concerts thématiques et les partis de charité.
Depuis le tout début, un rôle important au sein de la communauté ukrainienne était joué par les organisations féminines dans les paroisses et les organismes communautaires, qui favorisaient les arts traditionnels ukrainiens, et organisaient des expositions et des démonstrations d'oeufs de Pâques (pyssanky), de la broderie, la poterie dans les grands centres culturels et commerciaux de Montréal et ses environs; leurs cours d'écriture de pyssanky pour le grand public surtout non-ukrainien ont largement été rapportés et ont reçu des critiques élogieuses dans la presse montréalaise.On peut citer l'exposition d'art populaire ukrainien à la Guilde canadienne des artisanats, organisée en 1930 par l'Union des Ukrainiennes à la paroisse de Sainte-Sophie; une première place obtenue, dans un cadre d'un concours organisé par le magasin à rayons Miracle Mart (LaSalle) sur le thème de la décoration de table des Fêtes et de la meilleure poupée en costume traditionnel, par les membres de la Ligue des femmes catholiques ukrainiennes de la paroisse de Saint-Esprit (fin des années 1960); l'exposition de pièces de musée ukrainiennes à la place Bonaventure, organisée en 1982 par les membres de la l'Association des femmes Lessia Oukraïnka de la Société Prosvita; une exposition de peintures et de l'art populaire ukrainien à Lachine, initiée par les organisations locales de femmes en 1985 et bien d'autres.
Les associations étudiantes ont joué un rôle important dans les sphères culturelles et publiques montréalaises. En 1933, le Cercle des étudiants ukrainiens de Kotlyarevsky ont propagé la culture ukrainienne à travers des performances lors de leur spectacle annuel à l'auditorium du Montreal High School. Étaient présentées des oeuvres de compositeurs ukrainiens et des danses chorégraphiées. Les quotidiens montréalais Montreal Daily Star, Herald et The Gazette ont commenté très positivement cet événement.

The Ukrainian community of Quebec has, for more than 100 years, not only preserved, but also developed and promoted Ukrainian culture among the multiethnic population of the province and the whole country. The most important aspects of cultural and social life were and continue to be celebration of different holidays: religious – the holding of common Kutya (Christmas) meals at parishes and organizations, the solemn processions and visits to the Ukrainian sections (Orthodox and Greek Catholic) of the Mont-Royal and Notre-Dame-Des-Neiges cemeteries during Pentecost celebrations; the celebration of historical and cultural dates and national holidays under the patronage of the Ukrainian Canadian Congress – the commemorating of T. Shevchenko, the Ukrainian Insurgent Army, the Holodomor, Ukraine's Independence Day. An important part of cultural and social life is the holding of thematic concerts and charity events.
Since the community's earliest days, women's organizations played a major role in parishes and civic organizations that promoted Ukrainian folk traditions and arts. These ladies arranged exhibits of Ukrainian traditional pysanky, embroidery, ceramics in major cultural and commercial centres in the Greater Montreal area, and conducted classes for the writing of Easter eggs for the non-Ukrainian public, Such events were o en covered widely and received approval reviews in the Montreal press. One can mention the Ukrainian Folk Art Exhibition at the Canadian Handicrafts Guild, organized in 1930 by the Union of Ukrainian Women of Canada from the Church of Saint-Sophie; a first place received by the Ukrainian Catholic Women's League of the parish of the Holy Ghost for their entry in a contest organized by the Miracle Mart department store in Lasalle, for decorating the best festive table and the best doll in traditional national costume (late 1960s); an exhibition of Ukrainian museum exhibits at the Place Bonavanture organized in 1982 by the members of the Lesia Ukrainka Women's Association of the Prosvita Society; an exhibition of paintings and Ukrainian folk art in Lachine, initiated by local women's organizations in 1985 and many others.
Student associations have played an important role in the cultural and public spheres of Montreal. In 1933, the Ukrainian students' circle of Kotlyarevsky propagated Ukrainian culture through performances during their annual show at the auditorium of the Montreal High School. Works by composers Bortnyansky and Bezkorovay, and choreographed dances were presented. The Montreal Daily Star, The Herald and The Gazette reviewed this event very positively.

Особливо важливе місце в популяризації українського мистецтва в 1950-х—l960-х роках займав український студентський клуб при університеті McGill. Він був організатором щорічного Українського тижня, під час якого відбувались концерти за участю професійних українських музикантів та виставки картин професійних художників. Українська монреальська громада була надзвичайно активною в період світової виставки Експо-67. 24-30 липня 1967 року, під час Українського канадського тижня, який проходив у Hospitality Pavilion та інших місцях проведення заходу, українці Монреаля взяли участь у виставках книжок, картин і скульптур, провели лекції з української музики та архітектури, представили українське народне мистецтво (писанки, вишивки, ляльки в українських костюмах з різних реґіонів), влаштували показ історичного та народного костюму, а також сучасного одягу з елементами традиційної української вишивки. В рамках тижня разом з представниками українських артистів з інших провінцій Канади успішно виступали й найкращі мистецькі сили Монреаля – солісти, танцювальні ансамблі, хори. В наступному, 1968 році, на території Експо-67 відбулась виставка "Людина та її світ". Українська громада Монреаля, як і попереднього року, організувала Український тиждень, де експонувались твори українського мистецтва. В рамках тижня також було проведено Український день з виступами монреальських мистецьких колективів. Не можна не згадати і того факту, що в 1968 році українці Квебеку як частина канадської діаспори першими серед інших українських діаспор у світі зробили вагомий внесок в акцію підтримки публікації "Енциклопедії українознавства".

L'Association des étudiants ukrainiens de l'Université McGill (MUSA) a promu l'art ukrainien durant les années 1950—1960. Les étudiants organisaient annuellement une semaine dédiée à la culture ukrainienne, avec des concerts où on invitait des musiciens professionnels, et des expositions de peintures par des artistes ukrainiens professionnels. En 1968, dans le cadre de la diaspora canadienne, les Ukrainiens du Québec ont été les initiateurs de toute la diaspora du monde ukrainien dans la promotion et le soutien financier de la publication de l'Encyklopediya Oukraïnoznavstva (l'encyclopédie de l'Ukraine), l'une des réalisations culturelles les plus importantes de la diaspora ukrainienne dans son ensemble. L'Exposition universelle de Montréal de 1967 a été un événement marquant pour la ville de Montréal et le monde entier. Entre autres, la Semaine canadienne ukrainienne, tenue du 24 au 30 juillet au Pavillion d'accueil et d'autres lieux, a présenté des expositions de livres, de tableaux et de sculptures; des conférences et ateliers sur la musique ukrainienne; des démonstrations de l'art traditionnel et populaire ukrainien (pyssanky, broderies, poupées habillées de costumes traditionnels régionaux); et un spectacle où, en un premier temps, on exposait des costumes historique, suivi d'une présentation de mode où de la broderie traditionnelle enjolivait une mode de style plus contemporain. Le clou de cette semaine très remplie fut le concert qui rassemblait les forces culturelles ukrainiennes de tout le Canada avec les talents montréalais sur scène; les spectateurs ont pu entendre des solistes et des ensembles musicaux. L'année suivante eut lieu sur le même territoire Terre des Hommes. Encore une fois, la communauté ukrainienne y organisa une semaine ukrainienne avec des expositions d'art et une journée ukrainienne était dédiée aux différents groupes artistiques montréalais (danse, chant, musique).

The McGill Ukrainian Student Association (MUSA) promoted Ukrainian art in the 1950s—1960s by organizing the annual Ukrainian Week at the university, during which concerts were held, with the participation of professional Ukrainian musicians, and exhibitions of paintings by professional artists. One of the most prominent events of world scale that was held in Montreal was Expo 67. On July 24–30, 1967, during the Ukrainian Canadian Week held at the Hospitality Pavilion and other venues, Montreal Ukrainians took part in exhibitions of books, paintings, sculptures, lectures on Ukrainian music and architecture, introduced Ukrainian folk art (eggs, embroidery, dolls in Ukrainian costumes from different regions), staged a show of historical and folk costumes, as well as modern clothes with elements of traditional Ukrainian embroidery. During the week, along with participants from all over Canada, there were also performances of the artistic talents of Montreal—including soloists and musical groups. The following year, in 1968, the Man and his World exhibition took place on the territory of Expo 67, where the Ukrainian community organized once again a Ukrainian Week with exhibits of Ukrainian art. A Ukrainian Day was also held, where Montreal artistic groups performed. In 1968, as part of the Canadian diaspora, Ukrainians of Quebec were the initiators among the Ukrainian world diaspora in promoting and financially supporting the publication of the Encyclopedia of Ukrainian Studies, one of the most important cultural achievements of the Ukrainian diaspora as a whole.

Український хор, кер. І. Козачок , Експо-67
Choeur Ukrainien * Ukrainian Choir, dir I. Kozachok, Expo 67

Танцювальний ансамбль "Марунчак", Експо-67
Ensemble de danse ukrainienne Marunczak
Marunczak Ukrainian Dance Ensemble, Expo 67

“Український товариський клуб”, який був розташований на історично мультинаціональній вулиці Saint-Laurent близько центру Монреаля, гостинно відкрив свої двері у 1970 році і відразу здобув успіх. Завдяки теплій атмосфері та традиційній українській та канадській кухням, а також регулярним розважальним програмам клуб був популярний не тільки серед українців (особливо студентів), але і серед інших націй. Першою вокально-інструментальною групою, яка виступала в клубі, був гурт “Рушничок”. Згодом відвідувачі закладу мали можливість ознайомитися з творчістю більшості українських музичних колективів Монреаля та багатьох сольних виконавців. Настінні декорації клубу з колоритною українською тематикою були майстерно виконані мон реальським художником Григорієм Данком. Заклад проіснував до 1975 року.

Le Club social ukrainien, situé sur le prolongement Centre-Ville du boulevard Saint-Laurent, historiquement très multiculturel a commencé à servir ses clients en 1970 et a connu un succès immédiat. Il s'est spécialisé dans la cuisine ukrainienne et canadienne, et offrait des spectacles du vendredi au dimanche. Rushnychok a été le premier groupe montréalais à se produire au club, et, avec le temps, la plupart des groupes musicaux et des artistes solistes ukrainiens montréalais y ont été présentés. Les murs étaient décorés de thèmes ukrainiens par le peintre montréalais Gregory Danko. Grâce à son atmosphère chaleureuse, son personnel amical et sa bonne cuisine traditionnelle, le club était populaire non seulement parmi les Ukrainiens (surtout les étudiants), mais aussi parmi les autres nationalités. Les opérations se sont poursuivies jusqu'en 1975.

The Ukrainian Social Club, located on the Downtown stretch of the historically very multicultural Boulevard Saint-Laurent, or The Main as it is also known, began serving customers in 1970, and was an immediate success. It specialized in both Ukrainian & Canadian cuisine, and offered live entertainment from Friday to Sunday. Rushnychok was the first Montreal group to perform at the Club, and, in time, most Montreal Ukrainian musical groups and solo artists were featured. The walls were decorated with Ukrainian themes by Montreal artist Gregory Danko. Thanks to its warm atmosphere, friendly staff and good traditional cuisine, the club was popular not only among Ukrainians (especially students) but also among other nationalities. Operations continued until 1975.

Навесні 1981 р. в українській громаді м. Лашін (Квебек) відбувся семінар бандуристів, який зібрав близько ста молодих любителів цього українського народного музичного інструменту. Окрім монреальців, на семінар прибули учасники з Каліфорнії, Чикаґо, Детройта та Торонто, включно з виконавцями професійного рівня. Крім музикантів-віртуозів Юліана та Віктора Китастих, головними інструкторами були члени нью-йоркської групи "Гомін степів", які навчали молодь, демонструючи основні прийоми гри на бандурі. Тогочасний мер м. Лашін Ґі Декарі, зацікавлений цією подією культурного життя української громади, надав для її проведення приміщення "La Maison du Brasseur" і високо оцінив її результати. Подібні семінари бандуристів було проведено наступного року в м. Лашін і в 1983 році в Торонто, в якому взяли участь декілька лашінських студентів.

Au printemps de 1981, l'atelier de bandura a eu lieu dans la communauté ukrainienne de Lachine, Québec, et a accueilli un groupe de près de cent jeunes amateurs de l'instrument de musique. Des instructeurs ont enseigné et démontré certaines des compétences de base nécessaires pour jouer la bandura, l'instrument traditionnel de l'Ukraine. En plus des Montréalais, certains participants venaient d'aussi loin que la Californie, Chicago, Détroit et Toronto, y compris des joueurs de niveau professionnel. Les instructeurs principaux étaient des membres de la troupe de New York appelée Homin Stepiv, en plus des musiciens-virtuoses, Julian et Victor Kytasty. Le maire de Lachine à l'époque, Guy Descary, a fourni les locaux de La Maison du Brasseur en bordure du fleuve Saint-Laurent et a été très impressionné par l'événement. Des ateliers semblables ont eu lieu à nouveau, à Lachine en 1982 et à Toronto en 1983, auquel plusieurs étudiants de Lachine ont participé.

In the Spring of 1981, the Bandura Workshop took place in the Ukrainian community of Lachine, Quebec, and hosted a group of nearly one hundred young bandura enthusiasts. Teachers instructed and demonstrated some of the basic skills need to play the bandura, the traditional national instrument of Ukraine. In addition to Montrealers, some participants came from as far as California, Chicago, Detroit and Toronto, including highly professional players. The main instructors were members of the New York City troupe called Homin Stepiv, besides virtuoso musicians, Julian and Victor Kytasty. Then mayor of Lachine, Guy Descary, provided the city premises La Maison du Brasseur bordering on the St. Lawrence River, and was highly impressed by the event. Similar workshops were held again, in Lachine in 1982 and in Toronto in 1983, which several Lachine students attended.

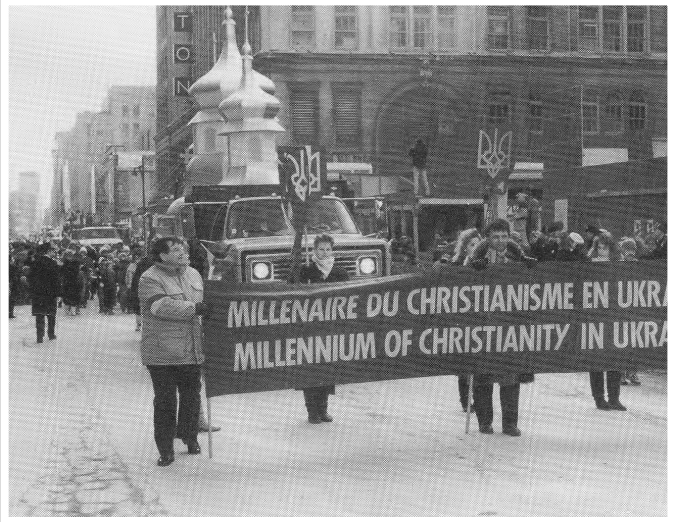

Костюмовані Св. Княгиня Ольга і Князь Володимир на параді Св.Патрика.
Participants en costume représentant les Saints Princesse Olha et Prince Volodymyr
Actors in costume : Saint Olha and Saint Volodymyr, Saint Patrick's Parade

Серією культурно-мистецьких заходів, присвячених 1000-літтю Хрещення України, був позначений 1988 рік. 20 березня 1988 року українська громада вперше брала участь у щорічному монреальському параді з нагоди ірландського національного свята Парад Св. Патрика (St. Patrick Parade), і під час ходи у супроводі оркестру "Трембіта" представила широкій громаді міста трикупольний макет української церкви Святих княгині Ольги і князя Володимира, виконаний членами українського студентського клубу університету Concordia за проектом М. Павлова.

L'année 1988 a été marquée par une série d'événements culturels dédiés au Millénaire du christianisme en Ukraine. Le 20 mars 1988, la communauté ukrainienne a participé pour la première fois à la parade de la Saint-Patrice organisée par la communauté irlandaise de Montréal. Durant la parade la communauté a présenté la maquette de l'église à trois dômes des Saints-Princesse-Olha-et-Prince-Volodymyr sur un char, au son de l'orchestre Trembita. La maquette a été exécutée par des membres du club étudiant ukrainien de l'Université Concordia dans le cadre d'un projet de M. Pawliw.

Парад Св. Патрика, 1988
Parade de la Saint-Patrice
Saint Patrick's Parade, 1988

The year 1988 was marked by a series of cultural and artistic events devoted to the 1000th anniversary of the Baptism of Ukraine. On March 20, 1988, the Ukrainian community took part for the first time in Montreal's annual Saint Patrick's Parade. To the accompaniment of the Trembita Orchestra the community presented a float with a model of the three-domed Ukrainian Church of the Holy Princess Olha and Prince Volodymyr. To the accompaniment of the Trembita Orchestra the community presented a float with a model of the three-domed Ukrainian Church of the Holy Princess Olha and Prince Volodymyr which was executed by members of the Ukrainian student club of Concordia University as part of a project by M. Pawliw.

Виставка "Мистецтво і віра", м. Лашін, 1988
Exposition « Art et Foi »
Exhibition "Art and Faith"
Lachine, QC, 1988

Організаційний комітет виставки "Мистецтво і Віра", м. Лашін, 1988
М. Декарі, З. Гаврилюк, Л. Гаврилюк, Ґ. Декарі
Comité d'organisation de l'exposition « Art et Foi »
Organizational committee of the exhibition "Art and Faith"
M. Descary, Z. Hawryluk, A. Hawryluk, G. Descary, Lachine, 1988

1 травня 1988 року з ініціативи Лесі та Зенона Гаврилюків в м. Лашін пройшла виставка "Мистецтво і Віра: Тисячоліття Християнства в Україні", де було експоновано 100 кольорових фотографій українського релігійного мистецтва. Виставку на тему "Київ — столиця українського християнства" в міській бібліотеці ім. Саула Беллова відкрив мер м. Лашін Ґі Декарі. Окрім Собору Св. Софії та Печерської Лаври, були представлені фотографії ранніх видань Святого Письма, срібні обкладинки Євангелія, церковний одяг та предмети ритуалів, ікони, а також фотографії дерев'яних церков. У червні 1988 року виставка "Мистецтво і Віра" пройшла в Домі Української Молоді , в жовтні — у фойє комплексу "Guy-Favreau", а в 1992 році — в Інституті Митрополита Андрея Шептицького при Університеті Св. Павла в Оттаві.

Le 1er mai 1988, sur l'initiative de Alexandra et Zenon Hawryluk, débuta l'exposition Art et Foi : millénaire du christianisme en Ukraine». Plus d'une centaine de photographies couleur d'art religieux ukrainien y a été présentée. L'exposition a eu lieu à la bibliothèque municipale de Lachine et a été inaugurée par le maire Guy Décarie. Le thème principal de l'exposition était : Kyïv — la capitale du christianisme ukrainien. En outre la cathédrale de Sainte-Sophie et la Laure des Grottes, deux joyaux sur la liste du patrimoine mondial d'UNESCO, on pouvait voir des photographies des premières éditions des Saintes-Écritures, la couverture en argent d'un Saint-Évangile, des vêtements sacerdotaux et des articles de culte, des icônes et des photographies d'églises en bois. En juin 1988, l'exposition fut présentée au Centre de la jeunesse ukrainienne et en octobre dans la halle du Complexe Guy-Favreau, et en 1992, à l'Institut du Métropolite Andrey Sheptytsky de l'Université de Saint-Paul à Ottawa.

On May 1, 1988, on the initiative of Alexandra and Zenon Hawryluk, the exhibit Art and Faith: e Millennium of Christianity in Ukraine was held. One hundred colour photographs of Ukrainian religious art were presented. The event took place at the Saul Bellow Municipal Library of Lachine, and was opened by Mayor Guy Décarie. The main theme of the exhibition was: Kyiv, the capital of Ukrainian Christianity. In addition to the Cathedral of Saint Sophia and the Pecherska Lavra, two UNESCO world heritage sites, photographs of an early copy of the Holy Scriptures, silver Gospel covers, church vestments and ritual items, icons, and photographs of wooden churches were presented. In the month of June 1988, the exhibition Art and Faith was held at the Ukrainian Youth Centre and in October in the foyer of Complexe Guy Favreau. In 1992 the exhibit travelled to the Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of the University of St. Paul in Ottawa.

28 серпня 1988 року радники м. Лашін М.Ноель та В. Михалюк за участю Ю. Кульби з Конґресу Українців Канади та Є. Калюжного з Української Католицької Парафії Св. Василія Великого відкрили ідентифікаційну дошку парку ім. Івана Франка в м. Лашін (околиця Монреаля).

La plaque toponymique du parc Ivan Franko à Lachine, dans la banlieue de Montréal, a été dévoilée par les conseillers de la Ville de Lachine M. Noel et W. McCullock avec l'aide de Y. Kulba du Congrès ukrainien canadien et de E. Kaluzny de la paroisse catholique ukrainienne de Saint-Basile-le-Grand le dimanche 28 août 1988.

The name plate for Ivan Franko Park in Lachine, a suburb of Montreal, was unveiled by the City of Lachine Councillors M. Noel and W. McCullock, with the assistance of Y. Kulba of the Ukrainian Canadian Congress and E. Kaluzny of St. Basil the Great Ukrainian Catholic Parish on Sunday, August 28, 1988.

Яскравою подією під час відзначення 1000-ліття Хрещення України був театралізований показ одягу княжої доби в Домі української молоді при осередку СУМ. Знаменним є і той факт, що канадська пошта не обійшла своєю увагою визначну дату української історії та вшанувала її випуском серії марок із зображенням українських ікон. У рамках святкування тисячолітнього ювілею з 22 по 29 жовтня 1988 року для громади Монреаля було проведено ювілейний тиждень. 22 жовтня в залі Claude Champagne відбувся концерт камерної музики за участю солістів та камерного ансамблю. Прозвучала канадська прем'єра твору американського композитора Карлоса Рауша (Carlos Rausch) "Варіації на пісню про Саву Чалого", створеного спеціально з нагоди 1000-ліття Хрещення України і під враженням від вірша "Моя рідна земля" монреальської поетеси і письменниці Марії Чиж-Мариняк. Також в концерті були виконані твори Д. Бортнянського, Г. Кулеші, Ю. Мейтуса, В. Косенка, М. Лисенка, Л. Дичко, К. Данькевича, С. Гулака-Артемовського та інших композиторів. Наступного дня на арені Paul Sauvé після екуменічного молебня пройшов концерт монреальських українських хорів парафій та організацій.

Театралізований показ одягу княжої доби, 1988
Démonstration théatricale de vêtements du Moyen-Age
Theatrical display of medieval clothing, 1988

Un point fort de la célébration du Millénaire du baptême de l'Ukraine a été un spectacle de démonstration théâtrale de vêtements recréés du Moyen Âge au Centre de la jeunesse ukrainienne par l'Association de jeunesse SUM. Postes Canada a émis à l'occasion une série de timbres représentant des icônes ukrainiennes. En outre, une semaine-anniversaire a été tenue du 22 au 29 octobre 1988, à l'occasion du Millénaire du baptême de l'Ukraine. Le 22 octobre, à salle Claude-Champagne, un concert de musique de chambre a été donné avec des solistes et un ensemble de musique de chambre, avec la première Canadienne de l'œuvre du compositeur américain Carlos Rausch,Variations sur une chanson sur Sava Chaly, spécialement écrite pour marquer le Millénaire, et une conceptualisation du poème Mon pays natal de la poétesse et écrivaine montréalaise Maria Czyz-Maryniak. On a aussi pu entendre les œuvres des compositeurs tels que D. Bortnyansky, H. Kulesha, Y. Meytus, V. Kossenko, M. Lyssenko, L. Dychko, K. Dankevych, S. Hulak-Artemovsky. Le lendemain, un service de prière œcuménique eut lieu à l'aréna Paul Sauvé, suivi d'un concert de chorales d'églises et de différents organismes locaux.

A key event during the celebration of the Millenium was the theatrical display of medieval clothing at the Ukrainian Youth Centre Hall by members of the Ukrainian Youth Association SUM. Canada Post released on the occasion of the Millenium, a series of stamps depicting Ukrainian icons. Also on the occasion of the Millenium, the Montreal Ukrainian community held a jubilee week from October 22 to 29 1988. A concert of chamber music, with soloists and a chamber ensemble was held on October 22, at Claude Champagne Hall, the programme included the Canadian premiere of the work of the American composer Carlos Rausch Variations on the song about Sava Chaly, specially created for the occasion, and under the abstraction of the poem My Native Land by Montreal poet and writer Maria Czyz-Maryniak. Works by D. Bortnyansky, G. Kulesha, Y. Meytus, V. Kossenko, M. Lyssenko, L. Dychko, K. Dankevych, S. Hulak-Artemovsky were also heard. The next day, an ecumenical prayer was held at the Paul Sauvé arena, following which a concert of local choirs of church parishes and other organizations and there were concerts of local choirs of parishes and organizations.

Святкування 100-ліття поселення українців у Канаді. Комплекс Desjardins, 1992
Célébration du Centenaire des Ukrainiens au Canada
Centennial celebration of Ukrainian Settlement in Canada,
Complexe Desjardins, Montréal, 1992

Відкриття пам'ятника Іванові Франку в парку ім. І. Франка відбулося в м. Лашін 7 червня 1992 р. під егідою міської ради м. Лашін та у співпраці з Комітетом з відзначення 100-ліття українців в Канаді. Парк ім. І. Франка та пам'ятник І. Франку були результатом співпраці м. Лашін та Спільного громадського комітету, до якого входили члени громадських організацій та українських католицьких і православних громад регіону.

Le dévoilement du monument Ivan Franko dans le parc Ivan Franko a eu lieu le 7 juin 1992 à Lachine, sous les auspices du conseil municipal de Lachine et en collaboration avec le Comité pour le centenaire des Ukrainiens au Canada. Les projets Ivan Franko Park et Ivan Franko Monument ont tous deux été le résultat de la coopération entre la Ville de Lachine et le Comité communautaire mixte qui comprenait des membres d'organisations séculaires d'origine ukrainienne et des représentants des communautés catholiques et orthodoxes ukrainiennes de la région.

Відкриття пам'ятника І. Франку, м. Лашін, 1992
Inauguration du mémorial de I. Franko
Unveiling of I. Franko Memorial,
Lachine QC, 1992

Under the auspices of Lachine City Council and in conjunction with the Committee for the Centennial of Ukrainians in Canada, the unveiling of the Ivan Franko Monument in the Ivan Franko Park took place on June 7, 1992, in Lachine. Both the Ivan Franko Park and the Ivan Franko Monument projects were the result of co-operation between the City of Lachine and the Joint Community Committee, which included members of secular Ukrainian-Canadian organizations and representatives of the Ukrainian Catholic and Orthodox communities of the area.

Визначну дату української історії — 100-ліття поселення українців в Канаді — було відзначено у вересні 1992 року величавим концертом в культурно-мистецькому комплексі " Place des Arts", в якому взяли участь найкращі мистецькі сили української громади Монреаля.

En automne 1992, la communauté ukrainienne a célébré le 100e anniversaire de l'établissement des Ukrainiens au Canada en grande pompe, avec un concert majestueux à la Place des Arts, qui a réuni les meilleurs talents artistiques de la communauté ukrainienne.

In the Autumn of 1992, the Ukrainian community of Quebec dignified the 100th anniversary of the Ukrainian settlement in Canada with a grand concert at Montreal's Place des Arts, attended by the best artistic talents of the Ukrainian community.

Зведений хор Монреаля. Дириґенти : В. Волощук, М. Чолій, І. Козачок; акомп. - К. Завада, 1992
Chœur consolidé montréalais * Montreal consolidated choir,
dir. : W. Woloshchuk, M. Czolij, I. Kozachok; accomp. C. Berthiaume-Zavada, 1992

Довгоочікуваною подією в українській громаді було відкриття Українського Музею-Архіву ім. Патріарха Йосифа Сліпого, що відбулось 27 березня 1993 року. Його перший директор Орест Павлів регулярно організовував різноманітні тематичні еспозиції: виставку українських марок, банкнотів та військових відзнак, експозицію стародавніх історичних карт України, виставки українськогонародного мистецтва, найбільшу в Монреалі експозицію з понад 600 писанок місцевих майстринь, художні виставки українських митців з Квебеку й України та багато інших. Справу продовжила Рома Купчинська, під керівництвом якої в музеї активно діє виставковий зал, проводяться зустрічі, благодійні вечори, презентації, засідання НТШ та інші заходи української громади.

Le 27 mars 1993 le Musée et Archives du Patriarche Joseph Slipyj. Son premier directeur était Orest Pawliw, qui y organisait régulièrement diverses expositions thématiques : une exposition de timbres ukrainiens, de billets de banque et de récompenses militaires, une exposition d'anciennes cartes historiques de l'Ukraine, des expositions d'art populaire ukrainien, la plus grande exposition à Montréal de plus de 600 œufs de Pâques d'artisans locaux, des expositions d'art d'artistes ukrainiens du Québec et de l'Ukraine et bien d'autres. Aujourd'hui, sous la direction de Roma Kupchynska, c'est une salle d'exposition active où ont lieu des soirées de charité, des présentations, des réunions, etc.

On March 27, 1993, the Patriarch Josef Slipyj Ukrainian Museum and Archives opened its doors. Its first director was Orest Pawliw, who regularly organized a variety of thematic exhibitions: an exhibition of Ukrainian postal stamps, banknotes and military awards, an exposition of ancient historical maps of Ukraine, exhibitions of Ukrainian folk art, the largest exhibition in Montreal of over 600 Easter eggs by local craftsmen, art exhibitions of Ukrainian artists from Quebec and Ukraine, and many others. At the present, under the direction of Roma Kupchynska, it serves as an exhibition hall, and a place where meetings, charity evenings and presentations are regularly held.

Життя сучасної української квебекської спільноти зараз вже неможливо уявити без Українського фестивалю — щорічної найбільшої культурно-громадської події,— яку було створено в 2000 році під патронатом Конґресу Українців Канади і яка проводиться Асоціацією сприяння розвитку культури ім. Св. Володимира. Це один з визначних заходів не тільки української громади, але й цілого міста Монреаль та провінції Квебек. Триденна програма фестивалю в парку de l'Ukraine в дільниці Rosemont-Petite-Patrie збирає до 10 000 глядачів і насичена виступами українських, канадських та квебекських артистів: співаків, танцюристів, музикантів, ансамблів, хорів, гуртів. Також під час фестивалю гості мають змогу відвідати різноманітні кіоски з виробами народного мистецтва, переглянути українські фільми, ознайомитися з новинками музичних та книжкових видань, відвідати мистецькі виставки та насолодитися традиційною українською кухнею.

Le Festival ukrainien de Montréal est aujourd'hui un des événements culturels et sociaux annuels des plus incontournables de la métropole. C'est aussi un des plus grands, mené par l'Association de promotion de la culture de Saint-Volodymyr, créé en 2000 sous les auspices du Congrès canadien ukrainien. C'est un acquis exceptionnel non seulement pour la communauté ukrainienne, mais aussi à la ville de Montréal et au Québec. Le programme de trois jours du Festival dans le parc de l'Ukraine dans le quartier Rosemont–Petite-Patrie peut recueillir jusqu'à 10 000 spectateurs, avec des performances intenses d'artistes ukrainiens, canadiens et québécois — chanteurs, danseurs, musiciens, chorales, ensembles et chœurs. Aussi pendant le festival, les visiteurs ont la possibilité de visiter les différents kiosques de produits d'art populaire, de voir des films ukrainiens, prendre connaissance des dernières sorties de musique et de livres, visiter des expositions d'art et déguster une cuisine traditionnelle ukrainienne.

Nowadays it is impossible to imagine the life of a modern Ukrainian Montreal community without the Ukrainian festival—the biggest annual cultural and social event held by the Association for the Promotion of Cultural Development of Saint Volodymyr, created in 2000 under the auspices of the Ukrainian Canadian Congress. This is one of the prominent events not only of the Ukrainian community, but of the whole city of Montreal and the province of Quebec. The three-day program of the festival in the park de l'Ukraine at the Rosemont-Petite-Patrie district gathers up to 10,000 spectators and is full of performances by Ukrainian, Canadian and Quebec artists—singers, dancers, musicians, choirs, ensembles, choirs. Also during the festival guests can visit various kiosks with folk art items, watch Ukrainian films, get acquainted with new music and book editions, visit art exhibitions and enjoy traditional Ukrainian cuisine.

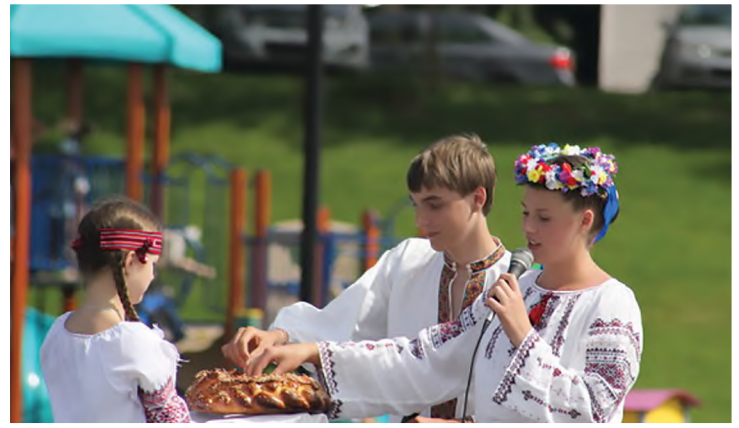

Останній тиждень листопада в календарі українців позначений відзначенням Дня пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років. 75-та річниця цієї події відбулась на рівні цілого Монреаля. 2 листопада 2008 року в церкві l'Église Unie St. James відбувся концерт-реквієм за участю торонтського хору "Counterpoint Chorale" під керівництвом бувшого монреальського дириґента Василя Волощука та монреальських артистів — Тараса Куліша (бас-баритон) і Тані Навольської (меццо-сопрано). Серед інших, в програмі виконувались твори українських композиторів — С. Гулака-Артемовського, Б. Лятошинського, Д. Бортнянського і "Заповіт" на сл. Т. Шевченка. Життя української громади Квебеку не обмежується тільки Монреалем і його околицями. 25 серпня 2013 року в м. Леві (Квебек), на березі Св. Лаврентія в парку L'Anse Tibbits відбувся український міні-фестиваль "Козачок". Крім української музики та запальних танців, незабутні враження для місцевої громади залишили цікаві своїм розмаїттям експозиції писанок, вишиванок, музичних інструментів, традиційного посуду, унікальний міні-музей з експозицією українського народного костюму, а також гостинне частування українськими стравами.

La communauté ukrainienne commémore annuellement la Journée des victimes du Holodomor de 1932-1933. Pour le 75e anniversaire de l'événement, un concert réquiem a été tenu le 2 novembre 2008 à l'Église Unie de Saint-James, avec pour invités le choeur torontois Counterpoint Choral sous la direction du chef d'orchestre William Woloschuk — Taras Kulish (baryton-basse) et Tanya Navolska (mezzo-soprano). Le programme incluait des oeuvres de compositeurs ukrainiens — S. Hulak-Artemovsky, B. Liatoshynsky, D. Bortniansky — et Le Testament de T. Chevtchenko. Mais la communauté ukrainienne au Québec ne se limite pas à des événements dans la ville. Montréal et ses environs. Le 25 août 2013 à Lévis, près de la ville de Québec, sur les rives du fleuve Saint-Laurent au parc de L'Anse Tibbits s'est tenu un mini-festival ukrainien Kozachok. Sur un fond de musique et de danses endiablées, ce fut une expérience inoubliable pour la communauté locale, car on pouvait voir une exposition diversifiée d'oeufs de Pâques, de broderie, d'instruments de musique, de la céramique, un mini-musée unique de costumes folkloriques ukrainiens et l'hospitalité accueillante sous forme de délicieux plats ukrainiens.

In addition to the annual commemoration of the Holodomor victims of 1932–1933 in the Ukrainian community, the 75th anniversary of this event took place on a grand scale. On November 2, 2008, at the Saint James United Church, a concert was held with the participation of the Toronto Chorale "Counterpoint Chorale" under the direction of former Montrealer, the conductor William Woloschuk and Montreal artists Taras Kulish (bass baritone) and Tanya Navolska (mezzo-soprano). Among others, the program performed works of Ukrainian composers —S. Hulak-Artemovsky, B. Lyatoshynsky, D. Bortniansky and " The Testament" on the words by T. Shevchenko. But Ukrainian community life in Quebec is not limited to events in Montreal and its surroundings. On August 25, 2013, in the city of Lévis, near Quebec City, a Ukrainian mini-festival Kozachok took place on the banks of the Saint Lawrence in the L'Anse Tibbits park. To the accompaniment of Ukrainian music and exuberant dances, the local community got to experience the unforgettable diversity of the exhibits: of pysanky, embroideries, musical instruments, traditional wares, a unique mini museum of the Ukrainian folk costume, as well as hospitality through Ukrainian dishes.

Традиційне щорічне вшанування річниці з дня народження геніального українського поета Тараса Шевченка переросло в бажання увіковічнити його постать у провінції Квебек. У 2012 році створилась ініціативна група української громади Монреаля (Рома Купчинська — голова, Риаль Ґотьє, Орест Гуменний, Оксана Ґерич, Володимир Жовтуля), завдяки кропіткій праці якої, а також пожертвам багатьох українців, 31 травня 2014 року в м. Квебек на Алеї Поетів було встановлено пам'ятник Великому Кобзарю з нагоди 200-річного ювілею з дня його народження.

En 2012, un groupe d'initiative de la communauté ukrainienne à Montréal a suggéré de rendre hommage au grand poète Taras Chevtchenko au Québec. Finalement, grâce à ces gens et aux fonds recueillis, le 31 mai 2014, un buste du poète a été inauguré sur l'Allée des Poètes dans la ville de Québec à l'occasion du 200e anniversaire de sa naissance.Les membres du comité organisateur étaient : Roma Kupchynska (présidente), Réal Gauthier, Orest Humenny, Oksana Gerych et Volodymyr Zhovtulya.

In 2012, an initiative group of the Ukrainian community in Montreal offered to honour the great Ukrainian Bard, Taras Shevchenko, in the province of Quebec. Thanks to these people and the donations of many Ukrainians, on May 31, 2014, in the city of Quebec, a monument to Taras Shevchenko on the occasion of the 200th anniversary of his birth was installed on the Poet's Alley. The members of the committee were: Roma Kupchynska (President), Réal Gauthier, Orest Humenny, Oksana Gerych and Volodymyr Zhovtulya.

Організаційний комітет з встанолення погруддя Т. Шевченку в м. Квебек, 2014
Comité organisationnel pour l'installation du buste de T. Chevtchenko
Organizing Comittee for installing the bust of T. Shevchenko, Québec, QC., 2014

Перегортаючи сторінки більш ніж столітнього культурно- громадського життя українців Квебеку, ми не можемо обійти увагою і той факт, що у 1920-х —1930-х роках в Абітібі, північно-західній частині Квебеку, існувала українська колонія Шептицький (сучасна назва місцевості — Лак Кастаньє), що була заснована франко-канадським священиком о. Йосафатом Жаном, який перейшов до української католицької церкви. Через віддаленість від комунікацій і суворі природні умови колонія припинила своє існування, а українці, які покинули територію, оселились в сусідніх місцевостях і почали розгортати релігійну, громадську та просвітницьку діяльність. Вони створювати парафії, відкривали школи, об'єднувались в організації, що у підсумку створило міцне підґрунтя для розвитку культурного життя їхньої громади. Так, наприкінці 1930-х років при філії УНО в м. Валь-Дор діяв драматичний гурток під керівництвом режисера Григора Сторожука. В цей же час Українська Стрілецька громада в м. Руан-Норанда стала культурним осередком, при якому діяв мішаний хор, духовий та мандолінний оркестри, а в 1939 році було організовано величавий концерт з нагоди дня народження Т. Шевченка. Також в Руан-Норанді в 1941 році жіноча секція при філії УНО поставила драму Олександра Лугового "Ольга Басараб". Релігійні потреби значної кількості українського населення північно-західного Квебеку в середині 1950-х років стали поштовхом до побудови двох українських церков: Св. Покрови у Валь-Дорі (керівник хору — Микита Черненький) і Св. Ізбавителя в Руан-Норанді. Із середини 1970-х років з від'їздом членів громади в південніші райони Квебеку та Онтаріо, поступово життя української спільноти в північно-західній частині провінції почало деактивізуватись.

En feuilletant les pages de l'histoire de la vie culturelle et sociale séculaire des Ukrainiens au Québec, on ne peut négliger le fait que, dans les années 1920-1930, le Père Josaphat Jean, un prêtre québécois converti au rite catholique ukrainien, a contribué à la fondation de la colonie ukrainienne Sheptytsky, dans le nord-ouest du Québec, dans la région de l'Abitibi. Cependant, et en raison de l'éloignement et des conditions météorologiques difficiles, la colonie a cessé d'exister (aujourd'hui cet endroit s'appelle Lac Castagnier). Après avoir quitté la colonie, les Ukrainiens se sont installés dans les régions avoisinantes. Ces nouvelles communautés ont progressivement déployé leurs activités religieuses, publiques et éducatives — fonder des paroisses, des écoles et se joindre aux organisations — de manière à créer une base solide au développement de la vie culturelle. Ainsi, à la n des années 1930, à la section de la Fédération nationale ukrainienne de Val-d'Or, un cercle dramatique a vu le jour sous la direction de Hryhor Storozhuk. De même, la société ukrainienne des Fusiliers de Rouyn-Noranda est devenue un centre culturel, où s'activaient une chorale mixte, une fanfare et un orchestre de mandoline; en 1939, un grand concert a été organisé à l'occasion de l'anniversaire de T. Chevtchenko. Également à Rouyn-Noranda, en 1941, la section des femmes de la Fédération nationale ukrainienne a monté une pièce de théâtre de Olexander Luhovy, Olha Bassarab. Au milieu des années 1950, suite aux besoins religieux, deux églises ukrainiennes ont été construites dans le nord-ouest du Québec : Sainte-Marie-Protectrice à Val-d'Or (avec le chef de chœur Mykyta Chernenky) et le Saint-Rédempteur à Rouyn-Noranda. Avec le départ des membres de la communauté vers les régions du sud du Québec et de l'Ontario depuis le milieu des années 1970, la vie culturelle de la communauté ukrainienne du nord-ouest québécois s'est progressivement figée.

As one turns the pages of history beyond the century-old cultural and social life of Ukrainians in Quebec, one cannot overlook the fact that, in the 1920s-1930s, a French-Canadian priest converted to the Ukrainian catholic rite, Father Josaphat Jean, contributed to the founding of the Ukrainian colony Sheptytsky, in the northwestern region of Quebec called Abitibi. However, due to its remoteness and severe weather conditions, the colony ceased to exist (today this area is called Lac Castagnier). Having left the colony, Ukrainians settled in neighbouring areas. These new communities gradually began to expand their religious, public and educational activities—creating parishes, schools and joining organizations—built a solid base for the development of cultural life. us, at the end of the 1930s, at the branch of the Ukrainian National Federation in Val-d'Or, a drama circle was set up under the direction of Hryhor Storozhuk. The Ukrainian Fusiliers Society in Rouyn-Noranda became a cultural hub, where mixed choir, brass band and mandolin orchestra operated; in 1939, a grand concert was organized on the occasion of the birth of T. Shevchenko. Also in Rouyn-Noranda, in 1941 the Ukrainian National Federation's women's section staged a play by Olexander Luhovy: Olha Bassarab. In the mid 1950s, two Ukrainian churches were built in northwestern Quebec: Saint-Mary-the-Protectress in Val-d'Or (Mykyta Chernenky was its choir conductor) and Holy Redeemer in Rouyn-Noranda. With the gradual departure of community members to the southern parts of Quebec and Ontario since the mid 1970s, the cultural life of the Ukrainian community in the northwestern region of the province slowly began to stagnate.

Поселення Шептицького у Лак- Кастаньє, Квебек, 1930
Colonie Sheptycky* Sheptycky Settlement, Lac Castagnier, QC, 1930

Церква Св. Ізбавителя, Руан- Норанда, Квебек.
Église du Saint-Rédempteur
Church of the Holy Redeemer, Rouyn-Noranda, QC

Церква Св. Покрови, Валь-Дор, Квебек
Église de Sainte-Marie-la-Protectrice
Saint-Mary-Protectress Church, Val-d'Or, QC

Говорячи про культурно-громадське життя, не можна не згадати і про засоби масово інформації та їх керівників, які протягом десятиліть висвітлювали важливі події та єднали українську громаду Монреаля і цілого Квебеку.
Impossible de parler de la vie culturelle et sociale, sans parler des médias et de leurs dirigeants, qui depuis des décennies couvrent les événements importants de la communauté ukrainienne unie à Montréal et au Québec.
Speaking about cultural and public life, one cannot but mention the media and their leaders, who for decades covered important events and united the Ukrainian community of Montreal and Quebec.

Радіопрограми :"Українська година" CHRS, Saint-Jean (Є. Орищук); "Український час" CFMB, Montreal (І. Опарик / В. Гладун, о. І. Куташ /С. Куклевський);
"Пісня України" CFMB, Montreal (Б. Панчук); "Голос Української Православної Церкви Канади" CFMB, Montreal (о. І. Куташ / С.Куклевський);
Радіо "Трембіта" Mike FM, Montreal (С. Балацко, В. Ґрошко)
Телепрограми: "Tele-Ukraine" CFCF (Т. Гукало);"Сузір'я" CH TV, Montreal (І. Розумний)
Газети: "Око" (В. Гайдук); "Український бюлетень"(О. Скобленко); "Бюлетень" СУМу (С. Настенко, І.Бабіна); "Українська газета" (Н.Кісіль);
"Разом" Toronto-Montreal (В. Матвієнко /С. Балацко)
Інтернет-ресурси: Ukemonde.com (Р. Ґоляш);"Зустріч" — zustrich.org (А. Борис), "Québec-Ukraine"— quebec-ukraine.com
Les programmes de radio / Radio programs: Ukrainian Hour, CHRS, Saint-Jean (E. Oryschuk); Le Temps ukrainien / Ukrainian Time, CFMB, Montréal (I. Oparyk / V. Hladun, Fr. I. Kutash / S. Kouklewsky);
La Chanson de l'Ukraine / Song of Ukraine, CFMB, Montréal (B. Panchuk); La voix de l'Église orthodoxe ukrainienne du Can- ada / Voice of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, CFMB, Montréal (Fr I. Kutash / S. Kouklewsky);
Radio Trembita, Mike FM, Montréal (C. Balatsko, V. Groshko)
Les émissions de télévision / Television programs: Tele-Ukraine, CFCF (T. Hukalo); Suzirya, CH TV, Montréal (I. Rozumny)
Les périodiques / Newspapers: OKO (V. Hayduk); Bulletin ukrainien / Ukrainian Bulletin (O. Skoblenko); Bulletin SUM (S. Nastenko, I. Babina); Journal ukrainien / Ukrainian newspaper (N. Kisil);
RAZOM Toronto-Montréal (V. Matviyenko / S. Balatsko)
Ressources en ligne / Internet resources: Ukemonde.com (R. Golash); Zustrich, zustrich.org (A. Boris); Québec-Ukraine, quebec-ukraine.com

Ukrainian
Festival
Montréal
2006
Ukrainian
Festival
ukrainien
Montréal
9 septembre - 2006
Parc de l'Ukraine
Venez vivre et sentir "la chaleur des
Come feel the "Heat of the
Sept 7 2002
Festival
Desjardins
Caisses populaires
de Montréal
Приходьте з голосом, усмішкою і міхом
Joignez-vous à nous et
Chantez à toute voix avec
Tune up your voices you've
And join us with
10 січня 20
Le 10 janvier
Cathédrale orthodoxe ukrainien
St.Sophie Ukrainian Orthodo
6250 12è ave. Montréal
(coin de St-Michel et Bellecha
Мистецька Асоціація сприяння розвитку культури ім.
С.в.Володимира
Літературно-музичний вечір,
присвячений 60-літтю з дня народження
Володимира Івасюка
«Пісня буде поміж нас»
1949 - 1979
25 ЖОВТНЯ 2009 року, 15:00
Дім Української Молоді
3270 Beaubien Est
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
10-го вересня
ukrainian
Співаночки
Вишиваночки
Концерт хору Відлуння
Символіка українського народного
вишиття відображена у піснях та поезії.
Елементи українського фольклору з його
символами життя, надій, кохання і мрій.
У програмі пісні і вишивок.
Elements de broderie traditionnelle ressortent par ce chant et la poésie
soulignant les vertus folkloriques de la vie, l'amour et les rêves de l'Ukraine.
Une exposition de broderie traditionnelle ukrainienne sera en démonstration avant le concert.
Elements of traditional embroidery, portrayed through song and poetry
highlighting the folklore virtues in life, love and dreams of Ukraine.
Preceding the concert, an exhibit of Traditional Ukrainian Embroidery will be showcased.
15 листопада 2009 р. о 15:00
November 15th 2009 at 3 p.m.
Дім української молоді СУМ
Ukrainian Youth Center
3270 Beaubien Est.
Вартість квитка - $15
Діти до 12 років - безкоштовно
Admission: Adults $15
Children 12 and under
PHOTOS: Mike Roshtryk-Festival 2003 Wasyl Popiuk Singer Dancers
MONTAGE & BACKGROUND PHOTOS: Gyuba Graphix - Gyuba Affects by Gyuba

КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ
LES ASSOCIATIONS CULTURELLES ET ARTISTIQUES
CULTURAL AND ARTISTIC ASSOCIATIONS 7

Літературно-мистецький клуб

Заснований в 1956 році в Монреалі з метою популяризації надбань української літератури, науки і мистецтва. Першим головою клубу був Олександр Рудницький, потім головування перебрала на себе Марія Логуш. Клуб проіснував понад 30 років і влаштував біля 120 літературних та музичних вечорів, де виступали митці художнього слова, відбувались зустрічі з письменниками - Уласом Самчуком і Вірою Вовк, гумористом Миколою Понеділком, з театральною трупою "Заграва" з Торонто та іншими митцями. На засідання запрошувались місцеві професійні артисти, серед яких Юрій Фіала, Люба та Іреней Жуки, організовувались виставки за участю монреальських малярів - Люби Ґенуш, Адріани Лисак, Андрія Задорожного, Людмили Темертей.

Cercle Culturel et Artistique ukrainien de Montréal

Fondé en 1956 à Montréal en vue de vulgariser les réalisations litéraires, scienti ques et artistiques de l'Ukraine. Le premier président du club était Alexander Rudnytsky puis ce fut Maria Logush. Le club a existé pendant plus de 30 ans et a organisé environ 120 soirées littéraires et musicales, qui présentaient des artistes d'expression artistique, il y avait des rencontres avec des écrivains tels que Ulas Samchuk Vira Vovk, l'humoriste Mykola Ponedilok, la troupe de théâtre Zahrava de Toronto et d'autres artistes. Lors des réunion on invitait des artistes locaux, dont George Fiala, Luba et Ireneus Zuk, on organisait des expositions impliquant des artistes montréalais : Luba Genush, Adriana Lysak, Andreï Zadorozny, Ludmilla Temertey.

Ukrainian Literary Arts Club of Montreal

Founded in 1956 in Montreal to promote the achievements of Ukrainian literature, science and art. The first club head was Alexander Rudnytsky, then Maria Logush was the chairman. The club has been in existence for more than 30 years and has held about 120 literary and musical evenings, where artistic word artists performed, meetings with writers such as Ulas Samchuk, Vira Vovk, humorist Mykola Ponedilok, with the theatre troupe Zahrava from Toronto and other artists. The local artists, including George Fiala, Luba and Ireneus Zuk, were invited to the meeting, exhibitions were held with the participation of Montreal artists: Luba Genush, Adriana Lysak, Andreï Zadorozny, Ludmilla Temertey.

Читацький гурток

Заснований в Монреалі в 1961 році з ініціативи Олени Залізняк. Його організатором і головою була Іроїда Винницька, яка згрупувала довколо себе шанувальників української літератури. До гуртка, крім голови, напочатку входили: Мирослава Антонович, Галина Сенишин, Марія Дитиняк. У 1962-1974 роках в ньому налічувалось до 20 членів. Весь цей час гурток очолювала Надія Олійник. Під час проведення зборів відбувались обговорення нових та раніше виданих українських книжок сучасних авторів, серед яких були письменники: Віра Вовк, Докія Гуменна, Іван Багряний, Леонід Мосендз та інші. Також члени гуртка влаштовували громадські зустрічі з мистецьким читанням уривків літературних творів, рівнож як і зустрічі з письменниками - Ольгою Мак та Уласом Самчуком. Свою діяльність гурток висвічував у різних українських канадських газетах і журналах. За весь період діяльності гуртка в загальному було обговорено 122 твори письменників з діаспори та радянських авторів.

Cercle de lecteurs

Fondé à Montréal en 1961 sur l'initiative de Olena Zaliznyak. Ses premiers membres sont les suivants: Myroslava Antonowych, Halina Senyshyn, Maria Dytynyak, et Iroïda Wynnyckyj qui était la fondatrice et présidente. Dans les années 1961-1974, il y avait jusqu'à 20 membres. Pendant ce temps, le groupe a été dirigé par Nadia Olynyk. Au cours des réunions on discutait sur les nouveautés et les œuvres déjà publiées d'auteurs contemporains ukrainiens, y compris les écrivains Vira Vovk, Dokia Humenna, Ivan Bahrianyi, Leonid Mosendz et autres. En outre, des réunions publiques ont été organisées avec l'art de la lecture des extraits d'œuvres littéraires, ainsi que des rencontres avec les écrivains Olha Mak et Ulas Samchuk. Les activités du groupe étaient souvent partagées dans divers journaux et revues canadiens ukrainiens. Pendant toute l'existence du groupe, un total de 122 livres d'écrivains soviétiques et de la diaspora ont été discutés.

Reading Circle

Founded in Montreal in 1961 on the initiative of Olena Zalizniak. Its first members were: Myroslava Antonowych, Halina Senyshyn, Maria Dytynyak and Iroïda Wynnyckyj, who was its organizer and chairman. Throughout 1961–1974, there were up to 20 members. During this time the circle was headed by Nadia Olynyk. During meetings, discussions were held on new and previously published Ukrainian books of contemporary authors, including writers: Vira Vovk, Dokia Humenna, Ivan Bahrianyi, Leonid Mosendz and others. Also, public meetings were held with readings of fragments of literary works, as well as meetings with writers Olha Mak and Ulas Samchuk. The circle was featured in various Ukrainian Canadian newspapers and magazines. During the circle's entire existence some 122 books of diaspora and Soviet writers were discussed.

Український комітет співпраці з Музеєм образотворчого мистецтва в Монреалі

У 1969 році, відгукнувшись на пропозицію монреальського Музею образотворчого мистецтва взяти участь в його роботі, Марія Лоґуш, голова літературно-мистецького клубу в Монреалі, організувала перший етнічний комітет співпраці з музеєм. Наступного року 50 членів комітету спільно купили картину відомого українського канадського художника, нащадка українських першопоселенців в Альберті, Вільяма (Василя) Курелека "Ферма біля Торонто"(1963) і подарували її музею від імені української громади Монреаля. Презентація картини відбулась в Музеї образотворчого мистецтва під час організованого комітетом Українського дня, який відбувся 29 жовтня 1970 року під патронатом Міністра культури Квебеку Ф. Клутьє, сенатора П. Юзика, мера Ж. Драпо, голови музею д-ра С. Б. Мерфі та Комітету (Конґресу) Українців Канади. Після презентації, на якій був присутній автор картини В. Курелек, виступили скрипаль Є. Гусарук та піаніст І. Жук, які виконали твори Ю. Фіали. У 1976 році В. Курелек вшанував Квебек створенням серії картин "Rural Quebec Today", які були написані у квебекській місцевості Шарлєвуа.

Comité auxiliaire des Ukrainiens du Musée des Beaux-Arts de Montréal

En 1969, en acceptant la proposition du Musée des Beaux-Arts de participer à ses activités, Maria Logush, la présidente du Cercle culturel et artistique ukrainien de Montréal, a fondé le Comité auxiliaire des Ukrainiens du Musée des Beaux-Arts, le premier comité ethnique du musée. L'année suivante, le comité qui avait 50 membres, t l'achat de la toile de William Kurelek, célèbre artiste ukrainien canadien et descendant de pionniers ukrainiens établis en Alberta, intitulée : Ferme des environs de Toronto (1963), a n d'en faire don au Musée au nom de la communauté ukrainienne de Montréal. La présentation de la peinture de W. Kurelek organisée par le comité a couronné une journée ukrainienne au musée, le 29 octobre 1970, sous le patronage du ministre des A aires culturelles du Québec, François Cloutier, le sénateur Paul Yuzyk, le maire Jean Drapeau, le Dr Sean B. Murphy, président du Musée, et le Comité (Congrès) ukrainien canadien. W. Kurelek était présent et la présentation de la toile fut suivie d'un récital des œuvres du compositeur George Fiala donné par le pianiste Ireneus Zuk et le violoniste Eugene Husaruk. En 1976, William Kurelek a honoré le Québec à travers sa série de peintures, Rural Quebec Today, qui s'inspirent de la vie quotidienne des habitants de Charlevoix.

The Ukrainian Auxiliary Committee of the Montreal Museum of Fine Arts

In 1969, responding to the Montreal Museum of Fine Arts proposals to participate in its work, Maria Logush, Ukrainian Literary Arts Club of Montreal president, founded the Ukrainian Auxiliary Committee of the Museum, the museum's first ethnic committee. The following year the committee, now 50 members strong, purchased the painting by renowned Ukrainian-Canadian artist and a descendant of Ukrainian pioneers of Alberta, William Kurelek, Farm Scene outside Toronto (1963), to donate to the Museum on behalf of Montreal's Ukrainian Community. The presentation of the W. Kurelek painting was the crowning achievement of the committee's Ukrainian day held at the Museum on October 29, 1970, under the patronage of Quebec Cultural Affairs Minister François Cloutier, Senator Paul Yuzyk, Mayor Jean Drapeau, Dr. Sean B. Murphy, president of the Museum and the Ukrainian Canadian Committee (Congress) W. Kurelek himself was present at the event and following the painting presentation, a recital was given by pianist Ireneus Zuk and violinist Eugene Husaruk, performing works by composer George Fiala. In 1976, William Kurelek honoured Quebec through his series of paintings, Rural Quebec Today which were inspired by the everyday life of the inhabitants of Charlevoix.

Ферма біля Торонто, В. Курелек, 1963
Ferme aux environs de Toronto * Farm in Toronto vicinity, W. Kurelek, 1963

Об'єднання українських художників Квебеку

Засноване в 1970 році як секція Українського літературно-мистецького клубу в Монреалі з метою допомогти українським митцям організовувати виставки не тільки для української публіки, але й активно включитись в мистецьке життя Квебеку і цілої Канади, а також об'єднати всіх українських митців і залучити молоді таланти. Організатором та головою протягом майже 20-літнього існування об'єднання була відома монреальська художниця Адріана Лисак. У 1971 році було організовано виставку на мистецькому фестивалі в Бе-Сен-Поль, яка мала надзвичайний успіх і отримала позитивні відгуки у франкомовній пресі. Крім того, члени об'єднання взяли участь в Українському канадському фестивалі мистецтва в м. Тандер-Бей в Онтаріо. Окремим завданням організації було проведення в Монреалі виставок українських митців, які живуть поза межами Канади, але своєю творчістю здобули славу на міжнародному рівні й тим самим збагатили мистецтво у світовому масштабі. У 1970 році завдяки співпраці членів Об'єднання українських митців Квебеку з Українським літературно-мистецьким клубом і Комітетом співпраці з Музеєм образотворчого мистецтва в Монреальському університеті пройшли виставки видатного українського маляра Темістокля Вирсти з Парижа і широковідомого маляра та карикатуриста Едварда Козака-Еко та його синів, митців Юрія та Яреми з Детройта. Також завдяки старанням членів організації в 1972 році в Монреалі експонувалися роботи видатного графіка і маляра Якова Гніздовського з Нью-Йорка, а в 1973 році в Монреальському університеті пройшла масштабна Всеканадська виставка графіки українських митців, що викликало широкий резонанс серед мистецьких кіл Квебеку.

La Société des artistes ukrainiens du Québec

Formée en 1970 au sein du Cercle culturel et artistique ukrainien de Montréal. Elle avait pour objectif non seulement d'offrir la possibilité aux artistes ukrainiens de présenter des expositions à leur communauté, mais aussi de participer activement à la vie artistique du Québec et du Canada. Son organisatrice, l'artiste montréalaise bien connue Adriana Lysak, en fut la présidente pendant toute la durée de l'association, soit vingt ans. En 1971, l'Association prenait part au Festival des Arts ukrainiens de Baie-Saint-Paul qui connut un succès retentissant, souligné par la presse québécoise. La même année, les membres de la Société étaient représentés au festival ukrainien canadien des arts qui se déroula à under Bay, Ontario. Une autre des activités de la Société consistait à organiser à Montréal des expositions d'œuvres d'artistes ukrainiens qui vivent à l'extérieur du Canada, mais qui grâce à leurs créations ont acquis une gloire internationale. En 1970, deux expositions ont été organisées. La première, en collaboration avec le Cercle culturel et artistique ukrainien de Montréal et le Comité auxiliaire des Ukrainiens du Musée des Beaux-Arts de Montréal, eu lieu à Université de Montréal, avec une exposition en l'honneur de T.Wirsta, éminent artiste ukrainien de Paris; peu après, la Société présentait les œuvres d'Edward Kozak-EKO, peintre et caricaturiste renommé, ainsi que celles de ses deux ls, Yurij et Yarema; vers la n de 1972 eut lieu une exposition du célèbre graphiste et peintre, Jacques Hnizdovsky, de New York. Une exposition très réussie de Gravures et dessins d'artistes canadiens ukrainiens eut lieu à l'Université de Montréal en 1973.

The Ukrainian Artists Association of Quebec

Formed in 1970 within the Ukrainian Cultural and Artistic Circle of Montreal. Its aim was not only to offer Ukrainian artists the opportunity to present exhibitions to their community, but also to participate actively in the artistic life of Quebec and Canada. Its organizer, well-known Montreal artist Adriana Lysak, served as its president throughout the organization's lifespan of twenty years. In 1971, the association also organized in 1971 an exhibit at the Ukrainian-Canadian Arts Festival in Baie-Saint-Paul, Quebec, which was most favourably received by the French press. In the same year the group participated in the under Bay Arts Festival, in Ontario. Another of the Association's activities was to organize exhibitions in Montreal of works by Ukrainian artists living outside Canada but whose work has gained them international fame. In 1970, two such exhibitions were organized. The first, in collaboration with the Ukrainian Cultural and Artistic Circle of Montreal and the Auxiliary Committee of the Ukrainians of the Montreal Museum of Fine Arts, was held at the University of Montreal, with an exhibition in honour of T. Wirsta, an eminent Ukrainian artist of Paris. Shortly afterwards, the Society presented the works of Edward Kozak-EKO, a renowned painter and cartoonist, as well as those of his two sons, Yurij and Yarema. Towards the end of 1972 an exhibition was held by the famous graphic artist and painter, Jacques Hnizdovsky, of New York. A very successful exhibition of graphics and drawings by Ukrainian Canadian Artists took place at the University of Montreal in 1973.

Товариство українських філателістів і нумізматів

Засновано в Монреалі в 1972 році. За час його існування було влаштовано понад 30 виставок в Монреалі та околицях. Найбільш успішною для товариста була організація Першої української міжнародної виставки з нагоди 1000-ліття державного герба України — Тризуба, а пізніше з нагоди 1000-ліття Хрещення України. Для кожної із виставок організація випустила по два конверти із спеціальною печаткою канадської пошти. У 1977 році, після встановлення зв'язку з директором Канадського поштового музею М. Лисаком, товариство передало до музею 350 державних марок України. Також було придбано повну збірку державних банкнот та облігацій України 1918-1920 років і передано до колекції банкнот країн цілого світу Канадському державному банку. З нагоди 100-ліття поселення українців у Канаді в 1991 році товариство доклало багато зусиль, щоб Канадська Поштова Корпорація випустила чотири марки із зображенням побуту українців у Канаді.

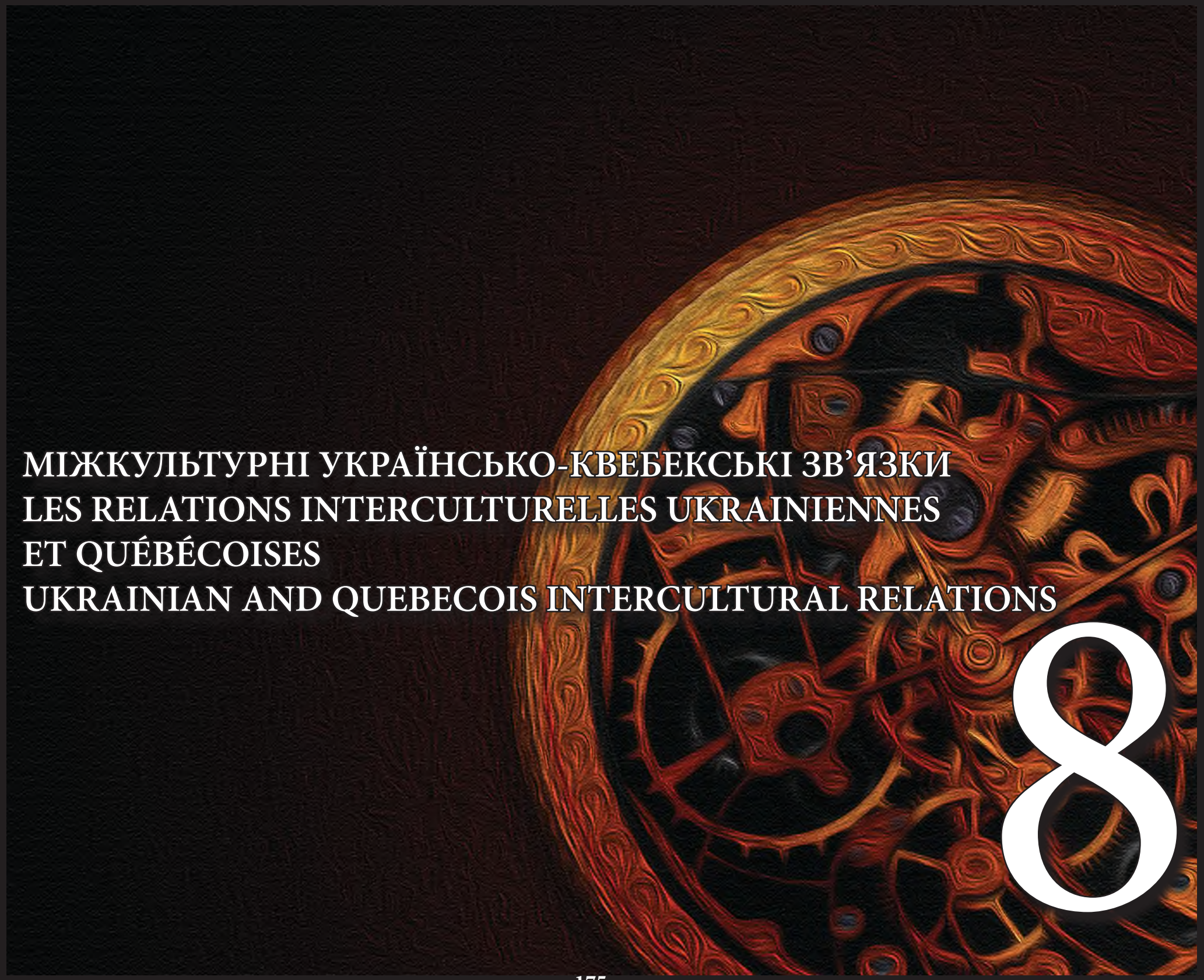
L'Association des philatélistes et numismates ukrainiens Fondée à Montréal

En 1972. Au cours de son existence, l'Association a monté plus de 30 expositions à Montréal et ses environs. Le plus grand succès de la société a été l'organisation de la première Exposition internationale ukrainienne à l'occasion du Millénaire de l'emblème de l'État de l'Ukraine — le Trident, et plus tard à l'occasion du Millénaire du Christianisme en Ukraine. Pour chacune des expositions, la Société a émis deux plis premier jour o ciels avec un cachet d'oblitération commémoratif de Postes Canada. En 1977, après avoir pris contact avec le directeur du Musée canadien de la poste, M. Lysak, la Société a transféré au musée 350 timbres du service postal de l'Ukraine. Une collection complète de devises et obligations du gouvernement de l'Ukraine des années 1918-1920 a été procurée et a été transférée à la collection du musée de devises du monde entier de la Banque canadienne. Plusieurs enveloppes ont été également émises, liées thématiquement aux noms ukrainiens de rues à Montréal et des environs, de même que plusieurs timbres avec un thème national. À l'occasion du Centenaire de l'établissement des Ukrainiens au Canada en 1991, la Société a mis beaucoup d'e orts à l'égard de l'Agence canadienne des postes qui a émis un pli premier jour o ciel commémoratif, avec quatre timbres thématiques liés à l'expérience ukrainienne au Canada.

The Society of Ukrainian Philatelists and Numismatics

Founded in Montreal in 1972. During its existence more than 30 exhibits were held in Montreal and its surroundings. The First Ukrainian International Exhibition held on the occasion of the 1000th anniversary of the state emblem of Ukraine — the Tryzub, and later on the occasion of the 1000th anniversary of the Baptism of Ukraine, were their most successful. For each one, the Society issued two first day covers with a commemorative cancellation seal. In 1977, after establishing contact with the Director of the Canadian Post Office Museum, M. Lysak, the Society transferred 350 state-owned brands to the museum. Also, a complete collection of government bills and bonds of Ukraine (1918–1920) was purchased and transferred to the Canadian State Bank's collection of banknotes of the countries of the world. Several envelopes were also issued, thematically related to the Ukrainian street names in the Greater Montreal area, and several national-branded stamps. On the occasion of the Centennial of the settlement of Ukrainians in Canada in 1991, the Society worked closely with the Canadian Postal Corporation, culminating with the release of a four-stamp First Day Cover related to the Ukrainian Canadian experience.

МІЖКУЛЬТУРНІ УКРАЇНСЬКО-КВЕБЕКСЬКІ ЗВ'ЯЗКИ
LES RELATIONS INTERCULTURELLES UKRAINIENNES ET QUÉBÉCOISES
UKRAINIAN AND QUEBECOIS INTERCULTURAL RELATIONS

8

Франко-Українське Товариство Дружби Квебеку

Було засновано у 1967 році з метою створити і розвивати співпрацю в культурній сфері між українським та франко-канадським народами провінції. В рамках відзначення першої річниці Товариства було запрошено Андрія Добрянського, соліста нью-йоркської Metropolitan Opera, який в супроводі відомої монреальської піаністки Люби Жук виконав декілька арій з французьких та українських опер, народні пісні в обробці українських композиторів, а також заспівав дві пісні Б. Весоловського "Життя" і "Дівчино, хмелю весняний". Ця подія була висвітлена у французьких часописах "La Presse", "Le Devoir", "Montréal-Matin".

У 1969 році під патронатом Міністра культури Квебеку Ж.-Н. Трамбле і сенатора П. Юзика відбулась зустріч з нагоди презентації книжки "Поезія сучасного Квебеку", яку підготував д-р К. Біда з Оттавського університету. Збірник був виданий книгарнею "ДЕОМ" у Монреалі в 1968 році й складався з вибраних поезій 18 сучасних французьких поетів Квебеку з перекладом українською мовою. У 1971 році під час святкування українського Різдва відбулась зустріч членів товариства в честь міністра імміґрації Квебеку з метою показати українські народні різдвяні звичаї.

Société franco-ukrainienne du Québec

Fondée en 1967, dont le devoir était de promouvoir la coopération dans le domaine culturel. Dans le cadre de la célébration du premier anniversaire de la Société on in-vita Andriy Dobriansky, chanteur du New York Metropolitan Opera, qui, accompagné de la pianiste montréalaise bien connu Luba Zuk, a chanté plusieurs arias d'opéras français et ukrainiens et des arrangements de chansons folkloriques ukrainiennes et il a aussi chanté deux chansons de B. Wesolowsky. Cet événement a été mentionné dans les quotidiens francophones : La Presse, Le Devoir et Montréal-Matin.

En 1969, sous les auspices de ministre des A aires culturelles du Québec J.-N. Tremblay et le sénateur P. Yuzyk, on a présenté le livre La poésie contemporaine du Québec, un recueil de poésie préparé par le Dr K. Bida de l'Université d'Ottawa. Le livre a été publié à Montréal en 1968 par la librairie DEOM et consistait de 18 poèmes choisis de poètes francophones contemporains du Québec traduit en ukrainien. En 1971, lors de la célébration du Noël ukrainien, des membres de la société ont rencontré le ministre de l'Immigration du Québec a n de montrer les traditions de Noël ukrainiennes.

Franco-Ukrainian Friendship Society of Quebec

Founded in 1967, whose one task was cooperation in the cultural sphere. As part of the celebration of the first anniversary of the Society, Andriy Dobriansky, a soloist of the Metropolitan Opera of New York, was invited, accompanied by a famous Montreal pianist Luba Zuk, performing several arias of French and Ukrainian operas, as well as Ukrainian folk song arrangements by Ukrainian composers. He also sang two songs written by B. Wesolowsky. is event was featured in the French daily press: La Presse, Le Devoir and Montréal-Matin.

In 1969, under the patronage of the Minister of Cultural Affairs of Quebec J.-N. Tremblay and Senator P. Yuzyk, a meeting was held on the occasion of the presentation of the book Poetry of Contemporary Quebec, prepared by Dr. K. Bida from the University of Ottawa. The book was published by the "DEOM" bookstore in Montreal in 1968 and consisted of selected poems from 18 contemporary Quebec French language poets translated into Ukrainian. In 1971, during the celebration of the Ukrainian Christmas, members of the Society met with the Minister of Immigration of Quebec to show Ukrainian folk Christmas customs.

Д-р Клодет Бертьйом-Завада

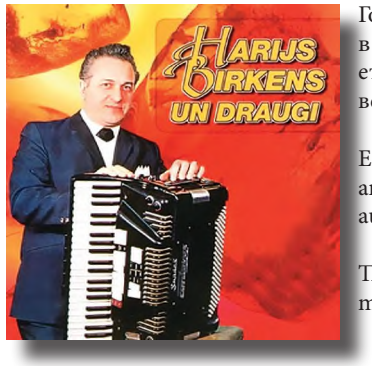
Піаніст та етномузикознавець, яка зайняла визначне місце в розвитку французько-українського музичного простору у Квебеку. Народилась в 1943 році в Кеноґамі (Квебек). Здобувши дипломи Квебекської та Женевської консерваторій, протягом 35 років була концертним піаністом і викладачем на факультеті музики в Монреальському університеті. У 1994 році захистила докторську дисертацію на тему "Le chant ukrainien, une puissance qui dé e les pouvoirs"("Сила і могутність української пісні"). Паралельно брала активну участь у культурно-мистецькому житті української громади, виступаючи на концертах і заходах. У співпраці з Монреальським університетом, Канадським Музеєм цивілізації та Канадським радіо робила дослідження і публікації, читала лекції та проводила конференції на теми різних аспектів української музики, налагоджувала зв'язки з українськими музикантами з Квебеку та України. К. Завада зробила вагомий внесок для поширення української музичної культури у Квебеку і є автором багатьох статей на теми української музики.

Dre Claudette Berthiaume-Zavada

Une place importante dans le développement de l'espace musical franco-ukrainien au Québec est occupée par une ethnomusicologue et pianiste, la Dre Claudette Berthiaume-Zavada. Née en 1943 à Kénogami (Jonquière), Québec. Elle est diplômée du Conservatoire de Genève et a reçu des diplômes Conservatoire de Genève, depuis 35 ans, était un pianiste concertiste et professeur à la Faculté de musique de l'Université de Montréal. En 1994, elle a il a soutenu sa thèse de doctorat sur « Le chant ukrainien, une puissance qui de e les pouvoirs. Parallèlement elle participait activement à la vie culturelle de la communauté ukrainienne, à des concerts et des événements. En collaboration avec l'Université de Montréal, du Musée canadien des civilisations et Radio-Canada a fait des recherches et des publications, des conférences et a mené des conférences sur les thèmes de divers aspects de la musique ukrainienne, elle a créé liens entre des musiciens du Québec et de l'Ukraine. C. Berthiaume-Zavada a apporté une contribution importante à la diffusion de la culture musicale ukrainienne au Québec, étant l'auteure de nombreux articles sur la musique ukrainienne.

Dr. Claudette Berthiaume-Zavada

An outstanding place in the development of the Franco-Ukrainian musical collaboration in Quebec is held by Dr. Claudette Berthiaume-Zavada, a pianist and ethnoscientist. Born in 1943 in Kenogami (Jonquiere), Quebec. She received diplomas from the Quebec and Geneva Conservatories, for 35 years he has been a concert pianist and professor at the Faculty of Music at the University of Montreal. In 1994 she defended her doctoral dissertation on the topic Le chant ukrainien, une puissance qui dé e les pouvoirs (The Strength and Power of Ukrainian Song). In parallel, she took an active part in the cultural and artistic life of the Ukrainian community, speaking at concerts and events. In collaboration with the University of Montreal, the Canadian Museum of Civilization and Radio-Canada she conducted research and publications, lectured and held conferences on various aspects of Ukrainian music, she fostered ties between musicians from Quebec and Ukraine. C. Berthiaume-Zavada has made a significant contribution to the dissemination of Ukrainian musical culture in Quebec and is the author of many articles on Ukrainian music.

Говорячи про міжкультурні музичні зв'язки народів Квебеку, цікавим є випуск платівки "Harry Birkens Ukrainian Group — Ukrainian Dance Party", виданої в середині 1960-х років. Керівник групи Гарійс Біркінс (Harijs Birkens), латиш за походженням, створював музичні ансамблі, які виконували композиції різних етнічних груп населення Квебеку. Його інструментальна група була популярною серед української спільноти в 1960-х—1990-х роках і брала участь у благодійних вечорах на підтримку Українського фестивалю в Монреалі на початку 2000-х років.

En parlant de collaborations musicales intéressantes, il y avait aussi le Harry Birkens Ukrainian Group —Ukrainian Dance Party, un microsillon de dix pistes sortie au milieu des années 1960 par le chef musical Harry Birkens (Harijs Birkens), un letton d'origine, qui a créé des ensembles musicaux pour jouer de la musique ethnique. Son groupe a participé aux soirées de charité pour soutenir le Festival ukrainien de Montréal.

The Harry Birkens Ukrainian Group —Ukrainian Dance Party - a 10-track recording released in the mid-1960s by the band's head Harijs Birkens, a Latvian of origin who created music ensembles performing ethnic music. His group took part in charity evenings in support of the Montreal Ukrainian Festival.

Історія українців у Квебеку не залишила байдужими і франко-канадських митців. Події, пов'язані з інтернуванням українських емігрантів, знайшли своє відображення в пісні "L'Évadé de Spirit Lake", що була написана відомим квебекським композитором Даніелем Розом (Daniel Rose) та поетом Дені Нормандеком (Denis Normandin). Ця композиція, що присвячена трагічній долі молодого українця, прозвучала 7 червня 2016 року у виконанні Даніеля Роза з нагоди відзначення 100-ліття табору інтернованих у Спірит Лейк на півночі Квебеку в 1915—1917 роках, більшість з яких були українці з околиць Монреаля. "L'Évadé de Spirit Lake" — це офіційна пісня корпорації "Camp Spirit Lake", яка є засновником музею біля м. Амос. Інструментальну версію пісні на фоні історичних архівних фотографій табору інтернованих виконував симфонічний оркестр Абітібі-Тимискаменґ у Квебеку під дириґуванням Жака Маршана за участю 40 музикантів з місцевостей Сар, Амос, Валь-Дор, Руан-Норанда.

L'histoire des Ukrainiens au Québec n'a pas laissé les artistes québécois dans l'indifférence. La chanson L'Evadé de Spirit Lake, écrite par le célèbre compositeur québécois Daniel Rose et le poète Denis Normandin, est dédié au sort tragique d'un jeune ukrainien. Cette chanson est sorti le 7 Juin 2016 avec une performance de Daniel Rose pour célébrer le Centenaire du camp d'internement de Spirit Lake dans le nord du Québec en 1915-1917, dont la plupart des détenus venaient de la communauté ukrainienne de Montréal. C'est la chanson officielle de la Corporation de Spirit Lake qui a fondé le musée situé près de la ville d'Amos. On peut entendre la version instrumentale de la chanson (interprétée par l'Orchestre symphonique d'Abitibi- émiskamingue, composé de quarante musiciens de la région d'Amos, de Val-d'Or et de Rouyn-Noranda, sous la direction de Jacques Marchand) lors de la visite du musée, qui consiste de photographies d'archives historiques et d'artéfacts.

The history of Ukrainians in Quebec did not leave French-Canadian artists indifferent. The events associated with the internment of Ukrainian immigrants were reflected in the song L'Évadé de Spirit Lake, written by well-known Quebec composer Daniel Rose and poet Denis Normandin. Dedicated to the tragic fate of a young Ukrainian, this song was released on June 7, 2016, by Daniel Rose on the occasion of the 100th anniversary of the Spirit-Lake internment camp located in northern Quebec in 1915–1917; most of the camp's detainees were Ukrainians from around Montreal. It is the official song of the Camp Spirit Lake Corporation, which founded the museum near the city of Amos. One can listen to the instrumental version of the song while viewing the historic archival photographs and artefacts of the internment camp; it is performed by the Abitibi- emiskamingue Symphony Orchestra, under the direction of Jacques Marchand, and features 40 musicians from the Amos, Val-d'Or and Rouyn-Noranda areas.

Зліва направо: Норман Мішо (оповідач)
Даніель Роз (виконавець і композитор)
Дженіфер Трюдель (графік-дизайнер)
Дені Норман (текст)

De gauche à droite, Normand Michaud (narration),
Daniel Rose (auteur-compositeur-interprète),
Jennifer Trudel (graphisme) et
Denis Normandin (texte original).

From left to right, Normand Michaud (narration),
Daniel Rose (singer-songwriter),
Jennifer Trudel (graphic design) and
Denis Normandin (original text).

Інтерпретативний центр "Табір Спірит Лейк"
Інтерпретативний центр " Табір Спирит Лейк"
Centre d'interprétation Camp Spirit Lake
Spirit Lake Camp Interpretive Center

Тема інтернування українців також проходить в романі відомої квебекської письменниці Клер Бержерон (Claire Bergeron) “Les amants maudits de Spirit Lake”. Твір розповідає про долю українки, що на початку минулого століття приїхала до Канади і була інтернована в табір Спірит Лейк. Цей роман був у списку рекомендованої літератури серед 40 художніх творів квебекських авторів 2016 року.

Le roman Les Amants maudits de Spirit Lake par écrivaine québécoise bien connue Claire Bergeron traite du sort d’une jeune immigrante ukrainienne venue au Canada au début du siècle dernier et de son internement au Camp Spirit Lake. Le livre gurait parmi la liste des quarante livres d’auteurs québécois recommandés de 2016.

The issue of Ukrainians’ internment is treated in the novel by the famous Quebec writer Claire Bergeron Les amants maudits de Spirit Lake. This is the story about the fate of a young Ukrainian woman who arrived in Canada at the beginning of the last century and was interned at Spirit Lake. The book was on the 2016 list of recommended literature by Quebec authors in 2016.

“Les Sortilèges”

Національний фольклорний ансамбль “Les Sortilèges” був створений у Монреалі в 1966 році як частина позакласної діяльності в школі Saint-Stanislas. Його місія полягає у збереженні та пропаганді традиційних французьких танців, музики та костюмів. З часом трупа додала до свого репертуару фольклорні традиції інших іммігрантських культур в Канаді, у тому числі й українців. Танцювальна група вийшла на міжнародну арену під час проведення в Монреалі світової виставки Експо-67 та отримала нагороди не лише у Квебеку та Канаді, але і за кордоном. Справжній “живий музей”, “Les Sortilèges, Danses du Monde” є єдиною професійною танцювальною компанією в Північно-Східній Америці, яка плекає та розвиває культурну спадщину різних народів. На початку 2000-х років група була учасником Українського фестивалю в Монреалі.

Les Sortilèges

L’Ensemble national de folklore Les Sortilèges vit le jour à Montréal en 1966 dans le cadre d’une activité parascolaire à l’École Saint-Stanislas; sa mission est de préserver et promouvoir les danses traditionnelles des Français, ainsi que la musique et les costumes. Avec le temps, la troupe a rajouté à son répertoire les traditions folkloriques d’autres cultures immigrantes au pays, dont celles des Ukrainiens. Les Sortilèges montent sur la scène internationale en 1967, lors de l’Exposition universelle de Montréal, et cumulent les accolades non seulement au Québec et au Canada, mais aussi à l’étranger. Véritable “musée vivant”, Les Sortilèges, Danses du monde est la seule compagnie de danse professionnelle dans l’est de l’Amérique du Nord à préserver et mettre en valeur le patrimoine culturel immatériel des peuples. Au début des années 2000, le groupe a participé au Festival Ukrainien de Montréal.

Les Sortilèges

What began in 1966 as an extracurricular activity at the École Saint-Stanislas of Montreal, with the goal to preserve and promote French traditional dances, along with its music and costumes, became the Les Sortilèges folk dance ensemble. Over time, the company added to its repertoire the folkloric traditions of other immigrant cultures, including those of Ukrainians. Les Sortilèges stepped onto the international stage in 1967, during Expo 67, and has successfully performed not only in Quebec and Canada, but also abroad. A true ‘living museum”, Les Sortilèges, Danses du Monde is the only professional dance company in eastern North America to preserve and enhance the intangible cultural heritage of people. In the early 2000s, the group took part in Montreal’s Ukrainian Festival.

БІБЛІОГРАФІЯ - BIBLIOGRAPHIE - BIBLIOGRAPHY

ЛІТЕРАТУРА / LITÉRATURE / LITERATURE

1. Кейван Іван. Українські мистці поза Батьківщиною
   Keywan, Ivan. Ukrainian Artists outside Ukraine, Edmonton-Montreal, 1996

2. Biega Alexander, Diakowsky Myroslaw.
   La Vie des Ukrainiens du Quebec, Éditions Basiliens, Toronto,1994

3. Літопис українців в Квебеку. Basilian Press Ukrainian Inc., Etobicoke, ON, Canada
   Documentation chronologique de l'histoire organisationnelle et de la vie paroissiale des ukraniens de la province de Québec au Canada
   Documentary chronological history of Ukrainian organizations and churches in Quebec, Canada

4. Sept Artist Quebecois d'origin ukrainienne. Montreal, 1988
   Seven Quebec Artists of Ukrainian Origin

5. Графіка українськких канадських митців. Catalogue, Montreal, 1973
   Gravures et dessins d'artiste canadiens ukrainiens
   Graphics by Ukrainian Canadian Artists

6. Ювілейна книга з нагоди 50-літнього ювілею Української Православної Соборної Громади Св. Софії в Монреалі, Квебек, 1975
   Livre de Jubilé D'or de La Cathedrale Orthodoxe Ukrainienne de Ste -Sophie
   Golden Jubelie Book of The Ukrainian Orthodox Cathedral of St. Sophie

7. В. Гайдук. Енциклопедія. Вибрані карикатури з часопису "ОКО"
   Les Publications et Communications OKO Inc, Lachine, Quebec, Canada, 1985
   V. Hayduk. Encyclopedie. Dessins selectionnes du journal Ukrainien, OKO
   V. Hayduk. Encyclopedia. Selected cartoons from the Ukrainian tabloid, OKO

8. Пропам'ятна книга Золотого Ювілею Української Католицької Парохії Св.Духа в Монреалі 1934-1984, Pronto Printing, Montreal, 1984.
   Jubilee Book Commemorating the 50th Anniversary of the Ukrainian Catholic Parish of Holy Ghost Church

9. Пропам'ятна книга 85-ліття поселення українців в Канаді в провінції Квебек "Щоб не пропала піонірська праця і слава", e Basilian Press, Toronto, Ontario, 1979
   Que le travail et la gloire des pionniers ne soient jamais oublies
   Le livre commemoratif du 85eme anniversaire de l'establissement des Ukrainiens au Canada
   Lest the toil and the glory of the pioneers be forgotten / The jubilee book commemorating the 85th anniversary of the Ukrainian settlers in Canada

10. Ювілейна Книга Української Греко-Католицької Парохії Св. Архистратига Михаїла, Nap-Art, Montreal, 2011
    Livre commémoratifs du Jubilée de la paroisse gréco-catholique Archange Saint-Michel. Montréal, Nap-Art, 2011
    Jubilee Book of the Greek-Catholic parish of Saint-Michael Archangel. Montreal, Nap-Art, 2011

11. Ігор Осташ. Бонді, або Повернення Богдана Весоловського. Київ, "Дуліби", 2013
    Ostash, Ihor. Bondi, ou Le retour de Bohdan Wesolowsky (en ukrainien). Kyiv, Éd. Duliby, 2013
    Ostash, Ihor. Bondi, or The Return of Bohdan Wesolowsky (Ukrainian), Kyiv, Duliby Publ., 2013

ІНШІ ДЖЕРЕЛА

Приватні музичні та фотоколекції
Les collections privées de musique et photo
Private music and photo collections

Приватні розповіді і персональні сайти
Les histoires personnelles et les sites personnels
Private stories and personal sites

Інтернет-видання:
Вікіпедія
Енциклопедія сучасної України - www.uk.wikipedia.org,
Українська музика та звукозапис - www.ukrmusic.org
Канадська Енциклопедія - www.thecanadianencyclopedia.ca
www.ukr-can-zabavasbands.ca

Les éditions en ligne:
Wikipedia
L'Encyclopédie de l'Ukraine moderne - www.uk.wikipedia.org,
Musique ukrainienne et l'enregistrement sonore - www.ukrmusic.org
L'Encyclopédie canadienne - www.thecanadianencyclopedia.ca
The Informal Online encyclopedia of Ukrainian-Canadian zabava Bands
www.ukr-can-zabavasbands.ca

Internet editions:
Wikipedia
Encyclopedia of Modern Ukraine - www.uk.wikipedia.org
Ukrainian Music and Recording - www.ukrmusic.org
Canadian Encyclopedia - www.thecanadianencyclopedia.ca
The Informal Online encyclopedia of Ukrainian-Canadian zabava Bands
www.ukr-can-zabavasbands.ca

AUTRES SOURCES
1. Les collections privées de musique et photo
2. Les histoires personnelles et les sites personnels
3. Les éditions en ligne:

Wikipedia
L'Encyclopédie de l'Ukraine moderne - www.uk.wikipedia.org,
Musique ukrainienne et l'enregistrement sonore - www.ukrmusic.org L'Encyclopédie canadienne - www.thecanadianencyclopedia.ca
The Informal Online encyclopedia of Ukrainian-Canadian zabava Bands www.ukr-can-zabavasbands.ca

OTHER SOURCES
1. Private music and photo collections
2. Private stories and personal sites
3. Internet editions:

Wikipedia
Encyclopedia of Modern Ukraine - www.uk.wikipedia.org
Ukrainian Music and Recording - www.ukrmusic.org
Canadian Encyclopedia - www.thecanadianencyclopedia.ca
The Informal Online encyclopedia of Ukrainian-Canadian zabava Bands www.ukr-can-zabavasbands.ca

ПОДЯКА

Безмежна подяка редакційній колегії та їх родинам за моральну підтримку та розуміння , рівнож як і всім членам української громади Монреаля і бувшим монреальцям, які присвятили свій час і надали цінну інформацію для укомплектування книги. Окреме признання радіопрограмі “Український час” за надання архівних музичних матеріалів для компакт-диску, а також всім спонсорам, без яких було б неможливо реалізувати цей проект.

REMERCIEMENTS

Nous souhaitons remercier l’équipe de rédaction et leur familles pour le support et la compréhention ainsi que tous les membres de la communauté ukrainienne à Montréal — qu’ils soient actuels ou anciens — qui nous ont consacré leur temps et nous ont fourni des informations précieuses pour compléter ce livre. Aussi, un merci spécial est accordé à l’émission radiophonique Le temps ukrainien pour nous avoir donné accès à leurs archives musicales dans l’élaboration du disque compact, sans oublier tous les commanditaires, sans lesquels il ne serait pas possible de mettre en oeuvre ce projet.

ACKNOWLEDGEMENT

We would like to thank the editorial team and their families for their support and understanding as well as all the present and former members of the Ukrainian community in Montreal, who devoted their time and provided invaluable information for the completion this book. Special thanks to Ukrainian Time radio program for providing archival music material for the CD, as well all the sponsors, without whom it would not have been possible to implement this project.

СПОНСОРИ

Родина Темертей
Українська Шевченківська Фундація
Українське Національне Об’єднання
Церква Успення Божої Матері
Катедра Св. Софії
Церква Св. Духа
Св. Покрови
Ліґа українських католицьких жінок, відділ при церкві Св. Духа
Ліґа українських католицьких жінок, відділ при церкві Успення Божої Матері
Ірина Павлів
Марійка Чолій
Галина Кліма
Стефан Савка
Дарія Заяць-Мурій
Даня Куліш
Євген та Ірина Калюжні
Ірина Оборонів-Крозієр

COMMANDITAIRES

La Famille Temertey
La Fondation canadienne ukrainienne de Taras Shevchenko
La Fédération Nationale Ukrainienne
L’Église de l’Assomption de la Bienheureuse Vierge Marie
La Cathédrale de Sainte-Sophie
La paroisse ukrainienne catholique de Saint-Esprit
La Ligue des femmes ukrainiennes catholiques du Canada, section paroisse Saint-Esprit
La paroisse orthodoxe ukrainienne de Sainte-Marie-Protectrice
La Ligue des femmes ukrainiennes catholiques du Canada, section
L’Église de l’Assomption de la Bienheureuse Vierge Marie
Irene Pawliw
Marika Czolij
Halyna Klima
Stephan Sawka
Daria Zajac-Murij
Diane Kulish
Eugene et Irene Kaluzny
Irene Crozier

SPONSORS

Temertey Family
The Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
Ukrainian National Federation
Assumption of the Blessed Virgin Mary Church
Saint Sophie Cathedral
Ukrainian Catholic Holy Ghost Parish
Saint Mary Protectress Parish
Ukrainian Catholic Women’s League of Canada, branch Holy Ghost parish
Ukrainian Catholic Women’s League of Canada, branch
Assumption of the Blessed Virgin Mary Church
Irene Pawliw
Marika Czolij
Halyna Klima
Stephan Sawka
Daria Zajac-Murij
Diane Kulish
Eugene and Irene Kaluzny
Irene Crozier

ЗМІСТ .

ПЕРЕДМОВА 3

1. МУЗИКА 5
Солісти-інструменталісти 6
Солісти-вокалісти 16
Композитори 23
Церковні хори 27
Світські хори 35
Дириґенти 44
Ансамблі 51
Концептуальні записи Б. Тимця 56
Гурти на забави та весілля 57
Духові оркестри 67
Струнні оркестри 69
Дитячі проекти 71
Імпресаріо 72
Фірма “Євшан” 73

2. ЛІТЕРАТУРА 75

3. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО 83
Живопис 84
Графіка та графічний дизайн 102
Художня фотографія 109
Архітектура 111
Скульптура 113
Декоративно-прикладне мистецтво
Вишивка 115
Вітраж 118
Жіночі прикраси 119
Кераміка 121
Писанкарство 123
Різьба 126

4. ТАНЕЦЬ 129
Народні танці 130
Хореографія, балет і бальні танці 134

5. ТЕАТР І КІНО 139
Аматорські театри, групи і драматичні гуртки 140
Ляльковий театр 145
Кінематографія 147
Актори і режисери 152

6. КУЛЬТУРНО-ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ КВЕБЕКУ 157

7. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ОБ’ЄДНАННЯ 171
Літературно-мистецький клуб 172
Читацький гурток 172
Комітет співпраці з монреальським Музеєм образотворчого мистецтва 173
Об’єднання українських художників Квебеку 174
Товариство філателістів і нумізматів 174

8. МІЖКУЛЬТУРНІ УКРАЇНСЬКО-КВЕБЕКСЬКІ ЗВ’ЯЗКИ 175

БІБЛІОГРАФІЯ 179

ПОДЯКА І СПОНЦОРИ .....

TABLE DES MATIÈRES

AVANT-PROPO^ 3

1. LA MUSIQU 5
Les Solistes-instrumentalist 6
Les Chanteurs-Solist 16
Les Compositeu 23
Les Choeurs d'égli 27
Les Chorales laïqu 35
Les Chefs de choeurs et directeurs de choral 44
Les Ensembl 51
Les Enregistrements conceptuels de Tym 56
Les Groupes de musique Zaba 57
Les Fanfar 67
Les Orchestres à cord 69
Les Projets d'enfa 71
L' Imprésar 72
Yevsh 73

2. LA LITÉRATUR 75

3. LES BEAUX-ART^ 83
La Pei 84
Graphisme et Design Graphique 102
La Photographie 109
L'Architecture 111
La Sculpture 113
Les Arts décoratifs et appliqués
La broderie 115
Le vitrail 118
Les accessoires pour femmes 119
La Céramique 121
L'Art de la pyssanka (L'oeuf de pâques) 123
La sculpture sur bois 126

4. LA DANSE 129
Danse folklorique 130
Choréographie, ballet, et danse de salon 134

5. LE THÉÂTRE ET LA CINÉMATOGRAPHIE 139
Les Groupes Amateurs et clubs 140
Les Marionnettes 145
La Cinématographie 147
Les Acteurs et les directeurs 152

6. LA VIE CULTURELLE ET SOCIALE DES UKRAINIENS AU QUÉBEC 157

7. LES ASSOCIATIONS CULTURELLES ET ARTISTIQUES 171
Le Cercle Culturel et Artistique ukrainien de Montréal 172
Le Cercle de lecteurs 172
Le Comité auxiliaire des ukrainiens du Musée des Beaux-Arts de Montréal 173
La Société des Artistes ukrainiens du Québec 174
La Société de philatélistes et numismatiques 174

8. LES RELATIONS CULTURELS UKRAINIENS ET QUÉBÉCOIS 175

BIBLIOGRAPHIE 179

REMERCIEMENTS ET COMMANDITAIRES

TABLE OF CONTENTS

FOREWORD 3

1. MUSIC 5
Soloists-instrumentalist 6
Soloists-vocalists 16
Composers 23
Church choirs 27
Lay choirs 35
Choir conductors/directors 44
Ensembles 51
Tymyc's conceptual recordings 56
Zabava bands 57
Wind orchestras 67
String orchestras 69
Children projects 71
Impresario 72
Yevshan 73

2. LITERATURE 75

3. FINE ARTS 83
Paintings 84
Graphics and graphic design 102
Photography 109
Architecture 111
Sculpt 113
Arts and Crafts
Embroidery 115
Stained glass 118
Women's accessories 119
Ceramics 121
Pysanka (Ukrainian Easter Egg) Art 123
Woodcarving 126

4. DANCE 129
Folk dancing 130
Choreography, ballet, ballroom dancing 134

5. THEATRE AND CINEMATOGRAPHY 139
Amateur groups and clubs 140
Puppeteers 145
Cinematography 147
Actors and directors 152

6. CULTURAL AND SOCIAL LIFE OF UKRAINIANS IN QUEBEC 157

7. CULTURAL AND ARTISTIC ASSOCIATIONS 171
Ukrainian Literary and Arts Club of Montreal 172
Reading circle 172
The Ukrainian Auxiliary Committee of Montreal Museum of Fine Art 173
Association of Ukrainian artists of Quebec 174
Society of philatelists and numismatists 174

8. UKRAINIAN AND QUEBECOIS CULTURAL RELATIONS 175

BIBLIOGRAPHY 179

ACKNOWLEDGEMENTS AND SPONSORS 180

CD Content (mp3 files)

1. Lubka Kolessa — F. Chopin, Etude in F-minor Op. 25, No.2 (1929-1936)
2. Stephen Fentok — Recital 1964 CBC - Recuerdos de la Alhambra (F. Tárrega)
3. Wolodymyr Mota — Dumy mojï, lyr. T. Shevchenko - mus. M. Lysenko
4. Luba and Ireneus Zuk — G. Fiala, Second Sonata Allegro energico
5.Maria Dolnytsky — V. Kosenko, Consolation Op. 9, No. 1
6. Serhiy Salov — I. Shamo, Hutsulian Water-Colours, Shepherds' Dance
7. Andriy Kutash — Hej u luzi chervona kalyna, Ukr. folk song
8. Myroslava Verbytska — Jak tebe ne lubyty, lyr. and mus. B. Wesolowsky
9. Anna Chornodolska — I ty kolys' borolas', 1975, lyr. L. Ukrainka, mus. unknown
10. LUBA — Everytime I See Your Picture I Cry, lyr. and mus. Luba / Marchand, Pierre
11. Lesya Wolansky — Jakshcho lubysh - kokhaj, lyr. M. Tkach - mus. L. Dutkivsky
12. Taras Kulish — Kozhnyj raz, lyr. and mus. B. Wesolowsky
13.Todaschuk Sisters — Odna kalyna, lyr. V. Kurovsky - mus. R. Kvinta
14. Volodymyr Kouchnir — Zhuravlyna zhurba, lyr. R. Petriv - mus. O. Senkiv
15. Andriy Svyrsa — Dva koliory, lyr. D. Pavlychko - mus. O. Bilash
16. Auresia — Raices, lyr. and mus. Auresia
17. Olga Zelman — Plavaj, lebedon'ko, lyr. T. Shevchenko - mus. K. Stetsenko
18. Oxana Senkiv — Osinnij blues, lyrics and music O. Senkiv
19. Christmas Quartet — Tayna nam sia yavlyaye, trad. text - music O. Senkiv,
20. Ukrainian Canadian Artists — Our Montreal, lyrics and music O. Senkiv
21. Roman Zavada — Souffle, music R. Zavada
22. St. Sophie Choir — Svityl'nyj Himn Strasnoho Chetverha, Great Lent, cond. W. Sluzar
23. St. Sophie Choir — Dobryj vechir tobi, Ukr. Christmas carol, cond. W. Woloschuk
24. Choir of Assomption of Blessed Virgin Mary Church
    Khrystos Voskres, m. A.Vakhnianyn, cond. R. Kulish
25. St. Pokrova Choir — Pryjdit' Vshanujmo, Great Lent, cond. I. Kozachok
26. Ukraina Choir — Yanchyk, Ukr. folk song, arr. S. Ludkevych , cond. N. Horodovenko
27. Ukraina Choir — Oj, u poli na rozdoli, Ukr. Folk song, cond. I. Kozachok
28. Boyan Choir — Oj marichko, chicheri, Ukr. folk song, cond. R. Kulish, 1987
29. Vidlunnya Choir — I shumyt' i hude, Ukr. folk song, cond. S. Lysogor
30. Vidlunnya Choir — Oj u haju, Ukr. folk song, cond. I. Gutych
31. Moloda Ukraina Choir— Oj chorna ja sy chorna, Ukr. folk song, cond. I. Kozachok
32. Harmonia Trio — Bud' zdrava, zemlytse, Lemko folk song
33. Surmy — Stelysia, barvinku, Ukr. folk song, cond. T. Navolska
34. Ivan Gutych — G. Donicetti, Una furtiva lagrima, "L'Elisir d'Amore"
35. Vizerunky — Annychka, lyr. M. Kubyk - mus. V. Yatsola, cond. I. Gutych
36. Zorya (L.Kovalchyk) — Oj ty misiatsu, Ukr. folk song
37. Vodohraj Quartet — Ukr Folk Medley (feat. M. Boyko)
38. Svitanok — Hajem zelenen'kym, Ukr. Folk song (feat. R. Bociurkiw)
39. Cheremshyna — Hej, plyve kacha, Transcarpathian folk song; arr. by Cheremshyna
40. Vesna — Posiyala rutu-mjatu, Ukr. folk song
41. Pryvit — Divchyna kupajetsia, lyr. O. Oles - mus. M. Bednarczyk
42. Spivanka — Ridna maty moya, lyr. A. Malyshko - mus. P. Mayboroda
43. Carpathia — Ivanku-Ivanku, Ukr. folk song
44. Rossa — Chervonenky buriachok, Ukr. folk song
45. The Ballad of Zoryana — Oj misiatsiu, misiachen'ku, Ukr. folk song
46. A. Sheremeta and His Orchestra — Oj, ne khody Hrytsiu, Ukr. folk song
47. Rushnychok — Maky chervoni, lyr. V. Herasymov - mus. O. Zlotnyk
48. Syny Stepiv — Ridna mova, trad. text - mus. T. Didus
49. Veselka — Xen'ka - Pidpen'ka, Ukr. folk song
50. Ukrainian Canadian Artists — Razom -1988, lyr. O. Protsenko - mus. A. Czerny & B. Kinal
51. Kashtany — Soloviju (feat. P. Zinko), Ukr. folk song
52. Samotsvit II — Samotsvit, lyr. I. Cap - mus. O. Cap
53. The Ivan Sheremeta Orchestra — Oj, kume, kume, Ukr. folk song
54. Burlaky — Vysyt' yabko, Ukr. folk song
55. Novyna — Hamalia, Ukr. folk song
56. Zolota Bulava — Skazhy, chomu, lyrics and music Y. Mytko
57. Dzvin — Sam pju, sam hulayu, Ukr. folk song
58. Zvook — Yikhaly kozaky, Ukr. folk song
59. Sheptycky Ukr. School — Otaman, lyrics and music unknown
60. Malvy & Do-Mi-Sol — Ukraina, lyr. and mus. O. Senkiv

Оксана Сеньків-Харидчак - Oxana Senkiv - Charydczak

Народилась в м. Норильськ (Росія) в родині з глибокими українськими традиціями. Музичну і філологічну освіти, що здобула в Украні, успішно реалізувала в Канаді, проживаючи в Монреалі з 1991 року, де проявила себе в різних ділянках суспільного життя української громади — музиці, освіті, радіо, телебаченні.

Née à Norilsk (Russie) dans une famille avec de fortes traditions ukrainiennes. Depuis son arrivée au Canada, et résidente de Montréal depuis 1991, elle a enfin eu l'occasion de mettre à profit ses connaissances musicales et philologiques obtenues en Ukraine en s'impliquant dans les nombreux domaines culturels de la communauté ukrainienne — en musique, en éducation, à la radio et à la télévision.

Born in Norilsk (Russia) in a family with strong Ukrainian traditions. Since arriving in Canada, and living in Montreal since 1991, she has finally put her musical and philological educations received in Ukraine to good use by involving herself in the many cultural spheres within the Ukrainian community — in music, education, radio and television.

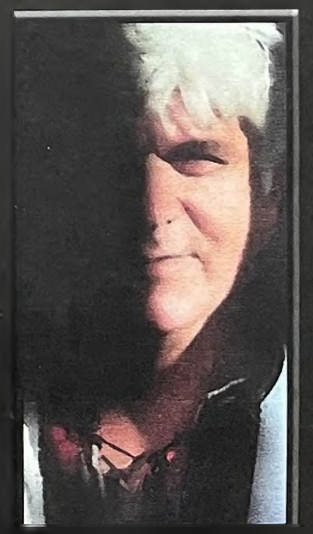

Марта Білик - Marta Bilyk

Народжена в Торонто, виросла і здобула освіту в Монреалі, де завдяки батькам змогла високо оцінити багатство української культурної спадщини. Балансуючи між науковим досвідом та широким спектром зацікавлень в інтелектуальній сфері, поєднує роботу перекладача технічної літератури (французька та англійська мови) з культурно-громадською активністю в українській громаді Монреаля. Завзята книгоманка, яка у вільний час створює графічні малюнки.

Née à Toronto et élevée à Montréal, Marta doit à ses parents son appréciation du riche héritage culturel ukrainien. Avec sa curiosité intellectuelle insatiable, elle retrouve l'équilibre entre son bagage scientifique, de rédaction de documentation technique bilingue, et les activités artistiques, musicales et culturelles dans la communauté ukrainienne de Montréal. Papivore et créatrice de croquis dans son temps libre.

Born in Toronto and raised in Montreal, Marta was brought up to appreciate her rich Ukrainian cultural background. Insatiably intellectually curious, she balances her scientific background writing bilingual technical documentation with artistic, musical and cultural activities in Montreal's Ukrainian community. Bookworm and sketcher in her spare time.

Олег Гиба - Oleh (Alex) Gyba

Народився в м. Лашін (Квебек), в родині емігрантів з Лемківщини, етнічного регіону Українських Карпат (нині територія Польщі), З дитинства виховувався і брав участь у всіх культурно-релігійних заходах української громади. Здобувши освіту в маркетингу, образотворчому мистецтві та графічному дизайні, отримав численні нагороди за розробку власних дизайнів. Більше 40 років присвятив свої талант і самовіддану працю українським культурним товариствам по всій Канаді та США.

Né à Lachine, au Québec, de parents immigrants dont l'ascendance est profondément enracinée dans la région ukrainienne des Lemkos des Carpates,endroit situé aujourd'hui en Pologne. Depuis son enfance, Alex a grandi dans une communauté ukrainienne dynamique, participant à tous les événements culturels et religieux. Diplômé en marketing, Beaux-Arts et graphisme, il a reçu de nombreuses distinctions pour ses designs élaborés. Pendant plus de 40 ans, ses œuvres et ses talents ont été donnés à de nombreuses sociétés culturelles ukrainiennes à travers le Canada et les États-Unis.

Born in Lachine, Quebec, of immigrant parents whose ancestry is deeply rooted in the Ukrainian Lemko region of the Carpathian Mountains, now located in Poland. Since childhood, Alex was brought up in a vibrant Ukrainian community, participating in all cultural and religious events. Having earned degrees in Marketing, Fine Arts & Graphic designs, he's a recipient of many accolades for his elaborate designs. For over 40 years, his works and talents were donated to many Ukrainian cultural societies through out Canada and the United States.